

کے لئے شریان

باسمِ خولِ پیدرستی و خوریاک و جہاک کروما

AliBapir

www.alibapir.net

انگريزي - عربي - گودي

AliBapir

انگريزي - عربي - گودي

AliBapir

www.alibapir.net

انگريزي - عربي - گودي

AliBapir

انگريزي - عربي - گودي

گیانی ژیان

باش خوا پهرستن و خو پاک و
چاک کردن

نووسینی
عەلی باپیر
بلاوکردنەوێ
نوسینگەى تەفسیر بۆ بلاوکردنەوێ و راگەیاندن
نەخشەسازی ناوێ

نەزەرە گەورە

خەت
نەزاد کۆبی

بەرگ
تەراپزۆن

قەبارەى کتێب
۱۷×۲۴ - (۲۸۹) لاپەرە

نۆرە و سالی چاپ
یەكەم ۱۴۳۶ ك - ۲۰۱۵ ز

تەپراژ
۱۵۰۰ دانە

گیانی ژیان

باش خوا پەرستەن و خۆ پاک و
چاک کردن

لە بەرپۆشەبەراییەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان ژمارەى
سپاردنى (۵۰۱) ی سالی ۲۰۱۵ ی پێدراوێ

هەموو مافیکی لە بەرگرتنەوێ و بلاوکردنەوێ پارێزراوێ
Copyright © Tafseer Publishing

نوسینگەى تەفسیر

بۆ بلاوکردنەوێ و راگەیاندن
هەولێر - شەقامی دادگا - ژێر هوتیلی شیرین پالاس

f t g+ y /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseerooffice@yahoo.com

گیانی ژیان

باش خوا پهرستن و خو پاک و
چاک کردن

نووسینی
عهلی باپیر

رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی باب‌یر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR codes

له ئێ‌ده‌ کۆمه‌ڵایه‌تییه‌كان له‌که‌ڵنانه‌ین
Stay in touch on social media
ئێ‌ن مه‌که‌ عێ‌ر موافق الواب‌ل الاجماعی

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی باب‌یر

عه‌لی باب‌یر/ AliBapir

AliBapir/ عه‌لی باب‌یر

که‌تانی

رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی باب‌یر

QR codes

رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی بابێر

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

QR codes for app download

له ئێڤه‌ كۆمه‌ڵایه‌تییه‌كان له‌كه‌ڵه‌تانی
Stay in touch on social media
نێن مه‌كم عێر موافق الواتس اب الجماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی بابێر

عه‌لی بابێر/ AliBapir

AliBapir/ عه‌لی بابێر

كه‌تانی
رێگه‌پانده‌نی مه‌که‌ته‌بی مامو‌سته‌ عه‌لی بابێر

QR codes for social media

پیشکش بی

به هەر مسوڵمانێك كه هەردەم وریای خۆیهتی و، بەردەوام
له هەوڵی زیاتر خۆ پاك و چاكکردنی دایه، بههۆی: بهپێی رێبازی
پێغه‌مبەر (صلی الله علیه وسلم) به‌رپۆه‌چوون و، ته‌نیا خوا
پێ مه‌به‌ست بوون، له هه‌موو نیازو مه‌به‌ست و، قسه‌و وتارو،
کرده‌وه‌و پرەفتاریکی دا.

له نۆره كۆمهڵایه‌تییه‌كان له‌خه‌ڵاتیان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

Alibapir/عەلی بابیر

که‌نای
راگه‌یانندی مه‌که‌ته‌بی مامۆستا عەلی بابیر

Alibapir/عەلی بابیر

راڼه يانډنې مه ځکه بهي ماموښت عهلي بابير

AliBapir

archive.org/details/@alibapir

Google Play

App Store

QR Code

له نوره ځمما نه ښه ځان لږ ځه لږ
Stay in touch on social media
نن مه ځه غږ موانع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عهلي بابير/ AliBapir

AliBapir

که نالي
راڼه يانډنې مه ځکه بهي ماموښت عهلي بابير

QR Code

پیشہ کی

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ نَحْمَدُهُ وَنَسْتَعِينُهُ وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَمِنْ سَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ (١٠٢)
آل عمران.

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ (١)
النساء.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا﴾ (٧٠) ﴿يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ (٧١)
الأحزاب.

أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ أَصْدَقَ الْحَدِيثِ كَلَامُ اللَّهِ وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلُّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٍ، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ، وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ.

خوښه نړۍ سه ننگين و شيرين!

خوای کاربه جی سبحانه و تعالی که مروّقی له ئەندازیهک قورپی خاک و،
پرووچیکې خوایی پاک دروست کړدوه، وهک فەرموویه تی:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ۝۷۱﴾ فَإِذَا سَوَّيْتُهُ، وَنَفَخْتُ فِيْهِ مِنْ رُّوْحِیْ
فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ﴿۷۲﴾ ص

واته: یاد بکوه کاتیڅ! په وروږد گارت به فریشته کانی فەرموو: من جهسته ی
به شه رنک له قورپی دروست ده کم، ئنجا هر کات جهسته که یم رنک خست و له
پرووچی تاییهت به خوّم فووم به به ردا کړد، بوی به کړنووشدا بکه ون.

به لې خوای کاربه جی که مروّقی بهو جوړه پیڅهاته هه لڅسته وه، ویستی وا بووه
که توانای هه لکشان و ډاکشان (عروج و هبوط) ی ه بهی و، وهک دروست کړاوه کانی
دیکه که له هه موو پرووچیکه وه مه حکوومی غه ریزه کانیان، یان یاسا فیزیکی
و بیولوژییه کانی، هه میسه به یهک حالت و له یهک ئاست دا نه می نیته وه، بگره
توانای ه بهی هینده هه لکشی و بهرز بیته وه، به هو ی پاکیی و چاکی یه وه، به
په یزه ی ئیمان و ته قوادا، هه تا ده گاته ئاستیک وهک ئاده می بابی علیه السلام:
شایسته ی سه جده بو بردنی فریشتان ده بهی:

﴿وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْا ۝۵۰﴾ الکهف.

هه روه ها به پیچه وانه شه وه: توانای ه بهی هینده نرم بیته وهو به ته لانی گونا هو
خراپه دا شوړ بیته وه، هه تا موسته هه قی ئه وه ده بهی خواو فریشته کان و هه رچی
نه فرین که ره، نه فرینی لی بکه ن:

﴿اِنَّ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا وَمَا نُوْا وَهُمْ كَفٰرٌ اُولٰٓئِكَ عَلَیْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ
وَالنَّاسِ اَجْمَعِیْنَ ۝۱۱۶﴾ البقرة.

ټنجا بېگومان بابه‌تی: چوڼیه‌تی چاک خوا په‌رستن و خو پاک و چاک کردن (الإحسان و تزکیة النفس) هه‌تا بللی گرنګ و بایه‌خداره‌و هه‌رګیز ناګونجی قسه‌ی کوټایی له باره‌و بکړی، هه‌ر بویه‌ش به‌نده، هه‌رچه‌نده له میژ ساله له‌وباره‌و کتیبی (پښتګای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)م نووسیوه، که هه‌تا ئیستا پینچ جاران چاپ کړاوه‌ته‌وه‌و، بو زمانه‌کانی عه‌رهبی و فارسییش وه‌رګیراوه‌و، به‌لام ته‌و بابه‌ته دیرینه هه‌میشه ته‌رو تازه‌یه‌و، حه‌وجی به‌باس و خواسی نوی و گه‌رم هه‌یه، بویه ته‌م به‌ره‌مه‌شمان له‌و باره‌و خسته روو.

دیاره ته‌م به‌ره‌مه‌ش کو‌ی سی (۳۰) نالقه‌یه که له‌ژیر ناوو نیشانی: (گیانی ژیان)دا له مانګی په‌مه‌زانی (۱۴۳۵ک) له که‌نالی ئاسمانی په‌یامه‌وه پېشکه‌ش کران و، پاش نووسراوه‌و پښخراڼیان له‌لایه‌ن براه‌ی کی دلسوزوه^(۱)، پاشان چاو پېدا گیرانه‌وه‌و سووکه ده‌ستکارییه‌کی خو‌م، بوون به‌م کتیبه، که هیوادارم که‌لینیکی باش له‌و بواره گرنګ و هه‌ستیاره‌دا پر بکاته‌وه، به تاییه‌ت له‌م رپوژگارده‌ا که په‌وتی ماددیگه‌ریی و ئاره‌زوو خوازیی، یه‌کجار زور په‌ره‌ی ستانده‌وه‌و، که‌سپک زور له‌خوی وریا نه‌بی و له‌پرووی پروو حییه‌وه به‌هیزو دامه‌زراو نه‌بی، لافاوی دنیا په‌رستیی و ئاره‌زوو خوازیی راپیده‌مالی و، سه‌ره‌نجام تووشی عه‌یبداریی دنیاو گونا‌هباریی دواړوژ ده‌بی.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

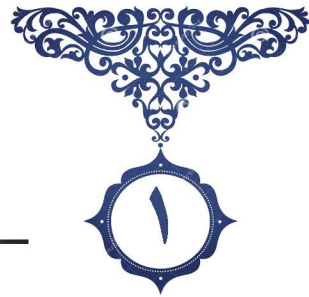
۲۱ رجب ۱۴۳۶ک

۱۰ مایس ۲۰۱۵ز

هه‌ولیر

.....

(۱) که برای به‌پژم کاک (قاسم سه‌لام)ه خوا پاداشتی بداته‌وه، چونکه هه‌ر خوی ئه‌رکی نووسینه‌وه‌و تایپ کردن و (تخریح)ی فهرمووده‌کانیشی کی‌شاهه.

ریځو شکردن

بهریزان !

ئەمە بابەتییکی گرنګه له ژیر ناوو نیشانی: گیانی ژیان (روح الحیاة) یان (باش خوا پەرستن و خو پاک و چاک کردن)، (الإحسان والتزكية) دا، وه ئەم باسە یی ە کە مەمان وهك رڼ خو شکردنك وایه بو سەرجه م باسەکانی دیکه.

سەرەتا دەلێن: هەر لهو کاتەوه که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) هیدایه تی خوای میهره بانی پیگه یشت، دهستی کرد به تیگه یاندن و پیگه یاندنی هاوه لانی به ریزی خوا لیان رازی بی، به پیاوان و ئافره تان به وردو درشته وه، ئنجا دوا ی ئەوه ی که جیلی هاوه لانی به ریز کۆتایی پیهات و، جیلی شوینکه وتوان و، پاشان شوینکه وته ی شوینکه وتوان، هاتن، ورده ورده زانایان دهستیان کرد به دانانی چەند زانستیک له ژیر رۆشنایی قورئان و سونه تدا، وهك: (زانیاری ته فسیر، زانیاری فەرمووده ناسیی، زانیاری (فقه) و زانیاری (أصول الفقه)، وه زانیاری (أصول الدین) که دوا یی (علم الکلام) یشی پی گوترا، وه زانیاری میژوو، ههروه ها زانسته کانی زمانی عه ره بی، وهك: (نحو، صرف، بلاغة).... هتد).

ئنجا له ریزی ئەو زانسته دا زانستییکی دیکه شیان داهینا، که چەند جوړه ناویکیان لێناون: (علم التزكية) یان (علم الإحسان)، وه دوا ییش نازناوی (تصوف) ی وه رگرت، هه ندیکیشیان ناویان نا: (علم السیر والسلوك)، دیاره وشه ی (تزكية) وشه یه کی قورئانییه، که وهك دوا یی باسی ده که یین، خوا سبحانه

و تعالى له چوار ثايهت له قورټاندا، ټه‌رکه‌کانی پڼغه‌مبه‌ری خاته‌می (صلی الله علیه وسلم) بو چوار ټه‌رک دابه‌ش کردوون، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ
آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (١٦٤)

آل عمران.

وشه‌ی ته‌زکیه لیره ودرگیراوه‌ی یه‌کیک له‌چوار ټه‌رکه سه‌ره‌کیه‌که‌ی پڼغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که له‌نیو خه‌لکدا ټه‌نجامی داوون، بریتیی بووه له: ته‌زکیه کردنیان، وه‌ وشه‌ی (الإحسان) یش له فه‌رمایشته‌که‌ی پڼغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ودرگیراوه، که له (صحيح مسلم) دا هاتوه، که جو‌بریل علیه السلام له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوړکی نه‌ناسراو -وه‌ک دوايي فه‌رمووده‌که ده‌هینین- له پڼغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهرباره‌ی ټیسلام و دهرباره‌ی ټیمان و دوايي دهرباره‌ی ټیحسان ده‌پرسی؟ پڼغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له پیناسه‌ی ټیحساندا ده‌فه‌رموی:

(اَنْ تَعْبَدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ).

واته: ټیحسان ټه‌وه‌یه به‌شیوه‌یه‌ک خوا بپه‌رستی که تو خوا ده‌بینی، یاخود پټ وایې که ټه‌و تو ده‌بینی، ټه‌وه واتیه‌کی، واتیه‌کی دیکه‌ی ټه‌و فه‌رمایشته ټه‌وه‌یه که: به‌جوړیک خوا بپه‌رستی که تو خوا ده‌بینی، وه بیگومان ټه‌گه‌ر تو‌ش خوا نه‌بینی، ټه‌و تو ده‌بینی.

ټه‌و زانسته، واته: ټه‌و زانسته‌ی دهرباره‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، یاخود پایه‌ی ټیحسان، یان (تصوف)، یان (السير والسلوك) ده‌دوی، تایبه‌ته به دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی خواپه‌رستی، چونکه خوا په‌رستی دوو دیوی هه‌ن، دیوکی رواله‌ت و ټاشکرای هه‌یه، وه‌دیوکی په‌نهان و شیردراوه‌ی هه‌یه، ټنجا ټیحسان باسی دیوی په‌نهان و شیردراوه‌ی خواپه‌رستی ده‌کات، له‌سو‌نگه‌ی ټه‌وه‌وه که خوا په‌رستی به پله‌ی یه‌که‌م، په‌یوه‌ندی به روو‌حی ټینسانه‌وه هه‌یه، په‌یوه‌ندی به‌نیوه‌وه (باطن) و دیوی په‌نھانی ټینسانه‌وه هه‌یه، په‌یوه‌ندی به‌دروون و دلی

ښښانه وه هه يه، بهر له وهی په یوه نډی به روالهت و قالب و دیوی بهر هه سستی به هه یی.

ننجا ښمه خوا پشتيوان یی له م زنجیره باسه دا، باسی ټه و بابته گرنگه ده که یی، که به پاستی بابته یی زور گرنگه و لایه نیکی زور گرنگه، چونکه به یی دیوه پنهانه که، دیوه رواله تیبه که ش قبول نای، واته: ټه گهر ښښان زوریش نو ټرو پو ټرو بکات، زه کات و هه جیشی هه یی، زوریش پابه نډی به شهر یه ته وه له رواله تدا هه یی و کرده وه باشه کانی هه یی، بو وینه: جهنگ و جیهادی هه یی، مال به خشین هه یی، چاکه کاری هه یی و... هتد، به لام ټه گهر له دهرو نیه وه به خوا وه په یوه ست نه یی، وه ټه کارانه بو خوا ټه نجام نه دا، وه ښ خلاصیان ټیدا نه یی، وه مبه سستی ټه ونه یی به و کرده وانه له خوا نریک بیته وه، خوی په روه ردگار له خوی رازی بکات و، به هه شتی خوا بو خوی دهسته به رو مسو گهر بکات، ټه وه ټه و کرده وه رواله تیپانه یی لی وهر نا گیرین، به لی، له پرووی روالهت و به حوکمی شهرع به ته واد دهنرین، به لام به حیسابی لای خوی په روه ردگار، ټه وانه خاوه نه که یان ده بیته سه پانی پووشی و هیچی یی نابری، بو چی؟!

چونکه روو هه که یان ټیدا نیه، (ابن عطاء الله السکندري) له و باره وه قسه یه کی زور جوانی هه یه ده لی: (الأعمال أشباح، أرواحها وجودٌ سرّ الإخلاص فيها)، واته: کرده وکان وه که چنده تارماییه کن، چنده شتیکی روو که ش و رواله تیپین، روو هه که یان، بریتیه له بوونی نه یی ښ خلاص و خوا پی مبه ست بوون، تیپاندا، واته: ټه گهر به و کرده وانه ت رازی بوونی خوات پی مبه ست نه بوو، وه مبه ست ټه وه نه بوو پیان له خوا نریک بیته وه، مانای وایه هر تارماییه ک و روو که شیک و که له شتیکی یی رووحن، بو یه پیو یسته ښمه یی مسولمان زور باش له خومان ورد بینه وه، له کارو کرده وکانمان ورد بینه وه، له لایه نه پنهانه ورد بینه وه.

ننجا وه که چو زانایانیک که له باره یی قورئانه وه قسه یان کرده، عیلمیکیان داناوه بو ټه و مبه سته: به ناوی (علم التفسیر)، هه روه ها ټه و زانایانه یی له باره یی

سوننەتى پىغەمبەرە (صلى الله عليه وسلم) قسەيان كىردۈ، زانستىكىيان داناۋە بەناۋى: (علم الحديث)، ۋە تۆ دەبىي بۇ تىگەيشتىن لە فەرمايىشتى خوا، ۋە بۇ تىگەيشتىن لە سوننەتى پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم)، بگەپىيەۋە بۇ زاناينى توپۇرەۋە لە قورپان، ۋە زاناينى توپۇرەۋە لە فەرمايىشتەكانى پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم)، ھەرۋەھا ھەلپىنجانى بىنچىنە شەرىيەكان لە قورپان و سوننەت دا، دەبىي بگەپىيەۋە لاي زاناينى (أصول الفقه)، ۋە بۇ زانىنى ھۆكۈمە شەرىيەكان، دەبىي بگەپىيەۋە بۇ زاناينى (فقه)، ۋە بۇ تىگەيشتىن لە ئيمان و ەقىدەى ئىسلامىي و بۇ تىگەيشتىن لە بىنچىنەكانى دىن، دەبىي بگەپىيەۋە بۇ زاناينى (أصول الدين) كە (علماء الكلام) يىشان پىي گوتراۋە، ھەرۋەھا بۇ شارەزايى لە ژيانى پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لەژىرپۇشنايى قورپان و سوننەتدا، دەبىي بگەپىيەۋە بۇ زاناينى مېژوو و (سيرة)، ۋە بۇ تىگەيشتىن لە زمانى ەپەبى، دەبىي بگەپىيەۋە لاي پىپۇران و زاناينى زمانى ەپەبى لە: (نحو، صرف، بلاغة)...ھتد.

بەھەمان شىۋەش بۇ تىگەيشتىن لەۋ لايەنە پەنھان و شىراۋەى دىندارىي، دەبىي بگەپىيەۋە بۇ لاي ئەۋ زاناينەى كە لەۋ بارەۋە پىپۇر بوون شارەزابوون و، ۋەك گوتىم، پىيان گوتراۋە: (علماء التزكية) يان (علماء التصوف) يان (علماء السير والسلوك).

ۋەلەۋ بارەۋە كۆمەللىك كىتب ھەن، كۆمەللىك زانا ۋەك پىپۇر شارەزا لەۋ بارەۋە، ھەندى كىتپيان بۇ بەرھەم ھىناۋىن، كە دەتوانم ئامارە بە ھەندىكىيان بگەم، كە پەنگە گىرگىتىنپان بن، ئەگەرنا لەۋ بارەۋە كىتب و سەرچاۋە زۆر زۆرن.

هه‌ندئ له به‌رهمه گ‌رنگه‌کانی زانایانی کۆن له ب‌واری ته‌زک‌یه‌دا:

- ۱- (الرعاية) ی (المحاسبی).
- ۲- (إحياء علوم الدين) ی (أبو حامد الغزالي).
- ۳- (کیمیای سه‌عادت) ی (أبو حامد الغزالي) به‌زمانی فارسی نووسیویه‌تی و زۆر ده‌شوبه‌یه‌ته (إحياء علوم الدين).
- ۴- (قوت القلوب) ی (أبو طالب المكي) که غه‌زالیی زۆر سوودی له‌و کت‌یه‌و کت‌یبی (الرعاية) ی موحاسبی بینوه، بۆ دانانی کت‌یبی (إحياء علوم الدين).
- ۵- (الرسالة) ی (قشيري).
- ۶- (عوارج المعاف) ی (سهروردي).
- ۷- (الفتح الرباني) و (فتوح الغريب) ی عه‌بدولقادری گه‌یلانی.
- ۸- (الحکم العطائية) ی (إبن عطاءالله) ی سکه‌نده‌ری.
- ۹- (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) ی (إبن عجيبة) که شه‌رحی کت‌یبی (الحکم العطائية) ی کردوه.
- ۱۰- (المباحث الأصلية) ی (إبن البنا السرقسطي).
- ۱۱- (الفتوحات الإلهية في شرح المباحث الأصلية) ی (إبن عجيبة).
- ۱۲- (مثنوي) ی مه‌ولانا جه‌لاله‌ددینی رۆمی.
- ۱۳- هه‌ردوو به‌رگی (۱۱ و ۱۰) ی (مجموع الفتاوى) ی (إبن تیمية) هی یه‌که‌میان به‌ ناوونیشانی: (علم السلوك) ه‌و ئه‌وی دیکه‌شیان به‌ناوی: (التصوف) ه‌.
- ۱۴- (مدارج السالکین) ی (إبن قیم الجوزي) که (منازل السائرین) ی شیخی ته‌نصاری پی شه‌رح کردوه.
- ۱۵- (المکتوبات) ی ئیمامی ره‌بانیی واته‌: سه‌ید ته‌حه‌دی سه‌ره‌نده‌دی.

له زانایانې هاوچه‌رخیش ئه‌وهی که من ده‌ستم پئی گه‌ییښ:

۱ و ۲ و ۳ - سې کتیبې (سعید حوی)ن، به‌ناوه‌کانی: (تربیتنا الروحية) و (المستخلص في تزكية الأنفس) و (مذكرات في منازل الصديقين و الربانيين من خلال النصوص وحکم ابن عطاء السکندری).

۴- (رسائل النور)ی ماموستا سه‌عیدی نوړسیی که (۱۳۰) نامیلکه‌یه و زور جه‌خت ده‌خاته سهر دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی ټینسان و ته‌زکیه‌ی نه‌فس.

دیاره منیش کتیبې: (پینگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)م هه‌یه له‌و بواره‌دا ته‌رجه‌مه‌ش کراوه‌ته سهر زمانی عه‌ره‌بی به‌ناو و نیشانی: (طریق الصلاح والسیر إلى الله)، هه‌روه‌ها ته‌رجه‌مه‌ی فارسیش کراوه.

پوون کړدنه‌وه‌ی سټ مه‌سه‌له‌ی گرنګ

مه‌سه‌له‌ی یه‌که‌م: ئه‌و کتیبانه‌ی که ئاماژم پېدان، بیگومان چه‌ند نمونه‌یه‌کن، له‌ دهریای فراوانی بوارۍ: ته‌زکیه‌و ئیحسان و ته‌صه‌ووف و، زانایان و شاره‌زایان زور قسه‌یان له‌و باره‌وه کړدوه، وه ئه‌وانه ته‌نیا چه‌ند مستیکن له‌ خه‌رمانیک، به‌لام ئه‌و کتیبانه بو‌یه ناوم هی‌نان، چونکه زوربه‌یانم خو‌یندو‌ته‌وه‌و موتالام کړدوون، وه که‌مترین تی‌بینیم له‌سه‌ریان هه‌یه، ئه‌گه‌رنا له‌و باره‌وه کتیبې دیکه زورن، چ به‌عه‌ره‌بی، چ به‌فارسیی، چ به‌تورکی، چ به‌زمانه‌کانی دیکه، بو‌ وینه: (الفتوحات المکیة) و (فصوص الحکم)ی (ابن عربي) که من تی‌بینی زورم له‌سهر ئه‌و دوو کتیبه هه‌یه، هه‌رچه‌نده زور له‌ شاره‌زایانې بوارۍ ته‌صه‌ووف (ابن عربي) به‌ شیخی گه‌وره‌تر (الشیخ الاکبر) ناو ده‌بن، به‌لام بیگومان ئه‌و دوو کتیبه‌ی ناوبراو، که سه‌رچاوه‌ی زور ناودارن له‌بوارۍ ته‌صه‌ووفی فه‌لسه‌فه‌یی دا، هه‌ندی شتیان تی‌دایه، به‌هیچ شیوه‌یه‌که له‌گه‌ل قورئان و سونه‌ت دا

ناگونجی، وه من پیم وایه ئەو شتانه تەئویل کردنیشیان زۆر زەحمەتە، جا ئیمە لەخۆوە حوکم بەسەر کەسدا نادهین، بەلام حوکم بەسەر قسەکاندا دەدەین، کە شتی وایان تێدا یە لەگەڵ قورپان و سوننەت و خوا بەیە کگرتن (التوحید) دا دژ دەوەستێ، دەشگونجی ئەو شتانه خێنرابنە نیو کتیبەکانی ئیبنو عەرەببیهو، وه دەشگونجی قسە ی خو ی بن و لە حالەتیکێ نائاساییدا کردبێ، بە هەر حال ئەگەر قسەکانی لەسەر حیساب بکەین، حوکمەکی زۆر قورس دەبێ، کە من لێردا نامەوی بچمە نیو ئەو ورده کاریبانهوه.

مەسەلە ی دووهم: هیچ زانا و پێشەوایەکی موعتەبەری ئەهلی ئیسلام، لە حالەتی تەزکیە ی نەفس و ئەو حالەتە پرووحانییە ی کە ئەو زانستە قسە ی لێدەکات، خالی نەبوو، بێگومان هەموو زانیان پشک و بەشیان لەویدا هەبوو، بەلام هەندێ لە زانیان لەو بواردا پسپۆر بوون و زیاتر پوچوون و زیاتر قوول بوونەتەوه، کە من ئاماژەم بەبەرەمی هەندێ لەو زانیانە کرد.

دەمەوی ئاماژە بەو هەش بکەم کە بابەتی تەزکیە ی نەفس تەنیا ئەوەندە نیە کە لەو سەرچاوانەدایە کە تاییبەتن بەو بوارەوه، بەلکو لە تەفسیرەکانداو لەو کتیبانەدا کە شەرعی فەرموودەکانی پێغەمبەری خویان (صلی الله علیه وسلم) کردو، وەک: (فتح الباری) شەرعی صەحیحی بوخاریی کە هی (ابن حجر العسقلانی) یە، وەشەرعی صەحیحی موسلیم کە هی (النووی) یە، هەر وەها کتیبەکانی دیکە کە شەرعی (سنن) یان کردو، بەلکو هەندێ جار لەو کتیبانەدا کە لەبارە ی (فیقه) وه هەن، وەک: (مجموع فتاوی) ی (ابن تیمیة) رەحمەتی خوا لە هەموو زانیان بێ، وه ئەو کتیبانەش کە باسی عەقیدەو ئیمان و خوا بەیە کگرتن دەکەن، لەو کتیبانەشدا زانیان کەم و زۆر چوونەتە نیو باسی تەزکیە ی نەفسەوه.

مەسەلە ی سێیم: هەلە ی زۆرێک لە پەیرەوانی ئەهلی تەصەووف بەتاییبەت لەم پوژگاری ئیمەدا، ئەوەبوو کە بواری تەزکیە ی نەفسیان، وەک رێبازیکی سەرەخۆ، یان وەک جوړە ئیسلامیکێ سەرەخۆ ناساندو، وه خۆشیان وەک کۆمەلێکی جیاواز داناوه واتە: جیاواز لەکۆمەلێ مسوڵمانان بەگشتی،

له‌حالېکدا که ته‌زکيه‌ی نه‌فس و ته‌صه‌ووف لايه‌نيکي ئيسلامه‌تيه، وه خالی هاوبه‌شي نيوان هه‌موو مسولمانانه، هه‌موو مسولمانان ده‌بي به‌شيان هه‌بي له ته‌زکيه‌ی نه‌فس دا، وه به‌شيان هه‌بي له و ديوه په‌نهان و شيرراويه‌ی خوا په‌رستييدا، نه‌گه‌رنا وه‌ک گوتم: ده‌بيته سه‌پاني پووشي، وه ته‌نيا به‌کرده‌وه رواله‌تيه‌کان هيچي پي نابري، وه‌وه‌وش راست وه‌ک سه‌له‌في بوون وایه، (سه‌له‌في بوون، به‌و مانايه که ده‌بي به‌دوای پيشيني چاک بکه‌وين، که پيشه‌وای پيشيني چاک، پيغه‌مبه‌ري خوايه (صلى الله عليه وسلم) پاشان هاوه‌له به‌ريزه‌کانني و له نيوياندا چوار خه‌ليفه به‌ريزه‌کان خوا ليان رازي بي، وه دوایي نه‌وانه‌ی وه‌ک وان، به‌دوای پيشيني چاک که‌وتوون و پابه‌ند بوون به‌ريزياينه‌وه، له شيوه‌ی تيگه‌يشتن و ديندارييدا) وه‌ک چوون سه‌له‌في بوون وه‌ک نيوه‌رؤک و به‌ماناي شوئکه‌وتني پيشيني چاک، نه‌ک به‌ناو له‌خونان، خالی هاوبه‌شي هه‌موو مسولمانانه، به‌هه‌مان شيوه‌ پشک هه‌بوون له ته‌زکيه‌ی نه‌فسيشدا خالی هاوبه‌شي سه‌رجه‌م مسولمانانه، به‌لام نه‌گه‌ر کو‌مه‌ليک ته‌و ناوه له‌خويان بنين، وه خويان به‌کو‌مه‌ليکي جياواز له مسولمانان دابنين، ته‌وه هه‌له‌يه، چونکه به‌ناو له‌خونان (سه‌له‌في) نه‌گه‌ر نيوه‌رؤکت نه‌بي، هيچت پي نابري، هه‌روه‌ک به‌ناو له‌خونه‌نايش، نه‌گه‌ر نيوه‌رؤکت هه‌بي، هيچ زيات پي ناگا، بابه‌تي ته‌زکيه‌ی نه‌فس و ته‌صه‌ووفيش، به‌هه‌مان شيوه هه‌موو مسولمانيک ده‌بي هه‌ولېدا نه‌فسي موزه‌ککا بي، وه خاوه‌ني ته‌و حه‌قيقه‌تانه بي، که کرده‌وه‌کان به‌لگه‌و شاهيد، يان نيشانه‌ن بويان.

له نوره کوماپه‌نيه‌کان له‌کهلانين
Stay in touch on social media
نحن همك عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/عالي بابير

Alibapir/عالي بابير

کهنالي
راگه‌ياندنې مه‌کته‌بي ماموستا عالي بابير

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

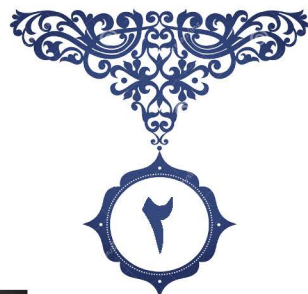
QR code for website

Alibapir/عالي بابير

QR codes for social media

راگه‌ياندنې مه‌کته‌بي ماموستا عالي بابير

Alibapir/عالي بابير

ئىسلام وىراي لايهنى روالهت و ئاشكرا، لايهنى دهر وونىي و په نهانىشى ههيه

ئيمه له باسى پيشوشدا ئامازهمان پيدا كه دىندارىي و مسولمانه تىي، وىراي
ئهو كردهوه رواله تىي و بهرچاوانه ي كه دهينرين، ديوئكى په نهان و شيرراوه شى
ههيه، وه ئهو كردهوه رواله تىي و بهرچاوانه، ديوئكى په نهانيان ههيه، كه به بى
ئهو ديوه په نهان و شيرراوانه، خاوه نه كانيان نهك ههر لييان به هره مه ند نابى،
به لكو له سه ريشيان قهرزدار دهيتته وه! ئنجا ئايا به لگه مان بو ئهو چيه كه
مسولمانه تىي و دىندارىي ديوى په نهانىشى ههيه؟! ده تانين لهو باره وه زور
به لگان بهينينه وه، بو نمونه:

به لگه ي يه كه م:

خوای په روهردگار دهر باره ي عه ربه خيله كيه كان، كه به روالهت مسولمان
بووون، به لام به شيان له ئيمان و ديوى په نهان و شيرراوه ي دىندارىيدا نه بو،
فه رمويه تى:

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيمَانُ فِي
قُلُوبِكُمْ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِتْكُمْ مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٤﴾
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ﴿١٥﴾﴾ الحجرات.

واته: عه ربه خيله كيه كان گوتيان: ئيمانمان هينا، بلى: ئيمان تان نه هيناوه، به لام
بلىن: مسولمان بووین (و به روالهت ملکه چین)، وه جارى ئيمان نه چوته نيو

دل و دەر و وتنه‌وه، به‌لام ته‌گه‌ر فه‌رمانبه‌ریی خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی بکه‌ن، ته‌وه هیچ کام له کرده‌وه‌کانتان لی به‌زایه نادات (و پاداشتی هیچ کام له کرده‌وه‌کانتان لی که‌م ناکاته‌وه)، بی‌گومان خوا لی‌بوره‌ی به‌به‌زه‌یه، به‌دل‌نیایی پر‌واداران ته‌نها ته‌وه که‌سانه‌ن که پر‌وایان به‌خواو به‌پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی هی‌ناوه، وه‌هیچ دوود‌لییه‌کیان نیه، وه له‌پیناوی خواو له‌پری خوادا به‌سامان و گیانیان تیده‌کو‌شن، تا ته‌وانه راست ده‌که‌ن.

لی‌رده‌ا ده‌بینین خوا سبحانه و تعالی کۆمه‌لیک له‌و عه‌ربه‌ خیل‌ه‌کیی و ده‌شته‌کییانه‌ی که به‌روا‌ل‌ت ده‌هاتنه نیو ئیسلامه‌وه، به‌لام پشک و به‌شیان نه‌بوو له ئیمان و له‌دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی دین‌دارییدا، زور به راشکاوی ده‌عوای ئیمانیان لی هه‌ل ده‌وه‌شی‌یت‌ه‌وه، ده‌فه‌رموی: بلی‌ن ته‌نها به‌روا‌ل‌ت ملکه‌چ بووین و هاتووبینه‌ته نیو ئیسلامه‌وه، به‌لام جاری ئیمان نه‌چۆته نیو دل‌تانه‌وه، دوا‌یی باسی ئیمان‌دارانی راسته‌قینه ده‌کات، که ته‌وانه‌ن ئیمانیان به‌خواو پی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی هی‌ناوه، وه‌هیچ دوود‌لیی و گومان‌یکیان نیه، وه به‌سه‌رو مال‌یشیان له‌پیناوی خوادا تیده‌کو‌شن، تا ته‌وانه راست ده‌که‌ن، که ده‌لین: ئیمانمان هی‌ناوه.

به‌لگه‌ی دووهم:

خوا سبحانه و تعالی له‌سه‌ره‌تای سووره‌تی (المؤمنون) دا پیناسه‌ی ئیمان‌داران ده‌کات، ده‌فه‌رموی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾﴾ المؤمنون.

واته: بی‌گومان ئیمان‌داران سه‌رفرازن، ته‌وانه‌ی که له‌نوێ‌ژه‌کانیاندا ملکه‌چن، (خشوع) بریتیه له ملکه‌چ بوونی دلی ئینسان، هه‌روه‌ک (خشوع) بریتیه له ملکه‌چ بوونی پروا‌ل‌تی ئینسان، (خضع): واته: جه‌سته‌ی ته‌و ئینسانه پروا‌ل‌ت و قال‌بی ته‌و ئینسانه ملکه‌چی پی‌وه بینرا، له‌به‌رانبه‌ر خوادا، به‌لام (خشع): واته دلی ته‌و ئینسانه، په‌نهانی ته‌و ئینسانه له‌به‌رانبه‌ر خوادا، ملکه‌چه، وه‌ک ده‌بینین خوا سبحانه و تعالی باسی نوێ‌ژ ده‌کات، دوا‌یی باسی (خشوع) له‌نوێ‌ژدا ده‌کات،

وه ده فہرموی: ټه و ټیماندارانه سہر فرازن کہ له نوټرہ کانیندا خشووعیان ہہیہ، کہواتہ: ده گونجی نوټر ہہی، کہ خواپہ رستیہ کی روالہ تیہ، بہ لام خشووعی تیدا نہی، کہ رووحہ کیہ تی.

بہ لگی سیہم:

خوا سبحانہ و تعالیٰ باسی (ابراہیم) مان علیہ السلام بو دہکات:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ أَرِنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَىٰ قَالَ أُولَٰئِمُتَّوَمِّنٌ ۖ قَالَ بَلَىٰ وَلَٰكِن لَّا يَظْمِنُ قَلْبِي ۖ﴾ البقرة.

واتہ: یاد بکوهہ کاتیک ټیبراہیم گوتی: ټہی پەروردگارم! پیشانم بده چون مردووان زیندو دہ کیہ وه؟ خوا فہرموی: ټایا ټیمان نہ ہی ناوه؟ گوتی: با، بہ لام دہمہوی دلم نارام بگری.

کہواتہ: ټیمان ہہیہ و دل نارام گرتیش له ټیماندا ہہیہ، ټیبراہیم ټیمانی ہہبو، بہ لام ویستی دل نارامیشی بو پیدای بی، وهک زانایان دہلین: (علم الیقین)ی ہہبو، بہ لام ویستی (عین الیقین)یشی بو پیدای بی، ټہوش پلہیہ کی دیکہیہ له پلہ کانی ټیمان.

بہ لگی چوارہم:

خوای پەروردگار دہ فہرموی:

﴿لَن يَنَالَ اللَّهُ لُحُومُهَا وَلَا دِمَاؤُهَا وَلَٰكِن يَنَالُهُ النُّفُوسُ مِنْكُمْ ۚ﴾ الحج.

واتہ: ټه و (قوربانۍ) انہی سہریان دہرن، نہ گوشتہ کیان و نہ خوینہ کیان ناگاتہ خوا، بہ لکو ټہوی دہ گاتہ خوا، تہقوای ټیویہ، کہواتہ: تہقوا ټه دیوہ پنهان و شیردراویہ له قوربانۍ سہر پیندا، کہ له لای خوای پەروردگار جی ټیعتیارہ، ټہمما خوین و گوشتہ کہ، ټہ گہر ټه تہقوایہی تیدا نہی و، خوا پی

مه به ست بوونی تیدا نه بی، خوین و گوشتی نازل و وه گوشت به خشینه وهی نازل به سهر هه ژاراند، هیچ سووډیک به خاونه که ی ناگه یه نی، نه وه ناگاته خوا، نه وهی ده گاته خوا، نه و پالنه رو هانده ریه که تو وایده کات نه و نازل سهر بری، وه وات لیده کات هه کرده ویه کی باشی دیکه نه نجام بدهی، که نه وه پیی ده گوتری ته قوا.

ههروه ها به باره سه لیبیه که شیدا ههروایه، وه چو دینداری راست و ساغ ده بی کرده و کان - وات: کرده و پوالت و بهر چاوه کان- دیوکی په نهان و روو حیکان تیدای، نه و جار له لای خوی په روه دگار جی ئیعتبارن، به نیسبه گونا هه کانیش هه، گونا هی ناشکرا هه یه و گونا هی په نهانیش هه یه، وه چو گویرایه لپی په نهان و ناشکرا هه یه، وه خوی زانو توانا له سوو رتهی (الانعام) دا ده فرموی:

﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْأَثَمِ وَبَاطِنَهُ﴾ (۱۲۰) الانعام.

واته: ده ست هه لبرگن له گونا هه پوالتیه کان و گونا هه په نهان کان، بو نمونه: هه راکم له (کینه، رق، خو به زلگری، هه سه د) گونا هی په نهان، وه چو: (غیبه ت و بوختان و قسه هینان و بردن و، ریژ شکندن و، قه تل و، زینا) گونا هی ناشکران، که واته: دیسان به باری خو پاراستن له گونا هیشدا، ده بی هم خو ت له گونا هه دیارو ناشکراکان پیاریزی، هم خو ت له گونا هه ون و په نهان و شیراوه کانیش پیاریزی.

به لگه ی پینجه م:

به لگه ی پینجه ممان نه و فرمایشته ی پیغه مبه ری خویه، که عومه ری کوری خه تتاب خوا لی رازی بی، لی ده گیریتته وه، که من پیچی ده قی فرموده که ده یم، له بهر نه وهی وشه ی (احسان) که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه ناوونیشانی دینداری په نهان هیناو یه تی، له م فرمایشته دا پیناسه کراوه:

(عن عُمَرَ ابْنِ الْخَطَّابِ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ لَا يَرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخِذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: (الْإِسْلَامُ أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَعَجَبْنَا لَهُ يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ. قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟ قَالَ: (أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ). قَالَ: صَدَقْتَ، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟ قَالَ: (أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ). قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟ قَالَ: (مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ)، قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَتِهَا؟ قَالَ: (أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا وَأَنْ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ). قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا ثُمَّ قَالَ لِي: (يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنِ السَّائِلُ؟). قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: (فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ) (١). رواه مسلم برقم (١).

عومهری کورې خه تتاب خوا لېی رازی بی ده گپړېته وه ده لې: رپوژیکيان کاتيک نيمه له خزمه تي پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) دانيشتبووين، پياويکمان لي وروور کهوت، بهرگيکي زور سپي له بهردا بوو، مووه کاني زور ردهش بوون، شوينه واري سه فهورو پي و بان بريني پيوه ديار نه بوو، هيچ کام له نيمه نه مانده ناسي، هه تا هات دانيشت نه ژنوي به نه ژنوي پيغه مبهروه نووساند، وه دوو دهسته کاني خوي خستنه سهر نه ژنوکاني خوي، (واته): زور به نه ده به وه له خزمه ت پيغه مبهري خوادا (صلي الله عليه وسلم) دانيشت، وه گوتي: نهی مه حه ممه د! هه والم پيبد ده رباري نيسلام؟ پيغه مبهري خواش (صلي الله عليه وسلم) فهرمووي: (نيسلام): بريتييه له وه که شاهي تمان بيئي: که جگه له خوا هيچ په رستراويکي ديکه نيهو، موحه ممه د روهانه کراوي خوايه، وه

نویژ بهرپا بکهی و، زهکات بدهی و، پوژووی پهمهزان بگری، وه نه گهر توانیت
 هه جی مالی خوا بکهی، گوتی: راست دهکهی، ئیمهش پیمان سهیر بوو
 پرسپاریشی لی دهکردو دواپیش دهیگوت: راست دهکهی، دواپی گوتی: ههوالم
 پیبده دهربارهی ئیمان؟ ئهویش فهرمووی: ئهوهیه که: { ئیمان بیی بهخواو،
 بهفریشتهکانی و، بهپیغه مبه رانی و به کتیبهکانی و، به پوژری دواپی، وه ئیمان
 بهقهدهر بیی که خو ش و ناخو ش (یان چاک و خراپی) له خواوهیه، گوتی:
 راست دهکهی، دواپی گوتی: ههوالم پیبده دهربارهی ئیحسان؟ فهرمووی:
 {ئیحسان: ئهوهیه که بهجوړیک خوا پهرستی که دهییی، یاخود ئهو تو دهییی
 وه نه گهر تو ش ئهو نهییی، ئهو تو دهییی، بیگومان} دواپی گوتی: ههوالم
 پیبده دهربارهی هاتنی کاتی تیگچوونی دنیاو ئهو کاتهی که دنیای تیدا
 بهکو تا دی، پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (پرسپار
 لیکراو له پرسپار کهر پی زانتر نیه)، گوتی: دهباشه ههوالم پیبده دهربارهی
 نیشانهکانی؟ فهرمووی: ئهوهیه که: (که نیه که گهره ی خوی، بیی، واته:
 ثافرهت که نیه که بی، دواپی کچی کی بیی که چه که بیته گهره ی ئهو)، وه ئهوهیه
 که خه لکی پیخواس و پرووت و نه دارو حوشر له وه پین، بیی که پیشر که دهکن
 له بهرز کردنه وهی کو شکهکانی (عمومهر خوا لی رازی بیی دهلی: ماوهیه که
 مامه وه، پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (ئه ی عمومهر! دهزانی
 ئهو پرسپار که ره کی بوو؟)، گوتم: خواو پیغه مبه ره که ی زانترن، فهرمووی:
 (ئه وه جی بریل بوو هاتبوو دینه که تان تیگه یه نی).

لیره دا دهییی که پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) وپرای ئیسلام و ئیمان،
 باسی ئیحسانیش دهکا، بهلام که پیناسه ی ئیحسانمان بو دهکات، شتیکی زیاتر
 له ئیسلام و ئیمان {واته: له پینج پایهکانی ئیسلام و شهش پایهکانی ئیمان}
 ناخاته پروو، بهلکو جوړو چو نیه تی مامه له کردن له گه ل پایهکانی ئیسلام و
 ئیماندا دهخاته پروو، که ئهویش بریتیه له وه: بهجوړیک بهندایه تی بو خوی
 پهروهر دگار بکهی، که دهییی، بهچاوی عه قل و دل دهییی، یان بهلای
 که موهو پی وایی که ئهو تو دهییی، که واته: ئیسلامه تی و مسولمانه تی و

دینداری، ویرای لایه‌نی رواله‌ت و ناشکرای - که له پینچ پایه‌کانی ئیسلام و شه‌ش پایه‌کانی ئیمان دا به‌رجه‌سته ده‌بی - به‌هه‌مان شیوه‌ دیوی په‌نهان و نه‌بینراویشی هه‌یه .

به‌لگه‌ی شه‌شهم:

ده‌توانین ئه‌وه‌ش به‌به‌لگه‌ به‌ئیننه‌وه که زانایان زاراوه‌ی (علم الظاهر) وه (علم الباطن) یان به‌کار هی‌ناوه، یان (علم الفقه) وه (علم التقوی)، (علم الظاهر) واته: ئه‌وه‌ی که باسی رواله‌تی دینداری ده‌کات، وه (علم الباطن) یش ئه‌وه‌یه که باسی دیوی په‌نهانی دینداری ده‌کات، هه‌ل‌به‌ته (علم الباطن) ێک که له‌قورئان و سوننه‌ت هه‌ل‌ده‌هینجری، نه‌ک ئه‌وه‌ی (باطینی‌یه‌کان (الباطنیة) گوتووینه، وه (علم الفقه) ئه‌وه‌یه که باسی یاسا دیار و ناشکراکانی دینداری ده‌کات، هه‌روه‌ک (علم التقوی) ش باسی دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی پابه‌ندی به‌ شه‌ریعه‌ته‌وه ده‌کات.

به‌لگه‌ی حه‌وتهم:

که‌سی‌ک که ریا باز بی واته: حه‌ج ده‌کات، نوێژ ده‌کات، پۆژوو ده‌گری، کرده‌وه‌ی باشی هه‌بی، به‌لام مادام ئیخلاصی نه‌بی، هیچی بو‌ حیساب نه‌یه، که‌واته: ئیخلاص دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی ئه‌و کرده‌وانه‌یه‌وه ده‌بی هه‌بی، ئه‌گه‌رنا بابای نوێژ که‌رو پۆژوو گر، به‌هره‌مه‌ند نابێ له‌ تاعه‌ت و عیباده‌ته‌که‌ی.

به‌لگه‌ی هه‌شتهم:

هه‌ندی له‌زانایانی ته‌زکیه‌ ده‌لێن: پۆژوو گرتن سی جۆره: پۆژووی عه‌وام، پۆژووی خه‌واص، پۆژووی خه‌واصی خه‌واص، پۆژووی عه‌وام ئه‌وه‌یه که مرۆقه‌کان ته‌نیا دم و داوینیان به‌پۆژوویه، پۆژووی تایبه‌تان (خواص) ئه‌وه‌یه که ویرای گه‌ده‌و داوین، ئه‌ندامه‌ رواله‌تییه‌کانیشیان به‌پۆژوویه، زمانیان،

چاویان، گویان، به‌پوژوویه واته: گوناهان ناکهن، پوژووی تایبه‌تانی تایبه‌ت (خواص الخواص) ته‌ویه که ته‌ندامه په‌نهانه‌کانیشیان به‌پوژوویه، واته: به‌دل و به‌غایه‌له‌ش، هه‌ول دده‌ن که غایه‌له‌و شتی خراپ به‌سه‌ر دل و ده‌روونیان دانه‌یه‌ت.

ته‌وانه چهنده به‌لگه‌یه‌ک بوون له‌سه‌ر ته‌وه که: نیسلام و مسولمانه‌تی، ویرای دیوی رواله‌ت و به‌رچاو، دیوی په‌نهان و شیراوه‌شی هه‌یه، دیاره وه‌ک له باسی یه‌که‌می ته‌و زنجیره باسه‌شدا گوتمان: نیمه خوا پشتیوان بی له دریزه‌ی ته‌و زنجیره باسه‌دا ده‌مانه‌وی باسی ته‌و دیوه په‌نهان و شیراوه‌ی مسولمانه‌تی و دینداریه‌ بکه‌ین، که زانایان وشه‌کانی: (تزکیه النفس)^(۱) یان (السير والسلوك)^(۲) یان (تصوف)^(۳) یان کردوته ناوو نیشانی.

له نۆږه کۆمه‌لایه‌نییه‌کان له‌که‌لناین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

AliBapir/عەلی بابیر

کەتانی
راکە‌یاندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عەلی بابیر

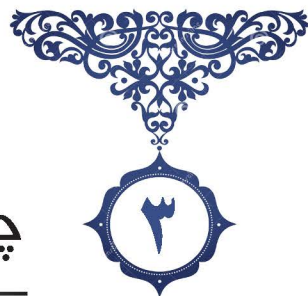
راکە‌یاندنی مه‌کته‌بی مامۆستا عەلی بابیر

.....

- (۱) واته: خو پاک و چاک کردن.
- (۲) واته: به‌ره‌و خوا چوون و ئاکار جوان بوون.
- (۳) واته: خو ساف و ساغ کردنه‌وه.

پېناسه ی چه ند وشه و زارواهیه ک

خوینهرانی خو شه ویست !

ئیمه له زنجیره باسی چاک خوا په رستن و خو پاک و چاک کردن، گه یشتینه باسی سییه م، ناو و نیشانی ئەم باسه مان بریتیه له: (پېناسه ی چه ند وشه و زارواهیه ک)، وهک پېشتریش ئاماره مان پێدا: شاره زایان و پسپورانی بواری تهزکیه ی نه فس و، مه قامی ئیحسان و، ته صه ووف، چه ند وشه و زارواهیه کیان به کار هیناون بو ئه و بابته، که له م باسه دا تیشکیان ده خهینه سه ر:

(۱) تهزکیه (التزکیه):

وشه ی تهزکیه وشه یه کی قورئانییه و له چه ندان ئایهت له قورئان دا هاتوه، وه وهک پېشتریش باسم کرد: له چوار ئایهتدا، له ئایهتی (۱۲۹) و (۱۵۱) ی (البقره)، وه له ئایهتی (۱۶۴) ی (آل عمران) وه له ئایهتی (۲) ی (الجمعة) دا، خوی کار به جی وشه ی (تزکیه) ی به کار هیناوه، وهک یه کێک له چوار ئه رکه سه ره کییه که ی پێغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم).

تنجا نایا وشه‌ی ته‌زکیه یانی چی؟

له زمانې عه‌په‌بیدا ده‌لی: (زکا الشَّيْءُ يَزْكُو زَكَاءً وَزَكَاءً، مَما وَزَادَ، وَزَكَاءً فَلَانُ صَلَحَ، وَزَكَّى الشَّيْءُ أَزْكَاهُ: أَصْلَحَهُ وَطَهَّرَهُ، وَزَكَّى نَفْسَهُ: مَدَحَهَا)^(۱)، واته: (زکا الشَّيْءُ يَزْكُو زَكَاءً وَزَكَاءً) یانی: (مَما وَزَادَ) گه‌شه‌ی کردو زیادی کرد، هه‌روه‌ها (زکا فَلَانُ) یانی: فلانک‌ه‌س چاک بوو، (وَزَكَّى الشَّيْءُ أَزْكَاهُ) یانی شته‌که‌ی چاک کردو پاکی کرد، وه ده‌گوتری: (زَكَّى نَفْسَهُ) واته: ستایشی خو‌ی کرد، که‌واته: وشه‌ی ته‌زکیه سی واتی هه‌ن: ۱- (گه‌شه‌کردن و زیاد بوون). ۲- (پاک بوون). ۳- (چاک بوون)، واته: ته‌زکیه کردنی خو‌ت یانی: تو پروو‌چی خو‌ت په‌روهرده بکه‌ی و له‌پرووی ته‌قواوه گه‌شه‌ی پی بده‌ی، وه‌له گونا‌ه‌کاری (فجور) و له‌و خه‌سله‌ته خراپانه‌ی که تییدان، پاکی بکه‌یه‌وه‌و بزاری بکه‌ی، وه سه‌ره‌نجام چاکی بکه‌ی، واته: پاکی بکه‌ی و، چاکی بکه‌ی و، گه‌شه‌ی پی بده‌ی.

(۲) ئی‌حسان (الإحسان):

ده‌لی: (أَحْسَنْتَ: فَعَلْتَ الْحَسَنَ، كَمَا قِيلَ: أَجَادَ، أَيْ فَعَلَ الْجَيِّدَ وَأَحْسَنْتُ الشَّيْءَ: عَرَفْتُهُ وَأَتَّقَنْتُهُ)^(۲)، واته: (أَحْسَنْتَ) یانی: شتیکی باشت کرد، وه‌ک چو‌ن ده‌لی: (أَجَادَ) یانی: کرده‌ویه‌کی باشت نه‌نجامدا، وه (أَحْسَنْتُ الشَّيْءَ) یانی: نه‌و شته‌م ناسی، یاخود به شی‌ویه‌کی باش لی‌ی شاره‌زا بووم، یاخود به شی‌ویه‌کی باش نه‌نجامم دا. (الجرجانی) ده‌لی: (الإِحْسَانُ لُغَةً: فِعْلٌ مَا يَنْبَغِي أَنْ يُفْعَلَ مِنَ الْخَيْرِ)^(۳) واته: ئی‌حسان بریتیه له‌وه که کرده‌ویه‌کی باش که پی‌ویسته نه‌نجام بدری، نه‌نجام بدری.

(۱) المعجم الوسيط ۳۹۶، المصباح المنير، للفيومي ۱۰۳.

(۲) المصباح المنير، ص ۷۴.

(۳) التعريفات، ص ۲۰.

تَنَجَا (الجرجاني) دوايي له پرووی زاراوه يیه وه پیناسه ی ئیحسان دهکات و دهلی: (الإحسان: هو تَحَقُّقُ في العبودية على مَشَاهِدِ حَضَرَةِ الربوبية بنور البصيرة)^(۱)، ئیحسان: بریتیه له له خوډا هیڼانه دی به نډایه تیې بُو خوا، به شیوه یه ک که تو په روه ردگار دهیڼی به نووری به صیرهت و دل، واته: به شیوه یه ک به نډایه تیې بُو په روه ردگار بکه ی که تو چاوت له په روه ردگار، به لام چاوی به صیرهت و په نهان.

دیاره پیغه مبه ریش (صلی الله علیه وسلم) هر ناوا پیناسه ی ئیحسانی کړدوه، وه ک ده فرموی:

(أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ) رواه مسلم

۱، که پیشر فرموده که مان به ته وایی هیڼا.

(۳) ته صه ووف (التصوف):

(التَّصَوُّفُ طَرِيقَةُ سُلُوكِيَّةٍ قِوَامُهَا التَّقَشُّفُ وَالتَّحَلِّيُ بِالْفَضَائِلِ لِتَرْكُوِ النَّفْسِ وَتَسْمُوِ الرُّوحِ، وَالصُّوفِيُّ: مَنْ يَتَّبِعُ طَرِيقَةَ التَّصَوُّفِ، وَالْعَارِفُ بِالتَّصَوُّفِ، وَأَشْهُرُ الْأَرْاءِ فِي تَسْمِيَّتِهِ، أَنَّهُ سُمِّيَ بِذَلِكَ لِأَنَّهُ يُفَضَّلُ لِبَسِّ الصُّوفِ تَقَشُّفًا)^(۲)، ته صه ووف: بریتیه له ریبازیکی ره وشت و ټاکاری، که بنچینه که ی (به پیی قسه ی ټه و)، بریتیه له دنیا به که م گرتن و، سه ختگیری له ژیان و گوزهراندا، وه خورازانده وه به سیفه ته به رزه کان، ټاکو نه فس پاک بی، وه روو به رز بیته وه، وه صوفی به که سیک ده گوتری، که به دوا ی ریبازی ته صه ووف ده که وی، وه شاره زایه له و بواره دا، وه ناوبانگترین بوچوونیش له باره ی هوکاری ناوړانی ټه و بواره ی ته زکیه وه، به ته صه ووف، ټه وه یه که ریبارانی ټه و ریبه وایان به باشر زانیوه: به رگی خوری (صوف) له بهر بکه ن، له بهر ټه وه ی خاکی بوون و که م مه سره فی زیاتری تیډایه.

(۱) التعريفات، هه مان لاپه ره.

(۲) المعجم الوسيط ص ۵۲۹.

(ابن تیمیة) په حمه تی خوی لیبی، له باره یی ته وه وه که نایا وشه یی (تصوف) یان (صوفیة) له چیه وه هاتوه؟ له (مجموع فتاوی) که یی خویدا ده لای:

(أَمَّا لَفْظُ الصُّوفِيَّةِ فَإِنَّهُ لَمْ يَكُنْ مَشْهُورًا فِي الْقُرُونِ الثَّلَاثَةِ، وَإِنَّمَا أُشْتَهَرَ التَّكَلُّمُ بِهِ بَعْدَ ذَلِكَ، فَقِيلَ: إِنَّهُ نِسْبَةٌ إِلَى أَهْلِ الصُّفَّةِ وَهُوَ غَلَطٌ، لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ كَذَلِكَ لَقِيلَ: صُفِّي، وَقِيلَ نِسْبَةٌ إِلَى الصَّفِّ الْمَقْدَمِ بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ، وَهُوَ أَيْضًا غَلَطٌ، فَإِنَّهُ لَوْ كَانَ كَذَلِكَ لَقِيلَ: صَفِّي، وَقِيلَ نِسْبَةٌ إِلَى الصَّفْوَةِ مِنْ خَلْقِ اللَّهِ، وَهُوَ غَلَطٌ لِأَنَّهُ لَوْ كَانَ كَذَلِكَ لَقِيلَ: صَفْوِي، وَقِيلَ: وَهُوَ الْمَعْرُوفُ إِنَّهُ نِسْبَةٌ إِلَى بُسِّ الصُّوفِ)^(۱).

واته: وشه یی (صوفیة) له سی سه ده کانی پی شوو (دوا ی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم)) نه ناسراوه به کار نه هاتوه، به لکو دوا یی ته و وشه به کار هاتوه، نجا هه ندیکیان گوتوویانه: ته وه پالده دریته لای (صوفیه)، {صوفیه شوی نیک بووه که ژماره یه که له هاوه لانی پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) که زگورتی و بی ژن و مال بوون له مزگه وتی پیغه مبه ردا (صلی الله علیه وسلم) ته وی شوی نیشته جیبوونیان بووه} به لام ته وه هه لیه، چونکه ته گهر و ابوویه، دهبوویه بگوتری: (صوفی)، وه هه ندیکیان گوتوویانه: وشه یی (صوفی) یان (صوفیه) پالده و ته لای صف که له به ر دهستی خوادا، یاخود له خزمه تی خوادا به ندایه تی ده کن، (یان جهاد ده کن، یان تاعه ت ده کن به گشتی)، به لام ته وه ش هه لیه، چونکه ته گهر و ابوویه، دهبو بگوتری: (صوفی)، هه ندیکیش گوتوویانه: پالده و ته لای (الصّفوة، الصفوة من خلق الله)، واته: ته وانه یی که هه لېژارده یی دروستکراوانی خان، به لام ته وه ش هه لیه، چونکه ته گهر و ابوویه، دهبو بگوتری: (صوفیه)، هه ندیکیش گوتوویانه: پالده دریته لای (صوف)، واته: له به ر کردنی به رگی خوری، که ته وه دپاره زیاتر ناسراوه.

(أبو الفتح البستي) که ته‌ویش یه‌کیکه له زانایانی بواری ته‌زکییه‌و عیرفان و ته‌سه‌ووف له‌وباره‌وه شیعیکی گوتوه ده‌لی:

تَخَالَفَ النَّاسُ فِي الصُّوفِيِّ وَاخْتَلَفُوا جَهْلًا وَظَنُّوا أَنَّهُ مُشْتَقٌّ مِنَ الصُّوفِ
وَلَسْتُ أَمْنَحُ هَذَا الْإِسْمَ إِلَّا قَتَى صَافِي فَصُوفِي حَتَّى سَمِّيَ الصُّوفِيَّ.^(۱)

واته: خه‌لک له‌باره‌ی صوفیه‌وه راجیایی و مشت و مریان هه‌بووه، (که ئایا له‌چییه‌وه هاتوه؟) به‌نه‌زانی، وه گومانیان وابووه که: له وشه‌ی (صوف) که خورییه، وه‌رگیراوه، به‌لام من ته‌و ناوه ته‌نیا به‌که‌سیک ره‌وا ده‌بینم که خو‌ی صاف کردۆته‌وهو صاف بۆته‌وه، تا‌کو نا‌ونراوه به‌ صوفیی، که‌واته: به‌پیی قسه‌ی ته‌و بی له (صفا و) وه هاتوه.

به‌لام له‌راستییدا ته‌وه‌ی که سه‌رجه‌م زانایان ته‌به‌ننیاں کردوهو به‌راستیان زانیوه، ته‌وه‌یه که له وشه‌ی (صوف) وه هاتوه، له سو‌نگه‌ی ته‌وه‌وه که ته‌وکاته ته‌وانه‌ی که زیاتر جه‌ختیان کردۆته‌وه له‌سه‌ر خوا‌په‌رستی‌ی و دنیا به‌که‌م گرتن، به‌رگی خوریان پۆشیوه.

٤) رۆیشتن و ره‌فتارو ئاکار (السير والسلوك):

چۆنیه‌تی به‌ره‌و خوا چوون و مامه‌له له‌گه‌ل خوا کردن، وه چۆنیه‌تی ره‌فتارو هه‌لسوکه‌وت کردن له‌گه‌ل خه‌لکدا، که ده‌بی به‌شیوه‌یه‌که بی شه‌ریعه‌ت دیاری کردوه. ئنجا ته‌گه‌ر ته‌ماشای به‌که‌ین ده‌بینین دینداری به‌گشتی له‌ دوو شتدا به‌رجه‌سته ده‌بی، که ده‌توانین بلیین: (التقوى، والإحسان) یان (التقوى، وإصلاح ذات البین) یان (إسلام الوجه لله، والإحسان) یان (عبادة الله، وفعل الخير)، که هه‌ر چواریان له ئایه‌ته‌کانی قور‌ئاندا هاتوون:

١- ته‌مما وشه‌ی ته‌قواو ئیحسان له‌چه‌ند شوئینک له قور‌اندا به‌یه‌که‌وه هاتوون، بۆ وینه: له سوور‌ه‌تی (النحل) دا ده‌فه‌رموی:

(١) إيقاظ الهمم في شرح الحكم / به‌رگی ١ لا ٦.

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (۱۲۸)

واته: ینگومان خوا له گه‌ل شهو که‌سانه‌یه که پارێزبان کردوه، وه‌له‌گه‌ل شهو که‌سانه‌دایه که چاکه‌کارن، یانی له‌نیوان خو‌یان و خوادا، پارێزکارن، وه له‌نیوان خو‌یان و خه‌لکدا، چاکه‌کارن.

۲- هه‌روه‌ها له سوورپه‌تی (الأنفال) دا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ﴾ (۱)

واته: پارێز له‌خوا بکه‌ن و په‌یه‌ه‌ندی نیوانتان چاک بکه‌ن، که‌واته: شه‌وه‌ش دیسان بریتیه له‌خواپه‌رستیی و خه‌لک دۆستیی، یان پارێزکاری و چاکه‌کاری.

۳- وه له‌سوورپه‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَنْ أَحْسَنُ دِينًا مِّمَّنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ﴾ (۱۲۵)

ده‌فه‌رموی: دینداری کێ باشته له‌هی که‌سیک که‌ رووی خو‌ی به‌خوا سپاردوه بو‌ خوا ملکه‌چه، به‌روا‌له‌ت و په‌نه‌هان بو‌خوا ملکه‌چه، وه له‌گه‌ل خه‌لکیشدا چاکه‌کاره‌؟.

۴- له سوورپه‌تی (الحج) یشدا ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ
وَفْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۷۷)

واته: شه‌ی شه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه‌! ر‌کوع به‌رن و سه‌جده به‌رن و، په‌روه‌ردگار‌تان په‌رستن، وه چاکه‌ بکه‌ن، به‌ل‌کو سه‌رفراز بن، واته: خواپه‌رستیی و خه‌لک دۆستیی بکه‌ن، بو‌یه من شه‌و ته‌عبیره‌م به‌کاره‌ی‌ناوه‌ که: ئیسلام له‌ دوو وشه‌دا کورت ده‌بیته‌وه: (خواپه‌رستیی و خه‌لک دۆستیی)، وه (عبدالقادری) گه‌یلانیی ر‌ه‌حمه‌تی خوای لی‌بی ده‌لی: ئیسلام له‌ دوو وشه‌دا خو‌لا‌سه‌ ده‌بیته‌وه: (صدق مع الحق، خلُق مع الخلق) راستیی له‌گه‌ل هه‌قدا (له‌گه‌ل خوادا) و چاکیی و

په وشت به رزیی له گه ل خه لکدا، به ندهیه کی راست و چاک به بو خوا، وه په وشت و
ثاکارت به رزو په سندر و جوان بی له گه ل خه لکی خوادا.

ئنجا یه کی بوی هیه بللی: ئنجا تیا چوڼ به ره خوا ده چین؟ که دیاره من
یه کی له کتیبه کانی خو م ناوانوه (رپنگای صالح بوون و به ره خوا چوون)، (طریق
الصلاح والسیر إلى الله).

له وه لا مده لاین: نه وه ته عبیریکی په مزیه وه له قورئانیشدا هاتوه، وه ک خوا
فهرموویه تی:

﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ...﴾ (٥٠) الذاریات.

واته: مه به ست نه وه نیه که خوی په روه ردگار شوینکی دیاری کرای هه بی
و، نیمه ش بوی چین! هه لیه ته خوی په روه ردگار له سهر عه رشی خو یه تی
به و شیوه یه که بو خوا شایسته یه، له سه رووی دروست کراوه کانی خو یه تی، وه ک
فهرموویه تی:

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (٤) السجدة.

به لام گرنګ نه وه یه خه لک ناتوانن بچن بو خزمه ت خوی په روه ردگار له م
ژيانی دنیاییه دا، نه دی مه به ست چیه له وشه ی به ره خوا چوون؟ واته: به ره
نه وه بچی که خوا پی خو شه، نه و کارو کرده وانه بکه ی که خوا پیان رازییه،
واته: به ره په زامه ندیی خوا بچی، وه ک له قورئاندا هاتوه:

﴿يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا﴾ (٨) الحشر.

واته: به خششی خوا په زامه ندیی خوا دا واده کهن، ئنجا تیا له قورئاندا زاروه ی
به ره خوا چوون به کار هاتوه؟ به للی، له سووړه تی (الذاریات) دا ده فهرمو ی:

﴿فَقَرُّوا إِلَى اللَّهِ إِنِّي لَكُم مِّنْهُ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾ (٥٠)

واته: بولای خوا رابکهن، بیگومان من له لای نه وه وه، بوئیوه، ترسینه ریکی
دیرو تاشکرام، هه روه ها له سووړه تی (الصافات) دا خوی بی وینه له سهر زمانی
پیغه مبه ر ئیبراهیم علیه السلام ده فهرمو ی:

﴿وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَىٰ رَبِّي سَيِّدِينَ﴾

واته: من به‌رهو په‌روه‌رد گارم ده‌چم، وه‌خوا رېنماييم ده‌کات، ئيبراهيم کاتي له عېراق ته‌نگي پي هه‌لچنرا، نه‌مروودو دارو ده‌سته‌که‌ي ناگريان بو کرده‌وهو خستiane نيو ناگري سووره‌وه، به‌لام خوي بالاده‌ست ده‌ربازي کرد، دوايي ئيبراهيم عليه السلام به‌فه‌رماني خوا چوو بو‌شام و له‌وي ته‌وه‌ي فه‌رموو، که‌واته: ئيبراهيم وشه‌ي به‌رهو خواچووني به‌کاره‌يناوه، من به‌رهو په‌روه‌رد گارم ده‌چم واته: به‌رهو ته‌و شوينه ده‌چم که ده‌توانم خواپه‌رستي باشتر ليکهم و هيچ به‌رپه‌رچ و ناسته‌نگيک له به‌رده‌مدا ناي و، ده‌توانم به‌و شيويه دينداري بکهم که خوا فه‌رماني پي کردووم.

٥) التخلية من الرذائل، والتخلية بالفضائل:

واته: بزارکران له سيفه‌ت و خوو خده په‌ست و نرم و خراپه‌کان، وه‌رازي‌ندrane‌وه به سيفه‌ته به‌رزو په‌سنده‌کان، نجا له راستييدا هه‌موو ديندارييش نه‌ک هه‌ر لايه‌ني ته‌زکيه و ئيحسان بگره هه‌موو دينداري و مسولمانه‌تي له‌و دوو لايه‌نه‌دا کورت هه‌لدي، که ئينسان خو‌ي له سيفه‌ته خراپه‌کان بزار بکات و پاک بکاته‌وه، که خراپترين سيفه‌ت بريتيه له شيرک، وه‌ک په‌يوه‌ندي نيوان خو‌مان و خوا، وه خراپترين سدفه‌تيش بريتيه له زولم، وه‌ک په‌يوه‌ندي له نيوان خو‌مان و خه‌لکدا. وه خو جوانکردن و رازاندنه‌وه به سيفه‌ت و ناکاره به‌رزو په‌سنده‌کان، که باشترين سيفه‌تيش بريتيه له خوا به‌يه‌کگرتن، (توحيد) و ته‌نيا خوا په‌رستن، وه په‌يوه‌ندي نيوان خو‌مان و خوا، وه باشترين سيفه‌تيش له‌نيواني خو‌مان و خه‌لکدا، بريتيه له دادگه‌ري، که‌واته: دينداري به گشتي بريتيه له خو بزارکردن له سيفه‌ته خراپه‌کان، وه خو‌رازانده‌وه به سيفه‌ته باشه‌کان.

٦) (التَّحْلِيَّ مِنْ كُلِّ خُلُقٍ دَنِيٍّ، وَالتَّحْلِيَّ بِكُلِّ خُلُقٍ سَنِيٍّ؛

واته ته‌صه‌ووف، یان مه‌قامی ئیحسان، بریتیه له خوده‌رباز کردن له هه‌موو ئاکاریکی نرم و په‌ست، وه خو‌پ‌ازاندنه‌وه‌ی به هه‌موو ئاکاریکی به‌رزو جوان. ئه‌مانه چهند وشه‌و ته‌عبیریک بوون، که زانایان وهک زاراه به‌کاریان هی‌ناون بو ناساندن و پیناسه‌کردنی ئه‌وه‌ی که ئیمه ناومان لی‌ناوه: (چاک خوا په‌رستن و، خو‌پاک و چاک کردن)، یان (گیانی ژیان)، ده‌می‌ننه‌وه بلیم: که به‌ناو له‌خونان و، شیعار به‌رز کردنه‌وه‌ی بی نیو‌ه‌رؤک و کردار، ئینسان هیچی پی نابری، تنجا چ له‌بوارى ته‌زکییه‌ی نه‌فس دا، چ له‌بوارى شوین که‌وتنی پیشینی چاکدا، چ له‌بوارى کارى ئیسلامییدا، چ له‌بوارى ئه‌نجامدانی نویژو تاعه‌تدا، له هه‌موو بواره‌کاندا، مرو‌ف به‌ ناوو نیشان، هیچی ده‌ستگیر نابى، به‌لکو ده‌بی جه‌خت بکاته‌وه له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ئه‌و ناوونیشانه، نیو‌ه‌رؤکی هه‌بی و، ئه‌و شیعاره کرداری له‌گه‌لدا بی، وه ئه‌و رو‌اله‌ته دیوه، په‌نه‌انه‌که‌ی له‌گه‌لدا بی، هه‌ربویه‌ش خوا سب‌حانه و تعالی له‌ سو‌ورته‌ی (الماعون) دا ده‌فه‌رموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالْإِيمَانِ ﴿١﴾ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ
الْإِيمَانَ ﴿٢﴾ وَلَا يَخُصُّ عَلَى طَعَامِ الْمَسْكِينِ ﴿٣﴾ فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّينَ ﴿٤﴾
الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ هُمْ يُرَاءُونَ ﴿٦﴾ وَيَمْنَعُونَ
الْمَاعُونَ ﴿٧﴾﴾

که ئه‌و سو‌ورته‌ کورته پی‌ویسته زۆر چاک سه‌رنجی بده‌ین، خوا ده‌فه‌رموی: به‌ناوی خوای به‌به‌زه‌یی و به‌خشنده، ئایا ده‌زانی کی بر‌وای به‌دین نیه؟ (دین واته: ئیسلام، یاخود سزاو پا‌داشت)، ئه‌و که‌سه بر‌وای به‌دین نیه، که پال به‌هه‌تیوه‌وه ده‌نیت و تی‌ی ده‌خوری (له‌جیاتى ئه‌وه‌ی هاوکاریى بکاو ده‌ستی به‌سه‌ردا بینى)، وه هانی خه‌لك نادات بو ناندان به‌هه‌زارو نه‌داران، سزای سه‌خت

بو ټو نوټز که رانه‌ی که له نوټز که نیاښان بښاگان، (نوټز که یان وایان لښاکات به‌زیان هه‌بی به‌رانه‌ر به‌هه‌ژارو نه‌دارو لښه‌وماوان)، ټوانه‌ی که ریابازی ده‌کن (واته: ټو نوټز که ده‌یکه‌ن، مادام رحم و به‌زیان تڼدا په‌یدا نه‌کات و مادام نیو‌پوکی له‌گه‌لدا نه‌بی، ټوه‌ دیاره هه‌ر بو ریابازی (وه ټوانه که هاوکاری له خه‌لک ده‌گره‌وه. که‌واته: نوټز ده‌بی ټینسان چاک بکات، وه ده‌بی رواله‌ت، دیوه په‌نه‌نه‌که‌ی له‌گه‌لدا بی، که‌ټو دیوه په‌نه‌نه به‌چی ده‌زانین هه‌یه؟ به‌ره‌فتارو ټاکاره‌کانی ټینسان و به‌مامه‌له‌ی په‌سندو جوانی ټینسان له‌گه‌ل خوی په‌روه‌دگارو له‌گه‌ل خه‌لکدا، له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بی^(۱).

له نوره کوملا به‌نیه‌کان له‌کهلانین
Stay in touch on social media
نن همکیر موالع التواصل الاجتماعي

ډاگه‌پانډی مه‌کله‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌نالی
ډاگه‌پانډی مه‌کله‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

(۱) له کتیبی (په‌وشت و ټاکاری ټیسلامی) دا، له هه‌رسیک بازنه‌ی مامه‌له له‌گه‌ل (خو) و(خوا) و(خه‌لک) دا، سه‌دو په‌نجاو پښنج (۱۵۵) په‌وشت و ټاکاری به‌رزو په‌سندمان خستو‌ته پرو، که ټیستا کاری له‌سه‌ر ده‌کریت بو چاپ‌کردن.

په یوه نډی نیوان ئیسلام و ته زکیه ی نه فس

له م دهرسه ماندا مه سه له یه ك پروون ده كه مه وه، كه به یی لی حالی بوونی، ئینسان دوو چاری هه له و لادان ده یی: ئایا ته زکیه ی نه فس و ئیسلام په یوه نډیان چونه؟! وه ئایا ته زکیه ی نه فس، یان ئیحسان، یا دیوی په نهانی خوا په رستی، پیگه ی له ئیسلام دا چیه؟ ده توانین له سی خالدا ته عبیر بکه یین له په یوه نډی نیوان ئیسلام و ته زکیه ی نه فس، یا خود پیگه ی ته زکیه ی نه فس له ئیسلامدا:

یهك: ئیسلام بریتیه له (هه موو - كل -)، به لام ته زکیه ی نه فس بریتیه له (بهش - جزء -) به لی: ئیسلام (كل) هه ته زکیه ی نه فس (جزء) ه، كه واته: به كار كردن به ته زکیه ی نه فس، مانای وانیه ئیسلاممان هه موو ده ستگیر بووه، چونكه ئیسلام (هه موو) ه و، ته زکیه ی نه فس (به شیک) ه له و (هه موو) ه، كه ئیسلامه.

دوو: ئیسلام په یوه نډی به تاك و خیزان و، كو مه لگا و ده ولت و، دهر و دهر وون و، مزگه وت و بازار و، هه موو لایه ن و رپه ه نده كانی ژیان ی ئینسان وه هه یه، به لام ته زکیه ی نه فس زیاتر په یوه سته به پروو حه وه، په یوه سته به دهر وون و لایه نی په نهانی ئینسان وه.

س: به یی وهر گرتنی ئیسلام {واته: ئیسلام (هه موو) ی} وه به یی ئیمان هینان به ئیسلام و به یی قه بوول كردنی ئیسلام، ئینسان نایته مسولمان، به لام به یی ته زکیه ی نه فس ئینسان ههر مسولمانه، به لام نایته مسولمانیكی باش،

به‌لام دهبی وریا بین! به‌بی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، به‌و واتایه‌نا، که ئینسان هیچ پشک و به‌شی نه‌بی له دیوی په‌نهان و شیراوه‌ی دینداریدا، نه‌خیر به‌و مانایه‌نا، چونکه ئینسان ته‌گهر هیچ پشک و به‌شی له‌و دیوه په‌نهان‌ی خواپه‌رستییدا نه‌بی، مانای وایه ته‌وه حاله‌تی وهك حاله‌تی نیفاقه، وه وهك حاله‌تی عه‌ربه ده‌شته‌کییه‌کانه، که خوی کاربه‌جی نه‌فی ئیمانی لی‌کردن، وهك خوی زانا فهرمویه‌تی:

﴿قَالَتِ الْأَعْرَابُ ءَأَمَّا قُلٌّ لِّمَ تُوْمَسُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ
الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (١٤) الحجرات.

وه به‌بی ئیمانی‌ش ئینسان سه‌رفراز نابی، وه ناچیتته به‌هه‌شتیش.

به‌لکو لی‌رده‌ا مه‌به‌ستم له ته‌زکیه‌ی نه‌فس ته‌وه‌یه که ئینسان کاری زور له‌سه‌ر نه‌فس و ده‌روون و دیوی په‌نهان‌ی خوی بکا، وه چاو له‌سه‌ر کرده‌وه‌کانی و، خوا په‌رستییه‌کانی و، هه‌لس و که‌وته‌کانی ورد بکاته‌وه، که هه‌موویان په‌یوه‌ست بن به‌ره‌زانه‌ندی خواوه‌و، ئیخلاصی ته‌واویان تیدا‌بی، به‌لی، به‌و واتایه‌یان، ئینسان به‌بی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، نایته مسولمانی‌کی تیرو ته‌واو، که‌واته: وهك چون زانیاری ته‌فسیر بو چاک تی‌گه‌یشتنی قورئانه، وه زانیاری ته‌جويد بو چاک خویندنی قورئانه، وه زانیاری فیه‌وه‌ووصولی فیه‌قه، بو چاک تی‌گه‌یشتنی هوکمه‌کانی قورئان و سوننه‌ته، وه وهك چون زانیاری عه‌قیده بو تی‌گه‌یشتن له ئیمان و پایه‌کانی ئیمان پی‌ویسته، به‌هه‌مان شیوه‌ عیلمی ته‌زکیه‌ش پی‌ویسته بو چاک خواپه‌رستی ته‌نجامدان، وه باش به‌ری‌وه‌ بردنی ئیسلام، وه خو پاک و چاک‌کردن، بو روون بوونه‌وه‌ی مه‌به‌ست ده‌توانین چهند وینه‌یه‌ک به‌یینه‌وه:

وینه‌ی یه‌که‌م: نو‌یژ کردن: که‌سی‌ک که نو‌یژ‌ه‌که‌ی هه‌روا به‌هاکه‌زایی ده‌کات، به‌لکو جاری واهیه ته‌عبیری: (بانو‌یژ‌ه‌کانمان له‌کو‌ل بکه‌ینه‌وه) به‌کار‌دینن، ته‌وه نو‌یژ‌ی له‌لا وهك کو‌ل و بار‌یکه‌و ده‌یه‌وی لی‌ی ده‌رباز بی!، تنجا ته‌وه له‌کوی؟ وه ته‌وه له‌کوی، که پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کاتی کاتی نو‌یژ‌ ده‌هات، ده‌یفه‌رموو: (أَرِحْنَا بِهَا يَا بِلَالُ)^(١)، واته: ته‌ی بیلال!

بەنويژ ئاسوودەمان بکە، واتە: بانگ بلى، با نويژەكەمان بکەين و ئاسوودە بين، ئەوکەسەى كە نويژ بەمايەى ئاسوودەيى دادەنى و، دەلى: (أَرْحَنَّا بِهَا)، زۆر جيايە لەوێ نويژ بە کۆلىك دادەنى و دەلى: (أَرْحَنَّا مِنْهَا)، واتە: دەربازمان بکە لى!

وینەى دووهم: رۆژووى مانگى رەمەزان: ئەو لەکۆى كە تۆ موشتاق و تامەزرۆ بیت كە مانگى رەمەزان دى، بۆ ئەوێ مەجالىكى چاکترت دەست بکەوى بۆ قوولکردنەوێ پەيوەندى لەگەل خوا، گەرم و گورکردنى پەيوەندىت لەگەل خواى پەرورەگاردا، وەك خوا پەرستىيى و، وەك ئەنجامدانى کردەو چاکەکان، كە پىغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) لە مانگى رەمەزاندا، لە بوارى دەور کردنەوێ قورئان و بەخشىن و تاعەتدا، زياتر خۆى ماندوو کردو، وەك لە صەحیحى بوخارىيدا هاتو، وە ئەو لەکۆى كە تۆ رەمەزان وەك مانگىكى مەترسىيى لىکرا، دابىي!

وینەى سێهەم: حەج و عومرە: ئەو لەکۆى، كە يەكى بچى حەج يان عومرە يان هەردووکیان بەيەكەو ئەنجام بداو، ئەو گەشت و سەفەرە بە گەورەى سەفەران (سید الأسفار) لەقەلەم بدات، لەبەر ئەوێ دەچىت زیارەتى مالى خوا دەکات، دەچىتە مزگەوتى حەرەم، وە دەچىتە مزگەوتى پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم)، وە بە ئىشتىاق و تامەزرۆيەو پىوستىيەکانى حەج و عومرە ئەنجام دەدات، وە ئەو لەکۆى كە كەسێك پىيوایە حەج بارىکەو، مادام حەجى لىکەوتو، دەبى لەکۆل خۆى بکاتەو، ياخود خۆى پىو هەلکىشى و بۆ ئەوێ پى بگوترى: فلان دەچىتە حەج؟!.

وینەى چوارەم: زەکات دان و مال بەخشىن: ئەو لەکۆى، كە تۆ خوا خوات بى كەسێك لى هەلکەوى، هاوکارىيى بکەى و پى ببەخشى، لەبەر ئەوێ ئەو مال و سامانە ئەمانەتى خوايەو پىت وایى، دەبى بىگەيەنە شوینى خۆى! وە ئەو لەکۆى بابايەك زەکات بداو، کۆلى منەت و فیزو کەشخەى پىو بکاو بلى: ئەوئەندەم زەکات داو، دام بە فلان کەس و فلان کەس؟!.

وینځی پینجهم: زیکر کردن: ټه وه له کوی که تو یادی خوا بکه ی به دلکی گهرم و گور، به شیوه یکه پیت خوشه بی که س پیت بزانی! وه ټه وه له کوی که مروث یادی خوا بکات، به لام زیاتر حاله تیکی پروو دهر بایسی و پرواله تی پیوه دیاربی؟!.

ههروه ها هه موو ټه و تاعه ت و چاکانه ی که پیوسته ئینسان پیان له خوا نریک بیته وه، ټه گهر بیت و حاله تی په نهانیان تیدا هه بی، ټه و حاله ته ی که شه ریعه ت داوای کردوه، حاله تی چیژتن و تامکردنیان تیدابی، ټه وه زور جیا به له وه ی که ته نیا که له شیک و پرواله تی و دیکوریک بن، بویه نیمه پیوستیمان به زانستی ته زکیه ی نه فس هه یه و، پیوستیمان به زانستی ئیحسان هه یه، تا کو خوا په رستی و دینداریمان، ټه و پروو حه ی تیدابی و ټه و دیوه په نهان و شیراوه یه ی تیدا بی، که ته نیا خوا سبحانه و تعالی دهیینی، وه که پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموئ:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ) أخرجه أحمد برقم (۷۸۱۴)، ومسلم برقم (۲۵۶۴)، وابن ماجه برقم (۴۱۴۳)، وأخرجه أيضًا: إسحاق بن راهويه برقم (۳۷۹)، وابن حبان برقم (۳۹۴)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۱۰۴۷۷)، والدليمي برقم (۶۱۴).

واته: خوا ته ماشای رهنگ و پروو و مال و سامانتان ناکات، به لکو ته ماشای دله کانتان و کرده و کانتان دهکات.

به لکی پیشی خوا ته ماشای دل و دهر و نه کانمان دهکات، جی سهرنجی خوا دله، جی سهرنجی خوا بهر له وه ی که له ش (قالب) بی، دل (قلب)، پاشان خوا ته ماشای کرده و کان دهکات، ټه و کرده وانه ش ټه گهر له دلکی ساف و ساغه وه نه هاتبن، ئنجا: نوژه، پروژوویه، حه ج و عومر په یه، کوچکردن و جیهاده، زیکرو یادی خوا به، مال به خشینه، هه لسوکه وتی چاکه، فرمان به چاکه و ریگری له خراپه یه، صیله ی ره حمه، هه موو ټه وانه ټه گهر له دلکی ساف و ساغه وه سهرچاوه یان نه گرتبی و ئیخلاصیان تیدا نه بی، ټه وه جی ئیعتیباری خوی په روه ردگار نین و خوی په روه ردگار به ته ماشا کردنی ئیعتیبار بودانان، ته ماشایان ناکات.

ئىنجا لە پراستىدا ئىنسان كاتىك كە حالەتى تەزكىيە نەفسى بۇ پەيدا دەيى، ئەو كاتە ئەگەر دەستەلاتى ھەيى، ئەگەر مال و سامانى ھەيى، ئەگەر زانستى ھەيى، ئەگەر پىگەي كۆمەلەيى ھەيى، ھەموو ئەوانە وەك نىعمەتى خوا تەماشى دەكا، وە شوكرى خوا لەسەر ئەو نىعمەتەنە دەكا، شوكرى خواش برىتيە لەوہى ئەو نىعمەتەنە لە رەزامەندىيى خوادا بەكار بەيترىن.

بەلى، تەزكىيە نەفس و تەصەووف، نەشتىكى جىايە لە ئىسلام، وەك نەيارەكانى عىرفان و تەصەووف و تەزكىيە نەفس دەلىن، وە نەجۇرىكىشە لە ئىسلام و بەدىلە بۇ ئىسلام، وەك ھەندىك لە پەپرەوان و شوئىنكەوتوانى بەھەلەداچووى بواری تەصەووف گومان دەبەن، بەلكو تەزكىيە نەفس بەو چەمەك و واتايە كە باسماں كەرد: دىوى پەنھانى مەسۇلمانەتتەيەو دىوہ شىراوہكەيەتى و، برىتيە لە مەسۇلمانەتتەيى و دىندارىيى چاكتر و ئىكتىفا نەكردن بەئەندازەيەكى كەمى دىندارىيى.

ئىنجا ژمارەيەك لە زاناين و شارەزايانى ئىسلام - وەك پىشتەر باسماں كەرد - لەو لايەنەدا قوول بوونەتەو، وە كۆمەلەك كىتەب و سەرچاويەن بۇ بەرھەم ھىناوين، بۇ ئەوہى ئىمە لەو رەوہەو خۇمان پەروەردە بكەين، وەك چۆن زاناينى بواری فىقھو ئوصوول فىقھ، وە زاناينى تەفسىرو زاناينى فەرمودەناسىيى، وە زاناينى بواری ئوصوول دىن و عەقىدە، وە زاناينى مېژوو، ھەروہە شارەزايانى زمانى عەرەبى، ھەموويان كۆمەلەك كىتەبىيان بۇ بەرھەم ھىناوين لەو بوارانەدا، بەھەمان شىوہەش كۆمەلەك لە زاناين و پىشەوايمان خوا لە ھەموويان خۇشەيى، كۆمەلەك كىتەب و بەرھەميان خستووينەتە بەردەست، كە لەرووى رەوحييى و دەروونىيەو، خۇمان زياتر پەروەردە بكەين، وە زياتر خۇمان گەشە پى بەدين.

ئىنجا لىرەدا پىويستە نامازە بەشتىكى دىكەش بكەم، سەبارەت بەوانەي كە تىيىنى زۆريان ھەبوون، لەسەر تەصەووف، بۇ ئەوہى تووشى زۆلم نەيىن، ئەويش ئەوہە كە ھەندى لەزاناين، بەتايبەت ئەوانەي كە نازناو سەلەفىين، {سەلەفىي} بەو واتا عورفىيەي ئىستاي، نەك بەواتا راستەقىنەكەي، كە وەك پىشتەر گوتە: سەلەفىي بوون بەو واتايە، كە دەيى بەدواي سەلەفىي صالح بكەوين، خالى

هاوبه‌شی بهینی هه‌موو مسوّلمانانه‌و، تهنیا تاپووی چهند کوّمه‌لّک و ده‌سته‌یه‌ک نیه که ټه‌و ناوه له‌خو‌یان ده‌نن، به‌لکو ده‌بی هه‌موومان به‌دوای پېشینی چاک بکه‌وین و، وه‌ک ټه‌وان هه‌ولّ بدهین له‌ ئیسلام تیّگه‌ین، به‌شیوه‌ گشتیه‌که‌ی، وه‌ هه‌ولّ بدهین وه‌ک ټه‌وان دینداری بکه‌ین، به‌شیوه‌ گشتگیریه‌که‌ی، که دیاره سه‌له‌ فی صالحی ئیمه‌ش پېش هه‌موو که‌س پیغه‌مبه‌ری خوایه (صلی الله علیه وسلم)، وه‌ دوای ټه‌و خه‌لیفه‌کانی و هاوه‌له‌به‌رپزه‌کانی، خوا لییان رازی بی، دوایی جیله‌کانی دیکه‌ن، که چاک به‌دوای پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و هاوه‌لانی خوا لییان رازی بی، که‌وتوون. به‌لّی، هه‌ندی له‌وانه که نکوولّی له‌ ته‌صه‌ووف ده‌کهن، مه‌به‌ستیان پئی بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فس نیه، وه‌ک هه‌ندی له‌ ټه‌هلی ته‌صه‌ووف به‌هه‌له‌ ده‌یان‌ه‌وی ټه‌ویان له‌سه‌ر حساب بکه‌ن، به‌لکو له‌ راستیدا هه‌لو‌یسته‌که‌یان کاردانه‌وه‌ بووه، بو ټه‌و داهینراوانه‌و ټه‌و په‌یدا‌کراوانه‌ی که له‌ژیر په‌رده‌ی ته‌صه‌ووفدا هاتوونه‌ته‌ نیو ئیسلامه‌وه، که وه‌ک من جاری دیکه‌ش گوتومه‌: له‌ژیر دوو ناوونیشاندا که شیعه‌گه‌ریی و سو‌فیگه‌ریی (التشیع والتصوف)ن، بیدعه‌ت و داهینراوی زور هاتوونه‌ته‌ نیو ئیسلامه‌وه، ټه‌وه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی:

(مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ) أخرجه أحمد برقم (۲۵۱۷۱)، ومسلم

برقم (۱۷۱۸) والبخاري برقم (۲۵۵۰).

واته: هه‌رکه‌سی له‌م کاره‌ی ئیمه‌دا (له‌و ئیسلامه‌ی ئیمه‌دا) شتی‌ک په‌یدا بکا، که پئی بیگانه‌ بی، ټه‌وه‌ ر‌ه‌تکراویه، یان ده‌فه‌رموی:

(مَنْ عَمَلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا فَهُوَ رَدٌّ) رواه مسلم برقم (۱۷۱۸).

واته: هه‌رکه‌سی کرده‌ویه‌ک ټه‌نجامېدا، فه‌رمانی ئیمه‌ی له‌سه‌ر نه‌بی، ټه‌وه‌ ر‌ه‌تکراویه، که‌واته: ټه‌وانه‌ی که نکوولّیان له‌ ته‌صه‌ووف کرده‌و، نکوولّیان له‌ ټه‌صلی حاله‌تی ته‌زکیه‌ی نه‌فس نه‌کرده‌و، که هه‌موو که‌س ده‌زانئ ده‌بی مسوّلمان به‌شی هه‌بی له‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، وه‌ به‌شی هه‌بی له‌ لایه‌نی په‌نه‌ان و شیراوه‌ی دینداری و مسوّلمانه‌تی دا، به‌لکو ټه‌وان هه‌لو‌یسته‌که‌یان بریتی

بووه له كاردانهوه بهرانبه بهو داهيئراوانه بهو پهيداكرائانهى كه له ژيړ ناوو پهردهى تهسهووفدا هاتوونه ته نيو ئيسلامهوه، كه جارى ديكهش گوتوومانه: له ژيړ ناوونيشانى شيعه گهريى و سؤفييگهرييدا، داهيئران و پهيداكرانى زور هاتوونه ته نيو ئيسلامهوه، به پيچهوانهى ئهوهوه كه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فرمانى پيكردهوه، كه فهرموويه تى: هيچ شتيك له ئيسلامدا پهيدا مه كهن، وه هيچ كردهويهك ئه نجام مه دهن، كه فرمانى ئيمه لى له سهر نيه، واته: له بواره كان: ئيمان و عه قيدو عيبادت و ئه مه سه لانه دا كه دهقه كانى شهرع نوخته يان تيډا خستوونه سهر پيت، كه دياره ئيسلام به گشتى دهبيتتهوه به دوو بهش: ۱- عيبادت. ۲- عادت، بواري عيبادت كه دروشمه كانى خواپه رستىي و ئيمان عه قيدو ده گريتهوه، ئه صل تييدا ئهويه كه دهبيت پابه ند بين به دهقه كانه وه، هيچ شتيك له خو مانه وه ئه نجام نه دهن، وه لهو بواره دا ههر شتيك پهيدا بكرى، به پهيدا كراو داهيئراو له قه له م ددرى، چونكه شهرىعت لهو بواره دا قسه لى بؤكه س نه هيشتوتتهوه، به لام له بوراي عادت و هه لسوكه وته كاندا، به پيچهوانه وه: شهرىعت دهقى كه مى داناون و بؤشايى زورى هيشتوتتهوه، تاكو خه لك لهو بواره دا داهيئان (ابداع) بكات، بؤچى؟ چونكه مامه له له گه لك خوادا، چ مامه له لى فيكرى، كه ئيمان و عه قيديه، چ مامه له لى كرده لى، كه دروشمه كان و خواپه رستىيه كانن، ههر خوا ده زان لى ده لى چؤن مامه له له گه لك خوادا بكرى، به لام مامه له لى نيوان خو مان، له مه وداى عه قلى ئينسان دا هه يه وه له ژيړ ركيفى عه قلى ئينسان دا هه يه، بؤيه شهرىعت دهقى كه مى لهو بواره دا داناون، وه بؤشايى زوى هيشتوونه تهوه، تاكو خه لك بتوان لى داهيئان بكات، وه به پي پهرسه ندنه كانى ژيانى دنياى، بتوان لى گور انكارى بكاو شيوازي تازه دايي نى، تاكو دين له زين به جى نه مي نى.

به كورتى دهتوانم بلي م: له نيوان هه نديك له وانه دا كه خو يان به سه له فيى ناوده بن و، هه نديك له وانه دا كه خو يان به ئه هلى ته ريقه ت و ته سه ووف ناوده بن، جو ريك له ليك حالى نه بوون هه يه، بؤيه پيويسته ئه و ليك حالى نه بووانه لايچن و باش له يه كدى تيبيگه ين و، گومانى خراپ به يه كدى نه به ين، وه بزايين كه: وهك

چۆن سەلەفىي بوون، خالى ھاوبەشى نيوان ھەموو مسولمانانە، خاوەن نەفسى موزەككا بوون و پشك و بەش ھەبوون لە ئىحسان و تەسەووفىشدا، بەمانا قورئانىيەكەى، ئەويش ديسان خالى ھاوبەشى بەينى ھەموو مسولمانانە، يانى: ھەموومان دەبى ھەول بەدەين نەفسى خۆمان تەزكىە بكەين، خۆمان پاك و چاك بكەين و، خوا پەرستىيەكەمان، خوا پەرستىيەكى چىژ لىوەرگراڤى، خواپەرستىيەك بى بەر لەوى پەيوەندى بەروالەتمانەو ھەبى، پەيوەندى بە دەروونمانەو ھەبى، وە ئەو خالى ھاوبەشى بەينى ھەموو مسولمانانەو، تەنھا لەسەر ئەھلى تەسەووف و تەرىقەت قۆرخ نەكراو، بەلكو ھەر مسولمانىكى راست و ساغ، دەبى پشكى لەویدا ھەبى، ھەروەك ھەموو مسولمانىكى راست و چاك، دەبى بەدواى پيشىنى چاك (السلف الصالح) بكەوى، لەو بنەماياندا كە ئەوان لەسەريان رۆيشتوون لەبوارى دىندارىيدا، بەلام ديارە ھەموو ئەو فيكرەو بۆچوونانەى پيشىنى چاكمان، لەبارەى تىگەيشتنى دینەو گوتويانن، پابەندكەر نين بۆتىمە، مادام پەيوەست بن بەبارودۆخ و ژینگەكان و، عورف و عادەت و، بەو شتانەو كە گۆرانيان بەسەردا دى، بەلام ئەوى كە پەيوەندى بە عەقىدەو عىبادەت و، بنچىنەكانى دینەو ھەيە، بەتەئكىد دەبى تىيدا بەدواى پيشىنى چاكمان بكەوين، ھەم لەبوارى تىگەيشتنى دینداو، ھەم لەبوارى پابەندى بەدەين و شەرىعەتدا.

لە ئۆرە كۆمەلەبەنەكان لەكەلتان
Stay in touch on social media
لەن ھەم ھەر مەلۇمات لایەن

Alibapir/عەلى بابىر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

www.alibapir.net
English - عربي - كوردی

Alibapir/عەلى بابىر

کەتالى
لەكەلتان مەلۇماتى مەلۇماتى عەلى بابىر

لەكەلتان مەلۇماتى مەلۇماتى عەلى بابىر

گرنگی و پیگه تهزکیه نه فس له ئیسلامدا

خوا پشتیوان بی ئیمه لهم دهرسه دا ده مانه وی تیشك بخهینه سهر ئه وهی كه تهزکیه نه فس چ پیگهیه کی ههیه له ئیسلامدا، چ گرنگی و بایه خیکی ههیه؟، ههرچهنده له باسه کانی پیشتیشدا كه م و زۆر باسی ئه وه کرا، به لام لهم باسه دا زیاتر تیشك دهخهینه سهر ئه و بایه ته.

ئه گهر سهرنجی ئایه ته کانی سهره تای سووره تی (الشمس) بدهین، زۆر جوان بو مان دهرده كه وی، كه تهزکیه نه فس، وه بوون به خاوهن نه فسیکی پاك و چاك، چ گرنگیه کی ههیه، له دینداری و مسوڵمانیتیدا! خوی پهروهردگار ده فهرموی:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ① وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ② وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ③ وَاللَّيْلُ إِذَا يَغْشَاهَا ④ وَالسَّمَاءُ وَمَا بَنَاهَا ⑤ وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَاهَا ⑥ وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ⑦ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ⑧ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ⑨ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ⑩﴾ الشمس.

من سهره تا به کورتی ته فسیرو ته رجه مهیان ده که م، خوا (جل جلاله) ده فهرموی:

(به ناوی خوی به به زهیی به خشنده)

﴿سویند به خورو به تیشکه که ی ۱﴾ وه سویند به مانگ که به دوی خوردا دی
 ۲ ﴿وه سویند به رۆژگار که (سهرزهوی) رۆشن ده کاته وه ۳﴾ وه سویند به
 شهوگار که (سهرزهوی) داده پۆشی ۴ ﴿وه سویند به ئاسمان و بهو که سهی که
 ئاسمانی بنیات ناوه ۵﴾ وه سویند به زهوی و بهو که سهی زهوی پان راخستوه
 ۶ ﴿وه سویند به نه فس و بهو که سهی که ریکی خستوه ۷﴾ پاشان خراپه کاری
 و پارێزکاری فیژ کردوه ۸ ﴿بیگومان نهو که سهی نه فسی خوی پاك و چاك
 کردوه، سهر فراهه ۹﴾ وه ههر که سهی نه فسی خوی په نهان کردبی (له ژیر چلك
 و چه پهری گوناها) په شیمان و به دبه خته ۱۰ ﴿﴾

خوی کار به جی سبحانه و تعالی لیژده یازده سویندی خواردوون:

۱ و ۲- سویند به خورو به تیشکه که ی.

۳- سویند به مانگ که به دوی خوردا دی، واته: دوی نهوهی که خور ناوا
 ده بی، ئنجا مانگ هه لیدی.

۴- سویند به رۆژگار، که زهوی ده درهوشینیته وه.

۵- سویند به شهوگار که له دوی رۆژگار، رووبه ری زهوی داده پۆشی.

۶ و ۷- سویند به ئاسمان و به بنیاتنه رو وه ستینه ری ئاسمان، که خوی به دیهینه ره.

۸ و ۹- سویند به زهوی و به راخه ری زهوی، که خوی په روه رد گاره.

۱۰ و ۱۱- سویند به نه فس و به ریکه ری نه فس و به پهیدا که رو به دیهینه ری،
 که خوی به خشه ره.

وه لامی سوینده که چییه؟ ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا ۱﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّهَا ۲﴾
 بیگومان سهر فراهه ههر که سهی نه فسی خوی ته زکیه کردوه، وه په شیمان و
 به دبه خته، ههر که سهی نه فسی خوی، له جیاتی نهوهی پاکی بکات و چاکی
 بکات، پیس و خراپ کردوه، له ژیر که مپه ی چلك و گوناها، شار دوویه ته وه،

چونکه وشه‌ی ته‌زکيه -وهك پيشتر باس‌مان پاك بوون دى، هم به‌مانای چاك بوون دى^(۱)، وشه‌ی (دساها)ش كه له (تدسيه)وه هاتوه، واته: شاردیه‌وهو په‌نهانی كرد^(۲) وهك خواى په‌رورد گار ده‌فرموى:

﴿ اَيْمَسِكُهُ عَلَى هُوْبٍ اَمْ يَدْسُهُ فِي التُّرَابِ اَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴾ النحل.

كه‌سې كه له‌سهرده‌مى نه‌فامییدا موژده‌ی ئه‌وه‌یان پی‌ده‌دا كه كچیان بووه، ده‌فرموى: نه‌یده‌زانى ئایا ئه‌و ریسواییه قبول بکات و بی‌هیل‌تیه‌وه؟ یاخود له گلی بخت و زینده به‌چالې بکات؟ تنجا بی‌گومان ئه‌مه به‌هیزترین به‌لگه‌یه له‌سهر پی‌گه‌و گرنگی و هه‌ستیاری ته‌زکيه نه‌فس، چونکه خواى په‌رورد گار كه سویند ده‌خوا، بو ئه‌وه‌یه‌تې كه ئیمه تی‌بگه‌یه‌نې له‌وه‌ی كه ئه‌و شته‌ی سویندی له‌سهر ده‌خوا {واته: (مُقَسَّمٌ عَلَيْهِ)كه}، ئه‌و شته كه سویندی له‌سهر خوراه، دیاره شتیکی جیې بایه‌خه، تنجا لی‌رده‌دا خوا سبحانه و تعالى یازده (۱۱) سویندان ده‌خواو سویند به‌یازده شتان ده‌خوا، له‌سهر چي؟ له‌سهر ئه‌وه كه هه‌ر كه‌س نه‌فسى خو‌ی ته‌زکيه بکا واته: پاکی بکا، گه‌شه‌ی پی‌داو، چاکی بکا، ئه‌وه بی‌گومان سهر‌فرازو به‌خته‌وه‌رو به‌موراد گه‌ش‌توویه‌و ده‌رباز بوویه، به‌پی‌چه‌وانه‌شه‌وه: هه‌ر كه‌سې نه‌فسى خو‌ی، له‌جیاتى ئه‌وه‌ی گه‌شه‌ی پی‌داو، چاکی بکا، له‌ژیر چلک و چه‌په‌ری گوناح و خراپه‌دا بی‌شار‌تیه‌وهو په‌نهانی بکا، ئه‌وه بی‌گومان په‌شی‌مان و به‌د به‌خته‌و، زیان باره.

تنجا لی‌ره جیې سهرنج ئه‌وه‌یه كه:

یه‌كه‌م: نه‌فس له‌ریزی ئاسمان و زه‌وى و مانگ و خو‌رو شه‌وو روژدا باس كراوه، مانا وایه نه‌فسى به‌شه‌رو پرووحى مروّف، شتیکی زور گرنگ و جیې بایه‌خه.

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۴۸.

(۲) هه‌مان سهر‌چاوه‌ی پیشوو، ص ۱۹۱، دسّ الشیء فی التراب: أخفاه فیه.

دووهم: وه خراوته ړوو كه نه فس هر كام له (فجور) واته: خراپه كاري،
وه (تقوى) واته: پارېزكاريي فير كراون و، خواي په‌روهر دگار نه و نه فسه ي وا
خولقاندوه، كه بتواني خراپه ش بكاو چاكه ش بكا، نرميش بيته‌وه و به‌رزش بيته‌وه،
له خواش دوور بكه ويته‌وه و له خواش نزيك بيته‌وه.

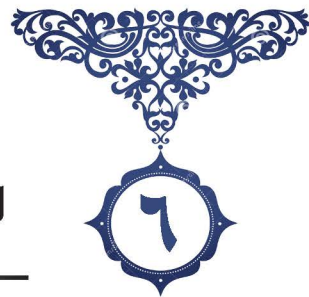
سپيڼم: وه به مسوگه‌ريي و دلنيايي (فلاح) واته: سهر فرازيي و به مورد
گه‌يشتن، دهر باز بوون و پرزگار بوون و به ناوات گه‌يشتن، كراوه به ده‌سكه‌وتي
كه سيك كه نه فسه‌كه ي خوي ته‌زكيه كرده، وه به پيچه‌وانه‌شه‌وه (خبيته) واته:
په‌شيمانيي زيانباري و ړوژ ره‌شي، كراوه به سزاي هر كه سيك كه نه فسي
خوي له جياتي نه‌وه كه پاك و چاك بكاو، گه‌شه پيدا، خراپ ده‌كاو پيس و
پوخل ده‌كاو، له ژير باري گونا‌ه‌اندا په‌نهان ده‌كات.

چوارهم: خوا سب‌حانه و تعالى باسي (فجور) و (تقوى) كرده، كه واته:
نه فس به (فجور) ياني: گونا‌هو تاوان و خراپه، لادان له شه‌ريعت و سهر پيچي^(۱)
خوا سب‌حانه و تعالى، په‌نهان ده‌بي و زيانبار ده‌بي، وه خاوه‌نه‌كه ي تووشي
په‌شيمانيي و به‌دبه‌ختي دي.

به پيچه‌وانه‌وه: به (تقوى) ياني پارېزكاريي^(۲)، نه فسي ټينسان گه‌شه ده‌كا،
پاك ده‌بي، چاك ده‌بي، ياخود له نه‌نجامي پاك و چاك بووندا، ته‌قواي تيدا
په‌يدا ده‌بي.

(۱) مختار الصحاح، ص ۴۲۹ (فَجَرَ: فَسَّقَ، وَفَجَرَ، كَذَبَ وَأَصْلُهُ الْمَيْلُ. والفاجر: المائل).

(۲) مختار الصحاح، ص ۶۲۹.

ثایا تهزکیه ی نه فس له چ ړوویه که وه گرنګه؟

هه لېبه ته نه فس پاک و چاک بوون، له زوړ ړووه وه گرنګه وه، دهمه وې ئاماژه به چهند ړوویکی بکه م، که من لیږدا له ده (۱۰) خالاندا، ده ړووی ته و گرنګییه باس ده که م:

یه که م: به یې نه فس تهزکیه بوون، ئینسان سهر فراز نابې، چونکه خوی کار به جې ده فهر موی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ (۹) الشمس. له شوینی دیکه ده فهر موی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) الأعلى. نه گهر بته وې سهر فراز بی، خو ش به خت بی، به مراد بګه ی، خوا لیت رازی بی، ده یې هه ول بده ی نه فسی خو ت پاک و چاک بکه ی و گه شه ی پې بده ی.

دووه م: به یې تهزکیه بوونی نه فس، ته قوا له دهر وونی ئینساندا گه شه ناکا، چونکه دوی ته وه ی ده فهر موی: ﴿فَالْحَمْدُ لَهَا وَتَقْوَاهَا﴾ (۸) تنجا ده فهر موی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّهَا﴾ (۹) الشمس، واته: نه گهر ده تانه وې ته قوا له دل و دهر وونتاندا زیاتر ریشه دابکو تی و زیاتر جیګیر بی، نه فسی خو تان تهزکیه بکه م، پیغه مبه ری خواش (صلی الله علیه وسلم) له فهر مایشیتیدا هاتوه، سی جارن ئاماژه ی به سینه ی موباره کی خوی کردوه فهر موی ته ی: (التَّقْوَى هَا هُنَا) رواه مسلم: ۲۵۴۶، واته: ته قوا لیږده ایه، که واته: که ی ته قوا ده چیته دل و دهر وونی ئینسانه وه؟ ته و کاته ی که ته و دل و دهر وونه پاک و چاک

کړای، هه روه که له فہمایتی پیغمبره ځوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دا هاتوہ که فریشتہ کانی خوا ناچنه مالیکه وه که سه گی تیدا بی، یان په یکه رو وینہی (بت و صہ نہ می) تیدا بی^(۱)، له راستیدا ته قواش میوانیکی به پر یرہ ناچیتہ دل و دہروونیکه وه پاک و چاک نہ بی و، بو خوا صولحاو نہ بی، بویہش پیغمبره ځوا (صلی اللہ علیہ وسلم) له فہرماشیتیکدا که موسلیم هیناویہ تی، دوعای کردوہ فہرموویہ تی:

(اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا، وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا، أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا)، أخرجه أحمد برقم (۱۹۳۲۷)، ومسلم برقم (۲۷۲۲) والنسائي برقم (۵۴۵۸)، والطبراني برقم (۵۰۸۶)

واته: خویہ! ته قوا به نہ فسم ببه خسه، وه پاک و چاکي بکه، تو چاکترین که سی که پاک و چاکي بکه، تو سہر په رشتیارو مشور خوری نہ فسی منی.

هه روه ها خوا سبحانه و تعالی له سووړه تی (محمد) دا دہ فہرموی:

﴿وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَءَانَّهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد.

واته: وه وانه تی که هیدایه تی خویان وەرگرتوہ (واته: هاتونو ته نیو ئیسلامه وه)، خوا رینمایي و هیدایه تیان بو زیاد ده کاو، ته قواشیان پی دبه خشی.

که واته: ته قوا پی به خشران له نه نجامی نه وه دایه که ئینسان دبی پیشی هیدایه تی خوا قبول بکاو، بهرو خوا هه نگاو بنی و له گهل خویدا خریک بی و کار له سہر خوی بکا، وه ههل بدا نہ فسی خوی پاک و چاک بکا، نه و جار شایسته تی نه وه دبی که خوا ته قوا پی ببه خشی، هه لبه ته ته قواش پله پله یه و هه (یهک) پله نیه.

سپیہم: له گرنگی و بایه خه کانی ته زکیه تی نہ فس، نه ویه که به بی ته زکیه تی نہ فس، ئینسان له خوی حالی نابی: له پروی عه قلییه وه، له پروی رووح و

.....

(۱) (لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ) أخرجه أحمد برقم (۱۶۳۹۱)، والبخاري برقم (۳۰۵۳)، ومسلم برقم (۲۱۰۶)، والترمذي برقم (۲۸۰۴) وقال: حسن صحيح، والنسائي في الكبرى برقم (۹۷۷۱)، وأبن ماجه برقم (۳۶۴۹).

نه‌فسه‌وه، له‌ړووی دَل و د‌ه‌روونه‌وه، واته: شاره‌زا نابې له‌ دیوه‌ پنه‌نه‌کانی ړووح و نه‌فس و دَلّی خوۍ، وه‌ک له‌ دوايیدا به‌ پشتیوانی خوی کاربه‌جی باسی ده‌که‌ین.

چوارهم: به‌بې ته‌زکیه‌ی نه‌فس، ئیمانی مروّف نایته‌ ئیمانیکی (شهودی)، ئیمانیک که‌ تام و چیژ له‌خوا په‌رستی بکه‌ی، ئیمانیک که‌ به‌چاوی عه‌قل و دَلّ خوی په‌روهردگار ببینی و، چاودیږی خوا به‌سه‌ر خوته‌وه ببینی، له‌ راستیدا ته‌نیا به‌هوۍ ته‌زکیه‌ی نه‌فسه‌وه ئیمان ناوا قول د‌ه‌یته‌وه‌و، له‌ حاله‌تیکی ړواله‌تییه‌وه، ده‌یته‌ حاله‌تیکی د‌ه‌روونی، وه‌ له‌ حاله‌تیکی ړوکه‌شییه‌وه، ده‌یته‌ حاله‌تیکی شه‌ودیی چیژداری (ذوقی)، وه‌ک ته‌هلی عیرفان ته‌و زاراوه‌یان به‌کار هیناوه.

پینجهم: به‌بې ته‌زکیه‌ی نه‌فس، ئینسان جه‌سته‌و ته‌ندامه‌کانی جه‌سته‌ی و د‌ه‌رو د‌ه‌روونی خوۍ، بو کونترول ناکری، که‌ تووشی سه‌رپیچی و گونا‌هو تاوان نه‌بی، چونکه‌ ئینسان تا‌کو زیاتر خوۍ ته‌زکیه‌ بکاو باشت نه‌فسه‌که‌ی پاک و چاک بی، زیاتر ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر پنه‌هان و ړواله‌تی خویدا ده‌بی، زیاتر ده‌سته‌لاتی به‌سه‌ر د‌ه‌رو د‌ه‌روونی خویدا ده‌بی، که‌ تووشی گونا‌هو تاوان نه‌بی، چ گونا‌هو تاوانه‌ دیارو ناشکرایه‌کان، چ گونا‌هه‌ شیراوه‌و پنه‌نه‌کان، وه‌ک خوی پنه‌هان‌زان ده‌فه‌رموی:

﴿وَذَرُوا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهُ﴾ (۱۳۰) ﴿الانعام﴾

واته: وه‌ واز له‌ گونا‌هی ناشکراو پنه‌هان بیټن.

شه‌شهم: به‌بې ته‌زکیه‌ی نه‌فس، مروّف ناتوانی به‌هاو ړه‌وشته به‌رزه‌کان له‌خویدا به‌یته‌ دی و، خو‌ییان پی برازیته‌وه، وه‌ک: راست بیژی، ته‌مانه‌ت، به‌زه‌بی، دادگه‌ری، نارام گرتن و ... سه‌رجه‌م سیفه‌ته به‌رزو جوانه‌کان، وه‌ ه‌روه‌ها ناشتوانی سیفه‌ته‌ نرم و په‌سته‌کان له‌خوۍ د‌ابرنی و خو‌ییان لی بژار بکا، وه‌ک: درو، غه‌بیته‌ت، دَلّ ړه‌قیی، خو به‌زل گریی، حه‌سه‌دو ه‌موو

ټهو سیفه‌ته خراپانه‌ی دیکه چ په‌یوه‌ندیان به‌دروونی ټینسانه‌وه هه‌بی، چ په‌یوه‌ندیان به‌درو رواله‌تی ټینسانه‌وه هه‌بی.

حه‌وتهم: به‌بی نه‌فس ته‌زکیه بوون، مروّف له‌ززت و چیژ له‌خوا په‌رستییه‌کان وه‌ناگری و له‌ززت له‌تاعه‌ت وه‌ناگری، وه‌پاشان ټهرکه شه‌رعییه‌کانی به‌له‌ش سووکی و گورج و گولی بو ټه‌نجام نادرین، به‌به‌لگه‌ی ټه‌وه که‌خوای تاک و پاک کاتی باسی مونا‌فیه‌کان ده‌کات، ده‌فرموی:

﴿وَإِذَا قَامُوا إِلَى الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى يُرَأَوْنَ النَّاسَ وَلَا يَذْكُرُونَ

اللَّهِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (١٤٢) النساء.

واته: کاتی بو‌نوژ هه‌لده‌ستن، به‌ته‌نبه‌لی هه‌لده‌ستن، وه‌ریا بازی بو‌خه‌لک ده‌کن، وه‌به‌که‌می نه‌بی، یادی خوا‌ناکه‌ن.

هه‌شته‌م: به‌بی نه‌فس ته‌زکیه بوون، ټینسان له‌ناکوکی و دووبه‌ره‌کی بی‌جی له‌گه‌ل خه‌لکدا، پاریزراو نابج، له‌و باره‌وه عه‌بدولقادی گه‌یلانی په‌حه‌متی خوا‌ی لی‌بی قسه‌یه‌کی جوان ده‌کات ده‌لی: (كُنْ مَعَ الْحَقِّ بِلَا خَلْقٍ، وَمَعَ الْخَلْقِ بِلَا نَفْسٍ)، واته: له‌گه‌ل خوا‌دابه به‌بی خه‌لک، وه‌له‌گه‌ل خه‌لک دابه به‌بی نه‌فس، واته: کاتی‌ک مامه‌له له‌گه‌ل خوا‌دا ده‌که‌ی، په‌چاوی خه‌لک مه‌که، نوژ ده‌که‌ی، پوژوو ده‌گری، جیهاد ده‌که‌ی، مال ده‌به‌خشی، فەرمان به‌چاکه‌و نه‌هی له‌خراپه ده‌که‌ی، هه‌ر چیه‌کی بو‌خوا ټه‌نجام ده‌ده‌ی و، کاتی ټهرکه شه‌رعییه‌کان ټه‌نجام ده‌ده‌ی، په‌چاوی خه‌لک مه‌که، داخو ده‌لین چی؟ پیان خو‌شه یاخود نا؟ ته‌ماشات ده‌کن یاخود نا؟ مه‌دحت ده‌کن، یان زه‌مت ده‌کن؟ حه‌قت به‌سه‌ر خه‌لکه‌وه نه‌بی، له‌په‌یوه‌ندییت له‌گه‌ل خوا‌دا، خه‌لک مه‌هینه نیوان، (وَمَعَ الْخَلْقِ بِلَا نَفْسٍ)، وه‌له‌په‌یوه‌ندییت له‌گه‌ل خه‌لکدا، نه‌فس مه‌هینه نیوان، به‌نه‌فس و سیفه‌ته خراپه‌کانی نه‌فس، له‌گه‌ل خه‌لکدا مامه‌له مه‌که‌ن.

به‌لج ټه‌گه‌ر ټینسان زور کار له‌سه‌ر ده‌روونی خو‌ی بکات و خو‌ی پاک و چاک بکا، له‌زور ټیک‌گیران و مشت و مپ له‌گه‌ل خه‌لکدا ده‌پاریژری، ټه‌وه‌ی من

به نه‌زموون بوم دهرکه‌وتوه، نه‌وه‌یه که مروفت له نه‌نجامی نه‌وه‌دا که گومانی خرابی هه‌یه، رق و کینه‌ی هه‌یه، حه‌سه‌دی هه‌یه، خو به‌زلگری هه‌یه، سه‌رسام بوون به‌خوی (عجب)ی هه‌یه، سیفه‌ته خراپه‌کانی دیکه‌ی هه‌ن، له نه‌نجامی نه‌وه‌دا، له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا تیک ده‌گیری، گومانی خراب به‌خه‌لک ده‌با، حه‌سه‌دیان له‌گه‌ل به‌کار دینن، خو‌ییان به‌سه‌ردا هه‌ل‌ده‌کیشی، غه‌یه‌تیان ده‌کا، ده‌یان‌بوغ‌زینن، سه‌ره‌نجام: له‌گه‌لیان تووشی مش‌ت و مری بیجی ده‌بی، به‌لام نه‌گه‌ر ئینسان نه‌فسه‌که‌ی خوی پاک و چاک بکاو، له‌و سیفه‌ته خراپانه‌ بزاری بکا، وه به‌ سیفه‌ته باشه‌کان بی‌را‌زینیت‌وه، ده‌توانی خوی له‌ نا‌کوکی و دوو به‌ره‌کی و تیک‌گیری بیجی پی‌ریزی، نه‌گه‌ر نا تیک‌گیری به‌جیش هه‌یه، نه‌ویش نه‌وه‌یه که له‌به‌ر نه‌وه‌ توو مسو‌ل‌مانی و دینداری، ره‌خنه‌ت لی‌ده‌گری و دژایه‌تیت ده‌کا، نه‌وه‌ چاره‌ی نا‌کری، وه‌ک خوی په‌رو‌رد‌گار ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا نَقْمُوا^(۱) مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ﴿۸﴾﴾ البروج.

واته: وه هیچیان لی به‌ره‌خنه نه‌گرتن، جگه له‌وه‌ی برویان به‌خوی زالی ستایش‌کراو هی‌نا. ئینسان ناتوانی خوی و لی‌بکا، هه‌موو که‌س خو‌شی بو‌ی، به‌لام ده‌توانی خو‌ت و لی‌بکه‌ی، خه‌ل‌ک ره‌خنه‌و گله‌یی شه‌رعی له‌تو نه‌گری.

نویسم: به‌بی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، ئینسان له‌ نه‌خو‌شی ده‌روونی و جه‌سته‌یی سه‌لامه‌ت نابج، ئیستا پزیشکه‌کان بویان دهرکه‌وتوه، زور له‌ نه‌خو‌شیه جه‌سته‌یه‌کان، ده‌رهاو‌یشته‌و ره‌نگ‌دانه‌وه‌ی نه‌خو‌شیه ده‌روونیه‌کانه، نه‌وانه‌ی زوو توو‌ره‌ ده‌بن و، زوو هه‌ل‌ده‌چن و کینه‌یان هه‌یه‌و، بوغ‌زیان هه‌یه، گومانی خراپان هه‌یه‌و، دلیان نا‌اسو‌وده‌یه، له‌ مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ل خه‌ل‌کدا، نه‌وه‌ دوا‌یی لی‌یان ده‌یتته نه‌خو‌شی گه‌ده‌و، دوا‌زده‌ گری و، فشاری خو‌ین و، شه‌کره‌و...ه‌تد، که‌واته: ئینسان به‌هو‌ی نه‌فس ته‌زکیه‌ بو‌ونه‌وه، به‌هو‌ی ده‌روون پاک بو‌ونه‌وه، ئینسان له‌ نه‌خو‌شی ده‌روونی و، له‌ زور له‌ نه‌خو‌شیه جه‌سته‌یه‌کان ده‌پاری‌تری.

.....

(۱) نَقَمَ عَلَيْهِ فَهُوَ نَقِمَ أَي: عَتَبَ عَلَيْهِ... وَنَقَمَ الْأَمْرَ: كَرِهَهُ. مختار الصحاح، ص ۵۸۲.

دهيم: بهی نه فسی ته زکيه کراو، مروّف ناتوانی مافی دهورو بهری خوئی
 بدا، له دايك و باب و خيّران و، خزم و دوّست و برادره کانی، بۆيه: هه ندى له
 ئه هلى عيرفان و ته زکيه گوتوويانه: (التَّصَوُّفُ خُلُقٌ، فَمَنْ زَادَ عَلَيْكَ فِي الْخُلُقِ، زَادَ
 عَلَيْكَ فِي التَّصَوُّفِ) واته: ته صه ووف: بريتيه له رهوش و ئاکاری بهرزو په سندنو
 جوان، ههر که سى رهوش و ئاکاری له تو جوانتر بى ته صه ووف و ته زکيه ی
 له تو زیاتره، با ئه و ناوه شی له خوئی نه نابى.

خواى په روهردگار به لوتف و کهرهمى خوئی ئيمه وایبکا، که به هوئی نه فس
 ته زکيه بوونمانه وه، هه موو ئه و بهرهم و دهستکه وتانه مان بو دسته بهر ببن.

راځه پاندى مه کله بى ماموستا عالى بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

له نوره کومانا به نيه کان له کهلانين

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عهل بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

که نالی

راځه پاندى مه کله بى ماموستا عالى بابير

QR codes for social media

راځه پاندى مه کله بى ماموستا عالى بابير

تەزكىيە يەككە لە چوار ئەرکە سەرەككەکانى پيغەمبەرى خاتەم (صلی اللہ علیہ وسلم)

ئەم باسەشمان ھەر تەواوکەرى بابەتى پيشوویە، کە بریتىيە لەو: ئایا تەزکىيەى نەفس چ پيگەيەکی ھەيە لە ئىسلامدا؟ تەزکىيە، واتە: تەزکىيە کردنى خەلك، يەككە لە چوار ئەرکە سەرەككەکانى پيغەمبەرى خاتەم (صلی اللہ علیہ وسلم) و ئەم راستیيە لە چوار ئایەت لە ئایەتە موبارەكەکانى قورئاندا ھاتو، کە ئەمانەن:

۱- لە ئایەتى ژمارە (۱۰۹) ی سوورەتى (البقرة) دا، پيغەمبەر ئىبراھیم علیہ السلام لە خوای پەروردگار دەپارێتەو، وەك خوای زانا بۆمان باس دەکات و دەفەرموی:

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْغَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (۱۱۹)

واتە: پەروردگارمان! وە لەنیواندا، (واتە: لەنیو وەچەى مندا، یان لەنیو ئەوانەدا کە من بۆیان رەوانە کراوم، کە ئىبراھیم علیہ الصلاة والسلام پيغەمبەرىكى گشتگیر بوو و تەنھا بۆ گەلێك نەھاتو، لە عیراق بوو، لەشام بوو، چۆتە میصر، لەحیجاز بوو)، پيغەمبەرێك رەوان بکە، کە ئایەتەکانى تۆیان بەسەردا بخوینێتەو، وە کتییان فیڕبکا و حیکمەتیان فیڕبکا، وە تەزکىيان بکا، ییگومان ھەر تۆی زالى کاربەجی.

۲- هەر له سوورپه‌تی (البقرة) له نایه‌تی (۱۵۱) دا، خوا سبحانه و تعالی پروی دواندن له ئیمانداران ده‌کاو ده فهرموئ:

﴿ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَيْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّيْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴾ (۱۵۱)

واته: ئیمه چاکه‌مان له گه‌ل ئیوه‌دا کردوه، وه‌ك چو‌ن پیغه‌مبه‌ری‌کمان له خو‌تان له‌نیوتان دا بو‌ ره‌وانه‌کردوون، نایه‌ته‌کانی ئیمه‌تان به‌سه‌ردا ده‌خو‌نیته‌وه، وه‌ ته‌زکیه‌تان ده‌کاو، کتیب و حکمه‌تان فی‌ر ده‌کا، وه‌ ئه‌وه‌تان فی‌ر ده‌کا که پی‌شتر نه‌تان ده‌زانی.

۳- شوینی سییه‌م نایه‌تی (۱۶۴) ی (آل عمران)ه، که خوا ده‌فهرموئ:

﴿ لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْ أَنفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (۱۶۴)

واته: بی‌گومان خوا چاکه‌ی له‌گه‌ل ئیمانداراندا کردوه، که له‌خو‌یان (واته: له‌ نه‌فسی خو‌یان) پیغه‌مبه‌ری‌کی بو‌ ره‌وانه‌کردوون، که نایه‌ته‌کانی خو‌یان به‌سه‌ردا ده‌خو‌نیته‌وه، وه‌ ته‌زکیه‌یان ده‌کا، وه‌ کتیب و حکمه‌تیان فی‌ر ده‌کا، وه‌بی‌گومان پی‌شتریش له‌ گوم‌پاییه‌کی ئاشکرادا بوون.

۴- شوینی چواره‌م سوورپه‌تی (الجمعة)یه، نایه‌تی ژماره (۲)، که ده‌فهرموئ:

﴿ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴾ (۲)

واته: خوا ئه‌و که‌سه‌یه که له‌نیو نه‌شاره‌زایه‌کاندا (واته: ئه‌وانه‌شاره‌زای شه‌ریعت و کتیبه‌کانی خوا نه‌بوون) پیغه‌مبه‌ری‌کی له‌ خو‌یان بو‌ ره‌وانه‌کردوون، که نایه‌ته‌کانی خو‌یان به‌سه‌ردا ده‌خو‌نیته‌وه، وه‌ ته‌زکیه‌یان ده‌کا، وه‌ کتیب و حکمه‌تیان فی‌ر ده‌کا، وه‌ به‌ دنیاییه‌وه پی‌شتریش له‌ گوم‌پاییه‌کی ئاشکرا دابوون.

که‌واته: پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، خوا چوار تهرکی بو دیاری کردوون، که له نیو خه‌لکدا نه‌نجامیان بدا، واته: له‌نیو خه‌لکی ئیمانداردا، دواي ته‌وی وه‌لامی هیدایه‌تی خوا ده‌دنه‌وه‌و به‌دهم هیدایه‌تی خواوه‌ دین، یاخود له‌نیو به‌شهردا به‌گشتی، چونکه موحه‌ممه‌د (صلی الله علیه وسلم) کو‌تا پیغهمبه‌ری خواجه‌و، ته‌و چوار تهرکه له‌نیو ئینسانه‌کاندا جی به‌جی ده‌کات.

ئنجا با جاريکی دیکه سه‌رنجی ته‌و چوار تهرکه مه‌زنه‌ی پیغهمبه‌ری خاتمه (صلی الله علیه وسلم) بده‌ین:

یه‌که‌م: (يَسْأَلُوا عَلَيْهِمْ اَيِّنْهُ) ئایه‌ته‌کانی خویان به‌سهردا ده‌خوینیتته‌وه واته: قورئان.

دووهم: (وَيُزَكِّيهِمْ) ته‌زکیه‌یان ده‌کا، واته: پاک و چاکیان ده‌کا، نه‌فسیان گه‌شه پیده‌دا، نه‌فسیان پاک ده‌کاته‌وه‌و، بژاری ده‌کا له‌ سیفه‌ته‌ خراپه‌کان، وه‌ده‌یرازینیتته‌وه به‌ سیفه‌ته‌ چاکه‌کان.

سینهم: (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ)، تهرکی سییه‌می پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ته‌وه‌یه که کتیب فی‌ری به‌شهر ده‌کا، یا فی‌ری ئۆمه‌ته‌که‌ی ده‌کا.

چوارهم: (وَالْحِكْمَةَ)، وه‌ حیکمه‌تیاں فی‌ر ده‌کا.

لیره‌دا پرسیاریک دیته‌ پيش، ئایا خویندنه‌وه‌ی کتیبی خوا، له‌گه‌ل فی‌ر کردنی کتیب و حیکمه‌ت، هه‌ر یه‌ک نیه‌؟

له‌ وه‌لامدا ده‌لین: نه‌خیر، هه‌لبه‌ته‌ هه‌ندی‌ک له‌ زانایان وایان لی‌کداوه‌ته‌وه که (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ) واته: قورئانیاں فی‌ر ده‌کا، (وَالْحِكْمَةَ) ش واته: سوننه‌تیاں فی‌ر ده‌کا، به‌لام وه‌ک من له‌چه‌ند کتیبی‌کی خو‌مدا باس‌م کردوه‌و، لی‌ره‌شدا دووباره‌ی ده‌که‌مه‌وه: لی‌ره‌دا نه‌ مه‌به‌ست له‌ (الْكِتَابَ) قورئانه‌و نه‌مه‌به‌ستیش له‌ (وَالْحِكْمَةَ) سوننه‌تی پیغهمبه‌ره (صلی الله علیه وسلم)، به‌لکو مه‌به‌ست له‌و چوار وشه‌یه (به‌بو‌چوونی به‌نده) ئاوايه:

۳- ئەدى مەبەست لە: (وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ) چىيە؟
 من واى تىدەگەم -كە ديارە ھەندى لە زاناينىش ھەمان ڤايان ھەيە- ليرەدا
 مەبەست لە (الْكِتَابَ) قورئان نىيە، بەلکو مەبەست پى شەريعتە، واتە:
 ياساكانى، كە ژيانى كۆمەلايەتتى و ئابوورى و سياسىي كۆمەلگا رىك
 دەخەن، پىغەمبەر (صلى الله عليه وسلم) دواى ئەوئى ئايەتەكانى خوا بەسەر
 خەلكيدا دەخويىتتەو، وە خەلك ئيمان دىنن و مسولمان دەبن و دىنە نىو ئىسلامەو،
 ئىنجا پىرۆسەى پاك كردن و، چاك كردن و، گەشە پىدانىيان لەگەلدا ئەنجام دەدا،
 دواى ئەو: پىرۆسەى رىكخستنى ژيانى كۆمەلايەتتى و ئابوورى و سياسىيان
 لەگەل ئەنجام دەدا، بە ياساكانى شەريعت، كەواتە: مەبەست لە (الْكِتَابَ)
 واتە: شەريعت و ئەو ياسايانەى كە ژيانى كۆمەلگا لەھەموو بواریكانداو لە
 ھەموو رەھەندەكانەو، رىك دەخەن.

۴- ئەدی مەبەست لە (وَالْحِكْمَةُ) چییە؟

مەبەست لە حیکمەت واتە: ئەو ئەدەب و بەها بەرزو سیفەتە پاک و چاکانەى کە دەبێ کۆمەلگا خۆیانیان پێ پرانیشتەو، ئنجا ئایا لیژەدا کە دەلێن: (الْكُنْبُ) و (وَالْحِكْمَةُ) قورئان و سوننەت نین، بەلکو حیکمەت لە قورئانیش وەرە گیرى، وە لە سوننەتى پیغەمبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم) وەرە گیرى، بەلگەمان لەسەر ئەو چییە؟

یەك: بەلگەمان ئەوێە کە: خوا سبحانە و تعالی باسی حیکمەت دەکا، لەسوورەتى (البقرة) داو دەفرموى:

﴿وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ (البقرة. ۲۹۹)

واتە: ھەرکەسێ حیکمەتى پێ بدرى، ئەو خێرىکی زۆرى پێدراو و چاکەىە کى گەورەى لە گەل کراو، کەواتە: دەگونجى غەیری پیغەمبەرانیش علیهم الصلاە والسلام حیکمەتیان پێ بدرى، وەك خواى پەروردگار لە سوورەتى (لقمان) دا دەفرموى:

﴿وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنْ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَنْ يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ﴾ (۱۲) لقمان.

واتە: حیکمەتمان بە لقمان بەخشیبوو، کە سوپاسى خوا بکە، وە ھەر کەسێک سوپاسى خوا- بکات، ئەو بوخوى لەو سوپاسکردنە بەھرەمەندە، وە ھەرکەسێکیش سپلە بێ، بە دلنیاىیەو خوا بیئىازى ستایش کراو.

دیارە لقمانیش لەسەر پای زۆریەى ھەرە زۆرى زانایان پیغەمبەر نەبوو، کەواتە: حیکمەت یانى: وەستایى و دانایى و کارامەیی، یاخود: خو پزاندنەو بە سیفەتە جوانەکان و، خو دارنێن لە سیفەتە خراپەکان.

دوو: بەلگەىە کى دیکەى بەھىزمان لەسەر ئەو کە حیکمەت واتە: وەستایى و دانایى و کارامەیی و بەھا پەسندەکان، ئەوێە کە خوا سبحانە و تعالی لە

سورپه تی (الإسراء) دا له درېژهی شازده (۱۶) ثایهت دا، که له ثایه تی (۲۳) هوهن تاکو ثایه تی (۳۸)، باسی دوازه (۱۲) سیفه تی خراب دهکات که دهبی خوین لی دور بگیری، وهک: هاوبهش بو خوا دانان، هیشانندی دلی دایک و باب، دهست قوچاندن له بهخشین، فیزو که شخه نواندن بهسهر خه لکدا، زینا، مندالی خو کوشتن له ترسی برسیه تی، بهبی زانیاری شوین که وتنی شت، ... هتد، وه باسی دوازه (۱۲) سیفه تی باشیش دهکا وهک: ته نیا خوا پهرستن، چاکه له گه ل دایک و بابدا کردن و ریژ لیگرتیان، به خشنده بی، کیشان و پیوانی ته واو... هتد، دواپی دهفه رموی:

﴿ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۝۳۹﴾

واته: ته وه تهو حکمه تهیه که پهروه ردگارت بوی ناردوی، حکمه ته کهش بریتیه له: خو دورگرتن لهو سیفهت و ثاکارو خوو خده خراپانه ی که گیا که لهو ماک و میکروبی ژیانی ئینسانن، به تاک و کومه لگاوه، وه به پیچه وانه شه وه: خو پازاندن وه به سیفه ته جوانه کان، که کومه لگا که شه پیده دهن و، جوانی ده کهن و، به خته وهری ده کهن.

ئنجا بیگومان ئیمه به هو ی سونه تی پیغه مبهروه (صلی الله علیه وسلم) دهستان له حکمهت گیر دهبی، خوی پهروه ردگار له سیاقیکدا که هاوسه رانی به ریژی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهوینتی له سورپه تی (الأحزاب) دا دهفه رموی:

﴿وَأَذْكُرُ مَا بُدِّلَ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝۴۰﴾ الأحزاب.

واته: یادی ته وه بکهن (ته وه فیربن) که له ماله کانتاندا ده خویندریته وه، له کتیبی خواو له حکمهت، بیگومان سونه تی پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) به هرسه به شه که یه وه واته: بهشی کرده بی، وه بهشی گوته بی، وه بهشی دان پی هینان، چونکه سونهت دهبی به سه بهش:

به شى يه كه مى سوننه ت: كرده وه كانى: پيغهمبر (صلى الله عليه وسلم) شتيكى نه نجام داوه له پيش چاوى هاوه لاني وهك نويز، وهك فهرموويه تى:

(صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُونِي أَصْلِي)، أخرجه أحمد برقم (۱۵۶۳۶)، والبخاري برقم (۷۸۵). ومسلم برقم (۶۷۴)، والنسائي برقم (۶۳۵)، وابن حبان برقم (۱۶۵۸).

واته: نويز بكن وهك چو مننتان بينى نويزم كرد، يان له فهرمووديه كي ديكه دا فهرموويه تى:

(خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ)، أخرجه الطبراني في الكبير كما في مجمع الزوائد (۲۶۹/۳)، وأخرجه أيضًا: في الأوسط برقم (۱۹۲۹). قال الألباني صحيح.

واته: خوا په رستيه كانى هجم لى فيرين، ههروها پيغهمبرى خوا (صلى الله عليه وسلم) كوچى كرده، جهادى كرده، فهرمان به چاكه وهه لى خراپه كرده، صيله رهمى جيه جى كرده، له گهل خاوو خيزان و دوست و ربه فيقان و خه لكيدا، به رهوشتي بهرز ربه فتارى كرده، نه وه به شى يه كه مى سوننه تى پيغهمبره (صلى الله عليه وسلم) كه بريتي بوو له كرده وه كانى ئاكارو ربه فتاره كانى.

به شى دووهمى سوننه ت: بريتيه له فهرمايشته كانى:

نه وهى كه به فهرمايشته گوتوويه تى، بو وينه، فهرموويه تى:

(إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ) أخرجه مالك برقم (۹۸۳)، وأحمد برقم (۱۶۸)، والبخاري برقم (۱)، ومسلم برقم (۱۹۰۷)، والترمذي برقم (۱۶۴۷)، وأبو داود برقم (۲۲۰۱)، والنسائي برقم (۳۴۳۷)، وابن ماجه برقم (۴۲۲۷)، والبيهقي برقم (۱۸۱)، والطبراني في الأوسط برقم (۴۰)، والدارقطني (۵۰/۱)، والبخاري برقم (۲۵۷)، والبيهقي في الزهد برقم (۲۴۱)، والديلمي برقم (۴۰۱)، وابن حبان برقم (۳۸۸).

واته: كرده وه -باشه- كان به گويزه نيه ته كان وهرده گيرين.

يان فهرموويه تى:

(وَمَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، فَلْيُكْفِلْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُمْ)، أخرجه البخاري: برقم (٥٦٧٢) ومسلم برقم: (٤٧).

وایات: وه هه ركه سى ئيمانى به خواو به پرۆژى دوايى ههيه، ئه گهر قسه ي باش ده كات، ئه گهر نا با بيدهنگ بچ.

به‌شای سینه‌می سوننه‌ت: بریتیه له‌و شتانه‌ی که له‌به‌ر چاوی ئه‌و کراون، یان بیستوویه‌تی که ئه‌نجام دراون، ئه‌ویش دانی پێدا هی‌ناون: جاری وا هه‌بوو هاوه‌لێک شتیکی کردوه یاخود شتیکی گوتوه، ئه‌ویش دانی پێدا هی‌ناوه، ئه‌مه‌ش پێی ده‌گوتری: (تقریر) مادام پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دانی پێدا هی‌نابێ ئه‌میش ده‌چیته‌ چوار چی‌وه‌ی سوننه‌ته‌وه، واته‌: ئه‌وه شتیکی ره‌واهیه‌و چاکه‌، بۆ وێنه‌: ئه‌و سربه‌یه‌ی که عه‌م‌ری کور‌ی عاص فه‌رمانده‌یان بوو، له‌ رێگادا عه‌مر ئی‌حتیلامی بوو، دوا‌یی پێش نوێژیشی بۆ کردن به‌بی ئه‌وه‌ی خۆی بشوا، به‌ل‌کو ته‌یه‌مومی کرد، که گه‌رانه‌وه بۆ‌لای پی‌غه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌والیان پێدا، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رمووی: ئایا پێش نوێژییت بۆ کردن، بێ ئه‌وه‌ی خۆت بشوی؟ ئه‌ویش گوتی: به‌لێ، له‌ خوا‌ی په‌روه‌ردگارم بیستبوو که ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ ﴿٦٩﴾ النساء.

واته: خۆتان مه کوژن خوا له گه‌ڵتان به‌به‌زه‌یه، (کاته‌که‌شی زۆر سادر بوو دیاره ئاویشیان بۆ گهرم نه‌کراوه‌و ترساوه‌ له‌وه‌ی ته‌ گهر خۆی بشوات بمری) بۆیه‌ منیش ته‌یه‌مومم کرد، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیکه‌نی و هیچی نه‌فه‌رموو، ته‌مه‌ش یانی: پشتگیری هه‌لۆیسته‌که‌ی عه‌م‌ری کوری عاصی کرد، که پیکاهیه‌تی له‌وه‌دا که له‌جیاتیی خۆ شۆردن، ته‌یه‌موممی کردوه‌و ده‌ستی به‌ رووی زه‌ویدا هه‌ناوه‌و، ده‌م و چاوو هه‌ردو ده‌ستی خۆی پێ مه‌سح کردوه‌.

ئىنا يىگومان بە ھۆى سۈننەت و تىگەيشتنى رىبازى پىغەمبەر ھە (صلى الله عليه وسلم) دەستمان لە گەورەترىن و چاكتىن حىكمەت گىر دەبى، بەلام حىكمەت ھەك چۆن لە سۈننەتدا ھەبى، لە قورئانىشدا ھەبى، بەلكو ئەو

حیکمه تهی له فہرما یشتی خوا دا ہہیہ له سونہ تداو له ہیچ شتیکی دیکہ شدا نیہ، بگرہ پیغمبرہ ری خواش (صلی اللہ علیہ وسلم) ہر له قورٹانہوہ فیری حیکمت بوہ! ٹہوہ تا خوا ی کار بہ جی دہ فہرموی:

﴿ذَٰلِكَ مِمَّا أَوْحَىٰ إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ ۝۳۹﴾

واتہ: ٹہوہ ٹہو حیکمه تهیہ کہ خوا بوی ناردوی، کہ واتہ: حیکمت واتہ رہ فتار کردن بہ شیوہیک کہ جیگای رہ زامہندی خوا بی، وہ دوورکہ وتنہوہ له کاریک کہ جیگای ناپہ سندی خوا بی.

ننجا کوتایی ٹہو بابہ تہ بہو فہرما یشتی پیغمبرہ ری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دینم کہ پیشتیش ہینام، کہ پیغمبرہ ری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لہ خوا پاراودہ تہوہ بو ٹہوہی نہ فسی تہ زکیہ بکا، دہ فہرموی:

(اللَّهُمَّ آتِ نَفْسِي تَقْوَاهَا وَزَكِّهَا أَنْتَ خَيْرُ مَنْ زَكَّاهَا أَنْتَ وَلِيُّهَا وَمَوْلَاهَا) ^(۱).

واتہ: ٹہی خواہ! تہ قوا بہ نہ فسم ببہ خشہ، وہ پاکی بکہوہو چاکی بکہو گہ شہی پی بدہ، تو چاکترین کہ سی، کہ نہ فس پاک دہ کاو چاک دہ کاو گہ شہی پی دہ دا، تو سہر پهرشتیارو مشور خو ری نہ فسی منی. لی ردا جی سہرنج ٹہوہی کہ پیغمبرہ (صلی اللہ علیہ وسلم) لہ خوا دہ پاریتہوہ ہاوکاری بکا، چونکہ خوا سبحانہ و تعالی بی ٹہوہی کہ ٹینسان ہول بداو کردو کوشش بکا، شتہکانی بو ٹہنجام نادا، ناخر خوا سبحانہ و تعالی لہم سہر زہویہ تہنہل خانہی دانہ ناوہ: ہر شتیکت ویست لہ خوا داوا بکہی، بہ لام بوخوت ہیچ نہ کہی، چونکہ خوا ی پهروردگار دہ فہرموی:

﴿وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَى ۝۳۹﴾ النجم.

واتہ: ٹینسان ہیچ شتیکی دہستگیر نابی و ہیچ بہرہ می نابی، مہ گہر ٹہوہی بوخوی ہول بدا، دہی بوخوی ہول بداو کوشش بکا، بہ لام لی ردا ٹہوہمان بو دہردہ کہوی کہ: تہنیا ہول دان و کوشش کردنی ٹینسان بہس نیہ،

به لکو دهبی خوا هاوکارت بی و ئاسانکارت بی، بو ئه وهی به سهر نه فسی خوتدا زال بی، وه نه فسه کهت ههول بدهی ته قوای تیدا جیگیر بکهی، دواى ئه وهی که پاک دهبی و چاک دهبی و گه شه دهکا، چونکه له ئه نجامی ته زکیه بوونی نه فسدا، ته قوا ده بیته میوانی نه فس و، له نه فسدا جیگیرو سه قامگیر دهبی، وه بیگومان هه ر خوی پهره رد گاریش سه ره رشتیارو مشورخوری نه فسه کانه، هه ر خوا خاوه نیانه و، به نه نییه کانیان ئاگاداره، بویه دهبی هه میشه ئینسان په نا بوخوا به ری و، داوا له خوا بکا که یارمه تی بدا: نه فسه کهی پاک و چاک بکا، بو ئه وهی شایسته ی ئه وه بی که به ته قوا برا زیته وه، که دیاره ته قواش کو که ره وهی هه موو سیفه ته به رزو چاکه کانه.

له ئه ره کۆمه لایه تییه کان له که لانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەل بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

AliBapir/عەل بابیر

کە نالی

راگه یاندنی مه که له بی مامۆستا عه لی بابیر

AliBapir

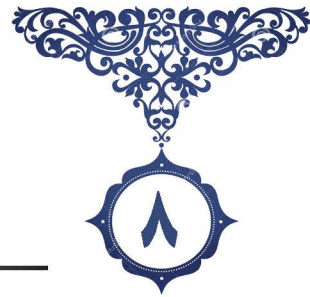
QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

راگه یاندنی مه که له بی مامۆستا عه لی بابیر

قورئان بناغەى پرۆسەى تەزكىيەى نەفسە

دیارە مەبەستیشم لە جەخت کردنەوە لەو مەسەلەییە -کە پیشتریش ئاماژەمان
پێداوە - ئەوەیە کە هەندێ کەس لەوانەى بە ناشارەزایی خۆیان بە ئەهلی
تەریقەت و تەسەووف دەزانن، پێیان وایە کە ئینسان بەبێ شارەزاییش لە قورئان و
سوننەت، دەگونجی کە قۆناغەکانی تەزکیەى نەفس و صالح بوون و بەرەو خوا
چوون بپرێ! بەلام لە راستیدا ئەو خەیاڵ پلاوەو قورئان بناغەى پرۆسەى
تەزکیەى نەفسەو، بەبێ پابەندیی بە قورئانەو بەبێ تێگەیشتن لە قورئان و،
بەبێ لەبەر رۆشنایی قورئان دا هەنگاو نان، ناگونجی مەرۆف دەستی بگاتە
ئامانجی بەرزى: نەفس تەزکیە بوون، ئنجا کە دەشلیین قورئان واتە: سوننەتى
پێغمەبەرىش (صلی اللہ علیہ وسلم)، چونکە قورئان مەتنی ئیسلامە، وە
پێغمەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) جگە لە قورئان شتیکی دیکەى پێ نەبوو
بۆ هیدایەت دانى خەلک، یاخود بۆ تێگەیاندننى خەلک لە ئیسلام و، خەلک فیرى
دیندارییى کردن.

ئنجا ئایا بەلگەمان چییە لەسەر ئەوەى کە قورئان بناغەى پرۆسەى تەزکیەى
نەفسە؟

لهو بارهوه چوار به‌لگان ده‌هینینه‌وه :

به‌لگهی په‌کهم:

قورټان بناغه‌و مه‌تنی ئیسلامه‌و هیچ گومانی تیدا نیه که قورټان هه‌ناوو کاکلی ئیسلامه، چونکه پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر قورټانی له‌خواوه بۆ هاتوه، دوا نوسخه‌ی هی‌دایه‌تی خوا ته‌نها هه‌ر قورټانه، وه سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر په‌په‌ر وه کردنی قورټانه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌به‌ر رۆشنایی قورټاندا هه‌نگاوی ناوه، بۆیه قورټان و سوننه‌ت، دوو شتی لیک جیانین، به‌لکو قورټان هه‌ناوی سوننه‌ته، وه سوننه‌ت بریتیه له‌شیوه‌ی جیبه‌جیکردنی قورټان و به‌رجه‌سته کردنی له‌دنیای واقعی‌دا، ئنجا مادام قورټان بناغه‌و مه‌تنی ئیسلام بی، وه ته‌زکیه‌ش به‌شیکی ئیسلامه، که‌واته: ده‌بی قورټان بناغه‌و بنچینه‌ی نه‌جامدانی پرۆسه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس بی.

به‌لگهی دووه‌م:

له هه‌ر کام له‌و چوار ئایه‌ته‌دا که پیشتر هینامان، دوو ئایه‌ته‌که‌ی سوورپه‌تی (البقرة) و ئایه‌ته‌که‌ی سوورپه‌تی (آل عمران) و ئایه‌ته‌که‌ی سوورپه‌تی (الجمعة)، له‌ریز به‌ندیی چوار ئه‌رکه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ردا (صلی الله علیه وسلم) که بریتین له:

۱- خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا.

۲- ته‌زکیه‌کردن.

۳- فیرکردنی کیتاب.

۴- فیرکردنی حیکمه‌ت.

له هه‌ر چواربانه‌دا خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته‌کانی خوا پیشخاوه:

﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِكَ﴾ (البقرة، که‌واته: سه‌ره‌تای دینداریی کردن و مسوڵمانه‌تی کردن و، بناغه‌ی مسوڵمانه‌تی و دینداریی به‌گشتی، وه له‌نیویشیان

ته‌زکيه‌ی نه‌فس، ده‌بی له‌به‌ر روښنايي ثايه‌ته‌کانی قورڼان دابی، ئنجا جيی سهرنج
 نه‌وه‌یه که وشه‌ی ﴿وَيُزَكِّهِمْ﴾ له‌سې شویندا پېش خراوه، واته: ﴿يَتَلَوُا عَلَيْهِمْ
 ءَايَاتِكَ﴾ ﴿١٢٩﴾ باسی ته‌زکيه‌ کراوه، له‌ پېش فی‌رکردنی کیتاب و حیکمه‌ته‌وه،
 به‌لام له‌یه‌ک شویندا که له‌ سوورته‌ی (البقرة)یه، ته‌زکيه‌ دوا خراوه، نه‌مه‌ش
 نه‌وه‌ی لیوهرده‌گیری که خویندنه‌وه‌ی ثايه‌ته‌کان هه‌ر ده‌بی به‌ردی بناغه‌ بی و له
 پېشه‌وه‌ بی، یانی: دواي نه‌وه‌ی که نه‌فس ته‌زکيه‌ ده‌بی، به‌هو‌ی خویندنه‌وه‌ی
 ثايه‌ته‌کانی قورڼانه‌وه‌، کارلیک کردن له‌گه‌لیاندا، ئنجا ده‌گونجی ئینسان فی‌ری
 یاساکانی شه‌ریعت بی، وه‌ فی‌ری به‌ها به‌رزه‌کانی شه‌ریعت بی، به‌لام نه‌وه
 دووانه‌ واته: ته‌زکيه‌ بوون و، فی‌ربوون و شارزا بوون له‌ شه‌ریعت و، به‌ها
 به‌رزه‌کان، کاریگه‌رییان له‌سه‌ر یه‌کدی هه‌یه، وه‌ ده‌گونجی پاش و پېش بکه‌ن،
 به‌لام هیچ کاتیک ناگونجی، به‌بی ثايه‌ته‌کانی قورڼان و به‌بی شاره‌زایی له
 قورڼان، هیچ کاریکی دینداری و هیچ پرۆسه‌یه‌کی دینداری نه‌نجام بدری،
 نه‌ ته‌زکيه‌ی نه‌فس و، نه‌ هیچ شتیکی دیکه‌.

به‌لگه‌ی سییه‌م:

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) جگه‌ له‌ قورڼان شتیکی دیکه‌ی
 بی نه‌بووه، وه‌ک پېشتیش باسما‌ن کرد، وه‌ خوی په‌روه‌ر دگاریش له‌سوورته‌ی
 (الشوری) دا ده‌فه‌رموی:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ﴾ ﴿٥٢﴾
 الشوری.

(پېشی باسی چو‌نیه‌تی ناردنی وه‌حی خوی بو هه‌موو پیغه‌مبه‌ران ده‌کا (عليهم
 الصلاة والسلام) دواي ده‌فه‌رموی:) ئاوا به‌و شیوه‌یه پرو‌حیکمان له‌لایه‌ن خو‌مانه‌وه
 بو‌تو نارد، تو پېشت نه‌تده‌زانی نه‌ کیتاب چییه‌وه ئیمانیش چییه، به‌لام ئیمه
 نه‌وه‌وه‌چییه‌مان کرده روښناییه‌ک، هه‌ر کام له‌ به‌نده‌کانمان بمانه‌وی پی‌ی رینمایی

دهكهين، وه بىگومان تۆ (خەلك) بهرهو راستهپى رېنمايى دهكهى.

كهواته: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم)، وهك هيدايتى خوا، تهنها قورئانى بۆ هاتوه، بهلى خواى زانا وهحى ديكهشى بۆ ناردوه، جگه له قورئان و ههندى ته فاصيلى ديكهى وهك سوننهت فهرمووه، بهلام مهبهستم ئهويه كه وهك هيدايتىكى راستهوخوى خواى پهروهر دگار، كه به ئيمهى پيشان بدات، وهك فهرمايشتى خوا، تهنيا قورئانى له بهر دهستدا بووه، وه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم): چ بۆ فيركردنى ئيمان و عهقيده، چ بۆ فيركردنى حهلال و حهرام، چ بۆ فيركردنى تهزكيهى نهفس، چ بۆ فيركردنى نه خلاق، چ بۆ فيركردنى دروشمهكانى عيبادهت، چ بۆ فيركردنى جهنگ و جيهاد، چ بۆ فيركردنى چۆنيهتى ولايت بهرپوه بردن، تهنيا قورئانى پېبووه، بۆيه وهك چۆن قورئان بناغهى ديندارييه به گشتى بههه موو رههه ندو لايه نه كانيه وه، بههه مان شيوه بناغهى پرۆسهى تهزكيهى نه فسيشه.

به لگهى چوارهه:

بىگومان پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) خاوهنى پاكترين و چاكترين نهفس بووه، هيچ گومان له وهدا نيه، وه خاوهنى بهرزترين رهوشت بووه، وهك خوا سبحانه و تعالى دهفهرموى:

﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ ٤﴾ القلم.

واته: بىگومان تۆ له سهه رهوشتيكى مهزنى، وه كاتيك پرسيار له دايكمان عايشه خوا لى رازى بى كراوه، دهريارهى ههلس و كهوت و ئاكارو رهوشتى پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) گوتويهتى:

(إِنَّ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ كَانَ الْقُرْآنَ) أخرجه مسلم: ٧٤٦.

واته: بىگومان رهوشتى پيغه مبهري خوا قورئان بووه، كهواته: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) خاوهنى بهرزترين رهوشت بووه، چونكه خواى پهروهر دگار وا دهفهرموى، وه ئه وه رهوشته بهرزو مهزنهشى، وهك دايكمان

عائیشه گوتوویه تی: له قورټانه وه وەرگرتبوه، که واته: به هوئی پابه ندیی به قورټانه وه، ئینسان ده توانی رهوشتی مه زن و ده دهست بخا، ئاکاری جوان و ده دهست بخا، که له راستیدا هه رهوش ئامانجی ته زکیه ی نه فسه، ئامانجی ته زکیه ی نه فس ئه وهیه ئینسان دهستی بگاته به هاو رهوشته جوان و په سنده کان و، خوئی دوور بگری له خو خده نرم و خراپه کان، هه ره بویه ش پشه وایانی ته زکیه ی نه فس و عیرفان زور جه ختیان له وه کردوټه وه، که ئه و ریبازه ی ئیمه واته: ریبازی ته زکیه و به رهو خوا چوون و صالح بوون، پابه نده به قورټان و سوننه ته وه له ژیر رۆشنایی قورټان و سوننه تدا ئه نجام ده درئ، بو نمونه: (سهل التستری) که یه کیکه له بو خوا صولحاوان و، یه کیکه له گه وره پیاوانی بواری ته زکیه ی نه فس، ده لی:

((بني أصول مذهبنا علی ست:

- ۱- التمسك بكتاب الله. ۲- والإقتداء بسنة رسول الله صَلَّى الله عَلَيْهِ وَسَلَّمَ.
- ۳- وأكل الحلال. ۴- وعدم إيذاء الخلق ولو آذونا، ۵- والبعد عما نهى عنه الله.
- ۶- والتعجيل بالحقوق))^(۱).

واته: بنچینه کانی ئه م ریبازه ی ئیمه، له سه ره شه ش پایه بینا کراوه:

- ۱- دهست گرتن به کیتابی خوا. ۲- کردنه سه ره شه شقی سوننه تی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم). ۳- خواردنی هه لال، ۴- ئازار نه دانی هه لک، با ئه وانیش ئازارمان بدن (واته: نابی له کاردانه وه شدا هه لک ئازار بدین، چ جای ئه وه ی دهست پیسخه ر بین بو ئازاردانی هه لک)، ۵- خو دوور گرتن له هه ر شتی که خوا قه دهغه ی کردوه، (چ له بواری قسه و وتاردا، چ له بواری کردارو رهفتاردا، چ له بواری هه لس و کهوته کاند، چ له بواری عیبادت و رهوش و ئاکاردا، ههروه ها له بواری که سابه تدا، له بواری سیاسه تدا، هه رچی خوا قه دهغه ی کردوه، خوئی لی دوور بگری) ۶- په له کرن له جیبه جی کردنی مافه کاند، (واته: مافی خاوه ن مافه کان په له ی لیبه که ی دهست و بردی لیبه که ی، ئنجا هاوسه رته، کوو کچته، دایک و بابن، نه نک و باپیرن، خزمانن به

گشتى، دراوسين، رېبوارن، ههروهها كه سيك كه بهرپرسه بهرانبهر بهردهستهكانى خۆى، ههروهها ئەوان بهنيسبەت سەرودى خۆيان، مافهكان بۆ خاوەن مافهكان به دەست و بردى جى بهجى بکړين) ئەم شەش بنچينهيه سههلى توستورى دهلي: ئەو رېبازە كه لهسەرى دەرۆين بۆ تهزكیهى نهفس و صالح بوون و بهرهو خوا چوون، لهسەر ئەو شەش پایه بنیات نراوه، كه يهكهميان: دهستگرتنه به كتيبي خواوهو، دووهميان: چاو ليكردن و دهست گرتنه به سونهتى پيغهمبەرى خواوه (صلی الله عليه وسلم).

بۆيهش ليرەدا دهليم: ههموو ئەوانهى لافى ئەوه ليدەدەن كه دهتوانن نهفسى خۆيان تهزكیه بکهن، يان توانيويانه نهفسى خۆيان تهزكیه بکهن، بهبج شارەزايى له قورئان و سوننهت، با خوشيان به شيخيكي گهوره بزائن، يان به خەليفەو كهسيكي بهرجهسته لهو بهارهدا، ئەوه به دلنایى خەيال پلاويان كردوه، چونكه ئيمه بههوى وهى خواى پهروەردگارەوه راستييهكانمان بۆ دەردهكهون، وه دهبي خوا سبحانه و تعالى پيمان بهفرموى: چۆن بهندايهتیی بۆ بکهن؟ چۆن بيهپرستين و ههلسوكهوت بکهن، چ له گهڵ خويداو چ له گهڵ بهندهكانيدا؟! كهواته: بهبج شارەزايى له قورئان و سوننهت، بهبج شارەزايى له شەريعت، ئينسان ناتوانى بلى: من دهزانم خواى پهروەردگار فلان شتهى پى چاكه، چۆن دهزانى خوا پهزامهنديى لهسەر چييه؟ چۆن دهزانى كه خوا ئەو جوړه پهريشتهى پى چاكه؟ ئەو جوړه ههلس و كهوتهى پى چاكه؟ بهتهئكيد دهبي بگهرييهوه بۆ وهى خوا، وهى خواش له قورئاندا، پاشان له سوننهتى پيغهمبەرى خوادا (صلی الله عليه وسلم) بهرجهستهيه.

ئنجا من ليرەوه ئاموژگاريى ههركهسى دهكەم، كه دهيهوى له بهارى تهزكیهى نهفس و صالح بوون و بهرهو خوا چووندا، ههنگاو بنى، با پيش ئەوه ههول بدا له قورئان و سوننهتدا شارەزا بى، بهتاييهت قورئان، ئنجا دوايش رېيازو پى و شويى پيغهمبەرى خوا (صلی الله عليه وسلم)، كه وهك پيشتر گوتمان: ئەویش هه بهرجهستهكهري قورئانه، چونكه پيغهمبەرى خوا (صلی الله عليه وسلم) هيچ شتيكى نهكردوه، وه هيچ شتيكى نهفرمووه، وه دانى بههيچ شتيكدا

نه‌ناوه، که له گه‌ل قورپاندا نا سازگار بی، بویه زور گرنگه وه چوَن ئینسان گهر بیهوی کهسابه‌تیک بکا، ده‌بی هه‌ول بدا له فیهی کهسابه‌ت شاره‌زا بی، نه‌وهی بیهوی هه‌ج و عومره بکا، ده‌بی هه‌ول بدا له فیهی هه‌ج و عومره شاره‌زا بی، وه نه‌گهر بیهوی زه‌کات بدا، ده‌بی هه‌ول بدا له فیهی زه‌کاتدا شاره‌زا بی، وه نه‌گهر بیهوی نوێز بکا، ده‌بی هه‌ول بدا بزانی نوێز چوَن ده‌کری؟ ده‌بی ته‌ماشای قورپان و سوننه‌ت بکاو ته‌ماشای شه‌ریعه‌ت بکا، به‌هه‌مان شیوه‌ش: که‌سیک بیهوی به‌ مسوڵمانه‌تییه‌کی عاده‌تی ئیکتیفا نه‌کاو، زیاتر به‌ دینداریی دا قوول بیته‌وه‌و خوا په‌رسته‌یه‌که‌ی توخ بکاته‌وه‌و بیهوی له‌خوا نزیکتر بی و بو خوا صوّل‌هاوتر بی، به‌راستی ده‌بی هه‌ول بدا هه‌رچی زیاتر له‌ قورپان و سوننه‌ت شاره‌زا بی، ئنجا هه‌ر که‌سی بی، ده‌بی وابی، به‌تایبه‌ت نه‌گهر خو‌ی به‌ چاوساغ و ماموستان و پینماییکاریکی مسوڵمانان بزانی، له‌ بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، نه‌وه‌ نه‌گهر بو خه‌لک پیویست بی، بو نه‌و هه‌وت جار پیویسته، چونکه‌ که‌سیک بو خو‌ی به‌رییه‌ نه‌زانی و شاره‌زا نه‌بی، بیگومان ناتوانی پینماییی خه‌لک بکاو، خه‌لک شاره‌زا بکا، نه‌و شیعه‌ی ئیبن و لبه‌ننای سه‌رقوسطی (ابن البنا السرقسطی) له‌ (المباحث الأصلية) دا چه‌ند جوانه‌ که‌ له‌و باره‌وه‌ ده‌لی:

وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ... لِحَضْرَةِ الْحَقِّ وَظَاعُونَ

فَافْتَقَرُوا فِيهِ إِلَى دَلِيلٍ... ذِي بَصَرٍ بِالسَّيْرِ وَالْمَقِيلِ

قَدْ سَلَكَ الطَّرِيقَ ثُمَّ عَادَ... لِيُخَيِّرَ الْقَوْمَ مِمَّا اسْتَفَادَ

واته: نه‌و کو‌مه‌له‌ (که‌ ده‌یان‌ه‌وی خو‌یان ته‌زکیه‌ بکه‌ن و خو‌یان صالح‌تر بکه‌ن و زیاتر له‌خوا نزیک بن، نه‌وانه‌) پ‌ی‌وارن به‌ره‌و ره‌زامه‌ندیی خوا، وه‌ک ب‌ل‌یی بارگه‌و بنه‌یان پ‌ی‌یه‌و له‌ هه‌ندی شوین رایده‌خه‌ن و، له‌هه‌ندی شوین ده‌ر‌و‌ن، ئنجا بو نه‌و سه‌فه‌ری به‌ره‌و خوا چوونه‌یان، پیویستیان به‌ پ‌ینیشاندیه‌ک هه‌یه، که‌ شاره‌زا بی که‌ له‌ کو‌ی بر‌و‌ن، وه‌ له‌ کو‌یش بارگه‌و بنه‌ بخه‌ن و پ‌شوو بده‌ن، بابایه‌ک که‌ پ‌ی‌گا‌ه‌ی بر‌یه‌و چو‌ته‌ مه‌نزل، ئنجا گه‌راوه‌ته‌وه‌ش، بو نه‌وه‌ی هه‌وال بدا به‌و خه‌لک، به‌وه‌ی که‌ له‌و ر‌ی بر‌ینه‌دا ل‌یی به‌هره‌مه‌ند بووه، واته: که‌سیک که‌ ده‌بیته‌

دلیل و پېښاندېر بو کسېک، دېې خوی تهو پړگایه‌ی بریې و گه‌ییته مه‌نزل، ټنجا خه‌لک له‌گه‌ل خوی به‌ری، له‌راستیدا کسېک شاره‌زا نه‌بې له قورټان و سوننه‌ت، له شریعت: له پرووی ټیمان و عه‌قیده‌وه، له پرووی عیبادته‌وه، له پرووی ته‌خلاق و ټاکاره‌وه، له پرووی حه‌لال و حه‌رامه‌وه، له پرووی حوکم و سیاسه‌ته‌وه، له هه‌موو بواره‌کانی دینداریی شاره‌زا نه‌بې، ناتوانی ده‌ستی خه‌لک بگری و له‌خوایان نریک بخته‌وه، ټاخر ته‌گه‌ر بو‌خوی له‌خوای ټاک و پاک نریک نه‌بې، چو‌ن ته‌وان نریک ده‌خته‌وه؟ وه‌ک بنچینه‌یه‌ک هه‌یه ده‌لی: (فاقد الشيء لا يعطيه)، که‌سی شتیکی نه‌بې، ناتوانی بیبه‌خشی، ته‌وه بو هه‌موو که‌س هه‌روایه، ټنجا که‌سیکیش نه‌فسی خوی پاک و چاک نه‌کردې، له‌ژیر پو‌شنایی قورټان و سوننه‌تدا، وه به‌هو‌ی پابه‌ندیی به شریعت‌ته‌وه، به‌ته‌ئکید ناتوانی خه‌لک له شتیک به‌هره‌مه‌ند بکا که‌ خوی نیه‌تی، ته‌وه پیچه‌وانه‌ی عه‌قل و مه‌نتیقه.

خوا به‌لوتف و که‌رهمی خوی یارمه‌تیمان بدا که له‌هر بواریکی دیندارییدا، ویستمان هه‌نگاو بنیین، پی‌شی بزانی‌ن دین چی ده‌فرموی، شریعتی خوا چی ده‌فرموی؟ وه‌ک خوا سب‌حانه و تعالی ده‌فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ شَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾^۱ الحجرات.

واته: ته‌ی ته‌وانه‌ی ټیمان‌تان هی‌ناوه! هی‌چ شتیک پی‌ش ده‌ستی خواو پیغه‌مبه‌ره‌کی نه‌خن، یاخود خو‌نراوه‌ته‌وه (لا تَقْدُمُوا) واته: به‌پی‌ش ده‌ستی خواو پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌که‌ون، هه‌تا نه‌زانن ته‌وان چییان فه‌رموه، له‌خو‌را هه‌نگاو مه‌نن، چ له‌ بوا‌ری ته‌زکیه‌دا، چ له‌هر بواریکی دیکه‌دا، خوا له‌و که‌سانه‌مان بگری، که‌ شاره‌زا ده‌بن و، به‌رچاو پروون ده‌بن، ټنجا هه‌نگاو ده‌نن.

تەزكىيەى نەفس و رېيازەكانى تەصەووف لىك جيان

يىگومان شوين كەوتنى پيشىنى چاك (إتباع السلف الصالح) شتىكه، وه كەسيك كه ناو له خوئ دەنى سەلەفى، شتىكى دىكەيه، كەسيك ئەگەر بە کردەو بەدواى پيشىنى چاك بکەوى، ئەگەر ناویشى له خوئ نەبابى سەلەفى ناو له خوئ نەنەكەى زيانى لى نادات و، بەهوى ئەووە كه ناوەكەى نيه، نيوەرۆكەى لى ون نەبووە نيوەرۆكەى له دەست نەچووە، بەلام ئەگەر سەد جار ناو له خوئ بنى سەلەفى، بەلام بە کردەو له ئيمان و عەقیدەيان، له عیبادهتيان، له هەلس و کەوتيان، له ئاكارياندا، بەدواى پيشىنى چاك نەکەوى، يىگومان ناو له خوئ نانەكه، هېچ شەفاعەتیکى بۆ ناکا، هېچ بەهرەیهكى دەست ناخات، بەهەمان شیوەش لەبوارى تەزکیەى نەفسدا، لەبوارى چاك خوا پەرستندا، لەبوارى خو پاک و چاك کردندا، ئەگەر ئینسان هەول بدا، ئەو نيوەرۆكەى بۆ پەیدا بى، با شوين كەوتوى رېيازىكى ديارى كراوى تەزکیەش نەبى، با پابەندى قوتابخانەیهكى ديارى كراوى تەصەووفیش نەبى، زەرەرى نەکردووە ئەو نيوەرۆكەى له دەست نەچووە، بەهوى ئەووە كه ئەو ناوەى له خوئ نەناو، بەلام ئەگەر نيوەرۆكەى نەبى، پەنجا جار ئەو ناو له خوئ بنى، يىگومان ناو له خوئان بەبى نيوەرۆك، هېچ دەستى ئینسان ناخا شەفاعەتى بۆ ناکا، مەبەستم ئەوێه كه هەندى كەس هەر كات باسى تەزکیەى نەفس كراو، باسى لایەنى مەعنەوى له دینداریدا كراو، باسى صالح بوون و بەرهو خوا چوون كرا، وه ئەو زاراوانە بەكار هاتن، پى وایه: تۆ دەبى حەتمەن پابەندو

شوین که وتووی یه کی له رېبازه کانی ته صه ووف بی، قادری بی، نه قشیی بی، شاذلی بی، ریفاعی بی، به دهوی بی، ... هتد، به لام ئو بو چونه راست نیه، بویه من به پیو یستم زانی، لیږدا پینج روونکردنه وده بدم:

روونکردنه وهی یه کم:

هر چه نده رېبازه کانی ته صه ووف واته: ئه وانه یان که پابه ندن به قورٹان و سوننه ته وه، وه دوور بوون له شیرک و داهینان و لادان و غه لته و په لته، به لی، هر چه نده رېبازه کانی ته صه ووف رڼلی گه وره و گرنگیان گېږاوه له پرۆسه ی ته زکیه کردندا، چونکه زۆری زانایان و پسپوړانی بواری ته زکیه ی نه فس، له ژیر ئو چه ترده دانراون، با له بنه پرتیشدا له ژیر ئو چه ترده نه بوون، پیاوونی وه: (ئبو حامیدی غه زالی، شیخ جونیدی به غدادی، ئبو سوله یمانی دارانی، ئیبراهیمی کوری ئه دهه م) دواتر: (عه بدولقادی گیلانی، به هائددینی نه قشبه ندی، سید ئه حمه دی سهره ندی، مه ولانا خالیدی نه قشبه ندی، کاک ئه حمه ی شیخ) ره زاو ره حمه تی خوا له هه موویان بی و خوا پاداشتیان بداته وه، ئه وانه له دوا ی خو یان ئو قوتابخانه و ئو ئه زمونه که هه یانبوه، بو پهره رده کردنی خه لکی له رووی رڼو حییه وه، ناوی لیږاوه ته رېقه تی فلان، بو وینه: ته رېقه تی قادری، ته رېقه تی نه قشی، ته رېقه تی شاذلی، ته رېقه تی سوهره وری، ته رېقه تی غه زالی، به لی، ئو رېبازانه ی ته صه ووف رڼلی گرنگیان بینوه له بواری ته زکیه دا، به لام مه رج نیه هر که سیک ئیستا و له رابردووشدا لافى ئه وهی لیږدی، که به دوا ی فلان ته رېقه ت که وتوه، بو وینه: ته رېقه تی قادری، به کرده و ش به و شیویه بی که عه بدولقادی گیلانی خه لکی له سه ر پهره رده کرده، یان ته رېقه تی نه قشیی، مه رج نیه هر که سی وای گوت، به و شیویه بی، که به هائددینی نه قشبه ندی، یان سید ئه حمه دی سهره ندی، خه لکی له سه ر پهره رده کرده، هه تا کو تایى ئو ته رېقه ت و رېبازانه، که واته: ته رېقه ته کان و، شوین که و ته کان یان جیان، هر وه ک چون ئیسلام و مسلما نان جیان، ئیسلام ئو حه قیقه ته مو تله قیه که خوا نار دوویه تی، راست

و پروون و بی گری و گولہو، هیچ هه‌لو په‌له‌ی تیدا نیه، وهک پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ‌تی:

(قَدْ تَرَكْتُكُمْ عَلَى الْبَيْضَاءِ، لَيْلُهَا كَنَهَارُهَا لَا يَزِيغُ عَنْهَا بَعْدِي إِلَّا هَالِكٌ). (أخرجه أحمد برقم: (۱۷۱۸۲)، وابن ماجه برقم: (۴۳)، والحاكم برقم (۳۳۱). وأخرجه أيضًا: الطبرانی برقم (۶۴۲) تعليق شعيب الأرناؤوط: حديث صحيح بطرقه وشواهد وهذا إسناده حسن).

واته: له‌سەر پ‌ییه‌کی پ‌وشن و پروون و سپی به‌جیم هیشتون، شه‌وه‌که‌شی وهک پ‌وژده‌کی وایه (واته: تاریکی تیدا نیه)، مه‌گەر که‌سی خوی بفه‌وتینی، نه‌گه‌رنا که‌س لی لانا، هینده‌ راست و پروون و پ‌یکه، مه‌گەر که‌سیک خوی بیه‌وی ل‌ابدا، نه‌گه‌رنا دوو‌چاری لادان نابج، ئیسلام به‌م شیویه، به‌لام مسولمانان مه‌رج نیه هه‌موویان له‌ ناستی ئیسلام دابن، هه‌روه‌ها نه‌و ته‌ریقه‌تانه‌ش و نه‌و گه‌وره‌ پیاوانه‌ش که‌ نه‌و قوتابخانه‌یان داناو، مه‌رج نیه دواپی شوین که‌وته‌کانیان هه‌موویان به‌و شیویه په‌فتاریان کردبی، که‌ ماموستا‌کانیان گوتوویانه، وه‌ وهک نه‌وه‌ی نه‌و پی‌شه‌وایانه که‌ له‌ کتیبه‌کانی خویان باسیان کردوه، په‌فتاریان کردبی.

پروون‌کردنه‌وه‌ی دووهم:

نه‌و پ‌ی‌بازو ته‌ریقه‌تانه دواپی گ‌و‌پ‌انکاری زی‌ریان به‌سه‌ردا هاتوه، واته: که‌ له‌ نه‌صل و سه‌رچاوه‌کانیاندا پروون بوون، دواپی لیت‌ه‌و لال و خ‌ش‌پ و خالی زی‌ریان په‌گه‌ل که‌وته‌وه، پ‌ی‌بازو ته‌ریقه‌تی وا هه‌یه نه‌گه‌ر خاونه‌ نه‌صلیه‌که‌ی زیندوو بیت‌ه‌وه، په‌نگه‌ هه‌ر نه‌یناسیت‌ه‌وه، با وینه‌یه‌ک بی‌نمه‌وه که‌ له‌ کتیبی (پ‌ی‌گای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)یشدا باسم کردوه: شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی په‌حمه‌تی خوی لی‌بی، پیاویکی زور گه‌وره‌ بووه له‌ شاری به‌غداو له‌ پ‌وژگاری خ‌ویدا وه‌رچه‌رخانیکی گه‌وره‌ی دروست کردوه، به‌ سه‌دان له‌ جووله‌که‌و نه‌صرانیی له‌سه‌ر ده‌ستی مسولمان بوون و، به‌هه‌زاران له‌ مسولمانانی گونا‌ه‌بار، له‌سه‌ر ده‌ستی تۆبه‌یان کردوه بوون به‌ئینسانی چاک، له‌ پیاوان و ئافره‌تان، له‌ هه‌موو چین و تو‌ژده‌کان، ئنجا نه‌و زانایه‌ کتیبیکی هه‌یه به‌ناوی (الفتح الرباني والفيض الرحماني)، عه‌بدولقادی گه‌یلانیی له‌و کتیبه‌یدا پروو ده‌کاته مسولمانان و

زۆر جهخت دهكاتهوه لهسەر خوا بهیه کگرتن، وه لهسەر پابهندیی به سوننه تی پیغه مبهروهه (صلی الله علیه وسلم)، وه لهسەر ئەوه که ئینسان راست و ساغ بی، وه بی گری و گۆل بی، بهلام ئیستاکه ئیمه دهبینین که سائیک ههن بهناوی ئەو ریبازهوه که عهبدولقادی گهیلانیی لهسهری بووه، خویان ددهنه پال ئەو ریبازه، بهلام گیرۆده بوون به چهند جۆری له شیرکهوه، وه به چهند جۆریک له داهینان و بیدعهتهوه!! کهواته: دهبی بزانین ئەو ریبازو تهریقهتانه که له سهرحاوهکیان پوون و بیگهرد بووه، مهرج نیه، دواپی پاش جیابونهوهی ئەو جۆگه لانهی لیی بوونهتهوه، وهک خویان مابنهوه، بهلکو خلتیهو لیتیهو لالی زۆریان تیگهوتوه، ههرودک چۆن مسوڵمانه تی مسوڵمانانیش، ئەو ئیسلامه بهرزو مهزنه دهبینی، کهچی دواپی تیگهیشتنی مسوڵمانان ههلس و کهوتهکانیان تهماشا دهکهی، ههلهو پهلهو کهم و کورپی زۆری تیدا بووه، ههلبهته ئەگهر ههرچی بۆچوونی مسوڵمانانه، لهسەر ئیسلامی حساب بکهی، ئەوه زوڵمیکی گهورهت له ئیسلام کردوه، ئیسلام بهرجهستهیه له قورئان و سوننهتداو بی ههلهو پهلهیه، بهلام بیگومان ریباز و مهزه بهکان و، بۆچوون و ئیجتیهادهکان، زادهی هۆش و زهینی مسوڵمانان و، بهشهریش هیچ کات له ههلهو کهم و کورپی خالی نابی، بهللی ئەگهر بی و ههرچی زادهی فیکری بهشهره لهسەر ئیسلامی حساب بکهی، ئەوه زوڵم له ئیسلام دهکهی، بهههمان شیوهش ئەگهر ههرچی بۆچوون و ههلس و کهوت ههیه لهبوازی (تصوف) داو بهناوی ئەو ریبازانهی تهسهووفهوه، لهسەر خاوهنه ئەصلیهکانیان و لهسەر سهرحاوهکیانی حساب بکهی، ئەوه زوڵمیان لیدهکهی.

روونکردنه‌وه‌ى سىيەم:

هېچ كام له گه‌وره پياوان و دامه‌زىنه‌رانى ئەو رېبازانه له پوژگارى خۆياندا، خەلکيان بۆ ئەو رېبازانه‌ى خۆيان بانگ نه‌کردوه، بۆ ويّنه: عەبدولقادرى گەيلانىي نه‌يگوتوه: به‌دواى عەبدولقادر بکه‌ون و دوايى بلّين: ئيمه شوينکه‌وتوو تەپرىقه‌تى قادريين، هه‌روه‌ها به‌هائه‌ددين نه‌قشه‌به‌نديى نه‌يگوتوه: وەرن به‌دواى من بکه‌ون و دوايى بلّين: ئەوه رېبازى نه‌قشه‌به‌نديه، هه‌روه‌ها مه‌ولانا خاليد نه‌يگوتوه: بلّين: رېبازى خاليدى...هتد، به‌لکو ئەو گه‌وره پياوانه خەلکيان ته‌نها بۆ قورئان و سوننه‌ت بانگ کردوه، خەلکيان بانگ کردوه بۆ په‌رپه‌ويى کردن له رېنگاى پيغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم)، به‌لگه‌مان له‌سه‌ر ئەوه چييه؟ به‌لگه‌مان کتيبه‌کانيانه، بچۆ کتيبى: (الفتح الرباني والفيض الرحمانى) بخوينه‌وه، بچۆ کتيبى (المکتوبات)ى سه‌يد ئەحمه‌دى سه‌ره‌ه‌نديى بخوينه‌وه، بچۆ (احياء علوم الدين)ى غه‌زاليى بخوينه‌وه، بچۆ قسه‌کانى شېخ جونه‌يدى به‌غدادى و ئەبو سوله‌يمانى دارانى و ئەوانى ديکه سه‌رنج ده‌، که‌س خەلکى بۆ لاى خۆى بانگ نه‌کردوه، ياخود بۆ لاى رېبازيک که تاييه‌ت بى به‌ خۆيه‌وه، به‌لکو ئەوه خەلک بووه دوايى گوتوويانه: رېبازى فلان و رېبازى فلان، ئەگه‌رنا له راستيدا ئەوان وه‌ک له کتيبى: (رېنگاى صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)دا باس کردوه، ئەوان خەلکيان ته‌نيا بۆ ئيسلام، بۆ رېبازى پيغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم) بانگ کردوه، به‌لام ئەوه خەلک بوون، که نه‌يانتوانيوه وه‌خوگر (مستوعب)ى ئەو رېنماييانه‌ى ئەوان بن و، وایان زانيوه که عەبدولقادرى گەيلانىي، شتيكى نوڤى له ئيسلامدا داهيئاوه، يان به‌هائه‌دديني نه‌قشه‌به‌نديى، رېچکه‌يه‌کى تاييه‌تى به‌ديه‌ئاوه، به‌لام له راستيدا هه‌ر رېبازه ئەصليه‌که‌ى پيغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله عليه وسلم) بووه که ئەوان له‌سه‌رى رويشتوون، به‌لام ئەوان له‌سه‌رده‌مى خۆياندا گه‌شه‌يان پيداوه بووژاندوويانه‌ته‌وه، وه ئەوان دووباره خەلکيان له‌سه‌ر قورئان و سوننه‌ت په‌روه‌رده کردۆته‌وه، به‌لام دوايى خەلک له‌حياتى ئەوه‌ى بلّين: ئەوه ئەزموونى فلان پيشه‌وا بووه له‌بوارى دينداريى و ئيسلامه‌تييدا، يه‌کسه‌ر کردوويانه به‌ رېبازيکى تاييه‌ت و دواتر هه‌ندى له خەلک وایان زانيوه که ئەو رېبازو رېچکانه شتيکن له به‌رانبه‌رى ئيسلامدا!.

روونگردنەوھى چوارەم:

ئەو رېبازانە قوتابخانەى پەرۋەردەيى بوون، وەك چۆن مەزھەبەكان قوتابخانەى فيقھيى بوون، وە تەۋرەمەكانى بوارى عەقىدەو ئەھلى كەلام، قوتابخانەى فيكرىى بوون بۇ ئيمان و عەقىدەو... ھتە، بەھەمان شيۋە: ئەو رېبازانەش قوتابخانەى رووحيى بوون و ئەزموونى ئەو پېشەوايانە بوون، لەبوارى پەرۋەردە كردنى مسولماناندا لە پرووى روحييەو، وە لە پرووى تەقواو تەزكىيەو، ئەزموونى خۇيان خستۆتە پروو، وە ھەوللى خۇيان داو، تاكو لەو پرووۋە خەلك بەھيئەنەو سەر راستە شەقامى پېغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم)، وەك چۆن زانايانى عەقىدەو عىلمى كەلام ھەوللى خۇيان داو، لەو بواردە خەلك بەھيئەنەو سەر ئيمان و عەقىدەى ئىسلامىي، ھەروەھا زانايانى شەرەزان لە پرووى فيقھو ئوصووللى فيقھەو، ھەوللىان داو خەلك پابەند بكنەو بە ياساكانى شەرەتەو، بەھەمان شيۋە، ئەوانيش ئەزموون و ھەوللى خۇيان پېشكەش كردو، بۇ گېرپانەو مسولمانان لەو بواردە كە ئەوان تېيدا پسپۆر بوون، بۇ دىندارىي و خوا پەرستىي، دوايش كە تەمەشاي كتيبەكانى ئەو پېشەوايانە دەكەى، ئەوۋەش نەبوو كە تاييەتيان بكن بە تەزكىيەى نەفسەو، بۇ نمونە: عەبدولقادرى گەيلانىي كە قسە دەكا، پروو لە مسولمانان دەكا بە گشتى كە بگەرپنەو بۇ ئىسلام، بە ئيمان و عەقىدەو، بە تەزكىيەو، لە بوارى ھەلس و كەوتەو، لە بوارى كرپن و فروشتنەو، لە بوارى ھەلسوكەوتى خېزانييدا، ھەروەھا ئەبو حاميدى غەززالىي (احياء علوم الدين)كەى بخويئەو، باسى ھەموو دىندارىي دەكا، ھەر ناوەكەشى وا داناو: (زىندوو كردنەو زانستەكانى دين)، ھەروەھا زانايەكانى ديكەش: سەعيدى نوورسى لە (پەيامەكانى نوور)دا ھەوللىداو باسى ھەموو ئىسلام بكا، بە ئەندازەى ئەو كە بارو دۇخە سياسىيەكە رېي پىداو، وە سەيد ئەحمەدى سەرھەندىي لە (المكتوبات)كەى خۇيدا كە ناردوونى، وە لە ۋەلامى نامەكانيدا كە ناردوونى، خەلك بانگ دەكات بۇ ھەموو ئىسلام، بە نوئزو تاعەتەو، بە چۆنيەتى مامەلە كردنى خۇيان لەگەل دەستەلاتداران، بە ھەموو رەھەندو لايەنەكانەو.

روونکردنه‌وهی پینجهم:

ته‌زکیه‌ی نه‌فس، خو پاک و چاک کردن، زیاتر صالح بوون و له‌خوا نزیك بوون، به‌ره‌و خوا چوون، خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو مسوڵمانانه، وه‌ك چوون (شوین كه‌وتنی پیشینی چاك) خالی هاوبه‌شی نیوان هه‌موو مسوڵمانانه، وه‌ من لی‌ره‌وه‌ ناموژگاریی كه‌سانیک ده‌كه‌م كه‌ خو‌یان به‌ شوین كه‌وتووی ری‌بازه‌کانی ته‌سه‌ووف و ته‌زکیه‌ ده‌زانن: پی‌یان وان‌به‌ی هه‌ر كه‌سی له‌ چوار چی‌وه‌ی نه‌و ری‌بازده‌ا نه‌بوو كه‌ نه‌وان له‌ سه‌رنی، نه‌وه‌ بی‌به‌ش (محروم) له‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فس، وه‌ هیچ كه‌سیش پی‌ی وا نه‌به‌ی كه‌ بو نه‌وه‌ی نه‌فسی خو‌ی ته‌زکیه‌ بكا، حه‌تمه‌ن ده‌به‌ی سه‌ر به‌یه‌كی له‌و ری‌بازانه‌ به‌ی و، شوین یه‌كی له‌و شی‌خانه‌ بكه‌وی، كه‌ نه‌مرو دیارن له‌ نیو خه‌لكدا، با نه‌وان خزمه‌ت بكه‌ن و ده‌وری خو‌یان ببینن، به‌لام له‌ راستیدا: ده‌ست گه‌یانده‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون و، جه‌خت كردنه‌وه‌ له‌سه‌ر لایه‌نی مه‌عنه‌ویی له‌ ئیمان و ئیسلامدا، په‌كی له‌سه‌ر نه‌وه‌ نه‌كه‌وتوه‌ كه‌ تو ده‌به‌ی حه‌تمه‌ن سه‌ر به‌یه‌كی له‌ ری‌بازه‌کانی ته‌سه‌ووف بی! چونكه‌ پیشه‌وايه‌کانی ئیمه‌، چوار ئیمامه‌ موحته‌هیده‌كان: نه‌بو حه‌نیفه‌، مالیك، شافیعی، نه‌حه‌مدی كوری حه‌نبه‌ل، هه‌روه‌ها سو‌فیانی شه‌وری، سه‌عیدی كوری موسه‌ییب، له‌یشی كوری سه‌عد، نه‌بو داودی ظاهیری، نه‌بو جه‌عفهری طه‌به‌ری، هه‌موو نه‌و ئیمامانه، نه‌ناسراون به‌وه‌ی شوین یه‌كی له‌ ری‌بازه‌کانی ته‌سه‌ووف كه‌وتبن، به‌لام ئایا ده‌توانین بل‌یین: نه‌وانه‌ نه‌فسیان ته‌زکیه‌ نه‌بووه‌و خاوه‌نی نه‌فسی زو‌ر پاك و چاك نه‌بوون؟ بی‌گومان ناتوانین، هه‌روه‌ها هاوه‌لانی به‌ری‌زی پ‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) وه‌ پاشان شوینكه‌وتوان، پی‌اوانی وه‌ك: حه‌سه‌نی به‌صری، ئیبن و سیرین، سه‌عیدی كوری جوبه‌یر، ره‌زاو ره‌حه‌تی خوا له‌ هه‌موو پیشه‌وايانی نه‌م ئۆمه‌ته‌ به‌ی، ئایا سه‌ر به‌ ری‌بازیکی دیاریی كراوی ته‌سه‌ووف بوون؟ نه‌خیر، به‌لام ئایا خاوه‌نی نه‌فسیکی ته‌زکیه‌ كراو نه‌بوون؟ با، وه‌ دوا‌یی زانایانی دیکه‌ش، بو وینه‌: سه‌عیدی نو‌ورسی سه‌ر به‌ هیچ ری‌بازیکی ته‌سه‌ووف نه‌بووه‌، به‌لام سوودی له‌ کتیبه‌کانی عه‌بدولقادری گه‌یلانی و شیخ نه‌حه‌مدی سه‌ره‌ه‌ندی و به‌هائه‌ددین نه‌قشه‌به‌ندی و مه‌ولانا

جه لاله ددیني رڼمیی، دیوه، به‌لام خوئی نه‌به‌ستوتوه به هیچ کام لهو رپیازانه‌وه، وه‌ک منیش له‌کتیپی (رپیگای صالح بوون و به‌رهو خوا چوون) دا باسم کرده که ته‌وهی گرنکه، ته‌وهیه که ټیمه پابه‌ند بین به‌قورثانه‌وه به‌سونه‌تی پیغه‌مبه‌رهو (صلی الله علیه وسلم)، دیاره به‌به‌هره وەرگرتن له‌زانایان و پیښه‌وایانمان، له‌ته‌زموون و ته‌فسیر کردن و لیکنده‌وهی ته‌وان، به‌لام په‌ک له‌سهر ته‌وه نه‌که‌وتوه که سهر به‌یه‌کیک له‌رپیازه‌کانی ته‌صه‌ووف بی وه‌راست نیه که تو له‌چوارچیوهی رپیازیکی دیاریی کراوی ته‌صه‌ووفدا نه‌بووی، به‌شت له‌ته‌صه‌ووفدا نه‌بی! بویه من لیږوه ناموژگاریی ته‌وه‌خه‌لکه ده‌که‌م که له‌چوارچیوهی رپیازی ته‌صه‌ووف دان، به‌چاوکی نامو ته‌ماشای خه‌لکی دیکه نه‌که‌ن، وه‌پیان وا نه‌بی که ته‌نیا ته‌وان مسولمانی ساغ و صافن! تا‌کو جوړیک له‌به‌خو سهرسام بوون (عجب)یان بو دروست نه‌بی له‌به‌رانبه‌ر باقی مسولمانانداو، پیان وای ته‌وان شتیکی دانسته‌ن، له‌به‌ر ته‌وهی سهر به‌فلان رپیازی ته‌صه‌ووفن، وه‌پیان وانه‌بی ته‌وهی ته‌وان ده‌ستیان که‌وتوه - ته‌گهر راست بی ده‌ستیان که‌وتی - که (مه‌قامی ئیحسان) و (ته‌زکیه) ته‌عبیری لی ده‌که‌ن، خه‌لکی دیکه لی بی‌به‌شه!! به‌لی ته‌گهر ته‌وه‌که‌سانه به‌باشی به‌دوای ته‌وه‌رپیازه بکه‌ون، وه‌ک سهرچاوه‌روونه‌که‌گوتوویه‌تی، پابه‌ند بن، لی به‌هره‌مهند دهن، به‌لام ییگومان ته‌وه‌ته‌نیا ته‌وه‌کتیانه‌وه‌ته‌وه‌پیښه‌وایانه نه‌بوون، که‌خه‌لک فیږی دینداریی راست و ساغ بکه‌ن، به‌لکو خه‌لکی دیکه‌ش بوون، با ته‌وه‌ناو‌هشیان له‌خو‌یان نه‌نابی، وه‌ک گوتمان: پیښه‌وا سهر مه‌زه‌به‌کان، هه‌موویان خاوه‌نی نه‌فسیکی موزه‌ککا بوون، وه‌خاوه‌نی مه‌قامی ئیحسان بوون، هیچ ناویکی ته‌صه‌ووف و سو‌فیگه‌ریشیان له‌خو‌یان نه‌نابوو.

تنجا هه‌ل‌به‌ته ته‌م بنچینه‌یه ده‌رباره‌ی سه‌له‌فیه‌کانیش ههر راسته، بویه ناموژگاریی دل‌سوزانه‌یان ده‌که‌م، که‌ته‌وانیش خو‌یان به‌شتیکی جیاواز له‌مسولمانانی دیکه له‌قه‌له‌م نه‌ده‌ن، وه‌به‌هو‌ی ناوی (سه‌له‌فی)یه‌وه، وا بزائن که‌ته‌نها ته‌وان به‌دوای سه‌له‌فی صالح که‌وتوون! چونکه به‌دل‌نیا‌یه‌وه: شوین پیښینی چاک که‌وتن (إتباع السلف الصالح) په‌کی له‌سهر ته‌وه نه‌که‌وتوه، ته‌وه

ناوه له خۆت بنی، ناو له خۆ نان، ته گهر نیوهرۆکی له گهڤا نهی، خاوهنه کهى به هیچ ناگهیه نی.

ههروهك لایه نه ئیسلامیه كانیك كه كار دهكهن بۆ گێرانهوهی خهلك بۆ ئیسلام و، خزمهت كردنی كۆمه‌لگا له هه‌موو بواره‌كانی، ئیمان و عه‌قیده، عیبادهت و ته‌خلاق و... هتد، ته‌وانیش نابێ له‌بهر ته‌وهی كه ناوی ئیسلامیان له‌سه‌ره، پێیان وابێ كه له هه‌موو ئاوان په‌ریونه‌ته‌وه، وه هه‌ر ته‌وان مشورخۆرو د‌ل‌سۆزی ئیسلام و مسو‌لمانان! با هه‌ریه‌ك له‌وانه كاری خۆی بكا، وه‌ك خ‌واى به‌رز ده‌فه‌رم‌وى:

﴿قُلْ كَلِّمْ يَوْمَئِذٍ عَلَىٰ شَاكِلَتِهِ﴾ (۸۴) الإسراء.

هه‌ركه‌سه با كاری خۆی بكا، به‌لام خ‌الى هاوبه‌شمان ته‌وهیه كه هه‌موومان به‌شوین سه‌له‌فی صالح بكه‌وین و، هه‌موومان هه‌ول بده‌ین نه‌فسی خ‌ومان ته‌زكه‌یه بكه‌ین، وه هه‌موومان مشووری گه‌له‌كه‌مان بخوین، هه‌موومان فه‌رمان به‌چاكه‌و نه‌ه‌ی له خ‌راپه بكه‌ین و، خه‌لك پابه‌ند بكه‌ینه‌وه به شه‌رعی خ‌واى په‌ره‌رد گاره‌وه، با ته‌مانه خ‌اله‌ هاوبه‌شه‌كانمان بن، وه هه‌ر كامیكیشمان دان به چاكه‌و فه‌زلی ته‌وی دیکه‌دا بی‌نێ، وه پێكه‌وه هاوکار بی‌ن، وه‌ك تیمیك، بۆ دووباره‌ نزیک خسته‌نه‌وهی خ‌ومان و خه‌لكه‌كه‌مان له شه‌ریعه‌تی خ‌واى په‌ره‌ردگار.

راگه‌باندنی مه‌كته‌بی مام‌وستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play

App Store

QR Codes

له نۆره كۆمه‌لایه‌نییه‌كان له‌كه‌لتان

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

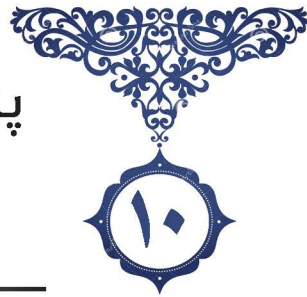
كه‌ناڵی

راگه‌باندنی مه‌كته‌بی مام‌وستا عه‌لی بابیر

QR Codes

راگه‌باندنی مه‌كته‌بی مام‌وستا عه‌لی بابیر

په یوه نډی و جیاوازی نیوان هرکام له: رووم، نهفس، عهقل، قهلب^(۱).

نهم چواره: (رووم) و (نهفس) و (عهقل) و (قهلب) که بابته تی تهزکیه ی نهفسن، واته: تهزکیه ی نهفس، زور ئه و چوار وشه یه تیډا به کار دهیترین، نایا ئه و چوار وشه یه تهعبیر دهکن له چوار حهقیقهت؟ یاخود تهعبیر دهکن لهیه حهقیقهت، بهلام لهچند پرویکهوهو بهچند تهعبیریکی جیاچیا؟! با سهرنجی هر کامیکیان بدهین:

۱- رووم:

خوای پهروردگار وشه ی روومی له قورئاندا چند جاریک بهکار هیناوه، بهلام نهوهی که له سوورتهی (الإسراء) داهاتوه، هرچنده خوای پهروردگار به گشتی هیناویهتی، بهلام بهرای زوریهی هره زوری تویرههوانی قورئان، مهبهست پی روومی ئینسانه، که دهموئ:

﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ

مِّنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ (۸۵) الإسراء.

.....
(۱) دياره ئيمه له كوردیدا (رووم) وشه ی (گیان)ی بؤ بهکار دهینین، بؤ (نفس)یش (خود) یان هر نهفسیش بهکار دهینین، وه (عقل)، (ژیړی) بؤ بهکار دهیتر، وه (قهلب) یش (دل)ی بؤ بهکار دهینین، ئنجا هرکام لهم چوار وشانه، ئيمه وشه عهربههکانیشیان بؤ بهکار دهینین و، ئه و واتایانهش که باسم کردن، بهکار دهینین.

واته: دهرباره‌ی ږووح پرسیارت لږ ده‌کهن (ږووی دواندن له پیغهمبه‌ری خوايه (صلی الله علیه وسلم)) تو پښان بلې: ږووح له کاری په‌روهرد گارمه، (یانی: په‌یوه‌ندی تاییه‌تیی به په‌روهرد گارمه‌وه هه‌یه) وه ئەندازه‌یه کی کم نه‌بی زانیاریتتان پږ نه‌دراوه. ئەمه‌ش ئاماژه‌یه‌که، به‌و ئەندازه‌که‌مه زانیارییه، ئیوه ناتوانن دهرکی ماهیه‌ت و حه‌قیقه‌تی ږووح بکه‌ن.

دیاره ږووح به پږی ثایه‌ته‌کان و فهرمایشته‌کانی پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌نیو جه‌سته‌ی مرو‌ف‌دایه‌و، تا‌کو مرو‌ف زیندوو بی ږووحی تی‌دایه، بویه‌ش له کورده‌واری خو‌ماندا وشه‌ی: (ژیان له‌به‌ر) یان (گیاندار) یان (ږووح له‌به‌ر) به‌کار هاتوه بو هر شتی که خاوه‌نی ژیان و زیندوو بی، ئنجا ئایا به‌لگه‌مان چیه که ده‌لین: ږووح له‌نیو جه‌سته‌دایه؟ وه ئایا له قور‌ثاندا چو‌ن باسی ږووح کراوه؟

به‌لگه‌ی په‌که‌م:

ئهو ثایه‌تانه‌ی سوور‌ه‌تی (الواقعة)، که خوا سبحانه و تعالی له سیاقی چه‌ند ثایه‌تی‌که‌دا، که باسی قور‌ثان و، ئیمان هی‌نان به قور‌ثان و، باسی ئه‌وانه‌ی که ئیمان به قور‌ثان ناهین، سزایان چو‌نه؟ وه ئه‌وانه‌ی که ئیمانی پږ ده‌هینن، پاداشتیان چو‌نه؟ ده‌که‌ن، ده‌فه‌رموی:

﴿فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْحُلُقُومَ ﴿٨٣﴾ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ نَنْظُرُونَ ﴿٨٤﴾ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا بُصُرُونَ ﴿٨٥﴾ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ﴿٨٦﴾ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٨٧﴾﴾ الواقعة.

لیره‌دا خوا سبحانه و تعالی به گشتی ږوو له به‌شهر ده‌کا، یاخود به‌تاییه‌ت ږوو له بی بر‌وایان ده‌کاو ده‌فه‌رموی: دهبوایه کاتی‌ک که ده‌گاته گه‌روو {الْحُلُقُومَ} له زمانی عه‌ره‌بیدا واته: (بلعوم)^(۱) ئه‌وه‌ی که خواردن و خواردنه‌وه‌ی پږدا ئاودیوی گه‌ده‌وه‌ه‌ناوی ئینسان ده‌بی { وه ئیوه له‌و کاته‌دا ته‌ماش‌ا ده‌که‌ن، سه‌رنج

(۱) الحلقوم: الحلق. مختار الصحاح، ص ۱۴۴.

ده‌دهن، (مه‌به‌ست پيی حاله‌تی گيانه‌لايه بو ئينسان)، وه ئيمه له ئيوه ليی نزيکترين (لهو بابايه که له حاله‌تی گيانه‌لاو رووح ده‌رچووندايه)، به‌لام ئيوه نابین، (ليزه‌دا به‌ته‌تکید (نحن) ئيمه، يانی: فريشته‌کانمان، ئهو فريشته‌ای که گيان کيشرانيان پي سپي‌دراوه، ته‌گه‌رنا خوا سبحانه و تعالی، به‌لي به زانیاری و ويست و ده‌سته‌لات، له هه‌موو دروستکراوه‌کانيه‌وه نزيکه، به‌لام وه زاتی خوئی له‌سه‌ر عه‌رشی خو‌يه‌تی به‌و شيويه که بو‌خوا شايسته‌يه)، ئنجا ده‌فه‌رموی: ﴿فَلَوْلَا اِنْ كُنْتُمْ عَلٰى مَدِينٍ ۝۸۶﴾ ده‌بوایه ته‌گه‌ر ئيوه ژي‌ر ده‌ستی خوانين، مل پيکه‌چکراو نين، ﴿تَرْجِعُوْنَهَا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۸۷﴾ ئهو رووحه که خه‌ريکه ده‌رېچي و بچينه‌گه‌روو، بيگيرنه‌وه ته‌گه‌ر راست ده‌کن له‌به‌ر ده‌ستی خوا دانين، ليزه‌دا هه‌رچه‌نده وشه‌ی (رووح) نه‌هاتوه، به‌لام به‌سیاق دياره که ئه‌وه‌ی ده‌گاته‌گه‌روو، وه ئه‌وه‌ی له‌نيو جه‌سته‌دايه، وه ئه‌وه‌ی که له‌کاتی مردنی ئينساندا له جه‌سته ده‌هينريته‌ده‌ر، بيگومان رووحه.

به‌لگه‌ی دووهم:

هه‌روه‌ها خوی بي وینه ده‌فه‌رموی:

﴿الَّذِي أَحْسَنَ كُلَّ شَيْءٍ خَلَقَهُ، وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ۝۷ ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ۝۸ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ ۝۹ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝۱۰﴾ السجدة.

خوا سبحانه و تعالی باسی خوئی ده‌کاوه‌ده‌فه‌رموی: ئهو که‌سه‌ی که هه‌رشتیکی دروست کردوه، چاکی دروست کردوه، به‌باشترین شیوه دروستی کردوه، وه له‌تايه‌تیکی دیکه‌دا ده‌فه‌رموی:

﴿صُنِعَ اللّٰهُ الَّذِي اَنْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ النمل.

واته: ئه‌وه دروستکراوی خوايه، که هه‌موو شتیکی به‌جوانترین شیوه به‌ورده‌کاری زۆرو به‌کارامه‌یی هیناوه‌ته‌دی، ﴿وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ﴾ وه

دروست کردنی مروّقی له قورپوه دهست پېی کردوه، واته: یه که مین مروّق که ئاده مه سهلامی خوی لیبی، بابی به شهر، له قور دهست پیکراوه، ﴿ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ﴾ پاشان وه چهی ئه و به شهرهی له پوخته و راپازنه راوی^(۱) ناویکی به که م سهیر کراو^(۲)، یان قیزه وهن، دروست کرده ﴿ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِنْ رُّوحِهِ﴾ دواپی ریک و پیک کرد ﴿قَوْنًاغَ به قَوْنًاغَ﴾ له حاله تی (نطفه) وه بو (علقة) پاشان بو (مضخة) پاشان بو حاله تی ئیسقان، پاشان به گوشت داپوشران، پاشان له و پرووحه که تایبه ته به خواوه (کهس غهیری خوا حه قیقه ته که ی نازانی)، فووی به به ردا کرد، هه لبه ته پرووحیش دروست کراوی خوی به لام دروست کراویکی تایبه ته وه وک باقی ئه و دروست کراوانه نیه که ئیمه سهرو کارمان له گه لیاندا هیه، له ژیانی دنیاو ژیانی ماددییماندا، ﴿وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ﴾ دواپی بیستن و بینینه کان و عه قلی بو ئیوه گیران و تیدا پیدا کردن، به که میی سوپاسگوزاریی خوا ده که ن. لیژدها زور به پروونی دیاره که پرووح دروست کراویکه له لایه ن خوی په روه رد گاره وه، وهک فوویه ک به بهر جهسته ی هه موو ئینسانه کاند ده کری، ئه وه به نیسبه ت (روح) وه، که ئایا له قورئاندا چۆن باس کراوه؟!

۲- نهفس:

وشه ی نه فسیش له قورئاندا، چهند جاریک باس کراوه، هه رچی پرووحه به بی حاله تی مه دح و زه م باس کراوه، واته: نه ستایش کراوه، نه سه رزه نشت کراوه، به لام نه فس به پیچه وانه وه: له هه ندی حالدا مه دح کراوه، له هه ندی حالدا زه م و سه رزه نشت کراوه، بو وینه:

۱- خوی به رز له سوورپه تی (یوسف) دا له سه ر زمانی وی سهلامی خوی لیبی ده فهرموئ:

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۷۸، ۲۷۹.

(۲) مختار الصحاح، ص ۶۰۳.

﴿إِنَّ النَّفْسَ لَأَمَّارَةٌ بِالسُّوءِ إِلَّا مَا رَحِمَ رَبِّي﴾ (۵۲)

واته: بېگومان نه‌فس زور فەرمان‌کهره به خراپه، مه‌گه‌ر په‌روږدگار به‌زېږي و ږه‌م بنويښي، (نه‌هېلې ټه‌و نه‌فسه که زور فەرمانی خراپه به خاوه‌نه‌که‌ی ده‌کا، به‌سهر خاوه‌نه‌که‌یدا زال بې)، که‌واته: ليرده‌ا نه‌فس له حاله‌تی سهر‌زنشت و به‌خراپ دانرانداس باس کراوه، چونکه شتيک زور فەرمان به خراپه بکا، دياره خراپه.

۲- وه له سوږه‌تی (القيامة) دا، خوا ټاوا باسی نه‌فس ده‌کاو ده‌فرموي:

﴿وَلَا أُقْسِمُ بِالنَّفْسِ اللَّوَّامَةِ﴾ (۲)

واته: نه‌خير، سويند ده‌خوم به نه‌فسيکي زور لوممه‌کهر، زور ږه‌خنه‌گر^(۱)، زور له تويژه‌ره‌وانی قورټان ده‌لين: خواي بيوينه ليرده‌ا مه‌به‌ستی نه‌فسيکه که خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ولې له گه‌ل داوه‌و، تيکو‌شانی له گه‌لدا کردوه‌و ويستويه‌تی ملي پي که‌چ بکا بو شهرع، وه سهره‌نجام ټه‌و نه‌فسه وای ليه‌اتوه ټه‌گه‌ر خراپه بکات، لوممه‌ی خوي ده‌کاو سه‌رکونه‌ی خوي ده‌کا.

۳- وه له حاله‌تيکي ديکه‌دا خواي به‌رزو مه‌زن باسی نه‌فسي کردوه، له سوږه‌تی (الفجر) داو ده‌فرموي:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً﴾ (۲۸)

﴿فَادْخُلِي فِي عِبَادِي﴾ (۲۹) ﴿وَادْخُلِي جَنَّتِي﴾ (۳۰) الفجر.

واته: ټه‌ی نه‌فسي ټارام گرتوو! بگه‌ړيوه بو لای په‌روږدگارت، ټوش رازی و ټه‌ویش له‌تو رازييه، بچو نيو به‌نده‌کانمه‌وه، بچو نيو به‌هشتمه‌وه. ليرده‌ا دياره له حاله‌تی مه‌دحدا باسی نه‌فس کراوه، که بريتيه له نه‌فسيکي ټارام گرتوو، ټوقره گرتوو.

(۱) مختار الصحاح، ص ۵۲۵، (اللوم: العذل، تقول: لامه على كذا).

۴- وه له فەرمايشتيكی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هم باسی پرووح و، هم باسی نه‌فس هاتوه. وهك تهو فەرمايشته‌ی كه باسی چۆنیه‌تی پرووح كیشرانی ئینسان ده‌كا له‌لایهن فریشته‌كانه‌وه، كه دوايي تهو پرووحه به‌رز ده‌یته‌وه به‌رهو ئاسمانه‌كان، ئنجا ته‌گه‌ر چاكه‌كار بووبی، فریشته‌كان سلاوی لیده‌كه‌ن، وه ته‌گه‌ر خراپه‌كار بی، سهر‌كو‌نه‌ی ده‌كه‌ن، له فەرمايشته‌كه‌دا هاتوه ده‌فه‌رموی:

(إِنَّ الرُّوحَ إِذَا قُبِضَ تَبِعَهُ الْبَصَرُ) أخرجه أحمد برقم (٢٦٥٨٥)، ومسلم برقم (٩٢٠)، وابن ماجه برقم (١٤٥٤)، وأخرجه أيضاً: ابن حبان برقم (٧٠٤١)، والبيهقي برقم (٦٣٩٨)، وأبو يعلى برقم (٧٠٣٠)، والطبراني برقم (٧١٢)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط الشيخين، وقال الألباني: صحيح.

واته: كاتج پرووح كیشرا، چاو به‌دوايدا ده‌چی و ته‌ماشای ده‌كا، هه‌روه‌ها له فەرمايشته‌كه‌دا هاتوه: (أَيَّتْهَا النَّفْسُ الطَّيِّبَةُ)، ته‌گه‌ر چاكه‌كار بی فریشته‌كان ده‌لین: ته‌ی نه‌فسی پاك و چاك! به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌وه ته‌گه‌ر خراپه‌كار بی، فریشته‌كان پی ده‌لین: (أَيَّتْهَا النَّفْسُ الْخَبِيثَةُ)، ته‌ی نه‌فسی پیس و خراپه‌كار! كه‌واته: وهك پرووح: مه‌دح و زهم ناكړی، به‌لام وهك نه‌فس: مه‌دحیش و زه‌میش ده‌كړی، كه دوايي حيكه‌ت و هو‌كاری ته‌وه پروون ده‌كه‌ينه‌وه.

۳- عقل:

له‌قور‌ئاندا وشه‌ی عقل وهك ناو (إسم) نه‌هاتوه، به‌لام وهك كردار (فعل) هاتوه، (يَعْقِلُونَ، تَعْقِلُونَ، تَفْقَهُونَ)، هه‌روه‌ها وشه‌ی (فؤاد) كه به‌كو‌ش هاتوه (أَفْقِدَ)، وه وشه‌ی (نَهَى) كه كو‌ی (نُهْيَة) یه، وه وشه‌ی (حَجَر) یش هاتوه، هه‌ركام له وشه‌كانی: (فؤاد، نُهْيَة، حَجَر) به‌مانای عقل دین، تهو هی‌زه‌ی كه ئینسان شتی پی ده‌فامی و تیده‌گا، به‌لام دیسان وشه‌كانی: (فؤاد، نُهْيَة، حَجَر) نه‌زهم كراون، نه مه‌دح كراون، واته: وهك حاله‌تیكي بیلایه‌ن له‌قور‌ئاندا به‌كار هاتوون، بو وینه:

۱- خوا سېحانه و تعالى ده‌فهرموی:

﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا﴾ (۳۶) الإسراء.

واته: وه شوین شتیک مه‌کوه که نایزانی، بیگومان بیستن و دیتن و عقل، هرکامیک له‌وانه لئی ده‌پرسیتته‌وه، واته: هر کامیک له‌وانه نامراییکه به ټینسان دراوه، بو‌ته‌وهی که شته‌کانیان پی بیستی، ببینی، دهرک بکاو بزانی، تنجا ته‌گهر ټینسان له‌و‌هرکه سروشتیهی خو‌یاند به‌کاریان نه‌هینی، یان به‌هله، یاخود بو‌ نامانجیکی خراب، به‌کاریان ټینی، ته‌وه لپیچینه‌وهی له‌سهریان له‌گه‌لدا ده‌کری.

۲- هه‌روه‌ها له‌ سووړه‌تی (طه) دا ده‌فهرموی:

﴿إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي النُّهَى﴾ (۱۲۸) طه.

واته: بیگومان له‌وه‌دا (که پیشتتر باس کراوه) نیشانه هه‌ن بو‌ که‌سانیک که خاوه‌نی (النُّهَى) ن، واته: خاوه‌ن عقلن، بو‌یه‌ش عقل پی ده‌گوتری (نهیة) چونکه خاوه‌نه‌که‌ی له‌ خراپه ده‌گیریتته‌وه^(۱).

۳- هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ وشه‌ی (حجر) له‌ شوینیکی دیکه‌دا خوی زانا ده‌فهرموی:

﴿هَلْ فِي ذَٰلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حِجْرِ﴾ (۵) الفجر.

واته: ټایا له‌وه‌دا شایسته‌یی سویند پی خواردن هه‌یه، بو‌ که‌سیک خاوه‌ن (حجر) پی، واته: خاوه‌ن عقل پی، چونکه (حَجَرٌ) واته: (مَنْعَةٌ)، خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گیرته‌وه له‌ شتی خراب^(۲).

.....

(۱) مختار الصحاح، ص ۵۸۷، (النهیة بالضم واحدة) (النهی) وهي العقول لأنها تنهى عن القبيح).

(۲) مختار الصحاح، ص ۱۲۰، ۱۲۱ (حجر القاضي عليه: منعه عن التصرف في ماله، ... وحجر الإنسان بكسر الحاء وفتحها واحد الحجور).

۴- قهلب:

ټه‌میش دیسان له قورټاندا هم به تـاك هاتوه: (قـلب)، هم به كـوش هاتوه: (قـلوب)، وه مه‌دح و زه‌میش ناراسته‌ی قهلب كراوه، به‌پیی ټهو حاله‌ته‌ی كه دل به‌خویه‌وه ده‌بینی، با سه‌یری چه‌ند ټایه‌تیك بكه‌ین.

۱- خوی په‌روه‌دگار له سووړه‌تی (الشعراء) دا ده‌فهرموی:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ الشعراء.

واته: ټهو روژهی كه نه سامان و نه كوران سوود ناگه‌یه‌نن (به‌خاونه‌كه‌یان)، مه‌گر كه‌سیك به‌دلیكي ساغه‌وه هاتبیته‌ لای خوا، كه‌واته: دلی ساغ هه‌یه‌و، دلی نه‌خوشیش هه‌یه‌.

۲- هه‌روه‌ها له سووړه‌تی (المجادلة) دا خوی بی‌هاوتا ده‌فهرموی:

﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ﴿٢٢﴾﴾ المجادلة.

باسی ټیمانداران ده‌كا، ټه‌وانه‌ی دوستانه‌تی و دوژمنایه‌تی له‌به‌ر خوا ده‌گرن، ده‌فهرموی: ټه‌وانه كه‌سانیکن خوا ټیمانی له‌دلا نووسیون و تو‌مار كړدوون، وه له‌لایه‌ن خویه‌وه به‌رووحیک پشتگیری كړدوون.

۳- وه له سووړه‌تی (الرعد) دا ده‌باره‌ی دلانی نارامگرتو ده‌فهرموی:

﴿الْأَيْدِيَّ كَرِ اللَّهُ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ ﴿٢٨﴾﴾ الرعد.

واته: ټاگاداربن! به‌یادی خوا دلان نارام ده‌گرن و ټوخزنیان بو‌دی.

۴- هه‌روه‌ها له سووړه‌تی (البقرة) دا خوی توانا بو‌مان باسی دلی نه‌خوش ده‌كاو ده‌فهرموی:

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠﴾﴾ البقرة.

﴿بِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾﴾ البقرة.

خوا باسی مونا فیکه‌کان ده‌کاو ده‌فهرموئ: دلّیان نه‌خو‌شی تیدایه، خوا نه‌خو‌شییان زیاد بکا (ئوه ته‌فسیریکی) ته‌فسیریکی دیکه‌ی: خوا نه‌خو‌شیه‌که‌ی بو زیاد کردن، وه نازاریکی به‌ئیشیان هه‌یه، به‌هو‌ی ئه‌وه‌وه که درو‌یان کرد.

۵- وه له سوورپه‌تی (المطففین) دا باسی حاله‌تیکی دیکه‌ی نه‌خو‌شی دلّ ده‌کا، که بریتیه له حاله‌تی ژه‌نگ (رین)^(۱)، ده‌فهرموئ:

﴿كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ﴾ (المطففین).

واته: نه‌خو‌ر وانیه (که ئه‌وان ده‌یلن) به‌لام دلّیان ژه‌نگی گرتوه، به‌هو‌ی ئه‌و کرده‌وه خراپانه‌وه که ئه‌نجامیان ده‌دن.

۶- وه له سوورپه‌تی (البقرة) دا باسی حاله‌تیکی دیکه‌ی نه‌خو‌شیی دلّ ده‌کا، که بریتیه له حاله‌تی مو‌رکران (ختم)، وه که ده‌فهرموئ:

﴿خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَرِهِمْ غِشْوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ (البقرة).

واته: خوا مو‌ری^(۲) به‌سه‌ر دلّیان و به‌سه‌ر بیستیان‌ه‌وه ناوه، وه چاویشیان په‌رده‌ی به‌سه‌ر هه‌لکشاوه، وه نازاریکی مه‌زنیان هه‌یه.

۷- وه له سوورپه‌تی (محمد) دا باسی حاله‌تیکی دیکه‌ی نه‌خو‌شکه‌وتنی دلّمان بو ده‌کا، که مه‌ترسیدارترین حاله‌ته‌و، بریتیه له حاله‌تی (قفل) ده‌فهرموئ:

﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفُرَاتِ أَمْرٌ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا﴾ (محمد).

واته: ئایا له قورئان ورد نابنه‌وه، یاخود دلّیان قوفلی له‌سه‌ره؟ که دیاره ئه‌وه خراپترین حاله‌تی کوفرو خراپه‌کارییه که ئینسان بکه‌و‌یتته حاله‌تیکه‌وه دلّی قفلّی

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۴۲. (الرین: الطبع والدنس، يقال: ران ذنبه علی قلبه، أي: غلب... وقال الحسن رضي الله عنه: هو الذنب علی الذنب حتی یَسْوَدَّ القلب).

(۲) مختار الصحاح، ص ۱۶۰.

لې بدرې، مانای وایه تازه هیچ ریځای هیدایه‌ت نیه بجیته نیوی!

هه‌لېبه‌ته ټیمه بویه باسی ټهو چوار وشه‌یه ده‌کین، (روح، نفس، عقل، قلب) چونکه هر چواریان ته‌وه‌ری سهره‌کیی ته‌زکیه‌ی نه‌فسن و، ته‌زکیه‌ی نه‌فسن زور په‌یوه‌ست و په‌یوه‌نداره به‌م چواره‌وه، ټنجا زانایان زور شتیان گوتوه سه‌بارت به په‌یوه‌ندی و جیاوازی روح و نه‌فس له‌لایه‌که‌وه، وه پاشان په‌یوه‌ندی عه‌قل و دل به پروحه‌وه، یان عه‌قل و دل به نه‌فسه‌وه، به‌لام ټه‌وه‌ی که من به راسترو نزیکتر له راستیه‌وه ده‌زانم، ټه‌وه‌یه که ټه‌بو حامیدی غه‌زالیی له کتیبه ناوداره‌که‌ی خو‌ی (احیاء علوم الدین) باسی کردوه، دهرباری ټهو چوارانه، هه‌لېبه‌ته مهرج نیه ټه‌وه‌ی ټیمه نه‌قلی ده‌کین، ریځ ته‌عبیره‌که‌ی ټهو زانا به‌ریزه بی، په‌نگه پوخته‌ی قسه‌کانی ټهو بی، ټه‌وه‌ی من به‌راستی ده‌زانم دهرباری په‌یوه‌ندی و جیاوازی ټهو چوار وشه‌یه ټه‌وه‌یه: که خوا سبحانه و تعالی باسی دروست‌کردنی ټینسانی کردوه، چ ټاده‌م سه‌لامی خوی لیبی، چ وه‌چه‌ی ټاده‌م، که له‌ده‌رسی پی‌شو‌شدا ټاماره‌مان پی‌دا، ته‌نیا باسی دوو پیکه‌ینه‌ر ده‌کا، هم بو ټاده‌م و هم بو وه‌چه‌ی ټاده‌م، هه‌لېبه‌ته که باسی ټاده‌م ده‌کین، مه‌به‌ستمانه هه‌و‌واشه، که ټه‌ویش دایکی مرو‌قایه‌تیبه، چونکه خوا سبحانه و تعالی له سهرته‌ای سو‌ره‌تی (النساء) دا ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا﴾ ﴿١﴾ النساء.

واته: ټه‌ی خه‌ل‌کینه! پاریز له‌و په‌روه‌رد گاره‌تان بکه‌ن، که له یه‌ک نه‌فس دروستی کردوون، وه هر له‌خو‌شیی هاوسه‌ره‌که‌ی دروست کردوه، یانی: له‌هه‌مان ټهو مادده‌و توخمه‌ی ټاده‌می لې دروست کراوه، هه‌و‌واش به‌هه‌مان شیوه له هه‌مان توخم و مادده‌و دروست کراوه.

خوا که باسی پی‌که‌اته‌ی وه‌چه‌ی ټاده‌میش ده‌کا، به نیرو می و به هه‌موو پی‌که‌اته‌و په‌نگ و زمانه‌کانیه‌وه، دیسان هه‌موویان وه‌ک یه‌ک باس ده‌کا، که گل و پرووح، یاخود قور و پرووحن، قورپکی و هرگیراو له‌خاک، له‌گه‌ل پرووحیکی له‌خواوه هاتوو! با ته‌ماشا بکه‌ین:

۱- دهرباره‌ی دروست کردنی ئادهم له سووړه‌تی (ص)دا، خوا سب‌حانه و تعالی ده‌فهرموی:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلَقْتُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ۝۷۱ فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدٰیْنَ ۝۷۲﴾ ص.

واته: یاد بکوهه کاتیک په‌روږد‌گارت به فریشته‌کانی فهرموو: من به‌دیهینه‌ری به‌شهریکم له قور، {ته‌وه پی‌کها‌ته‌ی یه‌که‌می (یه‌که‌م) مروّف که ئاده‌مه سه‌لامی خوی لی‌بی که بریتی‌یه له قور، که دیاره مه‌به‌ست پی‌ی جه‌سته‌که‌یه‌تی}، پی‌کها‌ته‌ی دووه‌می: ﴿فَاِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدٰیْنَ ۝۷۲﴾ ئنجا هر کاتیک پ‌نکم خست، (که‌واته: هه‌موو قورپک وه هه‌موو خاکیک شایانی ته‌وه نیه روو‌حی به‌به‌ردا بکری، ده‌بی ری‌کبخری و ئاماده بکری) وه له روو‌حی خوّم فووم به‌به‌ردا کرد، ئیوه هه‌مووتان کر‌نووشی بوّ به‌ن. (لی‌ردها مه‌به‌ستی کر‌نووشی ری‌زگرتن و سلاوه له‌لایه‌ن فریشته‌کانه‌وه، بوّ ئادهم سه‌لامی خوی لی‌بی، نه‌ک کر‌نووشی به‌ندایه‌تی و په‌رستن، که ته‌وه ته‌نیا شایسته‌ی خوی په‌روږد‌گاره) که‌واته: لی‌ردها خوا زور به‌روون و راشکاو‌یی باسی ته‌وه ده‌کا، که ئادهم سه‌لامی خوی لی‌بی له دوو شتان پیک هاتوه:

۱- قور.

۲- روو‌ح.

قورپک که له‌زه‌وی وەر‌گیراوه گل و ئاوه تی‌که‌ل بووه، وه روو‌حیک که له‌خواوه هاتوه که ته‌ویش هر دروست کراوی خوایه، به‌لام دیاره دروست‌کراویکی تایبه‌ته، که ئیمه وه‌ک سه‌رمان له قورو له گل درده‌چی، به‌و شیوه‌یه سه‌رمان له روو‌ح درناچی، وه‌ک پی‌شتریش باس‌مان کرد خوی بی‌هاوتا له باره‌ی نه‌نیی بوونی روو‌حه‌وه، ده‌فهرموی:

﴿قُلِ الرُّوْحُ مِنْ اَمْرِ رَبِّیْ وَمَا اُوْتِیْتُمْ مِّنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِيْلًا ۝۸۵﴾ الإسرائ.

۲- بۆ وه‌چه‌ی ئاده‌میش به‌هه‌مان شیوه‌ خوا سبحانه و تعالی ئامارّه ده‌کا بۆ ته‌و دوو پی‌که‌اته‌یه، وه‌ک له سووره‌تی (المؤمنون) دا ده‌فه‌رموی:

﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نُطْفَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا الْمُضْغَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْعِظْمَ لَحْمًا ثُمَّ أُنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ ﴿١٤﴾ فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ ﴿١٥﴾﴾ المؤمنون.

واته: یی‌گومان ئینسانمان له راپازنراویک له وه‌رگیراویک له قور دروست کردوه، (که لێ‌ده‌دا ده‌گونجی مه‌به‌ست پێی ئاده‌م بێ، وه‌ ده‌شگونجی مه‌به‌ست له هه‌رکام له وه‌چه‌ی ئاده‌م بێ، که ته‌و تۆو (مَنی)‌ه‌ی له ئینساندا دروست ده‌بی، خولاصه‌ی ته‌و خواردن و خو‌راکه‌یه، که له قور و زه‌ویه‌وه هاته‌و: ئینسان ده‌یخوا، دوا‌یی ده‌یته‌ خو‌ین و، پاشان ده‌گو‌ری بۆ مه‌نی، چ بۆ پیاو چ بۆ ئافه‌رت)، ده‌فه‌رموی: دوا‌یی له نشینگه‌یه‌کی دامه‌زراودا، له شو‌ینکی دامه‌زراو مه‌حه‌مدا، نیشته‌جی‌مان کرد، (که مه‌به‌ست پێی مندا‌لدانی دایکه‌)، دوا‌یی ته‌و نوتفه‌یه‌مان گو‌ری بۆ عه‌له‌قه، (که وه‌ک شیوه‌ی زه‌روویه‌ک خو‌ی به مندا‌لدانی ئافه‌رت هه‌له‌دواسی)، دوا‌یی عه‌له‌قه‌که‌مان گو‌ری بۆ زارجوویه‌ک، (واته: پارچه گو‌شتیک هێنده‌ی زار جوویه‌ک)، دوا‌یی ته‌و (مضغه)‌یه‌مان گو‌ری بۆ ئیسقان، پاشان ئیسقانه‌کانمان به گو‌شت دا‌پۆشی. (ته‌وه هه‌مووی پی‌که‌اته‌ی یه‌که‌م)، پاشان ده‌رباره‌ی پی‌که‌اته‌ی دووه‌م، ده‌فه‌رموی: ﴿ثُمَّ أُنْشَأْنَاهُ خَلْقًا آخَرَ﴾ واته: دوا‌یی کردمان به دروستکراویکی دیکه، که دیا‌ره دوا‌ی ته‌ویه که روو‌حی به‌به‌ردا ده‌کری، له چوارمانگ و ده‌شه‌و به‌پشته‌وه، ته‌مه‌ش قونا‌غیک دیکه‌و پی‌که‌اته‌ی دووه‌م، بۆیه ده‌فه‌رموی: ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾ به‌رزیی و پیرۆزیی و گه‌وره‌یی بۆ خوا‌ی باشت‌رینی به‌دی‌هێنه‌ران.

ټنجا ټايا ړووح و نه‌فس کاميان نه‌صلن؟ وه ټايا عقل و قهلب په‌يوه‌نديان چيپه به نه‌فسه‌وه؟

ټه‌وهی ټه‌بو حامید ده‌یلې، ویستم ټه‌و پی‌شه‌کی و ړی‌خو‌ش‌کردنه‌ی بو دانیم، ټه‌وه‌ی که من به‌راستی ده‌زانم، ټه‌وه‌یه که: (ړووح) و (نه‌فس) هر یه‌ک شتن، ړووح ټه‌و دروست‌کراوه تاییه‌تیبه‌خواییه‌یه که ته‌ن‌ها خوا خو‌ی ده‌زانی چو‌نه، دیاره ړووح جیایه له ژیان (حیاة)، ړووح‌یش ژیان‌یک‌ی تاییه‌ته، واته: من قه‌ناعه‌تم وایه که ړووح تاییه‌ته به مړو‌قه‌وه‌و ژیان‌دارانی دیکه ته‌ن‌یا ژیان‌یان ه‌یه، به‌لام ړووح تاییه‌ته به مړو‌قه‌وه‌و، وه ړووح په‌ره‌سه‌ندو‌ترین و پی‌ش‌که‌وتو‌ترین جو‌ری ژیان‌ه، که خوی په‌رو‌رد‌گار تاییه‌تی کردوه به مړو‌قه‌وه‌و، ټه‌و ړووح‌ه‌ی که له‌توان‌ای دایه گه‌شه‌بکا، خراپه‌بکا، چاکه‌بکا، بی‌ت و بج‌ی، ټه‌وه تاییه‌ته به مړو‌قه‌وه‌و، به‌لام زینده‌وه‌رانی دیکه، خاوه‌نی ژیان‌، چ له ژیان‌یک‌ی ساده‌ی وه‌ک: ټه‌میبا که ژیان‌دار‌یک‌ی یه‌ک خانه‌ییه، تا‌کو باقی زینده‌وه‌رو درنده‌و نا‌رهل و بال‌نده‌کان‌ی دیکه، ټه‌وه ړووح.

ټنجا ړووح که ده‌چی‌ته نیو جه‌سته‌وه له‌گه‌ل چوونی بو نیو جه‌سته‌وه، ه‌تا له‌نیو جه‌سته‌دا بی، پی‌ ده‌گو‌تری: نه‌فس، هر له‌به‌ر ټه‌وه‌شه که ړووح، نه مه‌دح کراوه نه‌زه‌میش کراوه، به‌لام نه‌فس مه‌دح‌یش ده‌کری و زه‌میش ده‌کری، چو‌نکه ړووح دوی ټه‌وه‌ی ده‌چی‌ته نیو جه‌سته، ده‌توان‌ی چاکه‌و خراپه‌بکا، ړووح ه‌تا له جه‌سته‌دا نه‌بی، نه‌چاکه‌ی له‌ده‌ست دی، نه‌ خراپه‌، به‌لام که ده‌چی‌ته نیو جه‌سته‌وه، ټه‌و جه‌سته‌یه به‌کار د‌ینی به ټه‌ندامه‌کان و غه‌ریزه‌کان و ه‌موو ټه‌و شتانه‌وه، که له‌جه‌سته‌ی ټینسان‌دا ه‌ن، ټه‌و ړووح ده‌توان‌ی ټه‌و جه‌سته‌یه به‌کار بی‌نی، به‌باری خ‌یرو به‌باری شه‌ردا، بو‌یه خوا سبحانه و تعالی ه‌م مه‌دح‌ی نا‌راسته‌ی نه‌فس کردوه، ټه‌گه‌ر ټه‌و جه‌سته‌یه به‌ره‌و خ‌یر تاو بدات و به‌کاری بی‌نی، که له‌ حاله‌تی: (أماراة بالسوء) وه، ده‌بی‌ته حاله‌تی (لوامة)، پاشان ده‌بی‌ته حاله‌تی (مطمئنة) و (راضیة) و (مرضیة)، وه ټه‌گه‌ر به‌ره‌و خراپه‌ش بی، دیاره

ټه وړووه له‌بارانی دا هه‌یه، بېټه خراپترین دروستکراوی خوا، وهک خواي داد‌گهر ده‌فهرموئ:

﴿إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ (۵۵) الأنفال.

واته: به د‌لنیايي خراپتر پېرؤ له‌لای خوا ټه‌وانه‌ی بې‌پروان، که بر‌وا ناهینن، وه ده‌فهرموئ:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾ (۴) ثُمَّ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ ﴿۵﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿۶﴾ التین.

واته: به د‌لنیايي مروځمان له باشت‌رین شیوه‌دا دروست‌کردوه، پاشان (به‌هوئ بې‌پرواییه‌وه) گې‌رامانه‌وه بو نرمی هه‌ره نزمان. جگه له‌وانه‌ی بر‌ویان هی‌ناوه‌و کرده‌وه باشه‌کان ده‌کن، ټه‌وه پا‌داشت‌یکي نه‌بر‌اوه‌یان هه‌یه. به‌لئ مروځ له‌توانای دایه زؤر زؤر به‌رز بچي، وهک خوا ده‌فهرموئ:

﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ﴾ (۱۸) المطففين.

واته: نه‌خېر وانيه، تو‌ماری (ناوی) چاکه‌کاران له‌سه‌ری سه‌روه‌یه، که‌واته: ټینسان ده‌گونجی به‌رهو (علین) بچي، هه‌روه‌ها به پی‌چه‌وانه‌شه‌وه: ده‌توانی زؤریش به‌رهو نرمی بچي، وهک ده‌فهرموئ:

﴿كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينَ﴾ (۷) المطففين.

نه‌خېر، تو‌ماری (ناوی) خراپه‌کاران له (سجین) ه^(۱)، ټنجا ټه وړووه به‌شه‌رییه، به‌هوئ ټه جه‌سته‌یه‌وه ده‌توانی ټه هه‌ل‌داو پی‌داو به‌رزیی و نرمییه بکات.

که‌واته: نه‌فس هه‌ر وړووه به‌لام دواي ټه‌وه‌ی که له‌گه‌ل جه‌سته‌دا ټاوټه‌ ده‌بی، وهک گوتم: به‌پی جؤری به‌کاره‌ینانی به‌باری خې‌ر‌دا یان به‌باری شه‌ر‌دا، مه‌دح یان زهم وړوی تی‌ده‌کا.

.....

۱ سجین: موضع فيه كتاب الفجار وقال ابن عباس: رضي الله تعالى عنهما هو دواوينهم، قال أبو عبيدة: هو فعيل من السجين. مختار الصحاح، ص ۲۶۰.

عه قلیش بیگومان په یوهندی به میښک (دماغ) هوه ههیه، وهک زانست ئیستا به چاکی دهری خستوه، وه به شیکی عه قل په یوهندی به دلش هوه ههیه، که تائیستا پرهنکه زانست هوهی وهک پیویست بو به کلائی نه بوویته وه، به لام گرنګ ته وهیه هوهی که میښک به کار دینئ، بو دهرک کردنی شته کان، پرووحه، ههروهک چوځ ته وهی جهسته به کار دینئ، بو چاکه کاری یان بو خراپه کاری، ههر پرووحه، که لهو حالته دا پیی ده گوتړئ: نه فس، بویه ش پرووح که له جهسته دا نه ما، با میښک ساغ و سه لیمیش بی، ته ماشا ده که ی ئینسان توانای بیرکردنه وهو شیکردنه وهی نامینئ، چونکه هوهی میښکی به کار دهینا، نه ماوه، هه لبه ته تهو زانیاریانهی که تییدا تو مار کراون، ههر ههن، به لام تهو پرووحه نه ماوه که میښکی به کار دهینا، وهک چوځ سهرجه م نه دنامه کانی جهسته ش به کار دینئ و به باری خیرو چاکه، یان شهرو خراپه دا هه لیان ده سووړینئ!

دل (قلب) یش وهک چوځ دهرک کردنی شته کان، له ری پی پرووحه وهیه، به لام به هو میښکه وه، ویستن و نه ویستن و خوشویستن و بوغزاندن و ههست و نهسته دهروونیه کانیش، په یوهندیان بهو دل ه گۆشتینه وه ههیه، به لام دیسان له ریځای پرووحه وه، چونکه کاتی شادمان دهی، ههست ده که ی دل گۆشاد دهی، تهو دل ه گۆشتینهی که خوین دابهش دهکا، وه کاتی که خه میک و نار هه تییه که داته گری، ههست ده که ی تهو دل ه گۆشتینه ت ده گۆشری، که واته: دل چه قی بریار دانه، ههروهک میښک چه قی دهرک کردن و په ی پی بردنه، به لام چ په ی پی بردنی میښک، چ بریار دانی دل، هه مووی له ریځای پرووحه وه نه جام دهری، که وهک گوتم: پرووح هه تا له نیو جهسته دا بی، پیی ده گوتړئ: نه فس. خوا سبحانه و تعالی به نسبه ت عه قل هوه که وشه کانی: (فواد و نهیه و حجر) یشی بو به کار هی تراون، خوا سبحانه و تعالی زهم و مه دحی نه کردوه، چونکه دهرک کردنی شته کان، خو ی له خویدا شتیکی باشه، به لام به پیی تهو نه نجامه ی که لیی دیته دی، تهو کاته دهرده که وی بو چاکه به کارهاتوه، یان بو خراپه؟ وه زهم و مه دحه که له ویدا دیته دی، به لام دل (قلب) وانیهو، ته ماشا ده که یین خوا سبحانه و تعالی دلی به چهنده شیوهیه که وهسف کردوه، بو وینه:

۱- دلی وه‌سف کردوه به‌وهی نارام ده‌گری به‌هوی یادی خواوه، وهك ده‌فه‌رموی:

﴿الَا يَذْكُرُ اللَّهُ تَطْمِئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ (۲۸) الرعد.

۲- یاخود به‌هوی به‌چاوی سهر دیتنی زیندوو بوونه‌وهی مردووان و به‌رز بوونه‌وهی ئاستی زانست له‌پله‌ی: زانیاری ته‌واو (علم‌الیقین) هوه وه‌بو دیتنی به‌چاو (عین‌الیقین)، نارامیی (اطمئنان)ی زیاتری بو دپه‌خسی. وهك خوا له‌سهر زمانی پیغه‌مبه‌ر ئیبراهیم سه‌لامی خوی لی‌یی، فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قَلْبِي﴾ (۲۶) البقرة.

۳- وه له‌حاله‌تی دیکه‌دا دلی وا وه‌سف کردوه، که ئیمان ده‌چیته نیوی:

﴿وَلَمَّا يَدْخُلِ الْإِيْمَنُ فِي قُلُوبِكُمْ﴾ (۱۴) الحجرات.

۴- وه له‌شوینیکی دیکه‌دا باسی راجله‌کین و ترسانی^(۱) دل کراوه، له‌سو‌نگه‌ی یادکردنی خواوه، وهك خوا عز و جل له‌باره‌ی پروادارانئ ئیمان پته‌وه‌وه ده‌فه‌رموی:

﴿إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ﴾ (۲) الأنفال.

۵- به‌لام بو بی‌پروایان به‌پیچه‌وانه‌وه، باسی دل‌گو‌شه‌ران و بی‌زاری کراوه، به‌هوی یادی خوی به‌رزو مه‌زنه‌وه، وهك خوا فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ قُلُوبُ الَّذِينَ

لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾ (۴۵) الزمر.

واته: وه ته‌گه‌ر به‌ته‌نیا باسی خوا بکری، ته‌وانه‌ی بی پروان، دلیان ده‌گو‌شری^(۲)، که‌واته: دل چه‌ند حاله‌تیکی هه‌ن: ده‌گونجی ئیجابییانه مامه‌له‌له‌گه‌ل خوا،

.....

(۱) مختار الصحاح، ص ۶۱۰.

(۲) إشمأز الرجل إشمأزا: إنقبض، وقيل: ذعر. مختار الصحاح، ص ۳۰۸.

له گه‌ل قورټان و، له گه‌ل يادی خواډا بکات، وه ده‌شگونجی به پيچه‌وانه‌وه مامه‌له بکا.

هه‌روه‌ها له رووی ساغی و نه‌خو‌شیی دله‌وه:

۱- خوا سب‌حانه و تعالی باسی دلی کرده که ده‌گونجی ساغ بی، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٩﴾﴾ الشعراء.

واته: ټه‌و روژدی که نه‌سامان و نه‌کور‌ان سوود نا‌گه‌یه‌نن. مه‌گه‌ر که‌سیک به‌دلی ساغه‌وه هاتیته لای خوا، هه‌روه‌ها باسی ئیپ‌راهیم ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

﴿إِذْ جَاءَ رَبُّهُ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿٨٤﴾﴾ الصافات.

واته: به‌دلیکی ساغه‌وه هاته لای په‌رو‌رد‌گاری، که‌واته: ده‌گونجی دل ساغ بی.

۲- ده‌شگونجی دل نه‌خو‌ش بی، وه‌ک خوی شاره‌زا سه‌بارت به مونا‌فیه‌کان ده‌فه‌رموی:

﴿فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا ﴿١٠﴾﴾ البقرة.

واته: دلیان نه‌خو‌شیی تی‌دایه، خواش نه‌خو‌شیی بو زیاد کردن. یان ده‌فه‌رموی:

﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَبَّهَ مِنْهُ ﴿٧﴾﴾ آل عمران.

واته: به‌لام ټه‌وانه‌ی که دلیان لادانیی تی‌دایه، ده‌که‌ونه شوین ټه‌و (ثایه‌ت)انه‌ی مانای ویک‌چوویان هه‌ن، که‌واته: دل ساغ ده‌بی و نه‌خو‌ش ده‌بی، وه ده‌گونجی دل هه‌لو‌یستی ئیجایی بی، له‌گه‌ل خوی بی وین‌ه‌و، له‌گه‌ل کیتاب و دینی خواډا، وه ده‌شگونجی هه‌لو‌یستی سه‌لیبی و خراپ بی، به‌لام ټه‌وه‌ی که دل به‌کار ده‌یینی، بی‌گومان رو‌وحه.

که‌واته: ده‌توانین به‌کورتیی بلیین: ټه‌و چوار وشه‌یه (روح، نفس، عقل، قلب) ته‌عبیر له‌یه‌ک حه‌قیقه‌ت ده‌که‌ن و چوار رووی یه‌ک حه‌قیقه‌تن، ټه‌ویش بریتیه له‌دیوی په‌نه‌انی ئینسان، ټه‌و نه‌ینیه‌ی که ئینسانی پی بوته ئینسان، ئینسانی

پي جيا کراوه ته وه له درووستکراوه کانی دیکه، که بریتیه لهو فووه خوايیه ی به بهر جهسته ی مروځدا کراوه، ئنجا لهو فووه، یاخود لهو درووستکراوه تایبه تییه ی خوا:

۱- نه گهر له ده ره وه ی جهسته یه، پي ده گوتري: رووچ.

۲- وه نه گهر بيته نيو جهسته پي ده گوتري: نه فس.

۳- وه بهو ئيعتباري شته کان ده زانی و ده رک پي ده کا، پي ده گوتري: عه قل.

۴- وه بهو ئيعتباري که برپار ددها، بو چاکه یان خراپه، پي ده گوتي دل (قالب). ته مه کورته يه که بوو له باسی رووچ و نه فس و عه قل و دل، له بهر له وه ی وه که گوتمان: ته زکيه ی نه فس زور په يوه نديی بهو ديوه په نه نه ی ئينسانه وه هيه، که وه پي شتر ئاماره مان پيدا: له ديوه په نه نه ی مروځ چوار رووی هه، وه چوار ناوی بو به کاردين، به چوار ئيعتباري جيا جيا، نه گهرنا له حقيقه تدا هه ريه که، که واته: له وه ی که هه ندي له ته هلی ته سه ووف ده لين: ئينسان رووحي هيه وه، نه فسي هيه وه له دووانه ش له يه که جيان، وه ده لين: (سر) و (خفي) و (أخفي) ش هه ن! له وه وانيه وه، وه که هه نديکی دیکه له ليکوله ره وانی بواي ته زکيه ی نه فس ده لين: له وانه حاله ته کاتي رووچ يان نه فسن و، نه فس و رووچ که به چه ند قوناغي کدا ده روځ، هه ر قوناغي ده گونجي يه کی له و ناوانه ی بو به کاري، به لام له و شته مه عنه وييه سه روو ماددييه، که ته نها خوا ده زانی، (روح) وه هه رکات له جهسته دايي (نفس) يده گوتري، هه ر بويه ش (روح) نه مه دح کراوه، نه زه م، چونکه (روح) بو خوی به ته نياو به يي جهسته و نه دنامه کانی، خيرو چاکه ی له ده ست نايه ت، تاکو بهو هويه وه، مه دح و ستايش بکري، هه روه ها به پيچه وانه شه وه: هيچ شه رو خراپه يه کی له ده ست نايه ت، تاکو بهو هويه وه، زه م و سه رزه نشت بکري.

ھۆکارەکانى تەزكىيە نەفس

ئەو ھۆکارانە چىن كە ئىنسانى مەسۇلمان بە گەرتنە بەريان، دەتوانى دەست بگەيەننە نەفسىكى تەزكىيە كراو، وە خۇى پاك و چاك بكا؟ وە كاريكى وا بكات كە خوا پەرسىيەكى باشترو پوخترو پىكترو پەسندىرى لاي خوا، ئەنجام بدا؟ ئىمە سەرجمە پازدە (۱۵) ھۆكارمان ريز كىردوون، لەو ھۆكارانەى كە بە گەرتنە بەريان، ئىنسان دەتوانى دەست بگەيەننە تەزكىيە نەفس:

ھۆكارى يەكەم (ئىمان)

دىارە كە دەلىين: ئىمان واتە: ئىمان بە ھەر چوار پىكەينەرەكەى و شەش پايەكەنەو، يىگومان ئىمان دەروازەى ھاتنە نىو بەندايەتییە بۇ خوا، وە ئىمان بناغەى دىندارىى و بەندايەتییە بۇ خوا، بۇيە گەورەترىن و بنەرەتییە ترىن ھۆكارى صالح بوون و، بەرەو خوا چوون و پاك و چاك بوونىشە، ئىستا با روونى بگەينەو:

مەبەستمان لە ئىمان چىيە؟

ئىمان چوار پىكەينەرەى سەرەككىى ھەن، وەك من لە كىتەبى (ئىمان و ەقىدەى ئىسلامىي) دا بە تەفصىل باسە كىردو:

پىكەينەرەى يەكەم: بىرىيە لە زانىن و پەى پىردنى ئەو شتانەى پىويستە ئىمانيان پى بەينى، واتە:

- ۱- ئيمان به‌خوا: به‌زاتی خوا، به سيفه‌ته‌کانی، به ناوه‌کانی، به به‌ديه‌نہ‌رايه‌تیی خوا، به په‌روہ‌رد گاريتی خوا، به خاوه‌نداريتی خوا.
- ۲- ئيمان به فریشته‌کانی خوا.
- ۳- ئيمان به کتیبہ‌کانی خوا.
- ۴- ئيمان به پیغہ‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام).
- ۵- ئيمان به روژری دوايي.
- ۶- ئيمان به قہ‌دہر.

به‌لّی پیکه‌ینہ‌ری یه‌که‌می ئيمان، بریتیه له دهرک کردن و په‌ی پی‌بردنی ئەو شتانه‌ی که پی‌ویسته ئيمانیان پی به‌ینری، وه‌ک خو‌یان واتہ: له روانگہ‌ی شہ‌ریعه‌تہ‌وہ، که ئەوہ کاری عه‌قلہ.

پیکه‌ینہ‌ری دووہم: که کاری دلہ، بریتیه له‌وہ‌رگرتن و قبول کردن و په‌سند کردن و خو‌شویستن، ئەو حه‌قیقه‌تہ ئيمانیانه‌ی که عه‌قل دهرکی کردوون، له به‌ر رو‌شنایی قور‌ٹان و سوننه‌تدا، که ئەوہش کاری دلہ.

پیکه‌ینہ‌ری سییہم: بریتیه له دان پیداه‌ینانی زمان به‌و شتانه‌دا که به‌عه‌قل دهرک کراون، وه به‌دل قبول کراون.

پیکه‌ینہ‌ری چوارہم: بریتیه له جبّہ‌جی کردنی ئەندامہ‌کان، به کردہوہ ئینسان ئەو شتانه له خو‌یدا به‌رجہ‌سته بکا.

به‌لگہ‌مان له‌سہر پیکه‌ینہ‌ری یه‌که‌م: که بریتیه له: زانین و په‌ی پی‌بردنی عه‌قل، به‌لگہ‌مان له‌سہری ئەوہیہ که خوا سبحانه و تعالی ده‌فہ‌رموی:

﴿ فَأَعْلَمَ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ﴾ ۱۹ محمد.

خوا فہرمان به پیغہ‌مبه‌ری خاتہم (صلی اللہ علیہ وسلم) ده‌کا ده‌فہ‌رموی: بزانه! که جگہ له خوا په‌رستراوی دیکہ نین، کهواتہ: ده‌بی خوا به‌یہ‌کگرتن پی‌شی دهرکی پی بکری و بزانی، زانیاریت له‌و باروہ هہ‌بی.

به‌لگہ‌مان له‌سہر پیکه‌ینہ‌ری دووہم: که وەرگرتن و په‌سند کردن به‌دلہ، به‌لگہ‌مان له‌سہری ئەوہیہ که خوا سبحانه و تعالی ده‌فہ‌رموی:

﴿أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ﴾ المجادلة: ٢٢

واته: ته‌وانه خوا ئيمانى له دلياندا نووسيږو، (کتب) نووسين، ليردها واته: چه‌سپاندين، تو‌مار کردن، که‌واته ئيمان ده‌ي له دليشدا بچه‌سپي و قبول بکړي. پيکه‌ينه‌رى سييهم: که بریتيه له دهربريني زمان، به‌لگه‌مان له‌سهرى ته‌ويه که خوى بي هاوې له سوورپه‌تى (البقرة) دا فەرمان به ئيمانداران ده‌کا، که له به‌رانبه‌ر خاوه‌ن کتيبه‌کاندا بلين:

﴿قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ
بَيْنَ أَحَدٍ مِّنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾

پاشان ده‌فرموي:

﴿فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ﴾

که‌واته: که ده‌فرموي: تنجا ته‌گه‌ر ئيمانيان هي‌نا وه‌ک ته‌وه‌ي که ته‌وان ئيمانيان پي هي‌ناوه، دياره ته‌وه‌ش که مسولمانان ئيمانيان پي هي‌ناوه، ته‌ويه که بلين: (بروامان هي‌ناوه به‌خواو به‌وه‌ي بولا‌مان دابه‌زي‌نراوه، به‌وه‌ي بولاى ئيبراهيم و ئيسماعيل و ئيسحاق و يه‌عقوب و ته‌سباط دابه‌زي‌نراوه، وه به‌وه‌ي که به موساو عيسا دراوه، به‌وه‌ي که به پيغه‌مبه‌ران دراوه له‌لايه‌ن په‌روه‌ردگاريانه‌وه، جياوازي يان ناخه‌ينه نيوان، وه ئيمه بوى ملکه‌چين). که‌واته: دان پي‌داهي‌ناني زمان به‌شيکه له ئيمان، چونکه دوايي ده‌فرموي:

﴿فَإِنْ ءَامَنُوا بِمِثْلِ مَا ءَامَنْتُمْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا﴾

تنجا ته‌گه‌ر ئيمانيان هي‌نا به‌و شيويه‌ي که ئيوه ئيماتان پي هي‌ناوه، ته‌وه ريي راستيان گرتوه، که‌واته: يه‌کې له‌و شتانه‌ي که ئيمانيان به‌هويه‌وه په‌يدا بووه، بریتيه له دهربريني زمان، دان پي‌داهي‌نان و ته‌عبير کردن به زمان.

به‌لگه‌مان له‌سهر پيکه‌ينه‌رى چواره‌م: که بریتيه له کرده‌وه، جبه‌جی‌کردنى به ته‌ندامه‌کان، به‌لگه‌مان ته‌ويه که خوا سبحانه و تعالى له باسى روو

پیوه‌رسووپراندنی مسوولماناندا له (بیت المقدس) هوه بو که‌عبه، که هه‌ندی له مسوولمانان که‌وتنه ئیشکال و گوتیان: ئه‌وانه‌مان که پیشتتر مردوون، یاخود کوژراون، نویتزیشیان کرده‌ووه (بیت المقدس)، په‌نگه نویتزه‌کانیان زایه بووین، چونکه ئه‌و قیبله‌یه نه‌سخ بوته‌وه! خوا سبحانه و تعالی له‌و باره‌وه ئه‌و ئایه‌ته‌ی ناردده خواری، که ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُءُوفٌ رَحِيمٌ﴾ (البقرة: ۱۷۳)

واته: وه ناگونجی خوا ئیمانتان زایه بکا، تویتزه‌وه‌وانی قورئان ده‌لین: (ایمنکم) أي: صَلَاتُكُمْ^(۱)، واته: خوا نویتزه‌که‌تان زایه ناکا، نویتز (صلاة) ی ناو ناوه ئیمان، که‌واته: نویتز که سه‌ره‌کییترین کرده‌وی ئیماندارانه، خوا به ئیمانی ناو برده‌وه که‌واته: کرده‌وه پیکه‌ینه‌ریکی ئیمانه.

لیرده‌ا ئه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت، به‌وه له خه‌واریج و موخته‌زیله جیا ده‌بنه‌وه، که خه‌واریج گوتوویانه: کردنی هه‌موو کرده‌وه باشه‌کان، وه نه‌کردنی هه‌موو کرده‌وه خراپه‌کان: پیکه‌ینه‌ری ئیمانه، بویه ئه‌وان هه‌ره‌که‌سی واجیبی‌کی چواندبی، یاخود قه‌ده‌غه‌یه‌کی شکاندبی، به‌کافریان له‌قه‌له‌م داوه، به‌لام موخته‌زیله گوتوویانه: نالیین: کافره، به‌لام له ئیمانیش چوته‌ده‌ری، گوتوویانه: (لَهُ الْمَنْزِلَةُ بَيْنَ الْمَنْزِلَتَيْنِ) واته: پیکه‌یه‌که له‌نیوان دوو پیکه‌که‌کاندای هه‌یه! نه ئیماندار ماوه‌وه، نه بوته‌کافریش، که ئه‌وه‌ش دیاره‌شتی‌کی بی واتایه، چونکه ئه‌وه‌ی مسوولمان نه‌بی و ئه‌هلی ئیمان نه‌بی، دیاره‌کافره^(۲)، ئنجا جیاوازیی نیوان ئه‌هلی سوننه‌ت

.....

(۱) صحیح البخاری: ۷۲۵۲، و صحیح مسلم: ۵۲۵، و الترمذی: ۳۴۰، و ابن‌ماجه: ۱۰۱۰، و أحمد (۲۸۳/۳) عن البراء.

(۲) وه‌گه‌ر به (أهل الفترة) دابنری، چونکه په‌یام و به‌رنامه‌ی خوی به‌روونی و ته‌واویی پینه‌گه‌بشتبی، که دیاره‌وه کاته به‌کافر دانانری، چونکه کافر بابایه‌که هه‌قی بی گه‌بشتوه‌وه ره‌فری کرده‌وه دایووشیوه‌وه نادیده‌ی گرتوه، چونکه ((الکفر): التغطية... والکافر: الليل المظلم لأنه ستر بظلمته كل شيء، وكل شيء غطي شيئاً فقد كفره، قال ابن‌سکیت: ومنه سمي الکافر لأنه یستر نعم الله علیه) مختار الصحاح، ۴۹۶، ۴۹۷، که‌واته: که‌سی‌که هه‌قی نه‌ناسی‌بی و ره‌فری نه‌کردبی، ناوی (کافر) ی به‌سه‌ردا ناچه‌سی‌بی، چونکه هه‌قی دانه‌پوشیوه‌وه!

و جه‌ماعه‌ت له‌گه‌ل خه‌واریج و موخته‌زیله‌دا، نه‌ویه‌که: نه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌لین: نه‌صلی کرده‌وه پیکه‌ینه‌ری ئیمان، نه‌که هه‌موو کرده‌ویه‌که، به‌لکو جینسی کرده‌وه، به‌تایبه‌تی نوێژ، وه کرده‌وه به‌گشتی پیکه‌ینه‌ری ئیمان، نه‌که کردنی هه‌موو کرده‌ویه‌کی باش و، وازه‌ینانی هه‌موو کرده‌ویه‌کی خراب.

که‌واته: ئیمان به‌هه‌ر چوار پیکه‌ینه‌ره‌که‌ی و، هه‌ر شه‌ش پایه‌که‌یه‌وه، به‌راستی هو‌کاریکی گه‌وره‌و گرنگی ته‌زکیه‌ی نه‌فسه، به‌لکو بنه‌رته و بناغه‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوونی ئینسان، وه له‌راستیدا به‌بی ئیمان، جارێ ئینسان هه‌ر نه‌بوته‌ دۆستی خوا، هه‌ر نه‌بوته‌ به‌نده‌ی خوا، له‌خوا نزیک نه‌بوته‌وه، جارێ هه‌ر رووی نه‌کردوته‌ خوا، ئاخ‌ر نه‌گه‌ر دۆستایه‌تی له‌گه‌ل خوا نه‌گرێ، چۆن ده‌توانی لێی نزیک بیته‌وه، چۆن ده‌گونجی چاک خوا په‌رستی ته‌نجام بدات، که هه‌شتا نه‌بوته‌ خوا په‌رست؟ چونکه چاک خوا په‌رستن، سه‌رووتره‌ له‌ نه‌صلی خوا په‌رستی، مرو‌ف پێشی ده‌بی ئیمانی هه‌بی و، بیته‌ خوا په‌رست، پاشان بیته‌ چاک خوا په‌رست و، له‌خوا نزیک بیته‌وه، به‌لێ ئیمان به‌هه‌ر چوار پیکه‌ینه‌ره‌که‌ی و به‌هه‌ر شه‌ش پایه‌که‌یه‌وه، بنه‌رته‌یتترین هو‌کاری ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فس و، به‌ره‌و خوا چوون و صالح بوونه، چونکه: وه‌که گوتمان: به‌هووی ئیمان‌وه، ئینسان په‌یوه‌ست ده‌بی به‌خوای په‌روه‌ردگار‌وه‌و ده‌یته‌ به‌نده‌ی خوا، روو ده‌کاته‌ خوا، ئنجا هه‌ر کات رووی کرده‌ خوا، ده‌گونجی به‌ره‌و خوا به‌جی و، خو‌ی وا لیبکا جیگای په‌زانه‌ندی خوا بی.

هوکارى دووهم (ئىسلام)

ئىسلام به‌هر پېنج پايه‌کەيه‌وه، ئيمه پېشتر نه‌و فه‌رمايشته‌ى پېغه‌مبه‌رمان (صلی الله عليه وسلم) باس کرد، که جو‌بريل له شيوه‌ى پياوړکدا پرسياړى له پېغه‌مبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) کردوه، سه‌باره‌ت به ئىسلام:

(أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟) فَقَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَتَقِيمَ الصَّلَاةَ وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ وَتَصُومَ رَمَضَانَ وَتَحُجَّ الْبَيْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا) رواه مسلم برقم: (۸).

هه‌روه‌ک چو‌ن پېناسه‌ى ئيمان و ئي‌حسانيشى بو‌ کردبوو، که‌واته:

ئىسلام پېنج پايه‌ى هه‌ن:

پايه‌ى يه‌که‌م:

نه‌وه‌يه که شايه‌تيى بده‌ى: جگه له خوا هيچ په‌رستراوى به‌هه‌ق نين، وه شايه‌تيى بده‌ى: مو‌حه‌مه‌د (صلی الله عليه وسلم) په‌وانه‌کراوى خوايه، نه‌و شايه‌تمانە کو‌که‌ره‌وه‌ى هه‌ر شه‌ش پايه‌که‌ى ئيمانە، که پېشتر باس‌مان کردن، چونکه که تو شايه‌تييتدا که جگه له خوا هيچ په‌رستراوى ديکه‌ى به‌هه‌ق نين، وه مو‌حه‌مه‌دیش (صلی الله عليه وسلم) په‌وانه‌کراوى خوايه، که‌واته: هه‌رچى نه‌و مو‌حه‌مه‌ده له خواوه هي‌ناويه‌تى، له: ئيمان به‌ خوا و فريشته‌کان و به‌ کتبه‌کان و به‌ پېغه‌مبه‌ران و به‌ رو‌ژى دوايى و به‌ قه‌ده‌رو...هتد، نه‌وه‌ ماناى وايه قه‌ناعه‌تت وايه: راسته‌وه‌ه‌قه، که‌واته: شايه‌تمان هه‌ر شه‌ش پايه‌کانى ئيمان ده‌گرته‌وه.

ئه‌دى ئايا جياوازيى ئيمان له‌گه‌ل نه‌و شايه‌تمانەدا چييه؟

ئيمان شتي‌کى په‌نه‌انه‌و که‌س پي‌ى نازانى، به‌لام شايه‌تمان جياکه‌ره‌وه‌ى مسو‌لمان و نا مسو‌لمانە، چونکه مرو‌ف که شايه‌تمانى هي‌نا، نه‌وه‌ ته‌عبير ده‌کا له ئيمانەکه‌ى

و ته‌عبیر ده‌کا له به‌ندایه‌تی خوی بو خوی په‌روه‌ردگار، بویه هندی له زانایان گوتوویانه: (الإيمان سرّ والإسلام علانية)، ئیمان په‌نهان و شیراوه‌یه، به‌لام ئیسلام دیارو به‌رچاوو ناشکرایه، هه‌روه‌ها بویه‌ش زانایان ده‌لین: ئەو پینج پایه، درووشمه‌کانی ئیسلامن، واته: پینج درووشمن که ئینسانی مسولمان و کومه‌لگای ئیسلامیان پی دهناسرینه‌وه. ئنجا که پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ئەو پینج پایه‌یه به پایه‌کانی ئیسلام ناوده‌با، وه‌ک له فهرمووده‌ی دیکه‌دا هاتوه:

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: بُنِيَ الْإِسْلَامُ عَلَى خَمْسٍ: شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَإِقَامَ الصَّلَاةِ، وَإِيتَاءِ الزَّكَاةِ، وَحَجِّ الْبَيْتِ، وَصَوْمِ رَمَضَانَ)، (أخرجه أحمد برقم (٦٠١٥)، والبخاري برقم (٨)، ومسلم برقم (١٦)، والترمذي برقم (٢٦٠٩) وقال: حسن صحيح. والنسائي برقم (٥٠٠١)، وابن حبان برقم (١٥٨). وأخرجه أيضًا: أبو يعلى برقم (٥٧٨٨)، وابن خزيمة برقم (٣٠٩)، والطبراني برقم (١٣٢٠٣)، والبيهقي برقم (٧٠١٣).

ئوه مه‌به‌ستی ئیسلامه‌تی که‌سییه، که‌سیک بمانه‌وی بزاین مسولمانه یان مسولمان نیه؟ ته‌ماشای ده‌که‌ین بزاین: شایه‌تمانی هه‌یه؟ ته‌گه‌ر دیتمان و بیستمان شایه‌تمانی هی‌نا ئنجا سه‌رنج ده‌ده‌ین: ئایا نوێزی هه‌یه؟ رۆژووی هه‌یه؟ به‌و درووشمانه ده‌توانین بزاین ئایا ئەو شه‌خصه مسولمانه، یان نا؟، نه‌ک مسولمانه‌تی له‌و پینجانه‌دا کورت هه‌لاتبێ و، هیچی دیکه نه‌بێ!، ئنجا ده‌یاره‌ی گرنگی ئەو چوار درووشمه‌ی خوا په‌رستی واته: نوێزو رۆژوو و زه‌کات و حه‌ج، با سه‌رنجیک بده‌ین بزاین له‌ چ روه‌یکه‌وه گرنگن بو مسولمان، تا‌کو نه‌فسی پاک و چاک بێ و، با‌شتر خوا په‌رستی بکا.

گرنگی چوار درووشمه‌کې خوا په‌رستې بؤ نه‌فس ته‌زکيه بوون:

نوټ:

دياره به‌نسبت نوټ‌وهه ته‌وه ده‌ينې که زوری له‌سهر بنووسين، ههر بؤيه‌ش من له کتیبې (خوا په‌رستې ئيسلامی) که چوار به‌رگه، به‌رگيکم به‌تايه‌ت و ته‌رخان کردوه بؤ نوټ، به‌لام ليرهدا ههر به کورتي دهلين: نوټ به‌که‌مين درووشمه بؤ ته‌وهی بزاني، تهو ئينسانه مسولمانه يان نا؟ وه بزاني که بؤ خوا ملکه‌چه، يان نا؟ هه‌روه که فه‌رمایشتي پيغه‌مبه‌ردا (صلي الله عليه وسلم) هاتوه:

(الْعَهْدُ الَّذِي بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمُ: الصَّلَاةُ، فَمَنْ تَرَكَهَا فَقَدْ كَفَرَ) (أخرجه ابن أبي شيبة برقم (۳۰۳۹۶)، وأحمد برقم (۲۲۹۸۷)، والترمذي برقم (۲۶۲۱)، وقال: حسن صحيح غريب. والنسائي برقم (۴۶۳)، وابن ماجه برقم (۱۰۷۹)، وابن حبان برقم (۱۴۵۴)، والحاكم برقم (۱۱)، وقال: صحيح الإسناد. والبيهقي برقم (۶۲۹۱)، والدارقطني (۵۲/۲)، والديلمي برقم (۴۲۵۷)، والهرزي في تعظيم قدر الصلاة برقم (۸۹۶)، وعبد الله بن أحمد في السنة برقم (۷۶۹). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده قوي، وقال الألباني: صحيح.

واته: تهو په‌يمانې له‌نيوان ئيمه‌و ته‌وانه (واته: نامسولمانان) بريتيه له نوټ، هه‌رکه‌سې نوټ‌زي واز ليه‌ينا، ته‌وه بي‌پروايه.

تايان ئيمه به چي بزاني تهو ئينسانه پروو له خوايه، يان پشت له‌خوايه؟، ته‌ماشاه ده‌که‌ين بزاني سه‌جدهو رکوع بؤ خوا ده‌با، يان نا؟ له‌خزمه‌ت خوادايه، يان نا؟ نوټ ده‌کا، يان نا؟ ههر بؤيه ته‌وهی مسولمان نيه، پي ناگوتري: ته‌هلي قيبله، چونکه پروو ناکاته قيبله، که‌سي‌کيش نوټ نه‌کا، ته‌هلي قيبله نيه، چونکه پروو ناکاته قيبله، بؤيه پای به‌هي‌زتريني زانايان ته‌ويه، که ته‌وهی له بنه‌ره‌تدا نوټ نه‌کاو سه‌ر نه‌خاته سه‌ر زه‌وي بؤ خوا، با ئيدي‌عای مسولمانه‌تيش بکا، ته‌وه به مسولمان له‌قه‌له‌م نادرې، ته‌وه پای به‌هي‌زي زانايانه، وه من له به‌رگي دووه‌می کتیبې: (خواپه‌رستې ئيسلامی) دا باسم کردوه، پيغه‌مبه‌ر (صلي الله عليه وسلم) ده‌باره‌ی گرنگي نوټ ده‌فه‌رموي:

(إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ: صَلَاتُهُ، فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ) (أخرجه الترمذي برقم (٤١٣)، وقال: حسن غريب، والنسائي برقم (٤٦٥)، وابن ماجة برقم (١٤٢٥)، قال: الشيخ الألباني: صحيح.

واته: يه‌که‌مین کرده‌وی به‌نده که له رږوژي قیامه‌تدا لپرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کړی له‌سهری، نو‌یژه‌که‌یه‌تی، تنجا ته‌گه‌ر نو‌یژه‌که‌ی باش بوو، نه‌وه سهر‌فرازه‌و در‌بازه، وه ته‌گه‌ر خراب بوو، نه‌وه په‌شیمان‌ه‌و زیان‌باره.

ته‌گه‌ر خراب بوو واته: نو‌یژي نه‌بوو، یاخود هه‌یبوو به‌لام به‌ نیوه ناچلیی، ته‌گه‌ر هه‌ر نه‌یبوو، نه‌وه رای زو‌ربه‌ی زانایان نه‌وه‌یه که فری به‌ ئیسلامه‌وه نیه، وه‌کو عه‌بدوللای کوری شه‌قیق ده‌لی:

(كَانَ أَصْحَابُ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَا يَرَوْنَ شَيْئًا مِنَ الْأَعْمَالِ تَرَكُّهُ كُفْرًا، إِلَّا الصَّلَاةَ) رواه الترمذي برقم (٢٦٢٢) قال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: هاو‌لانی به‌رېزي پېغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پېیان وانه‌بوو، هیچ کرده‌ویه‌ک وازه‌ینانی سهر ده‌کیشی بو‌ کوفر، جگه له نو‌یژ، که‌سی نو‌یژي نه‌بوو‌یی پېیان و ابووه به‌شی به‌ ئیسلامه‌وه نه‌ماوه.

هه‌روه‌ها سه‌باره‌ت به‌ گرنگیی نو‌یژ بو‌ پاک بوون و چاک بوون و ته‌زکیه بوونی ئینسان، پېغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فهر‌مایشتی‌کدا فهر‌موویه‌تی: (مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ كَمَثَلِ نَهْرٍ جَارٍ غَمْرٍ عَلَى بَابٍ أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ) أخرجه أحمد برقم (١٤٤٨)، وعبد بن حميد برقم (١٠١٤)، والدارمي برقم (١١٨٢)، ومسلم برقم (٦٦٨)، وابن حبان برقم (١٧٢٥).

واته: وینه‌ی نو‌یژه‌کان، وه‌ک وینه‌ی رووباری‌کی رو‌یشتوو وایه، به‌به‌ر ده‌رگای یه‌کی‌کتاندا، که رږوژي پېنج جاران خو‌ی لی بشوا، وه‌ک له ریوايه‌تی دیکه‌دا هاتوه، فهر‌موویه‌تی:

(أَرَأَيْتُمْ لَوْ أَنَّ نَهْرًا يَبَاقِي أَحَدِكُمْ يَغْتَسِلُ مِنْهُ كُلُّ يَوْمٍ خَمْسَ مَرَّاتٍ، هَلْ يَبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ؟ قَالُوا: لَا يَبْقَى مِنْ دَرْنِهِ شَيْءٌ، قَالَ: فَذَلِكَ مَثَلُ الصَّلَوَاتِ الْخَمْسِ يَمْحُو اللَّهُ بِهِنَ الْخَطَايَا) رواه البخاري برقم (٥٢٨)، ومسلم برقم (٦٦٧).

واته: تيا ته گهر يه کي له تيوه پوڅي پينج جاران له روبريکي ټاو خاوندان
خوي بشوا، هيچ چلکي پيوه دهمني؟ گوتويانه: نه خير، هيچ چلکي پيوه
ناميني، فهرموويه تي: ته وه وک پينج نويزه فهرزه کان وايه، خوا گونا هانيان پي
دهسريته وه کهواته: به ته نکيد پينج نويزه کان کاريگه ربي گهره يان هه يه له سهر
ته زکيه بووني نينسان و صالح بوون و پاك و چاك بووني نينسان.

زهکات:

دهرباره ي زهکات، خوا سبحانه و تعالي به پيغه مبهري خاتم ده فهرموي:

﴿حُذِّمْنَ أَمْوَالُهُمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا﴾ (١٠٣) التوبة.

واته: له مال هکانيان صه دهقه و زهکات وهر بگره، ټاکو پاکيان بکي و چاکيان
بکي، ته زکيه يان بکي، به هو ي ته و صه دهقه يه وه، کهواته: زهکات و مال
به خشين، ده بيته هو ي نه فس ته زکيه بوون و پاك و چاك بوون، به دهقي قور ټان،
چونکه که سي مالي خوي ببه خشين، مانا وايه رږدو چروک نيه و، مانا ي
وايه مال هکي به ته مانهت ده زاني، ته وهش مانا وايه: نه فسي پاك و چاکه و،
مال هکي له بهر دهستي نه فسي دا به، نه ک به پيچه وانه وه. هرو هه
خوا سبحانه و تعالي له سووړه تي (الشوري) له کاتي پيناسه کردني
ټيمانداراندا به سهره کي ترين سيفه ته کانيان، ده فهرموي:

﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَى بَيْنِهِمْ

وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ﴾ (٣٨)

واته: ته وانه ي به دهن گي په روه رد گاريانه وه چوون، وه نويز به رپا ده کهن، وه
کاروباريان به راويز ته نجام دهن، وه له وه ي پيمان به خشيون د به خشن.

رپوژوو:

پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) له فہرماشتی کی قودسییدا له خواوه دیگیریتہوہو دہ فہرموی:

(قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصَّيَامَ فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ وَالصَّيَامُ جُنَّةٌ) (أخرجه البخاري برقم (۱۷۹۵)، ومسلم برقم (۱۱۵۱)، والنسائي برقم (۲۲۱۷)، وابن حبان برقم (۲۰۵/۸).

واته: هه موو کردوہ کانی ئینسان بو خوینی، جگه له رپوژوو، رپوژوو بو منهو، من پاداشتی ددهمهوه، رپوژووش قه لغانه. واته: خاوه نه که ی دپاریژئ له گوناح، ئینسانیش نه گهر له گوناهان پاریزرا، مانا وایه نه فسه که ی پاک و چاک دهمینیتہوہ، وه خو ی پاک و چاک راده گری.

ههروهها خوا دہ فہرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ﴾ (۱۸۳) البقرة.

واته: ئه ی ئهوانه ی ئیمانان هیناوه! رپوژوو گرتنتان له سهر پیویست کراوه، وه چو ن له سهر ئهوانی پیش ئیوه پیویست کرا، بو ئه وه ی ته قواتان پهیدا بی، کهواته: ته قوا بهرهمی رپوژوو گرتنه، ههر که سیکیش ته قوا ی هه بوو، مانا وایه نه فسی پاک و چاک بووه، وه خو ی پاک و چاک را گرتوه.

هج:

ددرباره ی هه جیش خوا سبحانه و تعالی دہ فہرموی:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حُجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (۱۷) آل عمران.

واته: بوخوا له سهر خه لکی هه یه هه جی مالی خوا بو ههر که سی ری تبهری و بتوانی، وه ههر که سیکیش کافر بی، ئه وه خوا بی نیازه له جیهانیان، کهواته:

که‌سیکیش هج نه‌نجام نه‌دا، با له‌خوی بترسی، له‌وهی بچیتته ریزی کافرانه‌وه!
وه دهرباره‌ی کاریگه‌ریی هج له‌سه‌ر پاکیی و چاکیی نه‌فسی ئینسان، پیغه‌مبه‌ر
(صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:

(مَنْ حَجَّ لِلَّهِ فَلَمْ يَرْفُثْ وَلَمْ يَفْسُقْ رَجَعَ كَيَوْمٍ وَلَدَتْهُ أُمُّهُ) أخرجه أحمد برقم (۷۳۷۵)،
والبخاري برقم (۱۴۴۹)، والنسائي برقم (۲۶۲۷)، وابن ماجة برقم (۲۸۸۹)، وابن حبان برقم
(۳۶۹۴)، وأخرجه أيضًا: أبو يعلى برقم (۶۱۹۸)، والبغوي في الجعديات برقم (۸۹۶).

واته: هر که‌سی هج بکا بو خواو، قسه‌ی خراپ نه‌کاو، کرده‌وهی خراپ نه‌کا
(ه‌ج‌یکي پاک و چاک و ریځ و پیځ نه‌نجام بدا)، که ده‌گه‌رپټته‌وه، وهک تهو
رپوژره ده‌گه‌رپټته‌وه، که تازه له‌دایکي خوی بووه.

ته‌وه‌ش کورته‌یه‌ک دهرباره‌ی کاریگه‌ریی تهو چوار درووشمه‌ی خوا په‌رستی
له‌سه‌ر نه‌فس ته‌زکیه بوون و، پاک و چاک بوون و، به‌ره‌و خوا چوونی ئینسان.

له‌نور کوم‌لایه‌نیه‌کان له‌که‌لانیڼ
Stay in touch on social media
نن هم‌ک عیر موانع‌ التواصل‌ الاجتماعي

ډاگه‌پانندنې مه‌کله‌بې ماموستا عه‌لې بابېر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌ل بابېر/ AliBapir

AliBapir/ عه‌ل بابېر

که‌نالی
ډاگه‌پانندنې مه‌کله‌بې ماموستا عه‌لې بابېر

QR codes for social media

ډاگه‌پانندنې مه‌کله‌بې ماموستا عه‌لې بابېر

هوکارى سييم: وه‌دهست هيئانى زانيارى

هر له‌سهر توژينه‌وى هوکاره‌کانى ته‌زکيه‌ى نه‌فس به‌رده‌وام ده‌بين، يه‌کى ديكه له‌و هوکارانه‌ى که کارىگه‌رى گه‌وره‌و گرنگيان هه‌يه، بو ته‌وه‌ى ئينسان ده‌ستى بگاته ته‌زکيه‌ى نه‌فس، وه‌ خو‌ى چاک بکاو خوا په‌رستى رېک و پېک و پوخت بو خواى په‌روه‌ردگار نه‌نجام بدا، برىتیه له وه‌دهست هيئانى زانيارى، دياره به‌پله‌ى يه‌که‌م مه‌به‌ستمان له زانيارى، زانيارى شه‌ريعه‌ته، وه‌جى خواى په‌روه‌ردگار که له قورئان و سوننه‌دا به‌رجه‌سته‌يه، هه‌لبه‌ته له‌وانه‌يه يه‌کى پيرسى: ئايا زانيارى له پيش ئيمان و ئيسلاميشه‌وه نيه؟

ده‌لېين: با، وه‌ک باسماں کرد: يه‌که‌مين پېکه‌ينه‌رى ئيمان برىتیه له زانيارى، که‌واته: له ئيمان هيئاندا، زانيارى يه‌که‌مين هه‌نگاوه، به‌لام پاش ئيمان هيئان خوا په‌رستىيه‌کان گه‌وره‌ترين رول ده‌گيرن له ته‌زکيه‌ى کردنى نه‌فسدا، نه‌گه‌ر نا تو ئيمان به جى ده‌هيئى؟ روو ده‌که‌يته جى، به‌رله‌وه‌ى عه‌قل رى پيشان بداو، نه‌و شتانه که‌شف بکا، که پيوسته دل قبول و په‌سنديان بکا؟ به‌ل زانيارى به شه‌ريعه‌ت و وه‌جى خوا، يه‌که‌مين هه‌نگاوى ديندارىيه‌و، يه‌که‌مين هه‌نگاوى به‌ره‌و خوا چوونه‌و، يه‌که‌مين هه‌نگاوى به‌ندايه‌تیی کردنه بو‌خوا، که دياره ته‌زکيه‌ى نه‌فسيش، به‌شېکى گرنگى ديندارى کردن و، به‌ره‌و خوا چوون و، بو‌خوا صولحانه، هه‌لبه‌ته زانيارى به‌گشتى شتىکى په‌سندو ويستراوه، به‌لام بو به‌ره‌و خوا چوون و به‌ندايه‌تیی نه‌نجامدان بو خوا سبحانه و تعالى، به‌ر له هه‌موو شتى، پيوستى به‌و زانيارىيه‌ ده‌بى، که خوا به پيغه‌مبه‌راندا عليهم الصلاة والسلام به‌تاييه‌تى پيغه‌مبه‌رى خاتمه (صلی الله عليه وسلم) دا ناردوويه‌تى، که به‌شهر فير بکه‌ن چوون به‌ندايه‌تیی بو خوا بکا، وه‌ چوون هه‌ول بدا خواى په‌روه‌ردگار له خو‌ى رازى بکا، با له قورئان و سوننه‌دا ته‌ماشای چهند ده‌قين بکه‌ين سه‌باره‌ت به‌م مه‌سه‌له‌يه:

۱- له سووره‌تى (محمد) دا خوا سبحانه و تعالى به پيغه‌مبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) ده‌فرموى: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ﴾ ۱۹.

واته: بزانه! ييگومان جگه له خوا، هيچ په‌رستراوى ديكه نين، وه‌ داواى ليبوردين

له خوا بکه بو گوناوه کت، که واته: پيش نه وهی بلای: (لا إله إلا الله)، دهبی عیلمت هه بی، دیاره نه گهر زانیاریت نه بی به نیوږوکی (لا إله إلا الله) بیشیلای، سوودی لی نابینی و لای به هره مه ند نابی، که واته: به ته تکید پیشی زانیاری و بهرچاو روونی پیویسته، که خوا چی له تو دوی؟ تنجا بهرو نه وه ههنگاو بنی که خوا له تو داوا کردهو، نه وه نه نجام بدهی که خوا داوای کردهو.

۲- له سوورپه تی (الحج) له نایه تی (۵۴) دا ده فهرموی:

﴿وَلْيَعْلَمَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۝۵۴﴾

پیشی باسی چهند شتیک دهکا، پاشان ده فهرموی: وه بو نه وهی نه وانهی زانیاریان پیدراوه بزائن که نه وه حقه له بهرورد گارته وه، تنجا دوی نه وهی زانیان حقه، نیمانی پی بین، سه رنه نجام دلایان بوی ملکه چ بی، وه ییگومان خوا رینمای کاری نه وانهیه که بروایان هیناوه، بهرو راسته شه قام، که واته: پیشی دهبی زانیاری هه بی، تنجا نیمان دهبی، دوی نه وهی زانیان حقه، تنجا نیمانی پی دین، وه پاشان دلایان بوی ملکه چ دهبی و ته سلیمی دهبی.

۳- له سوورپه تی (یوسف) یشدا خوا سبحانه و تعالی به پیغه مبهری خاتهم (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۝۱۰۸﴾

واته: بلای نا ته مه ریبازی منه، بهرو لای خوا بانگ ده کهم له بهر رو شناییدا، خوم و نه وانهی شویم که وتوون، وه پاکیی بو خوا من له هاویه شدانه ران نیم، واته: ریبازی پیغه مبهری خاتهم (صلی الله علیه وسلم) نه ویه که له بهر رو شناییدا، خه لک بو لای خوا بانگ بکهی، دهبی له سه به صیره تی و بهرچاوت رو شن بی، له دینی خوا حال بووی و تیگه یشتی، تنجا خه لکی بو بانگ بکهی، نه گهرنا چون ده گونجی خه لک بو شتی بانگ بکهی، که هیشتا خوت لای شاره زانی؟ وهک پیشتیش باسمن کرد.

دوايي که ده فرموي: (اَنَا وَمَنْ أَتَّبَعَنِي) واته: من و شويّن که وتوانم، که واته: شويّن که وتوانی پیغهمبه ریش (صلی الله علیه وسلم) (مسولمانانیش) وهک پیغهمبه ره که یان (صلی الله علیه وسلم) پیویسته به بهر چاو روونیوه خه لکی بانگ بکن و، له سهر به صیر هت دینداری بکن، خه لکی بو ته وه بانگ بکن که پیشترو خویان تیگه یشتون.

دوايي که ده فرموي: (وَسَبِّحْ لِلَّهِ وَمَا آتَاكَ مِنْ الشَّرِيفِ) وه پاکیی بو خوا، وه من له هاو به شدانه ران نیم، واته: پاکیی بو خوا من له هاو به شدانه ران نیم، که به دواي نه زانی و نه فامیی ده که ون، یاخود لاسایی که ره وهی کویرانه، ئیماندار بهر چاو روونانه شويّن دینی خوا ده که وی، نهک کویرانه لاسایی بکاته وه، هر له خو وه شتیّک بلّی، که خه لک دهیلّی، بی ته وهی که بزانی واتای چیه؟!.

۴- له فرمایشتیکدا هاتوه دایکمان عایشه خوا لیّی رازی بی دهلی:

{صَنَعَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ شَيْئًا، فَرَخَّصَ فِيهِ، فَتَنَزَّهَ عَنْهُ قَوْمٌ، فَلَبَّغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَخَطَبَ فَحَمِدَ اللَّهَ، ثُمَّ قَالَ: (مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَتَنَزَّهُونَ عَنِ الشَّيْءِ أَصْنَعُهُ قَوْلَ اللَّهِ إِنِّي لَأَعْلَمُهُم بِاللَّهِ وَأَشَدُّهُمْ لَهُ خَشْيَةً) رواه البخاري برقم (۵۷۰).

دایکمان عایشه خوا لیّی رازی بی شاره زاترین کهس به پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له چوار چیوهی خیزاندا، دهلی: رپوژئ پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شتیکی کرد، کاری به مؤلّهت کرد، (ناسانگیری کرد له شتیکیدا) به لام که سانیک تهو مؤلّهتهی پیغهمبه ری خویان (صلی الله علیه وسلم) قبول نه کردو خویان به پاکگرت، له وهی تهو شته بکن!، تهو هس گه یشته وه به پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، تهویش وتاری بو دان و ستایشی خوی کرد، دوايي فرموي: بوچی که سانیک خویان به دوور ده گرن و شتیّک ناکن، که من مؤلّهتم پی دراوه کردوومه؟ (نایا خویان پی له پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) رسولمانترو پاکترو به دینتره)، سویند به خوا من له هه موویان به خوا زانترم، وه له هه مووشیان زیاتر لیّی دهرسیم.

بیگومان پیغهمبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نهک هر له هاو هان، به لکو له

هه‌موو تۆممه‌ته‌که‌ی زانتر بووه، به‌خوای په‌روهردگار، وه‌له‌هه‌مووشیان زیاتر لیی ترساوه، که‌واته: نه‌مه‌ته‌وه‌ی لیوهرده‌گیری، که‌کی زانتر بی به‌خوای په‌روهردگار، زیاتری لی دهرسی، بویه‌ته‌گهر بمانه‌وی نه‌فسمان چاک بکه‌ین، ته‌گهر بمانه‌وی زیاتر به‌رو خوا بچین و، دیندارییه‌که‌مان چاکتر بکه‌ین، ده‌بی زیاتر مشووری به‌رچاو پروویی و زانست و زانیاریمان بخوین، که‌تو نه‌زانی خوا کییه؟ ناوه‌جوانه‌کانی چین؟ سیفه‌ته‌پاک و به‌رزه‌کانی چین؟، وه‌نه‌زانی به‌دییه‌نه‌رایه‌تیی خوا یانی چی؟ په‌روهردگاریتیی خوا یانی چی؟، په‌رستراویتیی خوا یانی چی؟ خوا چی له‌به‌نده‌کانی داوا کردوه؟ چی لی قه‌ده‌غه‌کردوون؟ ده‌بی چۆن مامه‌له‌ی له‌گه‌لدا بکړی؟ ته‌گهر ته‌وانه‌نه‌زانی، چۆن ده‌توانی به‌رو خوا بچی؟ چۆن ده‌توانی به‌رو خویه‌ک بچی، که‌پیی ناشنا نی؟ که‌نازانی په‌زامه‌ندیی خوا له‌چیدایه؟

۵- هه‌ر له‌و باره‌وه‌ته‌و فهرمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) یش دینین که‌ده‌فهرموئ.

(مَنْ يُرِدِ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُفَقِّهْهُ فِي الدِّينِ) أخرجه أحمد برقم (١٦٩٢٤)، والبخاري برقم (٧١)، ومسلم برقم (١٠٣٧)، وابن حبان برقم (٨٩)، وأخرجه أيضًا: الدارمي برقم (٢٢٤).

واته: هه‌ر که‌سی خوا چاکه‌ی بوی بوی، له‌دیندا شاره‌زای ده‌کا. که‌واته: له‌دیندا شاره‌زا بوون مانای وایه که‌خوا چاکه‌ی بو‌ته‌و به‌نده‌ی خو‌ی ویستوه، چونکه‌به‌بی شاره‌زایی ئینسان ناتوانی له‌دین به‌هره‌مند بی، ناتوانی تووشی هیچ چاکه‌یه‌ک بی له‌دیندارییدا، شاره‌زایی و به‌ریی خو‌ی دیتن، هه‌نگاوی یه‌که‌می دیندارییه‌به‌گشتی، وه‌ته‌زکیه‌ی نه‌فس و زیاتر له‌خوا نزیک بوونه‌وه، به‌تایبه‌ت پیویستی به‌زانیاری و شاره‌زایی زیاتریش ده‌کا.

۶- هه‌ر له‌و باره‌شه‌وه‌زانایان قسه‌ی جوان جوانیان کردوون، یه‌کیک له‌وانه‌ته‌و دپړه‌شيعره‌ی (السنوسي) ه‌که‌ده‌لی:

(وَكُلُّ مَنْ بَغِيَ عِلْمَ يَعْمَلُ أَعْمَالُهُ مَرْدُودَةٌ لَا تُقْبَلُ^(١)).

(١) بوارق الحقائق، محمد مهدي بهاء‌الدين الرواس. تحقيق: عبد الحكيم القباني. الطبعة الرابعة. (د.ن.). دمشق. ١٩٩٤م، ص ٢١٨.

واته: هر کس به ی زانیاری کرده‌و بکا، (واته: تاعه‌تیکي زور و چاک به حیسابی خوی نه‌جام بدا، بی نه‌وی زانیاری و شاره‌زایی پی ه‌بی)، نه‌و کرده‌و کانی ر‌ت کراونه‌ت‌و و لی و‌رناگیرین.

و‌ه مالیک ر‌حه‌متی خوی لی‌بی، له‌و باره‌و قسه‌یه کی جوانی ه‌یه، ده‌لی: (مَنْ تَفَقَّهَ وَلَمْ يَتَصَوَّفْ فَقَدْ تَفَسَّقَ، وَمَنْ تَصَوَّفَ وَلَمْ يَتَفَقَّهْ فَقَدْ تَزَنَّدَقَ، وَمَنْ جَمَعَ بَيْنَهُمَا فَقَدْ تَحَقَّقَ)^(۱).

واته: هر کس شاره‌زاو به‌رچاو پروون بی له‌و شریعه‌تدا، به‌لام ته‌زکیه‌ی نه‌فس و ته‌صه‌ووفی نه‌بی، نه‌و به‌ره‌و فیسق و لادان ده‌چی، (زور ک‌س ده‌بینی به‌ه‌لال و ه‌رام شاره‌زایه، به‌لام له‌و نه‌جامی نه‌ودا که ترس و سام و ر‌یزو خو‌شه‌ویستی خوی له‌دلدا نیه، دل‌که‌ی ته‌زکیه نه‌بووه، ده‌روونه‌که‌ی پاک و چاک نه‌بووه، به‌ره‌و فیسق و لادان ده‌چی نه‌و شتیکی ناشکرایه)، و‌ه هر ک‌سیک ته‌صه‌ووفی ه‌بی، به‌لام شهرع زان و شاره‌زا نه‌بی، نه‌و به‌ره‌و بی‌دینی چوه، (واته: هر ک‌س شاره‌زا نه‌بی له‌و شریعت، ئنجا بشیه‌وی نه‌فسی ته‌زکیه بکاو به‌ره‌و ته‌صه‌ووف و عیرفان بی‌چی، نه‌و‌ه‌ش سه‌ری له‌و زنده‌قه‌و بی دینی درده‌چی)، به‌لام هر ک‌س ه‌ول بدا ه‌ردوکیان پیکه‌و کو بکاته‌و، (واته: هم زانو به‌رچاو پروون بی، هم کار له‌سه‌ر خوی بکاو، خوی ته‌زکیه بکا)، نه‌و حقیقه‌تی پیکاه‌و.

ه‌له‌به‌ته لی‌ره‌دا بویه جه‌ختم له‌و خاله‌ کرد، چونکه ژماریه‌ک له‌و ته‌ه‌لی ته‌صه‌ووف، ه‌ه‌ندی قسه‌و قالیان ه‌یه له‌و باره‌و بو وینه: گوايه شریعت بو عه‌وامه، به‌لام نه‌وی ته‌ه‌لی ته‌صه‌ووف بی، یه‌ک‌سه‌ر زانیاریه‌کانی له‌خواوه ده‌ست ده‌که‌وی، نه‌وان حقیقه‌ته‌کان له‌خواوه و‌رده‌گردن!! که به‌دل‌نیاییه‌و نه‌و قسانه له‌و ته‌رازوی شریعت‌دا بایی فلسیک نین، چونکه و‌ه‌ک دواپی باسی ده‌که‌ین: شریعت تا‌که سه‌رچاوه‌ی پروونی دینداری و ته‌زکیه‌یه‌و، هر ک‌س بی‌ه‌وی به‌ هر حقیقه‌تیک بگات، له‌ دینداری و خوا په‌رستییدا، ده‌بی له‌و دریا‌ی شریعت‌دا بوی بگه‌ری، کوتایی نه‌و بابه‌ت‌ه‌ش به‌ قسه‌یه‌کی (ئین و لبه‌نای سه‌رقوستی) دینین، کتیبیکي ه‌یه به‌ناوی: (المباحث الأصلية)، که

.....
(۱) ایقاظ الهمم- ج ۱- ص ۹۱.

باسی ته‌زکیه‌و ته‌صه‌ووف ده‌کا، ئنجا سه‌باره‌ت به‌وه که زانیاری پیوسته‌ بو هه‌نگاو نان به‌ره‌و ته‌زکیه‌و ته‌صه‌ووف، ده‌لی:

وشرطوا العلوم في اصطلاحه ..... إذ لا غنى للباب عن مفتاحه
فليس للطامع فيه مطمع ..... ما لم تكن فيه علومٌ أربع
وهي علوم الذات والصفات ..... والفقه والحديث والحالات^(۱).

ده‌لی: پ‌سپوره‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، زانیاریان به‌ مه‌رج گرتوه، بو ته‌وه‌ی ئینسان به‌ره‌و ته‌زکیه‌ی نه‌فس و بو خوا صولحان و به‌ره‌و خوا چوون بچی، چونکه‌ ده‌رگا یتیم‌ز نیه‌ له‌ کلپله‌که‌ی و، بو کردنه‌وه‌ی ده‌رگا ده‌بی کلپله‌که‌ت پی بی، (زانیاری) یش کردنه‌وه‌ی ده‌رگای ته‌زکیه‌ی نه‌فس و به‌ره‌و خوا چوونه، وه‌ هه‌ر که‌سیک ئومیدییکی هه‌بی و له‌و به‌ره‌وه‌ی بیه‌وی پی بگا، هیچ نه‌نجامییکی بو نایه‌ته‌ دی، مادام ته‌و چوار زانیارییه‌ی تیدا نه‌بن، که بریتین له‌:

یه‌که‌م: زانیاری هه‌بوون به‌ زات و سیفه‌ته‌کانی خوا، واته‌: خوا به‌یه‌ک‌گرتن (التوحید).
دووهم: شاره‌زا بی به‌ شه‌ریعه‌ت.

سێیهم: شاره‌زا بوون له‌ سونه‌ت.

چوارهم: شاره‌زا بی به‌ حاله‌ته‌کانی نه‌فس، شاره‌زا بی به‌وه‌ی که نه‌فسی به‌شه‌ر چوون ده‌گوازیته‌وه، له‌ حالیکه‌وه‌ بو حالیکه‌ی دیکه‌: چوون له‌ حاله‌تی زور فه‌رمانکه‌ر به‌ خراپه‌ (الأمر بالسوء) وه‌ بیگوازیه‌وه‌ بو حاله‌تی سه‌رکونه‌که‌ر (لوامه‌) که حاله‌تیکی نیوه‌نجیه‌، وای لیبه‌که‌ی که سه‌رکونه‌ت بکا له‌سه‌ر خراپه‌، وه‌ سه‌رکونه‌شت بکات له‌سه‌ر چاکه‌، که بوچی ته‌و چاکه‌یه‌ی نه‌کردوه‌؟، پاشان چوون له‌و حاله‌ته‌شه‌وه‌ ده‌یگوری بو حاله‌تی ئارامگرتو (المطمئنه‌ه)، که ته‌سلیم و ملکه‌چ بی بو شه‌ریعه‌تی خوا، لام و جیمی نه‌میئ به‌رانبه‌ر به‌ شه‌ریعه‌ت، به‌ته‌واویی وه‌ک ماستی مه‌ییوی لیبی، که ته‌وه‌ باشت‌ترین حاله‌ته‌ ئینسان پی بگا، وه‌ ته‌و حاله‌ته‌ حاله‌تیکی زور به‌رزو بالایه‌، وه‌ک خوی به‌به‌زه‌یی ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ارْجِعِي إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾﴾ الفجر.

هۆکاری چوارهم: يادی خوا (ذکر الله):

ټيمه له زمانې کورديدا له شويڼې وشه‌ی (ذکر) وشه‌ی (ياد) به‌کار ده‌يڼين: (ذکر الله) واته: (يادی خوا)، ياخود وشه‌ی (باس) به‌کار ده‌يڼين: (باسکردنی خوا).

يادی خوا يانی چی؟

(راغب الأصفهانی) ده‌لې: (الذكر ذكران: ذكر بالقلب، وذكر باللسان، وكل واحد منهما ضربان: ذكر عن نسيان، وذكر لا عن نسيان، بل عن إدامة الحفظ)^(۱). واته: زير دوو جوړه: زير به‌ دل و زير به‌ زمان، وه هر کاميکيش له‌وانه دوو جوړه: يادکردنیک دواي له‌ بير چوونه‌وه، وه ياد کردنیک به‌بې له‌بير چوونه‌وه، به‌لکو به‌ دريژره پيدانی يادکردنه‌وه به‌رده‌وام بوون له‌سه‌ری.

کاريگري يادی خوا له‌سهر ته‌زکيه بوونی ټينسان و، صالح بوون و به‌رهو خوا چوونی، له‌ قورئاندا:

۱- خواي په‌روردگار ده‌فه‌رموي:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾ ﴿الاحزاب﴾

واته: ټه‌ي ټه‌وانه‌ی بر‌واتان هيناو! به‌ ياد کردنیکي زور يادی خوا بکه‌ن، وه به‌يانيان و ټيواران به‌پاکي بگرن، (خوا) ټه‌و که‌سه‌يه که‌ خوي و فريشته‌کان سه‌له‌واتان لي دده‌ن، (خوي په‌حمه‌تتان بو دهنري پاکو چاکتان ده‌کات، فريشته‌کانيش داواي په‌حمه‌ت و پاکي و چاکيتان بو له‌ خوا ده‌که‌ن)، بو ټه‌وه‌ی له‌ تاريخکيه‌کان ده‌بازتان بکات به‌رهو روښنايي، وه خوا به‌رانبه‌ر ټيمانداران

ميهربان و به به زهيه، ټو روژي كه پيان ده گات، سه لاميان لي ده كا، وه پاداشتيكي پر سوزو په حمه تي بو داناون.

له م ثايه ته موباره كه دا ټو هه مان بو درده كه وي، كه له نه نجامي ټو هه دا كه ټينسان زور يادي خوا ده كات، خوا سه لاواتي له سر ده دات، وه فريشته كان سه لاواتي لي ددهن، وه سه رنه جام به هو ي سه له واتي خواو په حمه تي خوا، وه به هو ي دوعاي فريشته كانه وه، له تاريخ كاييه كان درياز ده بي به رهو رو شنايي، ټو هه ش دياره هاتنه دي حاله تي ته زكيه ي نه فسه و، هاتنه دي حاله تي پاك و چاك بووني ټينسانه.

۲- له سووړه تي (العنكبوت) دا خوا به پيغه مبهري خاتمه (صلى الله عليه وسلم) ده فهرموي:

﴿ أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴾ (۴۵) العنكبوت.

واته: ټو هه ي له كتيبي خوا بو ت نيردراوه، (بو ت سرووش كراوه) بيخوينه، وه نويز بهرپا بكه، بيگومان نويز (خاوه نه كه ي) له شتي خراپه و ناقولا ده كيړي ته وه، وه يادي خوا گه وره تره، واته: يادي خوا له نويز گه وره تره، وه له قورټان خويندنيش گه وره تره، چونكه نويزش بو ټو هه يه تو يادي خوا بكه ي، وه ك خوا ده فهرموي:

﴿ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴾ (۱۴) طه.

واته: وه بو ياد كړني من نويز بهرپا بكه! وه قورټاننيش هر بو ټو هه هاتوه، كه خه لك يادي خوا بكه و خوي خويان بناسن، وه ك خوا فهرمو يه تي:

﴿ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴾ (۲۷) التكوير.

پاشان خوا ده فهرموي:

﴿ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴾

وه خوا ټو هه ده زاني كه ټو هه نه نجامي ددهن، با به په نه نانيش نه نجامي بدهن.

۳- له سووړه تی (الأحزاب) دا خوا ده فہرموی:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (۳۱)

واته: بېگومان له پيغه مبهري خوادا سهرمه شقييه کي چاک ههيه بو ئيو، (ياخود چاکترين سهرمه شقيي و پيشه وايه تي ههيه بو دينداري و دنيا داري) بو که سيک به ئوميدي خواو رږږي دوايي بي، وه زور يادي خوا بکا، که واته: کين ته وانه ي ده توان پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) بکه نه سهرمه شقي خويان؟

ته وانه که زور يادي خوا ده کن، ته وانه که به ئوميدي به زه يي خوان و به ئوميدي رږږي دوايين، که واته: زور يادي خوا کردن، وا له نينسان ده کا، شايسته ي ته وبي پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) بکاته سهرمه شقي خوي، له هه ردو بواري دينداري و دنيا داري دا.

۴- هه روه ها ديسان له سووړه تی (الأحزاب) دا له سياقي خسته پروي ده (۱۰) سيفه تي مسولماناندا خوا ده فہرموی:

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنِينَ وَالْقَنِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّامِتِينَ وَالصَّامِتَاتِ وَالْحَافِظِينَ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾ (۳۵)

که واته: زور يادي خوا کردن بو پياوان و ثافره تان، له گهل ته و نو سيفه ته ي ديکه دا، که له ثايه ته که دا باس کراون، و ايان لي ده کا، که خوا پاداشتي کي مه زيان بداتي، و پراي لي بور ديني کي گه وره.

۵- هه‌روه‌ها له سووره‌تی (آل عمران) دا خوا ده‌فه‌رموئ:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَكَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَطِلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ (۱۹۰)

واته: بېگومان له دروست کردنى ئاسمانه‌کان و زهوى و جى گورکيى شه‌وو رپوژاندا (جياوازيى شه‌وو رپوژاندا) نيشانه‌گه‌ل هه‌ن بو خاوه‌ن عاقلان، (تنجا خاوه‌ن عاقلان ئاوا پېناسه ده‌کات) ئه‌وانه‌ى يادى خوا ده‌که‌ن، به پيوه‌ به دانيشتنه‌وه‌و له‌سه‌ر ته‌نيشتيان، وه بېر له دروستکرانى ئاسمانه‌کان و زهوى ده‌که‌نه‌وه، ده‌لېن: په‌روه‌ردگارمان! ئه‌و (بوون)ه‌ت به هه‌وه‌ته دروست نه‌کردوه، پاکيى بو‌تو له سزاي ئاگر چه‌پاله‌مان بده!

که‌واته: کى ده‌رکى نه‌ينييه‌کانى بوونه‌وه‌ر ده‌کاو، بوونه‌وه‌ر ده‌کاته نيشانه له‌سه‌ر په‌روه‌ردگاريتيى خوا، وه به‌هوى بوونه‌وه‌ره‌وه خواى بوونه‌وه‌ر ده‌ناسى؟ ئه‌وانه‌ى که زور يادى خوا ده‌که‌ن، واته: هه‌م عه‌قليان هو‌شياره، هه‌م دليان بيداره، هه‌لبه‌ته که‌سانى که عه‌قليان هو‌شياره، به‌لام دليان بيدار نه‌بى، زور شت ده‌زانن، به‌لام زاینه‌که‌يان ناگورپى بو توانين و، حالى بوونه‌که‌يان تيدا نابى به‌ حال.

له نوره كۆمهله‌نييه‌كان له‌كه‌لنن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir

archive.org/details/@alibapir

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

كه‌تاي

راكه‌ياندن مەكتەبی مامۆستا علي بابير

راكه‌ياندن مەكتەبی مامۆستا علي بابير

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

علي بابير/Alibapir

علي بابير/Alibapir

كه‌تاي

راكه‌ياندن مەكتەبی مامۆستا علي بابير

گرنگی يادی خوا له بواړی تمزکیه‌ی نه‌فسدا، له‌بهر روښنایی هه‌ندئ له فهرمایشته‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)

۱- {عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا قَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الْإِسْلَامِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: (لَا يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْبًا مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ)} أخرجه أحمد برقم: (۱۷۷۱۶) والترمذي برقم: (۳۳۷۵) وقال: حسن غريب. وابن أبي شيبة برقم: (۲۹۴۵۳)، وابن ماجه برقم: (۳۷۹۳)، وابن حبان برقم: (۸۱۴)، والحاكم برقم: (۱۸۲۲) وقال: صحيح الإسناد. والبيهقي برقم: (۶۳۱۸). وأخرجه أيضًا: ابن المبارك برقم: (۹۳۵)، والطبراني في الأوسط برقم: (۲۲۶۸)، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح، وقال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: عه‌دوللای کورې بوسر ده‌لې: پیاوړک گوتی: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! (صلی الله علیه وسلم) ده‌رگا‌کانی خیر زوړن، منیش ناتوانم هه‌موویان جی به‌جی بکه‌م، شتی‌کم پی بلی توند بی‌گرم (به‌لام با زوړ نه‌بن نه‌وه‌ک له‌بیرم بچنه‌وه)، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (با به‌رده‌وام زمانت تهر و پاراو پی به‌زیکری خوا).

۲- پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(سَبَقَ الْمُفْرَدُونَ) قَالُوا: وَمَا الْمُفْرَدُونَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: (الذَّاكِرُونَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتُ) أخرجه أحمد برقم: (۹۳۲۱)، ومسلم برقم (۲۶۷۶)، وابن حبان برقم (۸۵۸)، وأخرجه أيضًا: الطبراني في الأوسط برقم (۲۷۷۳).

واته: تا‌ک بووه‌وان پی‌شکه‌وتن، (ئه‌وانه‌ی که تا‌ک بوونه‌وه‌و له‌خه‌لک جیان)، گوتیان: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا! تا‌ک بووه‌وان کین؟ فهرمووی: (ئه‌وانه‌ی که زوړ يادی خوا ده‌که‌ن له‌پیاوان و ثا‌فه‌رتان).

۳- پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی:

(أَلَا أُخْبِرُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِكِكُمْ وَأَرْفَعَهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ تَعَاطِي الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَمِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ غَدًا فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ) قَالُوا: بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: (ذِكْرُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ). أخرجه أحمد برقم (۲۱۷۵۰)، قال المنذري (۲۵۴/۲) والهيثمي (۷۳/۱۰): إسناده حسن، والترمذي برقم (۳۳۷۷)، وابن ماجه برقم (۳۷۹۰)، والحاكم برقم (۱۸۲۵) وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في الشعب برقم (۵۱۹)، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح رجاله رجال الصحيح غير أبي بحرية، قال الشيخ الألباني: صحيح.

روژيکيان پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) {دیاره هاوۀلانی له دوره ی دانیشتون} فرموی: (نایا ههوالتان پی بدم به چاکترینی کردهوتان، وه کردهویهک بیته هوی بهرز بوونهوهی پله کانتان، وه له لای خاوهن و حوکمرانتان (که خوی پهروردگار) له هه موو کردهویهک زیاتر بیته هوی تهزکیه بوونتان، وه بو ئیوه زیاترو باشتربی لهوهی زیرو زیو ببهخشن، (دراوی تهو کاته یان دینار بووه، یان درهه م بووه، دینار زیر بووه، درهه میش زیو بووه)، وه باشتربی بو ئیوه لهوهی بگه نه دوژمنتان، له گهردنیان بدن، یان له گهردنتان بدن، (واته: لهوهش چاکتر بی که له ری خوادا جهنگ بکهن، بکوژن یان بکوژرین)، گوتیان: با، (ههوالمان پی بده) تهی پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، فرموی: یادی خوا.

یانی: یادکردنی خوا له هه موو تهوانه باشتره، به لی تهو کردهوانهش هه کامیکیان له مه قامی خویدا، له هه موو کردهوهکان باشتره، جاری وا ههیه مال بهخشین له پیناوی خوادا، له هه موو کردهویهک چاکتره، جاری وا ههیه نویر کردن له کاتی خویدا (الصلاة علی وقتها)، له هه موو کردهوهکانی دیکه باشتره، ههروهک له فرمایشتی پیغمبره ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه^(۱).

.....

(۱) عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: سَأَلْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الْعَمَلِ أَحَبُّ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى؟ قَالَ: {الصَّلَاةُ عَلَى وَفْتِهَا...} رواه البخاري برقم (۵۲۷)، ومسلم برقم (۸۵).

به لّام نوږتيزش هر دېې بؤ تهوېې كه خوات له ياد بې، نوږتيزش ته گهر به دليكي بيئاگاوه بيكهې و په يوه ست نه كات به خواوه، تهو له نوږتزه كهت به هره مه ند نه بوې، هره وها رږووش ته گهر بؤ تهو ت نه بې، له خوات نزيك بكاته وهو بېته مايه ي يادې خوا، تهو هره تينوږتي و برسي تيت پې براوه! بويه يادې خوا هه ويني هه موو كرده و كانهو، رووحي هه موو كرده و كانهو، نوږتو رږووو جهنگ و جيهاد له پيناوې خوا، هه موويان دېې بؤ يادې خوا بې.

۴- پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) رږوږيك به هاوېلاني به رږيږي خوا لييان رازي بې فهرموو:

(جَدُّوَا اِيْمَانَكُمْ) قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَكَيْفَ نُجَدُّ اِيْمَانًا؟ قَالَ: (اَكْثِرُوا مِنْ قَوْلِ لَا اِلَهَ اِلَّا اللَّهُ) أخرجه أحمد برقم (٨٦٩٥)، قال الهيثمي (٥٢/١): إسناده جيد وفيه سمير بن نهار وثقه ابن حبان. وعبد بن حميد برقم (١٤٢٤)، والحاكم برقم (٧٦٥٧) وقال: صحيح الإسناد. وأخرجه أيضًا: أبو نعيم في الحلية (٣٥٧/٢). قال شعيب الأرناؤوط: إسناده ضعيف.

واته: پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) به هاوېلاني به رږيږي فهرموو: (ثيما نتان تازه بكه نه وه)، گوتيان: ته ي پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) چو ن ثيما نمان تازه بكه ي نه وه؟ فهرموو: (زور بلي ن: لا اِلهَ اِلا الله)، واته: بي جگه له خوا هيچ په رستراوې به هق نين.

له فهرمايشتي ديكه دا هاتوه پيغه مبهري خوا (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي: (وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) رواه الترمذي برقم: (٣٥٨٥) قال الألباني: حسن.

واته: باشتري شتيك كه من و پيغه مبهري پيش من گوتو ومانه: بريتيه له رسته ي: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ) جگه له خوا هيچ په رستراوې به هق نين، تاكه و هيچ هاوېه شي نين، مولك و ستايش هر بؤ وييه، وه له سهر هه موو شتيك توانايه.

۵- بۆ ږوونکړنده‌وی چوڼیه‌تی زوړ یادی خوا کردن، هه‌روه‌ها ټه‌وه که ټایا زوړ یادی خوا کردن، چ ده‌گه‌یه‌نی؟! ټهم فهرمووده‌یه دینین:

((عَنْ عَائِشَةَ قَالَتْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ (يَذْكُرُ اللَّهَ عَلَى كُلِّ أَحْيَانِهِ)) رواه مسلم برقم (۳۷۳).

واته: دایکمان عائشه سه‌لامی خوی لیبی، که زوړ چاک شاره‌زای ژيانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بووه، چونکه هیچ که‌س هیڼده‌ی هاوسه‌ر، هاوسه‌ری خوی ناناسی، که هه‌میشه له‌گه‌لیه‌تی له هه‌موو حالاندا ده‌یینی، ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا له هه‌موو حالاندا باس و یادی خوی به‌ری ده‌کرد، یانی: له حاله‌تی خه‌ودا که که‌له‌کاو که‌له‌که‌ی کردوه، له‌کاتی هه‌ستاندا، له‌کاتی نان خواردندا، له‌کاتی له‌مال چوونه‌ده‌ردا، له‌کاتی هاتنه‌وه مالدا، له‌کاتی خو‌شییدا، له‌کاتی ناخو‌شییدا، له هه‌موو حالاندا، یادی خوی کردوه. دیاره کتیبی تاییه‌ت هه‌ن له‌باره‌ی یادی خواوه، بۆ وینه: کتیبی (الأذکار) نه‌وه‌یی، وه (تحفة‌الذاکرین) شه‌وکانیی، وه (الحصن‌الحصین) وه‌گه‌لی کتیبی دیکه، ټهو زیکرانه‌ی که‌وا له ټینسان ده‌که‌ن په‌یوه‌ست بی به‌خوی په‌رو‌رد گاره‌وه، ټه‌وانه‌ی که‌وا ده‌که‌ن له هه‌موو حالاندا ټینسان خوی له‌یاد بی، ږوژانه هه‌موو ټهو زیکرانه دیاریی کراون.

له کتیبه‌کاندا زانایان باسیان کردوه، منیش له کو‌تایی به‌رگی (۴)ی (خوا په‌رستی ټیسلامی) دا به ته‌فصیل باسمر کردوون، هه‌روه‌ها له به‌رگی شه‌شه‌می: (الإسلام كما يتجلى في كتاب الله) دا.

که‌واته: ټه‌گه‌ر ټینسان زوړ یادی خوا بکا، وه‌که ټه‌وه که‌خوا فهرموویه‌تی و به‌و شیویه‌ی که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دیاریی کردوه که چوڼ یادی خوا بکه‌ین، ټه‌وه بی‌گومان: هه‌میشه دل‌ه‌که‌ی هو‌شیارو بی‌دار ده‌بی و، شه‌یتان ناتوانی زه‌فه‌ری پی‌بیا، چونکه شه‌یتان له حاله‌تی غه‌فله‌ت و بی‌تاگییدا زه‌فه‌ر به ټینسان ده‌با، خوی به‌به‌زه‌یی له‌و که‌سانه‌مان بگی‌ږی، که زوړ یادی خوا ده‌که‌ن و، له هه‌موو حالاندا خوی به‌رزو مه‌زنیان له یاد ده‌بی.

هۆکاری پېنجهم: قورئان خویندن و گوئ بۆ گرتنی

دیاره ئیمه له باسی پېشودا باسی یادی خوامان کرد، که هۆکاریکی گهورهو گرنگی تهزکیه ی نه فسه، قورئان خویندنیس ینگومان له ههموو جوړهکانی دیکه ی یادی خوا (ذکر الله) گهورهتره، چونکه قورئان فهرموده ی خوایه، فهرموده ی خواش له قهدهر خوایه سبحانه و تعالی، وه پاشان قورئان ههموو جوړهکانی یادی خوا ی گرتونه ته نیو خو ی، بویه ته گهر ئینسان مامه له یه کی راست و دروست له گه ل قورئاندا بکاو قورئان باش بخوینی و باش گوئی بۆ بگری و کارلیکی له گه لدا بکا، نه وه قورئان گه وهرترین و بهرترین هۆکاری به رهو خوا چوون و صالح بوونه، وه ته گهر ته ماشا بکهین هۆکارهکانی دیکه ههموویان دینه وه نیو قورئان، چونکه: قورئانه فهرمان به ئیمان دهکا، فهرمان به ئیسلام دهکا، فهرمان به دروشمهکانی خوا پهرستی دهکا، فهرمان به نویت دهکا، فهرمان به رۆژوو گرتن و زهکات و دهج و عومره دهکا، وه ههر قورئانه فهرمان دهکا به له خوا پارانه وه، به ئیعتیکاف به موجهه ده ی نه فس، وه ههموو نه وه هۆکارانه ی دیکهش که له داهاتودا باسیان دهکهین، ئنجا با ته ماشای قورئان بکهین، بزانی خوی پهرهردگار دهرباره ی قورئان خویندن و گوئ بۆ گرتنی، چیمان پی ده فهرموی؟.

گرنگی قورئان خویندن و گوئ بۆ گرتنی، له قورئانی بهرزو به پیزدا

۱- له سوورهتی (الزمر) دا خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی:

﴿اللَّهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَبِهًا مَّثَانِيَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ﴾ (۲۳)

خوا سبحانه و تعالی پیناسه‌ی قورټانمان بو ده‌کا ده‌فهرموئ: خوا باشت‌ترین
فهرمایشتی ناردوټه خوار، (ئنجا پیناسه‌ی ټهو فهرمایشته‌مان بو ده‌کا که دیاره
مه‌به‌ست پیی قورټانه)، کتییکه‌ی ټایه‌ته‌کانی ویک چوون، مه‌به‌سته‌کانی تیدا
دووباره ده‌بنه‌وه، به شیوازی دهربرینی جوړاو جوړ، (ئنجا باسی که‌سانیکمان بو
ده‌کا که ته‌فاعولی چاک له‌گه‌ل قورټاندا ده‌کن) ټه‌وانه‌ی که له‌په‌روهر د‌گاریان
ده‌ترسین، پیستیان ریک دی، ته‌زوویان پیدا دی، سه‌ره‌تا ته‌زوویان پیدا دی و
موچورکه‌یان پیدا دی، به‌لام دواپی دلیان وه پیستیان نه‌رم ده‌بی به‌ره‌و یادی
خوا، ټه‌وه رینمایبی خوایه، هه‌رکه‌سیکی بوی، پیی رینمایبی ده‌کا، وه هه‌ر
که‌سیک خوا گومرای بکا، تو هیچ رینماییکه‌ریکت بو‌ی چنگ ناکه‌وی^(۱).

۲- له‌ سووره‌تی (المزمل) دا خوا سبحانه و تعالی دهرباره‌ی ټه‌وه که قورټان
ده‌بی جوان بخوینری، ده‌فهرموئ:

﴿وَرَبِّ الْقُرْآنَ تَرْتِلاً﴾ (المزمل).

واته: وه قورټان بخوینه به‌ریک و پیکی، له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا ده‌گوتری: (شعر
مرتل) ټه‌گه‌ر که‌سی ددانه‌کانی ریک و پیک و به‌سه‌ریه‌که‌وه بن، ده‌گوتری: (له
شعر مرتل) یانی: ټه‌و که‌سه ددانه‌کانی ریک و پیک، که‌واته: (ترتیل) ټه‌وه‌یه که

.....

(۱) دیاره‌ خوی په‌روهر د‌گاریش له‌ گوتره‌ که‌س هیدایه‌ت نادا، وه له‌ گوتره‌ش که‌س گومرا
ناکا، له‌ هه‌ندئ شوینی قورټاندا که‌ خوی په‌روهر د‌گار به‌ ره‌ایی (إطلاق) ده‌فهرموئ:
﴿يُضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ (النحل، ټه‌وانه‌ی که به‌شیوه‌یه‌کی هه‌مه‌لایه‌نه
ته‌ماشای قورټان ناکن، له‌ تیگه‌یشتنیدا به‌هه‌له‌دا ده‌چن، ده‌لین: دیاره‌ خوا به‌ گوتره
هه‌رکه‌سی بیه‌وی هیدایه‌تی ده‌داو، هه‌رکه‌سی بیه‌وی گومرای ده‌کا! به‌لام نه‌خیر، له
شوینی دیکه‌دا خوا بومان روون ده‌کاته‌وه کی هیدایه‌ت ده‌دا؟ ټه‌وه‌تا ده‌فهرموئ: ﴿وَيَهْدِي
إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ﴾ (الرعد، هه‌رکه‌سی بو‌لای خوا بگه‌ریتته‌وه، خوا هیدایه‌تی ده‌دا، ټه‌دی
خوا کی گومرا ده‌کا؟ ﴿وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ﴾ (ابراهیم، واته: وه خوا سته‌مکاران
گومرا ده‌کات، که‌واته: نه‌هیدایه‌ت دان، نه‌ گومرا کردنی خوا، هیچیان له‌گوتره‌ نین،
به‌لکو وه‌ک خوا باسی یاسای خو‌ی ده‌کا: هه‌رکه‌سی سته‌م بکا، به‌ره‌و گومرایی ده‌چی،
هه‌رکه‌سی به‌ره‌و خوا بگه‌ریتته‌وه، به‌ره‌و هیدایه‌ت ده‌چی.

تو به‌شیوه‌یه‌ک قورټان بخوینی، هر پټه‌ی هه‌قی خو‌ی پی‌ بده‌ی، به‌و شیوه‌یه بیخوینی که ماناکه‌ی پروونتر به‌ده‌سته‌وه بدا^(۱).

۳- له سوورټی (الأعراف) دا خوا سبحانه و تعالی دهرباره‌ی ئه‌وه که نه‌گه‌ر قورټان به‌سه‌ر ئینساندا بخوینری، گوئی بو بگری، ده‌بټه‌ هوی ئه‌وه که خوا به‌زه‌یی پیدا بی، به‌مه‌رجی چاک گوئی بو بگری، ده‌فه‌رموی:

﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ (۲۰۶)

واته: وه کاتی‌ک قورټان خوینرا، گوئی بو هه‌ل‌خن وه بی‌دنگ بن، (فَاسْتَمِعُوا)، (سمع) واته: گوئی گرت، (إِستمع) واته: به‌گرنگی پیدانه‌وه گوئی بو گرت^(۲)، چونکه‌ شاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌یی ده‌لین:

(زيادة المبنى تدل على زيادة المعنى)، وشه‌یه‌ک که پټه‌کانی زیاتر بن، ماناکه‌شی به‌ه‌یترتر ده‌بی، (وَأَنْصِتُوا): واته: هر به‌وه‌نده ئیکتیفا نه‌که‌ن که گوئی بگرن، به‌ل‌کو بی‌دنگیش^(۳) بن و، قسه‌ نه‌که‌ن، له نیوان خوتاندا، بو ئه‌وه‌ی هیچ وشه‌یه‌کتان لی زایه‌ نه‌بی، (لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ) به‌ل‌کو به‌زه‌ییتان له‌گه‌ل‌دا بنوینری، که‌واته: به‌هوی گوئی گرتنه‌وه له‌ قورټان، خوا ره‌حم به‌ گوئی‌گرانی ده‌کا.

۴- له سوورټی (یونس) دا خوا سبحانه و تعالی بانگی مرو‌فایه‌تی ده‌کا، ده‌فه‌رموی:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَ تَكْمٌ مَّوْعِظَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَشِفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ

وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ﴾ (۵۷)

واته: ئه‌ی خه‌ل‌کینه! له‌ په‌روه‌رد گارتانه‌وه ئاموژ گارییتان بو هاتوه، وه شیفایه بو ئه‌وه‌ی که له‌ سینه‌کاندا هه‌یه، وه ده‌بټه‌ رینمایی و به‌زه‌یی بو ئیمانداران. ته‌ماشای بکه‌ین! قورټان هه‌موی خیر و به‌ره‌که‌ته، خوا سبحانه و تعالی به‌ چوار سیفه‌ت وه‌سفی قورټان ده‌کا:

(۱) مختار الصحاح، ص ۲۱۴. (الترتیل فی القراءة: الترسل فیها والتبین بغیر بغی).

(۲) مختار الصحاح، ص ۲۸۲، (إِستمع له: أَصغى).

(۳) مختار الصحاح، ص ۵۶۹ (الإنصات: السکوت والإستماع).

یه‌که‌م: (مَوْعِظَةٌ)، ناموژ‌گاری، ناموژ‌گاریه‌ک که هم عه‌قلی ئینسان هو‌شیار ده‌کا، هم دلی راده‌چله‌کینی و بیداری ده‌کا، ئنجا نهو ناموژ‌گاریه له کیوه هاتوه؟ (مَنْ رَيَّكُمْ) له په‌روهرد‌گارو خاوه‌ن و مشور خوری خوتانه‌وه.

دووه‌م: (وَشَفَاءٌ لِّمَا فِي الصُّدُورِ)، وه له په‌روهرد‌گارو له مشور خورتانه‌وه، شیفاو چاره‌سهری نه‌وهی که له سینه‌تاندايه، له گومان و شیرک و ناره‌زووی خراپه، نه‌گهر نهو قورئانه له عه‌قلتاندا جیگیر بی، شیفای هه‌موو دهرده‌کانتان ده‌داو، سه‌رو سینه‌تان ساف و ساغ ده‌کا.

سییه‌م و چواره‌م: (وَهْدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ)، وه ړینمایي و به‌زمیه بو پروا داران.

گرنگی قورئان خویندن و گوئ بو‌گرتنی له فهرمایشته‌کانی پیغهمبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)

۱- پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَلَتْ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِيَتْهُمْ الرَّحْمَةُ وَحَفَّتْهُمْ الْمَلَائِكَةُ وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ)، رواه مسلم برقم (۲۶۹۹)، وأبو داود برقم (۴۹۴۶).

واته: هه‌ر کاتیک کومه‌له که سیک له مالیک له مال‌ه‌کانی خوادا کو‌بښه‌وه: کتبی خوا بخویننه‌وه، وه له‌به‌ینی خویندا لی بکولنه‌وه، نه‌وه سه‌کینه‌ت داده‌به‌زیته سه‌ریان و، به‌زمیه خوا به‌سه‌ریان دادی و، فریشته‌کان ده‌وریان ده‌دن، وه خوا باسیان ده‌کا له لای نه‌وانه‌ی له خزمه‌تی دان.

کین نه‌وانه‌ی له خزمه‌تی خوادا؟ بی‌گومان فریشته زور نزیکه‌کان، که‌واته: سه‌رگهرم بوون به قورئانه‌وه: به خویندنه‌وهی، گوئ بو‌گرتنی، تیگه‌یشتنی، ده‌یته هوئ نه‌وه که ئینسان:

* سه‌کینه‌تی دابارته سه‌ر دل.

* په‌حمه‌تی خوا دایو‌شی.

* فریشته دهوری بدن.

* خوا یادی بکا.

تنجا که سیك هه موو ته وانه ی ده ست گیر بی، چون نه فسی ته زکیه نابی،
چون پاک و چاک نابی؟!.

۲- پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له خواوه ده گیر پته وه ده فهرموئ:
(مَنْ سَعَلَ الْقُرْآنَ وَذَكَرَنِي عَنْ مَسْأَلَتِي، أُعْطِيَتهُ أَفْضَلَ مَا أُعْطِيَ السَّائِلِينَ، وَفَضْلُ
كَلَامِ اللَّهِ عَلَى سَائِرِ الْكَلَامِ كَفَضْلِ اللَّهِ عَلَى خَلْقِهِ)، أخرجه الدارمي برقم (۳۳۵۶)
والترمذي برقم (۲۹۲۶) وقال: حسن غريب، والحاكم (۲۵۹/۳) والبيهقي في شعب الإيمان برقم
(۲۰۱۵)، قال الألباني: ضعيف.

واته: خوا فهرموويه تی: هه رکه سی قورپان خویندن و یاد کردنم، له داوا کردن
له من بیئاگای بکا، (واته: قورپان خویندن و زیکر وای لبکا نه پیه پرتیه سهر
ته وهی لیم بیارپته وه) باشر له وهی که دهیدم به وانه ی لیم ده پارپته وه، دهیدم به و،
وه پله و پایه و به رزی فهرمايشتی خوا به سهر قسه ی دیکه دا، وه پله و پایه و
به رزی خوا وایه، به سهر دروستکراوه کانیدا.

۳- پیغمبره ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده باره ی پاداشتی ته و که سانه ی
که قورپان ده خوینن، ده فهرموئ:

(مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ (أَلَمْ)
حَرْفٌ، وَلَكِنْ أَلِفٌ حَرْفٌ وَلاَمٌ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ) أخرجه البخاري في التاريخ الكبير
(۲۱۶/۱) والترمذي برقم (۲۹۱۰) وقال: حسن صحيح غريب، والبيهقي في شعب الإيمان برقم
(۱۹۸۳)، قال الألباني: صحيح.

واته: هه رکه سی پیتیک له کیتابی خوا بخوینن، چاکه یه کی بو دهنووسری، وه
چاکه ش یه که به دیه، وه نالیم ته لیف لام میم، یه که پیته، به لکو ته لیف پیتیکه،
لامیش پیتیکه، میمیش پیتیکه.

که واته: ته لیف لام میم، سی چاکه ی له به رانه ردا دهنووسری، هه ر چاکه یه کیش
یه که به ده، ته وه ده کاته سی (۳۰)، ته دی ته گهر ته وه هزار پیتانه ی که قورپانیا

لی پیک هاتوه، ئینسان بیانخوینی، چهند ملیون چاکه‌ی بو دنووسری؟ که چاکه یه‌ک به‌دهیه، به‌لکو جاری وا هه‌یه به‌رهو سه‌رتیش ده‌چی.

ئنجا بیگومان وه‌ک پیشتیش باسماں کرد، قورٲان خویندن و گوئی لیگرتنی، له‌یه‌ک کاتدا، هه‌موو جوړه‌کانی زی‌کرو پارانه‌وه ده‌گریته ئیو خوئی، جگه له به‌رچاو پروون کردنی ئینسان له هه‌موو بو‌اره‌کانی دینداریی و دنیا‌دارییدا، بویه ئه‌و به‌ره‌که‌ته‌ی له قورٲاندا هه‌یه، له هیچ شتیکی دیکه‌دا نیه.

قورٲان گه‌وره‌ترین زی‌کړه، وه‌یه‌کی له ناوه‌کانی قورٲان (ذکره)، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ﴾ ﴿٤٤﴾ النحل

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموی:

﴿وَأَنَّهُ لَذِكْرُكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ﴾ الزخرف ﴿٤٤﴾

که‌واته: قورٲان بریتیه له زی‌کړه، چونکه ئه‌و راستییانه‌ی که خوا له فیتړه‌تی ئینساندا دایناون، ده‌یان‌خاته‌وه بی‌ری، وه قورٲان پره له باس و یادی خوا‌ی به‌رزو مه‌زن، ئنجا له گه‌ل ئه‌وه‌شدا که قورٲان گه‌وره‌ترین زی‌کړه، وه هه‌موو زی‌کړه‌کانی دیکه‌ی گرتونه‌ته خوئی، به‌لام ئینسان نابی به‌س به قورٲان ئیکتیفا بکا، به‌لکو وه‌ک زانایان په‌حه‌مه‌تی خوایان لی‌بی ده‌لین: زی‌کړو یادی خوا کردنه‌کان، به‌پی‌ی حال و مه‌قام ده‌گو‌رین:

۱- له حالیکدا که ئینسان بیه‌وی خوا به‌یه‌ک‌گرتن (توحید) له دلی خویدا بچه‌سپینی و ئیمانی تازه بکاته‌وه، ئه‌وه وه‌ک پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه‌رموویه‌تی: با زور (لا إله إلا الله) بکا^(۱).

۲- به‌لام له کاتی‌کدا ئینسان هه‌ست به گونا‌هو تاوان‌باریه‌ک ده‌کاو، هه‌له‌و په‌له‌یه‌ک لی پروویداوه، ئه‌وه زی‌کړی داوای لی‌بوردن کردن له‌خوا (الاستغفار) بو ئه‌و موناسیبه.

۳- له کاتی‌کدا ئینسان گوئی له شتی ده‌بی و پی‌ی سه‌رسام ده‌بی، با زی‌کړی:

(۱) وه‌ک له باسه‌کانی پیشتردا فه‌رمووده‌که‌مان هیتا.

(لا حول ولا قوة إلا بالله) بلی، وهک خواي پهره ردگار ده فهرموی:
﴿وَلَوْلَا إِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَكَ قُلْتَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِنَّ تَرَنِ
أَنَا أَقْلَ مِنْكَ مَا لَا وَوَلَدًا﴾ (۲۹) الکھف.

۴- کاتي که ئينسان سواري وه سيله ي سه فهر دهبی، چ ولاخه، چ سه يارديه، چ ته يارديه،
ثوه زيکري تايبه ت هيه که پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) کردويه تي:
(سُبْحَانَ الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنْقَلِبُونَ)، أخرجه أحمد
برقم (۶۳۱۱)، ومسلم برقم (۱۳۴۲)، والترمذي برقم (۳۴۴۷)، وه هرهوها له هه موو
حاله ته جوړاو جوړه کاندا، به پيی حاله ته که، زيکړه کان ده گورپين.

به نسبه ت قورپان خویندن، ياخود گوښلي گرتني قورپان، ئينسان کاتيک ليی
به هره مهنه د دهبی، که به دلوه وه به هو شياري و بيداريه وه له گهل قورپاندا مامه له
بکا، وهک خوا سبحانه و تعالی له سوورپه تي (ص) دا ده فهرموی:

﴿كِتَبَ أَرْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبْرَكٌ لِّدَّبَرُواْ عَيْنِيْهِ وَلِيَسْذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ﴾ (۲۹) ص

واته: ثهمه کتيبيکي پر پيت و پيږه {مُبْرَكٌ} واته: پر پيت و پيږ، به ره مدار،
زور به فهر، ناردو و مانه ته خوارى (لِّدَّبَرُواْ عَيْنِيْهِ وَلِيَسْذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ) بو
ثوه ي له ثايه ته کاني ورد بنه وه، وه سه رهنجام خاوهن عه قلان په ندى ليوره بگرن،
که واته: به نه ندازه ي ثوه که ئينسان له قورپان ورد د بيه ته وه پيدا قول د بيه ته وه
سه رنجي دده، ده تواني نه ينيه کاني ده ست بخت، ده تواني له ثاماره کاني تي
بگا، وه ده تواني ليی به ره مهنه د بى، ثه وانه ش کين؟ (وَلِيَسْذَكَّرَ أُولُوْاْ الْأَلْبَابِ)
(أَلْبَاب) کوى (لب) اته: کاکل، خاوهن عه قلان، عاقل مهنان، په ندى لي
ورده گرن، که واته: به نه ندازه ي ثوه که ئينسان عه قلای خوی به کار ده يني، له
کتيبي خوا به هره مهنه د دهبی، دياره ثه وهش بوخوی بابه تيکي سه ربه خويه، من
کتيبيکم لهو باره وه نوو سيوه، به ناوونيشاني: (چون باشت له قورپان به هره مهنه د
ده بين؟) لهو کتيبه دا حوت قوناغم داناو، که مامه ليه يان پي له گهل قورپاندا
بکري، (خويندني، به سه ردا خوينترانه وه ي، ليور د بوونه وه ي، تيگه يشتني، په ندى لي
وه رگرتني، پي ته زکيه بووني، پاکسازي و چاکسازي پيکردني).

هۆكارى شهشهه: پارانهوه (الدعاء)

ئەمەش هۆكارى شهشهه له هۆكارهكانى نەفس تەزكىه بوون و، بەرهو خوا چوون و صالح بوون، دياره پارانهوه له خوا بەگشتى، دوو جۆره:

جۆرى يەكەم: پارانهوه داوا كردن له خوا (دعاء المسألة).

جۆرى دووهەم: پارانهوهى مەدح و سەناو رازو نياز كردن له گەلّ خوادا (دعاء العبادة).

مەرج نيه پارانهوه هەمووى بۆ داوا كردن بى، هەركات پارايەوه، شتيك له خوا داوا بكەى! بەلكو هەندى دوعاى پيغەمبەران كە له قورئاندا هاتوه، رازو نيازو موناجات و گفت و گوئيه له گەلّ خواى پەروردگاردا، مەرج نيه هەموو جارى شتيكى ديارى كراو، لەخوا داوا بكرى، مەدح و سەناو ستايشى خوا بۆخۆى گەورەترين دوعايه، وەك پيغەمبەرى خوا (صلى الله عليه وسلم) دەفەرموى:

(وَأَفْضَلُ الدُّعَاءِ الْحَمْدُ لِلَّهِ) أخرجه الترمذي برقم (٣٣٨٣) وقال: حسن غريب. والنسائي في الكبرى برقم (١٠٦٦٧)، وابن ماجه برقم (٣٨٠٠)، وابن حبان برقم (٨٤٦)، والحاكم برقم (١٨٣٤) وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضاً: الديلمي برقم (١٤١٤)، قال الشيخ الألباني: حسن، واته: ستايش كردنى خوا، باشتيرين پارانهوهيه له خوا.

چەند ئايەتيك له قورئانى بەرزو بە پيژ، سەبارەت بە كاريگەريى

پارانهوه لەسەر نەفس پاك و چاك بوون و، بەرهو خواچوون

خواى پەروردگار له زۆر شوئنان له قورئاندا فەرمانى كردوه: لىي بپاريئنهوهو رازو نيازى له گەلّدا بكەين، وە بەندايتيى بۆ بنويئين، بۆ ئەوهى شايبسته بين كە خوا تەقوا لەدلماندا جيگير بكا، وە ئيمانتيكى كامل لەدلماندا جيگير بى، با سەرنجى چەند ئايەتيك بەدين له قورئان، سەبارەت بە دوعاو پارانهوه، پاشان

باسی ته‌وه ده‌که‌ین، که چوَن دوعاو پارانه‌وه کاریگه‌ریی ده‌بی له‌سه‌ر ته‌وه‌ی
تینسان نه‌فسی ته‌زکیه بیی:

۱- خوی په‌رو‌رد گار ده‌فه‌رموی:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ غافر

واته: وه په‌رو‌رد گارتان فه‌رموی: لیم بیارینه‌وه، وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه، بیگومان
ته‌وانه‌ی له‌به‌رانبه‌ر به‌ندایه‌تیی کردن بو مندا، خو به‌زل ده‌گرن، به‌زه‌بوونیی
ده‌چنه دۆزه‌خه‌وه. ته‌م ثایه‌ته موباره‌که چهند شتیکی لی وهرده‌گیرین له‌بواری
له‌خوا پارانه‌وه‌دا:

یه‌که‌م: کیتان بینوه بو‌خوی داوا له‌خه‌لک بکاو به‌خه‌لکی بلی: وهرن داوای
شتم لی بکه‌ن؟ بو‌یه خوا سبحانه و تعالی خوی به‌به‌خشنده‌ترین (اکرم) ناو
بردوه، وه‌که ده‌فه‌رموی:

﴿اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ﴾ العلق

واته: بخوینه‌و په‌رو‌رد گارت هه‌ره به‌خشنده‌یه، بیگومان هه‌موو ته‌وانه‌ی که
به‌خشنده‌ن، به‌خشنده‌که‌یان زه‌رپه‌یه‌که له‌به‌خشنده‌یی خوی په‌رو‌رد گار، لی‌رده‌ا
ده‌فه‌رموی: په‌رو‌رد گارتان فه‌رموی: لیم بیارینه‌وه‌و داوام لی بکه‌ن، وه‌لامتان
ده‌ده‌مه‌وه.

دووه‌م: خوی بی هاوتا رایده‌گه‌یه‌نی: ته‌وانه‌ی له‌خوا ناپارینه‌وه، خو
به‌زل ده‌گرن، بو‌یه ده‌فه‌رموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ واته:
ته‌وانه‌ی له‌به‌رانبه‌ر عیباده‌ت و به‌ندایه‌تیی کردن بو مندا، خو به‌زل ده‌گرن، لی‌رده‌ا
ته‌وه‌مان بو‌روون ده‌بیته‌وه که هه‌ر که‌سی له‌خوا نه‌پارینه‌وه‌و، چاوه‌روانی له‌خوا
نه‌بی و، داوا له‌خوا نه‌کا: خو به‌زل گره، چونکه هه‌ندی له‌خه‌لکی نه‌زانی
بواری ته‌سه‌ووف گوتووایانه: تیمه پیویست ناکات، داوا له‌خوا بکه‌ین، خوا
بو‌خوی ده‌زانی چیمان له‌دل‌دایه!!، نا، داواکردن له‌خوا بو‌خوی عیباده‌ته، خوا

بوځوی پيی خوشه داوای لیږکې، له سوږه‌تی (الفاتحه) دا نیمه ده‌خوینین:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾ الفاتحه

واته: بهس تو دپه‌رستین، وه داواش بهس له‌تو ده‌کین، داوا کردن له خوا، به‌شیکه له عبادت و به‌ندایه‌تی کردن بو خوا.

سینهم: دوعاو پارانه‌وه عبادته، چونکه خوا پی‌شی ده‌فرموی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ واته: په‌رورد گارتان فرموی: لیم بیارینه‌وه، وه لا‌متان ده‌ده‌مه‌وه، دواپی ده‌فرموی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي﴾ (عن عبادتي: أي عن دعائي)، نه‌وانه‌ی که لیم ناپارینه‌وه واته: من ناپه‌رستن. که‌واته: دوعاو پارانه‌وه واته: په‌رستن، مه‌به‌ستم نه‌ویه که که‌سانیک ده‌چن له که‌سینک یان قه‌بریک یان مه‌زارگه‌یه‌ک ده‌پارینه‌وه، تنجا پی‌شیان وایه نه‌وه‌ی ده‌یکه عبادت نیه!، نه‌خیر، نه‌ه‌تا به‌ده‌قی ثایه‌ت بومان روون بو‌وه، که پارانه‌وه عبادته.

۲- له ثایه‌تیکی دیکه‌دا خوی تاک و پاک ده‌فرموی:

﴿ادْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٥٦﴾ الأعراف

واته: له په‌رورد گارتان بیارینه‌وه به کروزانه‌وه لا‌لانه‌وه به په‌نه‌انی، بی‌گومان خوا سنوور شکیانی خو‌شناوین، وه به‌ترس و نومیده‌وه له خوا بیارینه‌وه، بی‌گومان به‌زیی خوا له چاکه‌کارانه‌وه نزیکه.

ليړمدا خواى پهرورددگار چوار نهدمبى پارانه‌وه‌مان فير ده‌کا:

نهدمبى يه‌که‌م: خوا عز وجل فهرموويه‌تى: به لالانه‌وه‌و کړووزانه‌وه‌وه له خوا بپارېنه‌وه، نه‌ک به فيزو که‌شخه‌وه، به‌لکو به مل که‌چيى و خو بچووک‌کردنه‌وه‌وه به‌رانبهر خواى به‌خشهر، پاشان با به‌په‌نه‌نهيى بي و پيوست ناکا له‌نيو خه‌لکدا هاوار بکه‌ن.

رږوژيک پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) له گهل کو‌مه‌ليک له هاو‌هلانى له سه‌فه‌ريک بوون، به‌ده‌نگى به‌رز دوعاين ده‌کرد، فهرمووى:

(إِرْبَعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ فَإِنَّكُمْ لَا تَدْعُونَ أَصَمَّ وَلَا غَائِبًا) أخرجه البخاري برقم (۲۸۳۰)، ومسلم برقم (۲۷۰۴)، وأبو داود برقم (۱۵۲۶)، وأخرجه أيضًا: أحمد برقم (۱۹۵۳۸)، والنسائي في الكبرى برقم (۷۶۷۹)، وأبو يعلى برقم (۷۲۵۲)، وابن أبي عاصم برقم (۶۱۸).

واته: خوټان نه‌زيه‌ت مه‌دن، نيوه‌وه‌وى لى دپارېنه‌وه، نه‌که‌ر‌وه‌و نه‌نادياريشه، (تاگای ليتان نه‌بي).

ننجا که‌هه‌ندى به‌و بو‌نه‌وه‌ه پرسیاريان له پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) کرد: ثايا په‌روه‌ردگارمان دووره‌بانگى لى بکه‌ين، ياخود نزيکه‌و له‌به‌ر خو‌مانه‌وه‌ داواى لى بکه‌ين؟ خواى په‌روه‌ردگار له‌و باره‌وه‌ فهرمووى:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ

فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (البقرة: ۱۸۶)

واته: وه ته‌گه‌ر به‌نده‌کانى من پرسیارى منيان لي‌کردى (ثايا دوورم يا نزيک؟) با دلنيابن: من لييان نزيکم، هه‌رکه‌سى بانگم بکا، وه‌لامى ده‌ده‌مه‌وه، با ته‌وان به‌ده‌م بانگى منه‌وه‌ بين، وه با ثيمانم پى بينن بو‌ته‌وى رپى راست بگرن، يانى: ته‌گه‌ر يه‌کى ثيمانى هه‌بى و به‌ده‌م بانگه‌وازی خواوه‌بچى، شايسته‌ى ته‌وه‌ ده‌بى داواکاريه‌کانى وه‌لام بدرينه‌وه.

نډه بهی دوهم: که ده فهرموی:

﴿إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ﴾

بینگومان خوا ده ست درېژکاران و تیپه پینه رانی خوش ناوین. ته مه ته وهی لی ده فامریتته وه، که ده گونجی هندی جار ئینسان زیده پوی بی کاو سنور بیه زینی، له دوعادا، وهك دوايي باسی ده کین.

نډه بهی سیهم و چوارهم: که ده فهرموی:

﴿وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ﴾

واته: له خوا بیارینه وه به ترس و ئومیده وه، هم ترستان هه بی له سزای خوا، هم ئومیدتان هه بی به رهمی خوا، بینگومان رهمی خوا له چاکه کارانه وه نریکه.

۳- وه له سوړه تی (الكهف) دا نایه ته کانی (۲۷-۲۸) دا خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی:

﴿وَاتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَلَنْ يَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۚ ﴿٢٧﴾ وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ ۖ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ دِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا ۚ ﴿٢٨﴾﴾

به پیغه مبر (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی: ته وهی له کتیبی خوا بو ت سروش کراوه بو ت دابه زیتراوه، بیخوینه وه، گوړهر نیه بو وشه کانی خوا، وه له جیاتی خوا، هیچ په نات نین، وه خو ت رابگره له گه ل ته وانه دا که به بیانیان و ئیواران له په روه رد گاریان ده پارینه وه، په زامه ندی خویان ده وی، {یا خود پروو دیداری خویان ده وی} وه چاوت له سهریان لاهه ده (واته: چاوت هر له سهریان بی و ناگات لیان بی)، به هو وی ویستنی جوانی دنیاوه ناگات له ورش و پرووتانه نه بری، وه به قسه ی ته وانه مه که که دلیانمان بی ناگا کردوه له یادی خو مان،

وه به دواى ثاره زوى خوى كه وتوه و سهره نجامى بریتیه له سهر به فته تاروت
چوون و تیدا چوون.

كه واته: لیردها پیغه مبه ر (صلی الله علیه وسلم) فهرمانی پیکراوه كه كتیبی خوا
بخوینیتته وه، وه نهو كه سانهش كه به یانیان و تیواران له خوا ده پارینه وه، ناگای
لییان بی چاوی له سهریان بی، وه نه كه ویتته ژیر کاریگه ریی دنیا په رستان.

**کاریگه ریی پارانه وه له سهر ته زکیه ی نه فس و، پاک و چاک بوون
و، بهر و خوا چوون، له چهند فهرمووده یه کی پیغه مبه ری
خوادا (صلی الله علیه وسلم)**

۱- پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

(الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ)، أخرجه أحمد برقم (۱۸۴۱۵)، وابن أبي شيبة برقم (۲۹۱۶۷)، والبخاري
في الأدب المفرد برقم (۷۱۴)، وأبو داود برقم (۱۴۷۹)، والترمذي برقم (۲۹۶۹) وقال: حسن صحيح،
والنسائي في الكبرى برقم (۱۱۴۶۴)، وابن ماجه برقم (۳۸۲۸)، وابن حبان برقم (۸۹۰)، والحاكم برقم
(۱۸۰۲) وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۱۱۰۵)، وأخرجه أيضًا: الطبراني في
الصغير برقم (۱۰۴۱)، والقضاعي برقم (۲۹). قال الشيخ الألباني: صحيح، وقال شعيب الأرناؤوط:
إسناده صحيح.

واته: له خوا پارانه وه بریتیه له عبادت و به نديا به تی بو خوا.

۲- عَنْ أَبِي كَعْبٍ صَاحِبِ الْحَرِيرِ حَدَّثَنِي شَهْرُ بْنُ حَوْشَبٍ قَالَ قُلْتُ لِأُمِّ سَلَمَةَ يَا أُمَّ
الْمُؤْمِنِينَ! مَا كَانَ أَكْثَرُ دُعَاءِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا كَانَ عِنْدَكَ؟ قَالَتْ كَانَ
أَكْثَرُ دُعَائِهِ {يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ} قَالَتْ: فَقُلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا أَكْثَرَ
دُعَاكَ يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ! قَالَ: {يَا أُمَّ سَلَمَةَ إِنَّهُ لَيْسَ آدَمِيٌّ إِلَّا
وَقَلْبُهُ بَيْنَ أَصْبُعَيْنِ مِنْ أَصَابِعِ اللَّهِ، فَمَنْ شَاءَ أَقَامَ، وَمَنْ شَاءَ أَزَاغَ}. أخرجه الترمذي برقم
(۳۵۲۲) وقال: حسن، وأخرجه أيضًا: أحمد برقم (۲۶۶۱۸)، قال الشيخ الألباني: صحيح، وقال شعيب

الأرنؤوط: حديث صحيح بشواهد، وهذا إسناد ضعيف لضعف شهر بن حوشب.

ئوممو سەلەمە يەككە لە ھاوسەرە بەرپزەکانی پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دایکانی برواداران خوا لییان رازی بی، دەلی: پیغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) کاتیک لە لای ئوممو سەلەمە دەبوو لە مائەکەى ئەودا دەبوو، بەزۆریی ئەو دوایەى دەکرد دەیفەرموو: (ئەى ھەلگێرەوێ دڵان! دڵم بچەسپینە لەسەر دینەکەت)، ئوممو سەلەمە دەلی: گوتم ئەى پیغەمبەری خوا! زۆر ئەو دوایە دەکەى: ئەى ھەلگێرەوێ دڵان! دڵم لەسەر ئایینەکەت بچەسپینە! پیغەمبەری خواش (صلی اللہ علیہ وسلم) فەرموو: (ئەى ئوممو سەلەمە! ھیچ دلیک نیه لە دلی ئینسانەکان، مەگەر لەنیوان دوو پەنجە لە پەنجەکانی خوادایە، ئنجا ھەر کەسیکی بیەوى، دلی رادەگرێ لەسەر دینەکەى و، ھەر کەسیکیشى بوی دلی لادەدا)^(۱).

.....

(۱) ھەلبەتە لێرەدا مەبەست ئەو نیه خۆی بەرز لە بەندەکانی لە بەھانەبی، یاخود لە گۆترە ھەندیکیان بچەسپینە لەسەر دین و ھەندیکیشان لایدا، بەلکو مەبەست ئەو نیه کە دەبی ئینسان ھەمیشە بەخواوە پەیوەست بی، و، ھەمیشە ئاگای لەخۆی بی و بە دوو پۆژووو چوار پکات نوێژ لە خۆی بابی نەبی، پیتی وابی لە ھەموو ئاوان پەریوەتەو! ھەمیشە لەو ڕووەوە لەخۆی وریا بی، و، ئاگای لەخۆی بی، وە بزانی کە ئەگەر چاکەییەکیشى لەدەست ھاتو، بە چاکەو یارمەتی و ھیدایەتی خوا، وە پیتی لەخۆ بابی نەبی و لەخۆی دەرئەچێ، ئەگەرنا مەبەست ئەو نیه ئینسان بە گومانەو لەگەڵ خۆی خۆیدا مامەلە بکا، بێگومان خوا لەکەس لە بەھانە نیه گومرای بکا، سەری لی بشیوین، وە خوا لە گۆترە سەر لەکەس ناشیوین، بەلکو خوا سبھانە و تعالی بۆخۆی دەفەرموی:

﴿ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنْتُمْ وَكَانَ

اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ﴾ (النساء، ۱۲۷)

واتە: خوا چیداو لە سزادانی ئیو، ئەگەر ئیو سوپاسگوزارو ئیماندار بن؟!، بێگومان خوا بۆخۆی سوپاسگوزار (سوپاسی بەندەکانی دەکا)ی زانایە. وە خۆی بەبەزەبی رەحمەتی پیش توورە بوون و غەزەبی کەوتۆتەو، وە فەرموو: (إِنَّ رَحْمَتِي سَبَقَتْ غَضَبِي) البخاری برقم: (۶۹۶۹)، ومسلم برقم: (۲۷۵۱)، وە خوا سەدو بیست و چوار ھەزار (۱۲۶۰۰۰) پیغەمبەری ناردو، وە ئەو ھەموو کتیبەى ناردوون، بۆ ئەو بەندەکانی ھیدایەت وەرگیرن

ننجا کاریگه‌ریی دوعا له ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، له‌وه‌دا دهرده‌که‌وئ، که تو کاتی له خوا ده‌پارټیه‌وه: چ بو ته‌وه‌ی به‌لایه‌کت لی لایدا، چ داوای لی‌بکه‌ی بو ته‌وه‌ی ثاواتیکت بو بینیتته‌دی، یاخود هر رازو نیازی له‌گه‌لدا بکه‌ی، بی ته‌وه‌ی شتیکی لی داوا بکه‌ی، که بی‌گومان نیمه‌هه‌میشه پیوستمان به‌خوای په‌روهرد گاره‌و نیازمه‌ندی خوای په‌روهرد گارین، وه‌ک ده‌فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ﴾ ۱۵ ﴿ فاطر

واته: ئه‌ی خه‌ل‌کینه! ئیوه‌ نیازمه‌ندی خوان (ئیوه‌ پیوستتان به‌خوایه)، وه‌خوا ده‌وله‌مه‌ندی ستایش کراوه، واته: خوای بین‌ياز پیوستی به‌ئیوه‌ نیه، ته‌گه‌ر ئیوه‌ش ستایشی خوا نه‌کهن، خوای به‌رزو مه‌زن هر ستایش کراوه، به‌لام ئیوه‌ پیوستتان به‌خوای په‌روهرد گاره، ننجا کاتی‌ک که ئینسان له‌خوا ده‌پارټیه‌وه، بی‌گومان ته‌و په‌یوه‌ندیی گه‌رم و توندو تو‌له‌له‌گه‌ل خواوه‌ ته‌و رازو نیاز کردنه له‌گه‌ل خوا‌دا، کاریگه‌ریی ده‌بی، له‌سه‌ر ته‌وه‌ی ته‌و نه‌فسه‌ پاک و چاک بی، وه‌ شه‌یتان لی‌ی دوور بکه‌وئته‌وه.

له‌نوره‌ کومه‌لایه‌نیه‌کان له‌که‌لانی

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

راځه‌یاندنی مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

که‌نالی

راځه‌یاندنی مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

Telegram WhatsApp Messenger

راځه‌یاندنی مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

راځه‌یاندنی مه‌کنه‌بی ماموستا علي بابير

و بیاباته به‌هسته‌وه، که‌واته: ده‌بی نیمه‌ ټاگادارین، ته‌و فره‌مایشته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که جاری وا هه‌یه‌ ره‌نگه‌ گپ‌ه‌وه‌ (راوی) فره‌مووده‌که‌ به‌کورتیی هی‌نابی و، ره‌نگه‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) درټرتر ته‌مه‌ی فره‌مووې، یان پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ثاوای فره‌مووه، بو چاره‌سه‌ری نه‌خوشیه‌ک که بریتیه له‌نه‌خوشیی له‌خوبایی بوون، (الغور) به‌لام له‌شوئیکي دیکه‌دا ته‌و مه‌به‌سته‌ ته‌واو بکا.

چهند نهده بیکی دوعا کردن

یه کمه:

له فەرمايشتيکي پیغه مبهري خوادا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه، که رُوژيک يه کي دوعای کردو پاراپيه وه، يه کسهر دوعايه که ی کرد، پیغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: ټهو کابرايه په له ی کرد، ده بوو پیښی ستایش و سه نای خوا بکاو، سه له وات له سهر پیغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) بدا، ټنجا دوعاکه ی بکات^(۱).

دووه م:

ده بی ټینسان به دلنیا یی وه به متمانه به خو بوونه وه به پروا به خوا بوونه وه دوعاکه ی بکا، وه ک پیغه مبهري خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرمووی: (ادْعُوا اللَّهَ وَأَنْتُمْ مُوقِنُونَ بِالْإِجَابَةِ) أخرجه الترمذي برقم (۳۴۷۹) وقال: حديث غريب، والحاكم برقم (۱۸۱۷)، وقال: مستقيم الإسناد، وتعقبه الذهبي في التلخيص بأن فيه صالح المري متروك، وأخرجه أيضاً: ابن أبي حاتم كما في تفسير ابن كثير (۷/۴)، والطبراني في الأوسط برقم (۵۱۰۹)، قال الألباني: حسن.

واته: له خوا بپارینه وه یه قینتان هه بی که خوا وه لامتان ده داته وه. به لام ده بی بزاین که ده فهرمووی: وه لامتان ده داته وه، مه رج نیه یه کسهر ټهو شته بو جیه جی بکا، چونکه له فهرمووده ی پیغه مبهردا هاتوه (صلی الله علیه وسلم) ههر که سی دوعا بکاو ده ست بو خوا بهرز بکاته وه، خوا یه کي لهو سیپانه ی بو ده کا:

۱- یان شته که ی بو جیه جی ده کا.

۲- یان به قه ده ر ټهو پاداشتی ده داته وه.

۳- یان به قه ده ر ټهو به لای لی لاده دا.

.....

(۱) عَجَلْ هَذَا ...

به‌لام گرنګ ته‌وهیه ته‌و دوعایه زایه نابې، چونکه خوا به‌خشندهیه، وهك له
فهرموده‌دا هاتوه كه پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:

(إِنَّ رَبَّكُمْ حَيِّيٌّ كَرِيمٌ يَسْتَحْيِي مَنْ عَبْدِهِ أَنْ يَرْفَعَ إِلَيْهِ يَدَيْهِ فَيَرْدُهُمَا صَفْرًا، أَوْ قَالَ:
خَائِبَتَيْنِ) أخرجه أبو داود برقم (۱۴۸۸)، وابن ماجه برقم (۳۸۶۵)، وابن عساكر (۴۶۵/۵۸)
قال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: خوا به‌شهرم و به‌پړزه، شهرم ده‌كا به‌نده‌كه‌ی ده‌ستی بو لا به‌رز بکاته‌وه،
ده‌سته‌کانی به‌ خالیی به‌پړی بکاته‌وه، یان فهرمووی بی، ته‌نجام.

به‌لې بیگومان خوی په‌روه‌دگار داوای لیبرې، وه‌لام ده‌داته‌وه، به‌لام مه‌رج
نیه ته‌وه‌ی تو ته‌وه‌ی، بیکات، جاری وایه ته‌وه‌ی تو داوای ده‌كه‌ی بو تو خراپه،
خوای په‌روه‌دگار شتیکی باشترت بو ده‌كا، وه جاری وا هه‌یه نیستا بو ت ناكاو
دواتر بو ت ده‌كا، وه ته‌گه‌ر دواتر بو ت بكا، باشته‌ له‌وه‌ی نیستا بیكا، من ته‌وهم
له ژیانې خو‌مدا زور بینویه، جاری وایه تو به‌په‌له‌ی داوایه‌كت بو بیته دی،
به‌لام نه‌خیر ته‌گه‌ر بیته دی زهره‌ری لی ده‌كه‌ی، یان جاری وا هه‌یه كه‌سیك
له كه‌سیك تووړه ده‌بی، دایك و باب، له رو‌له‌یان، برا له برای و، تووکی لی
ده‌كا، ته‌گه‌ر تووکه‌كه‌ی^(۱) گیرا بی، زهره‌ر ده‌كا.

سپیه‌م:

هه‌لېژاردنی کات و شوینی گونجاو بو دوعا کردن، بو وینه: پرسیار له
پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کراوه:

(قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الدُّعَاءِ أَسْمَعُ؟ قَالَ: {جَوْفَ اللَّيْلِ الْآخِرِ،
وَدُبُرِ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوبَاتِ}) أخرجه الترمذي برقم (۳۴۹۹) وقال: حسن، والنسائي في
الكبرى برقم (۹۹۳۶)، قال الشيخ الألباني: حسن.

گوتراوه ته‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا! کامه دوعا گیرا ده‌بی؟ فهرموویه‌تی: (له قوولایی
شه‌ویداو، دواي نو‌یژه فهرزه‌کان (ته‌و دوعایانه‌ی له ته‌حییاتدا ده‌خو‌نړین)).

(۱) تووک: نرای خراپ.

هه‌روه‌ها دوعا کردن له‌و کاته‌دا که ئینسان له سه‌جده دایه، وه‌ک ده‌فه‌رموی: (أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ فَأَكْثَرُوا الدُّعَاءَ) أخرجه مسلم برقم (٤٨٢)، وأبو داود برقم (٨٧٥)، والنسائي برقم (١١٣٧). وأخرجه أيضاً: أحمد برقم (٩٤٤٢)، وابن حبان برقم (١٩٢٨)، والبيهقي برقم (٢٥١٧).

واته: کاتی‌ک که به‌نده له کر‌نوش و دایه، له هه‌موو کاتان له په‌روه‌رد‌گاری نزیک‌تره، دوعای زۆر تیدا بکه‌ن.

ئنجای شوی‌نه‌کانی تر وه‌ک: ته‌واف، مزگه‌وت، مه‌قامی ئیبراهیم، له نیوان ږوکنی یه‌مان و به‌رده په‌شه‌که (حجر الأسود)، ئینسان ده‌بی ته‌وکات و شوی‌انه هه‌لب‌زیږی بۆ دوعایه‌کانی.

چوارهم:

دوعا ده‌بی به‌پیی پ‌یوستی بی و ئینسان ته‌ماشای بکای بزان: چ شتیکی زۆر پ‌یوسته، ته‌وه له خوا داوا بکات و پ‌پار‌یت‌ه‌وه.

من تېبینیم هه‌یه له‌سه‌ر هه‌ندی له مام‌وستایان، به تایبته له په‌مه‌زانان له دوعای نویژی وه‌تردا دوا‌ی ته‌راویح، دین چاره‌گی‌ک بیست ده‌ققه، تانیو سه‌عات، دوعا ده‌که‌ن خه‌لک هه‌مووی ده‌ست و پ‌یه‌کانی شل ده‌بن، هه‌رچی دوعا هه‌یه ده‌یه‌نی! که من پ‌یم وایه ته‌وه لاسایی کردنه‌وه‌ی هه‌ندی له‌و مه‌لاو شی‌خانه‌ی عه‌ره‌بستانی سعودیه‌یه، وه پ‌یشم وایه ته‌وه له‌گه‌ل سوننه‌ت نایه‌ته‌وه، چونکه پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هه‌رگیز ته‌وه هه‌موو دوعایه‌ی به‌یه‌که‌وه نه‌کردوون، دوعایه‌کانی دیارن، بۆیه ده‌بی به‌پیی حال و مه‌قام، له کاتیکی دیاری کراودا، بۆ چه‌ند مه‌به‌ستیکی دیاری کراو چه‌ند دوعایه‌ک بکری، به‌لام هه‌رچی دوعا که پ‌یغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کردوونی، هه‌موویان له‌یه‌ک کاتدا بکری، پ‌یم وایه ته‌وه له سوننه‌ت دوور ده‌که‌و‌یت‌ه‌وه، نالیم ناشه‌رعییه، به‌لام پ‌یغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) ته‌وه هه‌موو دوعایانه‌ی به‌یه‌که‌وه نه‌کردوون، ئیمه‌ش پ‌یوسته خوا به‌و شی‌وه‌یه بپه‌رستین که خوی بۆی دیاری کردوون، له ږی پ‌یغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (صلی الله علیه وسلم).

پېنجم:

ئینسان دهبی له پارانه وه کیدا خوئی دوور بگری له گوناح، وه له پچراندنی په یوهندی خرمایه تی، وه دهبی حلال خور بی و خوئی له حرام پیاریزی.

شه شهم:

دوعا كردن به دیلی هوكاره كان نیه، ئینسان دهبی پیشی هوكاره كان دایین بكاو هه رچی له دهستی دی بیكا، ئنجا دواپی پاش نه وهی هوكاره كانی گرتنه بهر ووزهی خوئی سهرف كرد، ئنجا له خوا پیاریته وهو بلی: خواجه! نه وهی پیم كراوه كردوومه، ئنجا نورهی تویه، نهو جوړه دوعایه زور پیده چی قبول بی، به لام ئینسان هیچ هوكاریك نه گریته بهرو هه موو شته كان له خوا داوا بكا، نه دی خوا، توی بوچی خولقاندوه؟ خوی گه وره مه دحی (ذو القرنین) دهكاو ده فهرموئی:

﴿إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا﴾ (۸۴) ﴿فَاتَّبَعَ سَبَبًا﴾ (۸۵) ﴿الْكُهَفِ﴾

واته: بو هه موو شتیك هوكاریكمان پیدا بوو، به دواپی هوكاره كه كهوت، وه پیی ده گه یشته ئامانج. كه واته: دهبی له ریی هوكاره كانه وه بو ئامانجه كان بچین، به لام له پشت هوكاره كانه وه خوی بالادهست ههیه، وه نه گهر خوا بیهوی نهو هوكارانه بهرهم به دهست دین و، نه گهر نه شیهوی، نهو ئامانجهی تو دهتهوی، لیان ناكه ویتته وهو نایه ته دی.

له نوره كۆمهلایه ئییهكان لهكهلانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابیر/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

علي بابیر/ AliBapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

كهفانی
راكه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

AliBapir

Google Play

App Store

علي بابیر/ AliBapir

Whatsapp

Telegram

Phone

QR Code 1

QR Code 2

QR Code 3

راكه یاندنی مهكتهبی ماموستا عهلی بابیر

هوکارى حوتهم: خه‌لوه کيشان - الاعتكاف

کورد‌ه‌وارى خو‌مان به چوونه ئيعتيكاف ده‌لین: خه‌لوه کيشان، پسپوران و شاره‌زيانى بوارى ته‌زکيه‌ى نه‌فس، چوونه ئيعتيكاف به هوکارىکى گرنګ و کارىگه‌رى ته‌زکيه‌ى بوونى نه‌فس ده‌زان، سه‌ره‌تا با بزانيں ئيعتيكاف له ته‌صلی زمان و زاراوه‌ى شه‌رعدا واتای چييه؟

۱- (راغب الأصفهاني) گوتوويه‌تى:

(العُكُوف: الإِقْبَالُ عَلَى الشَّيْءِ وَمُلَازَمَتُهُ عَلَى سَبِيلِ التَّعْظِيمِ لَهُ، وَالْإِعْتِكَافُ فِي الشَّرْعِ: هُوَ الْإِحْتِبَاسُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى سَبِيلِ الْقُرْبَةِ)^(۱).

واته: (العكوف) له ته‌صلی زمانى عه‌ره‌بيدا بريتيه له‌وه كه ئينسان پروو بکاته شتيك و خوو بداته شتيك، وه پييه‌وه په‌يوه‌ست بى، به‌شيويه‌ك ته‌و شته‌ى به‌لاوه گه‌وره‌و گرنګ بى.

به‌لام له زاراوه‌ى شه‌رعدا، ئيعتيكاف بريتيه له مانه‌وه له مزگه‌وتدا به‌مه‌به‌ستى له‌خوا نزيك بوونه‌وه.

۲- (الجرجاني) ده‌لې:

(الإِعْتِكَافُ: تَفْرِيقُ الْقَلْبِ عَنِ شُغْلِ الدُّنْيَا وَتَسْلِيمُ النَّفْسِ إِلَى الْمَوْلَى)^(۲).

واته: ئيعتيكاف بريتيه له: دل خالى كړدنه‌وه له سه‌رگه‌رم بوون به دنياوه، وه خو سپاردن به سه‌ره‌رشتيار، كه دياره مه‌به‌ست پي په‌روه‌ردگاره.

(۱) مفردات ألفاظ القرآن- راغب الأصفهاني- ص ۵۷۹.

(۲) التعريفات- ص ۲۳.

۳- (عبدالرحمن بن ناصر السعدی) ده‌لی:

(الْإِعْتِكَافُ: وَهُوَ لُزُومُ الْمَسْجِدِ لِبَطَاعَةِ اللَّهِ تَعَالَى، وَانْقِطَاعاً إِلَيْهِ^(۱)).

واته: ئیعتیکاف بریتیه له مانه‌وه له مزگه‌وت، به‌مه‌به‌ستی فه‌رمانبه‌ریی خوای به‌رز، وه خو‌دابه‌رین به‌لای خوادا، واته: خو‌یه‌کلاکردنه‌وه‌و خو‌ساغ‌کردنه‌وه‌و بو‌خوا، وه‌ک خوا سب‌حانه و تعالی ده‌فه‌رموئ:

﴿وَأَذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا﴾ (المزمل (أَيُّ: وَانْقِطَعَ إِلَيْهِ انْقِطَاعًا)

واته: خو‌ت به‌لای خوادا دابه‌ره ده‌ست له شتی دیکه‌دا به‌رده، که له‌و حاله‌تی ئیعتیکافه‌ دای، با هه‌موو ته‌رکیزت هه‌موو دل و ده‌روونت، هه‌موو فیکرو هو‌شت، سه‌رگه‌رمی یادی خواو تی‌که‌ل بوون بی له‌گه‌ل تا‌عه‌تی خوادا.

۴- دیاره له‌ قور‌ئاندا له‌چهند شو‌ئیکدا با‌سی ئیعتیکاف کراوه، به‌لام به‌ وشه‌ی: (العاکف)، یان (العاکفون)، وه‌ک خوای په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموئ:

﴿سَوَاءٌ أَلْعَكِفُ فِيهِ وَالْبَاءُ﴾ (الحج

که با‌سی مزگه‌وتی چه‌رام ده‌کا خوا سب‌حانه و تعالی ده‌فه‌رموئ: ئه‌وه‌ی که تییدا ده‌می‌نیه‌وه (واته: تییدا نی‌شته‌جی ده‌بی)، وه ئه‌وه‌شی له‌ ده‌روه‌ه‌ی، یه‌کسان، واته: هه‌موویان ئه‌رک و مافیان وه‌ک یه‌ک وایه له‌ مزگه‌وتی چه‌رامدا. هه‌روه‌ها له‌ سوور‌ه‌تی (البقرة) دا خوای په‌روه‌دگار له‌ سیاقی ئایه‌تی‌که‌دا که با‌سی چه‌ند حوکمیکی ر‌و‌ژووه‌وانان ده‌کا، که ده‌بی چ‌و‌ن مامه‌ل بکه‌ن له‌ گه‌ل مال و خیرانیاندا؟ ده‌فه‌رموئ:

﴿وَلَا تُبْشِرُوهُمْ وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسْجِدِ﴾ (البقرة

واته: مه‌چه‌ لای هاوسه‌ره‌کانتان له‌ کاتی‌که‌دا ئیوه له‌ مزگه‌وتدا ماونه‌وه، به‌مه‌به‌ستی خوا په‌رستی (واته: چ‌و‌نه‌ته‌ حاله‌تی ئیعتیکافه‌وه)، وه‌ک ز‌و‌ربه‌ی هه‌ره ز‌و‌ری زانایان ده‌لین: ئه‌مه ئه‌وه‌شی لی وهرده‌گیرئ، به‌ل‌کو نه‌مبینیوه

(۱) تیسیر الک‌ریم المنان فی تفسیر کلام الرحمن، ص ۸۷.

هیچ زانیه‌ک پیچه‌وانه‌ی نه‌و رایه‌ی هه‌بی، که ئیعتیکاف ته‌نیا له مزگه‌وتدا دروسته.

۵- (ابن کثیر) له ته‌فسیره‌که‌ی خویدا دوا‌ی نه‌وه‌ی قسه‌ی هه‌ندی له زانیان دینی له‌سه‌ر نه‌وه‌ی که بابای خه‌لوه کیش (معتکف) ده‌بی چۆن ره‌فتار بکا؟ ده‌لی:

(وَهَذَا الَّذِي حَكَا عَنْ هَؤُلَاءِ الْعُلَمَاءِ، هُوَ الْأَمْرُ الْمُتَّفَقُ عَلَيْهِ عِنْدَ الْعُلَمَاءِ، أَنَّ الْمُعْتَكِفَ يَحْرُمُ عَلَيْهِ النِّسَاءُ، مَا دَامَ مُعْتَكِفًا فِي مَسْجِدِهِ، وَلَوْ ذَهَبَ إِلَى مَنْزِلِهِ لِحَاجَةٍ لَا بُدَّ لَهُ مِنْهَا، فَلَا يَحِلُّ لَهُ أَنْ يَتَلَبَّثَ فِيهِ إِلَّا بِمِقْدَارٍ مَا يَفْرُغُ مِنْ حَاجَتِهِ تِلْكَ، مِنْ قَضَاءِ الْغَائِطِ، أَوْ الْأَكْلِ)^(۱).

واته: نه‌وه‌ی که له‌و زانیانه‌وه گپ‌راویه‌ته‌وه، نه‌وه شتی‌که که هه‌موو زانیان له‌سه‌ری کو‌ده‌نگن، که که‌سی‌ک چۆته ئیعتیکافه‌وه، ئا‌فره‌تی لی قه‌ده‌غه‌ن (واته: ناب‌ی بچی‌ته لای هاوسه‌ری) تا‌کو نه‌و کاته‌ی له مزگه‌وت له ئیعتیکاف دایه، (وه له دلی خو‌ی گرتوه‌ی نه‌ته‌ی لی هینا‌وه، تا‌کو نه‌و کاته‌ ته‌واو ده‌بی، بوی نیه بچی‌ته لای هاوسه‌ری و له‌گه‌لی جووت بی، یا‌خود ما‌چی بکا)، وه ته‌گه‌ر بو کار‌یکیش که پی‌ویست بی، بچی‌ته‌وه مالی، بوی نیه بمینی‌ته‌وه، مه‌گه‌ر به نه‌ندازه‌ی نه‌وه که کاره‌که‌ی ته‌واو ده‌کا، وه‌ک تاره‌ت گرتن و نان خواردن.

(ئه‌مه‌ش نه‌وه‌ی) لی وه‌رده‌گیری که مه‌رجی چوونه ئیعتیکاف به‌ر‌و‌ژوو بوون نیه، واته: به‌ر‌و‌ژوو بوون له کاتی ئیعتیکافدا مه‌رج نیه، به‌لام زۆری‌ک له زانیان وایان پی باش بووه که بابای ده‌چی‌ته ئیعتیکافه‌وه، وا باشه به‌ر‌و‌ژووش بی.

چه‌ند روونکردنه‌وه‌یه‌ك دهربارمى ئيعتيكاف

روونکردنه‌وه‌ى يه‌كه‌م:

دهبى ئينسان له كاتى ئيعتيكافدا، بيجگه له يادى خواو، قورپان خویندن و، نوڤرو تاعه‌ت و، بىركردنه‌وه‌و سه‌رگه‌رم بوون به‌و شتانه‌ى كه په‌يوه‌نديان به‌خواى په‌روه‌رد گاره‌وه‌ه‌يه، نابى به‌هيچ شتيكى ديكه‌وه‌ سه‌رقال بى، مه‌گه‌ر شتيك كه زور پيوست بى، بو وينه: كه سيك پرسیاريكى لى ده‌كا، يان كاريكى زور پيوست ديتته پيشى، ته‌گه‌رنا به‌پي توانا دهبى خو‌ى يه‌كلا بكاته‌وه، بو ته‌و مه‌به‌سته‌ى كه بوى چوته ئيعتيكافه‌وه، كه بريتيه له يادى خواو، نزيك كه‌وتنه‌وه له خوا سبحانه و تعالى، ته‌نانه‌ت هه‌ندى زانايان ده‌لين: كاتيک كه له ئيعتيكافدايه، سه‌ردانى نه‌خوش و، چوونه ته‌عزيه‌و، سه‌ردانى خزمان، كه ته‌وانه هه‌مويان شتى گرنگ، له كاتى چوونه ئيعتيكافدا، نابى ته‌وانه‌ش بكا، مادام نيه‌تى ئيعتيكافى هيناوه، هه‌نديكيش ده‌لين: ته‌و شتانه‌ى له خودى خوينا‌ندا خي‌رن، پيچه‌وانه‌و دژ نين له گه‌ل ئيعتيكافدا، به‌مه‌رجى ته‌وه‌نده كاتيان نه‌وى كه واى لي‌بكا، مانه‌وه‌كه له مزگه‌وت، شتيكى واى لى نه‌ميني‌ته‌وه.

روونکردنه‌وه‌ى دووه‌م:

واباشتره ئيعتيكاف له مانگى ره‌مه‌زанда بى، زوربه‌ى زانايان وايان گوتوه، به‌تاييه‌ت له ده (۱۰) شه‌وى كو‌تايى مانگى ره‌مه‌زان، له‌و باره‌شه‌وه چه‌ند فه‌رمووده‌يه‌ك هه‌ن، بو وينه:

(عَنْ ابْنِ عُمَرَ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ {كَانَ يَعْتَكِفُ الْعَشْرَ الْأَوَّخِرَ مِنْ رَمَضَانَ}. رواه أبو داود برقم (۲۴۶۴)، وابن ماجه برقم (۱۷۷۰) والترمذي برقم (۷۹۰)، قال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: عه‌بدو‌للاى كورى عومه‌ر خوا له‌خوى و بابى رازى بى ده‌لى: پيغه‌مبه‌رى

خوا (صلی الله علیه وسلم) عاده‌تی و ابوو (ده) شهوی کوتایی مانگی په‌مه‌زان ده‌چووه ئیعتیکا فوه.

روونکردنه‌وی سییه‌م:

هر چه‌نده له‌نیو ته‌لی ته‌ریقه‌ت و ته‌صه‌و و فدا (چل) ه‌کیشان ه‌یه، واته: چوونه ئیعتیکا فیک که چل (۴۰) شهو بخایه‌نی، که ته‌وه پیی ده‌لین: چله کیشان، وه ه‌رچه‌نده ه‌ندی شت به‌به‌لگه ده‌هیننه‌وه، وه‌ک ته‌وه که خوی په‌روهر دگار ده‌فرموی:

﴿وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ۖ﴾ البقرة: ۵۱

واته: به‌لینمان به‌ مووسادا بو ماوه‌ی چل شهو.

ه‌روه‌ها ده‌قیک به‌ناوی فهرموده‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌به‌لگه دیننه‌وه، که مه‌دحی ته‌وانه ده‌کا که چل روژ، نوژنه‌کانیان به‌ کو‌مه‌ل ده‌کن^(۱)، به‌لام له‌راستیدا ته‌وه‌ی من ئیستا قه‌ناعه‌تم پییه‌تی، ته‌وه‌یه که: چله کیشان به‌و واتیه که ئینسان چل (۴۰) شهو بجینه ئیعتیکا فوه، به‌لگه‌یه‌کی وای له‌سه‌ر نیه، پشتی پیی به‌ستری، ه‌رچه‌نده وه‌ک گوتم: زور له‌ ته‌لی ته‌صه‌و و ته‌ریقه‌ت کار به‌وه ده‌کن، به‌تاییه‌ت ته‌ریقه‌تی قادری، به‌لام ته‌و شتانه‌ی باسیان کردوون، به‌به‌لگه ناشین و، بایی ته‌وه نین ته‌و مه‌سه‌له‌یان پیی ئیسپات یی، چونکه:

۱- پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ته‌و په‌ری (۲۰) شهو چوته ئیعتیکا فوه، ته‌ویش له‌ مانگی په‌مه‌زاند.

۲- پاشان به‌لگه هینانه‌وه به‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) پیش وه‌حی بو هاتن و ه‌لبریرانی به‌ پیغه‌مبه‌ری کوتایی، له‌ ته‌شکه‌وتی

.....

(۱) که زوربه‌ی زانایانی فهرموده‌ ناس، یان به‌ ه‌له‌ستراو (موضوع)، یان زور به‌ بییه‌زی دادنه‌ین و، به‌چه‌ند بیژیه‌ک هاتو، بو نمونه: {مَنْ أَدْرَكَ التَّكْبِيرَةَ الْأُولَىٰ مَعَ الْإِمَامِ أَرْبَعُونَ صَبَاحًا كَتَبَ اللَّهُ لَهُ بَرَاءَتَيْنِ: بَرَاءَةً مِنَ النَّارِ، وَبَرَاءَةً مِنَ النَّفَاقِ} رواه أبو الشيخ، بروانه: (كشف الخفاء ومزيل الألباس... للعللوني: ۲۳۶۱.

حیرادا مانگيک چۆته ئيعتيكافه وه، ئه وهش به به لگه ناشی، چونكه ئه وه پيش پيغه مبهرايه تيبی بووه، خوی زاناش به دهقی قورئان ده فهرموئ:

﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَٰكِن جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٥٢﴾

الشورى

خوا سبحانه و تعالى به پيغه مبهرا (صلى الله عليه وسلم) ده فهرموئ: بهو شيويه (كه وه حيمان بو پيغه مبهرا ناردوه) وه حيمان بو توش نارد، پروو حيمان بو ناردى له لايهن خو مانه وه، كه پيشتر (پيش ئه وهى ئه و پرووحت بو بى) نه تده زانى نه كتيب چييه، نه ئيمان چييه، به لام ئيمه ئه و پرووحت مان كرده رو شناييه كه هه ر كام له به نده كان بمانه وئ، پي رينمايى ده كه ين و هيدايه تى ده ده ين، وه تو بيگومان خه لك رينمايى ده كه ي بو ريگاي راست.

كه واته: پيغه مبهراى خوا (صلى الله عليه وسلم) له و كاته وه كه وه حى بو هاتوه سه رمه شقى ئيمه يه، خوى بى هاتاش ده فهرموئ:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ١٨﴾ الأحزاب

واته: بيگومان له پيغه مبهراى خوا دا بو ئيه، باشترين سه رمه شقى و پيشه وا هه يه، بو هه ر كه سى ئوميدى به خوا و به روژى دوايى بى، وه زور يادى خوا بكا، كه واته: پيغه مبهراى خوا (رسول الله) بو ئيمه سه ر مه شقه، نه ك موحه ممه دى كورى عه بدوللا، پيش ئه وهى خوى به رز وه حى بو بنيرو و هه لى بزيرو به پيغه مبهراى خوى، هه رچه نده موحه ممه دى كورى عه بدوللا (صلى الله عليه وسلم) پيش پيغه مبهرايه تيش، خاوه نى باشترين مه عه دن و باشترين ره وش بووه، وه دوور بووه له و شتانه ي كه خه لكى سه رده مى نه فامى پييه وه گيروده بوون، به لام به ده قى ثايه ت خوى كار به جى ده فهرموئ: به ر له وهى وه حيت بو بى، نه تده زانى نه كتيب چييه، نه ئيمان چييه؟، كه واته: وه ك گوتراوه:

وَكُلُّ خَيْرٍ فِي اتِّبَاعِ مَنْ سَلَفَ ..... وَكُلُّ شَرٍّ فِي اتِّبَاعِ مَنْ خَلَفَ

واته: هه‌موو چاکه‌و خيړيک له شويڼ کهوتنی پيشینی چاک دايه، وه هه‌موو خراپه‌يه‌ک (له ديندارييدا) له‌و داهيڼان و پيدا‌کردنه دايه که هه‌ندی له‌وانه‌ی دوايی پيدا‌يان کردوه.

چونکه له بواړی به‌ندايه‌تیی کردن بو خوا‌دا، شه‌ريعت نوخته‌ی خستوتته سه‌ر پيت و، بويه پيويسته پابه‌ند بين به شه‌ريعتی خوی په‌رو‌رد‌گار‌ه‌وه، به پيچ‌ه‌وانه‌ی بواړی هه‌لسوک‌ه‌وته‌کانه‌وه، که ده‌ستمان کراوه‌يه‌و ده‌توانين داهيڼان بکه‌ين، به‌مه‌رجی له‌گه‌ل ياساکانی شه‌ريعت‌دا تيک نه‌گیری، وه به‌و شي‌وه‌يه بی، که به‌رژ‌ه‌وه‌نديه‌کانمان ديڼه‌ دی.

له نوره کوملایه‌تیه‌کان له‌که‌لتان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

AliBapir/عەل بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

AliBapir/عەل بابیر

که‌نالی
را‌که‌باندنی مه‌که‌بی ماموستا عەل بابیر

را‌که‌باندنی مه‌که‌بی ماموستا عەل بابیر

هۆکاری ههشتهم: له گهڵ خۆدا تیکۆشان - (مجاهدة النفس)

مه‌به‌ستمان له: له گهڵ خۆدا تیکۆشان، ئه‌وه‌یه که ئینسان ده‌بی له گهڵ خۆیدا خه‌ریک بی، خۆی له گهڵ خۆیدا ماندوو بکا، نابج نه‌فسی شوین ئاره‌زووه‌کانی بخا، به‌لکو ده‌بی سه‌ری نه‌فسی بشکینیتته‌وه، جله‌وی نه‌فسی توند بکا، له‌به‌رده‌م ئاره‌زووه‌ ناشه‌رعییه‌کانیدا، له‌و باره‌وه هه‌م ئایه‌تی خۆی به‌خشه‌ر، هه‌م فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر (صلی الله علیه وسلم) زۆرن، که ئینسان به‌بی له گهڵ خۆدا تیکۆشان و، خۆماندوو کردن له گهڵ نه‌فس و، سه‌رشکاندنه‌وه‌و جله‌و توندکردنی نه‌فس به‌رانبه‌ر ئاره‌زووه‌ ناشه‌رعییه‌کان، هه‌روه‌ها به‌بی پاکسازی و چاکسازی تیدا کردنی، ئینسان ناتوانی نه‌فسی خۆی ته‌زکیه بکا.

گرنگیی له گهڵ خۆدا تیکۆشان و، کاریگه‌ریی له‌سه‌ر ته‌زکیه‌ی نه‌فس له‌ قورئانی به‌رزو به‌پێژدا

۱- ﴿وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوَىٰ﴾ (٤١)

النازعات

واته: به‌لام هه‌ر که‌سی له‌ پایه‌ی په‌روه‌ردگاری بترسی، وه نه‌فسی له ئاره‌زووه‌کانی بگپ‌یتته‌وه، ئه‌وه بیگومان به‌هه‌شت جی و مه‌ئویه‌تی.

۲- ﴿وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ (٦) العنكبوت

واته: وه هه‌ر که‌سیک تیکۆشا (واته: له گهڵ خۆیدا خه‌ریک بوو بۆ ئه‌وه‌ی که نه‌فسی پاک و چاک بکا) بیگومان سووده‌که‌ی بۆ خۆیه‌تی، وه بیگومان خوا بی‌نیازه له جیهانیان، واته: که‌سیک که خۆی باش ده‌کا، خۆی له باش بوونه‌که‌ی

به‌هرمه‌نده، نه‌گه‌رنا خوا سب‌حانه و تعالی له‌وه به‌رزتره که ئیمه بتوانین قازانج و سوودیکی پی بگه‌یه‌نین، هه‌روه‌ها به پیچه‌وانه‌شه‌وه، هه‌رک‌ه‌سی به‌ره‌و خراپه ده‌چی و خو‌ی خراپ ده‌کا، بی‌گومان خو‌ی له خراپیه‌که‌ی خو‌ی زه‌ره‌مه‌نده، نه‌گه‌رنا خوا له‌وه به‌رزتره که به‌نده‌کانی بتوانن زینانی پی بگه‌یه‌نن.

۳- ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ العنکبوت واته: نه‌وانه‌ی له پی‌ناوی ئیمه‌دا تیده‌کۆشن (هه‌ول ده‌دن و خو ماندوو ده‌که‌ن)، ئیمه به‌ره‌و رپ‌بازه‌کانی خو‌مان رپ‌نمایان ده‌که‌ین، وه بی‌گومان خوا له‌گه‌ل چاکه‌کارانه.

ئه‌هلی عیرفان گوتووینه: (الطُّرُقُ إِلَى الْخَالِقِ، بِعَدَدِ أَنْفُسِ الْخَلَائِقِ) واته: رپ‌نگاکان به‌ره‌و خوا، به نه‌ندازه‌ی نه‌فسی دروست‌کراوه‌کانن، واته: رپ‌ی به‌ره‌و خوا زۆرن، هه‌لبه‌ته به‌و مانایه نا، که هه‌رک‌ه‌سه به شیوو دۆل‌یکدا بر‌وا، به‌ل‌کو هه‌موویان ده‌بی به رپ‌نگای شه‌ریعه‌دا بر‌ون، به‌لام مه‌به‌ستی نه‌وه‌یه که هه‌رک‌ه‌سه ئاره‌زووی له تاعه‌تیک زیاتره، هه‌ر که‌سه به شیوازی خو‌ی به‌ندایه‌تی ده‌کا، له چوار چیوه‌ی شه‌ریعه‌دا، واته: مه‌رج نیه نه‌وانه‌ی به‌نده‌ی بو خوا صول‌حاون و خوا پیداون، هه‌موویان یه‌ک کار بکه‌ن، ده‌بینی یه‌ک‌ی زیاتر ره‌غبه‌تی به‌لای عیلمدا هه‌یه، یه‌ک‌ی زیاتر ره‌غبه‌تی به‌لای عیباده‌تی شه‌خصییدا هه‌یه، یه‌ک‌ی به‌لای مال به‌خشیندا، یه‌ک‌ی به‌لای جه‌نگ و جیهاددا.. هتد.

کاریگه‌ری له‌گه‌ل خو‌دا تیکۆشان له‌سه‌ر ته‌زکیه‌ی نه‌فس، له فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)

۱- پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(الْمُجَاهِدُ مَنْ جَاهَدَ نَفْسَهُ فِي اللَّهِ) أخرجه الترمذي برقم (۱۶۲۱) وقال: حسن صحيح، وابن حبان برقم (۴۶۲۴)، وأخرجه أيضًا: ابن المبارك في الجهاد برقم (۱۷۵)، وأحمد برقم (۲۳۹۹۷)، والطبراني برقم (۷۹۷)، والبيهقي في كتاب الزهد الكبير برقم (۳۶۹)، والقضاعي

برقم (۱۸۴)، والديلمي برقم (۶۶۲۹)، قال الشيخ الألباني: صحيح، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح..

واته: تیکوشر که‌سیکه له‌گه‌ل نه‌فسی خویدا تیده‌کو‌شی له‌پیناوی خوادا،
واته: له‌گه‌ل نه‌فسی خویدا خه‌ریک ده‌بی که‌ بزاری بکا له‌ سیفه‌ته خراپه‌کان
واته له: (فجور)، وه‌ بی‌رازی‌نیت‌ه‌وه به‌ سیفه‌ته باش و په‌سنده‌کان واته: به
(تقوی)، وه‌ک خوی په‌روه‌دگار ده‌فه‌رموی:

﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۗ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ۙ﴾
﴿وَقَدْ خَابَ مَنْ دَسَّاهَا ۙ﴾ الشمس

بی‌گومان نه‌فس به‌ته‌قوا گه‌شه ده‌کاو له‌خوا نزیك ده‌یت‌ه‌وه پاک و چاک ده‌بی، هه‌روه‌ک
به‌ تاوانیش ده‌که‌ویت‌ه‌ بن که‌مه‌رو ژه‌نگی چلک و گوناح، وه‌ له‌خوا دوور ده‌که‌ویت‌ه‌وه.
۲- له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:
(الْكَيْسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ، وَالْعَاجِزُ مَنْ اتَّبَعَ نَفْسَهُ هَوَاهَا
وَمَنَّى عَلَى اللَّهِ) أخرجه ابن المبارك برقم (۱۷۱)، والطيلاسي برقم (۱۱۲۲)، وأحمد برقم
(۱۷۱۶۴)، والترمذي برقم (۲۴۵۹) وقال: حسن، وابن ماجه برقم (۴۲۶۰)، وأبو نعيم في
(الحلية) (۲۶۷/۱)، والبيهقي برقم (۶۳۰۶)، والطبراني برقم (۷۱۴۱)، والحاكم برقم (۱۹۱)
وقال: صحيح على شرط البخاري، وأخرجه أيضاً: البزار برقم (۳۴۸۹)، والقضاعي برقم (۱۸۵)،
وابن أبي عاصم في الزهد (۳۸/۱)، والديلمي برقم (۴۹۳۰)، قال الألباني: ضعيف، وقال شعيب
الأرناؤوط: إسناده ضعيف لضعف أبي بكر بن أبي مريم وباقي رجال الإسناد ثقات.

واته: ئینسانی عاقل و زیره‌ک و هو‌شیارو بیرمه‌ند، که‌سیکه که‌ لی‌پرسینه‌وه
له‌گه‌ل خویدا ده‌کا، وه‌ کار بو‌ دوا‌ی مه‌رگ ده‌کا، به‌لام ده‌سته پاچه‌و که‌ودهن و
نه‌فام، که‌سیکه نه‌فسی ده‌خاته شوین ئاره‌زووه‌کانی، دوا‌یش خو‌زگه ده‌خو‌زی
له‌خوا.

که‌واته: لی‌پرسینه‌وه له‌گه‌ل خو‌دا کردن، پی‌ویسته بو‌ ئه‌وه‌ی ئینسان له‌ خوا نزیك
بی‌ته‌وه، وه‌ بو‌ ئه‌وه‌ی نه‌فسی ته‌زکیه‌ بی، هه‌روه‌ک چو‌ن نه‌فس شوین ئاره‌زوو
خستن، وه‌ دوا‌یی خو‌زگه خواستن، ئینسان له‌ خوا دوور ده‌خاته‌وه.

یه‌کی له عاریف و خواناسان له شیعریکدا ده‌لی:

وَمَنْ أَبَاحَ النَّفْسَ مَا تَهَوَّاهُ ..... فَإِنَّمَا مَعْبُودُهُ هَوَاهُ.

واته: هه‌ر که‌سێ هه‌رچی نه‌فسی ئاره‌زووی کرد بۆی ره‌وا بکا، ته‌وه‌ بی‌گومان ئاره‌زووی خو‌ی کردوه‌ به‌ په‌رستراوی خو‌ی.

که‌ به‌ حه‌قیقه‌ت ته‌و‌ راستیی به‌ قورئاندا هاتوه‌، به‌لام ته‌و‌ شاعیره‌ کردوویه‌تی به‌ شیعر، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رمو‌ی:

﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ﴾ (۲۳) الجاثية

واته: ئایا سه‌رنجی ته‌و‌ که‌سه‌ ناده‌ی، که‌ ئاره‌زووی خو‌ی کردوه‌ به‌ په‌رستراوی خو‌ی؟ که‌واته: ده‌گونجی ئینسان ئاره‌زووی خو‌ی بکاته‌ په‌رستراوی خو‌ی، په‌رستن: واته‌ ته‌و‌ په‌ری: ملکه‌چی و خوشویستن و، به‌ گه‌وره‌ گرتن و شوین که‌وتن^(۱)، ته‌مه‌ ته‌ گه‌ر بۆ نه‌فست بوو، ته‌وه‌ تو‌ نه‌فسی خو‌تت په‌رستوه‌، وه‌ ته‌ گه‌ر بۆ شه‌یتانت بوو، ته‌وه‌ شه‌یتانت په‌رستوه‌، وه‌ ته‌ گه‌ر بۆ که‌سیکت بوو، ته‌وه‌ ته‌و‌ که‌سه‌ت په‌رستوه‌، وه‌ ته‌ گه‌ر بۆ حیزیکت بوو، ته‌وه‌ ته‌و‌ حیزبه‌ت په‌رستوه‌، مادام ته‌و‌ په‌ری: ملکه‌چی و خوشویستن و، به‌ گه‌وره‌ گرتنت بۆی هه‌بی، که‌واته: ته‌و‌ شته‌ بووه‌ته‌ په‌رستراوی تو‌.

هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه‌:

(تَعَسَّ عَبْدُ الدِّينَارِ وَالذَّرْهَمِ وَالْقَطِيفَةِ) أخرجه البخاري برقم (۲۷۳۰)، وابن ماجه برقم (۴۱۳۵)، وأخرجه أيضًا: ابن حبان برقم (۳۲۱۸)، والبيهقي برقم (۱۸۲۷۹).

واته: به‌دبه‌خته‌ ته‌وه‌ی ده‌بیته‌ به‌نده‌ (یاخود کۆیله‌ی زیږ، وه‌ ته‌و‌ که‌سه‌ی ده‌بیته‌ی به‌نده‌ (یان کۆیله‌ی زیو، (ته‌و‌ کاته‌ دیاره‌ دوو جو‌ره‌ دراو هه‌بوون، دینارو دره‌م، دیناره‌که‌ پۆمی بووه‌ مه‌عه‌نه‌که‌ی زیږ بووه‌، وه‌ دیره‌مه‌که‌ش هی فارسه‌کان بووه‌، زیو بووه‌، وه‌ به‌دبه‌خته‌ ته‌و‌ که‌سه‌ی ده‌بیته‌ کۆیله‌ی به‌رگ و پۆشاک. که‌واته: ده‌گونجی ئینسان بیته‌ کۆیله‌ی پاره‌و سامان، به‌رگ و

(۱) غایة الذل والحب والتعظیم والإنقیاد.

پوښاک، سه‌ياره، ...هتد، هه‌رکات ئينسان نه‌فسی چی پي خوش بوو، بوی بکا، مانای وایه بوته کویله‌و ژیر دهستی نه‌فسی خوی، ته‌زکیه‌ی نه‌فس کاتی ده‌بی، که ئينسان ته‌نیا به‌نده‌ی خوا بی، یانی: نه‌و په‌ری: خوشویستنی، لی ترسانی، به‌گه‌وره‌گرتنی، مل که‌چ کردنی، سام و هه‌یبه‌ت و، شهرم و ږیر نواندنی، ته‌نیا بو خوا سبحانه و تعالی بی.

۳- ئنجا له‌و باره‌وه‌ش که ئينسان ده‌بی له‌گه‌ل خویدا خه‌ریک بی و تی‌کو‌شان بکا، نه‌م فه‌رمایشته‌ش هه‌یه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(إِنَّمَا الْعِلْمُ بِالتَّعَلُّمِ وَإِنَّمَا الْجِلْمُ بِالتَّحَلُّمِ)، أخرجه الطبراني في "الأوسط" برقم (۲۶۶۳)، والخطيب (۲۰۱/۵)، وابن عساكر (۹۷/۱۸)، قال الشيخ الألباني: حسن.

واته: یی‌گومان زانیاری به‌فیر بوونه، وه هی‌دی و مه‌ندی به‌خو‌راهی‌نانه. یانی: نه‌گه‌ر به‌ته‌وی زانا بی، ده‌بی فیر بی، وه نه‌گه‌ر به‌ته‌وی ئينسانی‌کی هی‌دی و مه‌ند بی، ده‌بی راهی‌نان و مه‌شق به‌خوت بکه‌ی، دیاره هه‌ردوو وشه‌ی: (تَعَلَّمْ وَتَحَلَّمْ) له‌سه‌ر کی‌شی (تَفَعَّلْ)ن، که نه‌و کی‌ش (وزن)ه بو ته‌که‌لوف و زه‌حمه‌ت و مه‌شه‌ققه‌ته، واته: به‌بی نه‌وه که ئينسان خوی ته‌زیه‌ت بدا، فیری زانست نابی، وه بی نه‌وه‌ی کار له‌سه‌ر خوی بکا، ئينسان سیفه‌تی هی‌دی و مه‌ندی تی‌دا په‌یدا نابی.

۴- هه‌روه‌ها له‌ فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا که ئیمه به‌شی‌کی لی ده‌هینین، که شوینی مه‌به‌سته، پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(وَمَنْ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ، وَمَنْ يَسْتَغْنِ يُغْنِهِ اللَّهُ، وَمَنْ يَتَصَبَّرْ يُصْبِرْهُ اللَّهُ، وَمَا أُعْطِيَ أَحَدٌ عَطَاءً خَيْرًا وَأَوْسَعَ مِنْ الصَّبْرِ) أخرجه أحمد برقم (۱۵۶۱۶)، والبخاري برقم (۱۳۶۱)، وأخرجه أيضًا: الطبراني برقم (۳۰۹۲)، ومسلم برقم (۱۰۵۳).

واته: هه‌ر که‌س خوی له‌سه‌ر پاکیی رای‌تی، خوا پاکیی پي ده‌به‌خشی، (عیفه‌ت بریتیه له‌ نه‌فس پاکیی، ئنجا چ له‌رووی خواردن و خواردنه‌وه، چ له‌رووی جنسی، چ له‌رووی مال و سامان، له‌هه‌موو ږووه‌کانه‌وه)، وه هه‌ر

که‌سې خوۍ له‌سهر بې‌ نیازی و دل د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی ر‌ایښې، خ‌وای د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندو بې‌ نیازی ده‌کا، وه ه‌هر که‌س خوۍ له‌سهر خو‌پ‌ا‌گری ر‌ایښې، خوا خو‌پ‌ا‌گری ده‌کات، وه ه‌یچ که‌س به‌خ‌ش‌ش‌یک‌ی له‌ خو‌پ‌ا‌گری، باشترو فراوانتری پ‌ن‌ه‌دراوه. وه له‌ ف‌ه‌رم‌ایشتی پ‌ن‌ه‌م‌به‌ردا (صلی الله علیه وسلم) ه‌اتوه ده‌ف‌ه‌رم‌وۍ:

(لَيْسَ الْغِنَى عَنْ كَثْرَةِ الْعَرَضِ وَلَكِنَّ الْغِنَى غِنَى النَّفْسِ) أخرجه أحمد برقم (۷۳۱۴)، والبخاري برقم (۶۰۸۱)، ومسلم برقم (۱۰۵۱)، والترمذي برقم (۲۳۷۳) وقال: حسن صحيح، وابن ماجة برقم (۴۱۳۷).

واته: د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی ته‌وه ن‌یه ئ‌ینسان ش‌مه‌کی زو‌ر بې، { (عرض) واته: ش‌مه‌ک و ک‌ه‌ل و پ‌ه‌ل و سامان }، به‌ل‌کو د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی، د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی دل‌ه.

ئ‌نجا پ‌ن‌ه‌م‌به‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌ف‌ه‌رم‌وۍ: ه‌هر که‌سې خوۍ له‌سهر د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی و ب‌ی‌نیازی و چ‌او‌ت‌ی‌ری ر‌ایښې، خ‌وای پ‌ه‌رو‌ه‌ر د‌گار ته‌و سی‌فه‌ته‌ی پ‌ی د‌به‌خ‌شې، که‌واته: د‌ه‌بې کار له‌سهر خو‌ت ب‌که‌ی، بو‌ ته‌وه‌ی ته‌و سی‌فه‌ته‌ت پ‌ی ب‌به‌خ‌ش‌ی، چ‌ون‌که پ‌یتی (س‌ای س‌ه‌ر (يَسْتَعْفِفُ) بو‌ (ط‌ل‌ب‌ه‌)، واته: ته‌گ‌ه‌ر دا‌و‌ای ع‌یف‌ه‌ت و پا‌کی‌ی ب‌که‌ی، ه‌ه‌ول‌ی بو‌ ب‌ده‌ی و کار‌ی بو‌ ب‌که‌ی، خوا پ‌یت د‌به‌خ‌شې، وه ته‌گ‌ه‌ر دا‌و‌ای بې‌ نیازی و دل‌ د‌هول‌ه‌م‌ه‌ندی و چ‌او‌ت‌ی‌ری ب‌که‌ی، خوا ته‌و سی‌فه‌ته‌ت پ‌ی د‌به‌خ‌شې، وه ه‌هر که‌سې خوۍ له‌سهر خو‌پ‌ا‌گری (ص‌بر) ر‌ایښې، خ‌وای به‌خ‌ش‌ه‌ر ته‌و سی‌فه‌ته‌ی پ‌ی د‌به‌خ‌شې، د‌یسان ل‌ی‌ره‌دا (ت‌ص‌بر) یش له‌سهر ک‌ی‌ش‌ی (ت‌ف‌ع‌ل‌ه‌و ته‌ویش بو‌ ته‌که‌ل‌وف‌ه‌، واته: د‌ه‌بې خو‌ت ر‌ایښې و کار له‌سهر خو‌ت ب‌که‌ی و ز‌ه‌م‌ه‌ت ب‌ده‌یه به‌ر خو‌ت، ئ‌نجا سی‌فه‌تی ص‌ه‌رت پ‌ی د‌به‌خ‌ش‌ی، ه‌یه‌یه پ‌ی وایه چ‌ونه، د‌ه‌بې ه‌هر و‌اب‌ی، ده‌ل‌ی: خوا وای دروست ک‌ردو‌وم، ده‌ل‌ی: م‌ن ه‌هر س‌رو‌ش‌تم وایه ز‌وو تو‌وره د‌ه‌ب‌م، یان ده‌ل‌ی: م‌ن ه‌هر س‌رو‌ش‌تم وایه و‌ش‌ه‌ی نا‌ش‌یر‌ین‌م به‌د‌م‌دا د‌ی، یان ده‌ل‌ی: م‌ن نه‌وس‌نم^(۱)، به‌ل‌ام نا، ئ‌ینسان ده‌توانی نه‌وس‌ن نه‌بې، به‌ل‌کو ع‌ه‌ف‌یف و نه‌فس به‌رز بې، وه له‌به‌ر‌ان‌به‌ر خ‌وار‌د‌ندا چ‌ل‌یس نه‌بې، وه ده‌توانی ته‌نگ‌ه‌ پ‌ر‌ی‌س‌که‌و چ‌یک‌ل‌د‌انه

.....

(۱) و‌ش‌ه‌ی (نه‌وس‌ن) مانای (الش‌راه‌ة) ی ع‌ه‌ر‌ه‌ب‌یه، واته: خو‌ پ‌ی نه‌گیران له‌به‌ر‌ان‌به‌ر ش‌تی خو‌ش‌دا، که‌ پ‌م وایه نه‌وس‌ن له‌ (نه‌فس‌ن) ده‌ه‌ات‌وه، یانی که‌س‌یک‌ که‌ له‌ژ‌یر کار‌ی‌گ‌ه‌ری و کو‌ن‌ت‌ر‌لی نه‌فس‌ی د‌ایه، د‌یاره و‌ش‌ه‌ی (چ‌ل‌یس) یش مانایه‌که‌ی له‌ (نه‌وس‌ن) ده‌ه‌ن‌یز‌یک‌ه‌.

بچووک نه‌بې، سينه‌ی خو‌ی فراوان بکاو، خو‌پراگرو به ته‌حه‌ممول بې، وه ده‌توانې زمانې خو‌ی پاک رابگرې و، دووربې له وشه‌ی نارېک و بې نه‌زاکه‌ت، بویه‌ش خوای په‌روه‌ردگار پیغه‌مبه‌رانی ناردوون، وه کتیبې پېدا ناردوون، له سونگه‌ی نه‌وه‌وه که ټینسان ده‌گونجې له کوفروه‌ه بگوازېته‌وه بړ ټیمان، وه له گوناوه‌وه بگوازېته‌وه بړ فەرمانبه‌ری، وه له سیفه‌تی خراپه‌وه بگوازېته‌وه بړ سیفه‌تی باش، وهک ټه‌بو حامیدی غه‌زالیی زور جوان ده‌لې: هه‌ندی که‌س ده‌لېن: خوا ټینسانی چو‌ن دروست کردوه هه‌ر واده‌بې، به‌لام وا نیه، ته‌نانه‌ت تاژهل و درنده‌کانیش مه‌شق ده‌درېن و ده‌گونجې رابه‌یترېن^(۱).

وهک ده‌شبینرې حووت له ده‌ریادا راده‌هیترې، پلنگ و شیر، سه‌گ و تاژې، ټه‌دی مرو‌فیک که جینشینی خوایه، مرو‌فیک که به‌باشترین شیوه‌ خولقاوه، مرو‌فیک که هه‌لگری په‌یامی خوایه، چو‌ن توانای خو‌ چاک کردن و خو‌ گورپنی نیه؟، بیگومان هه‌یه‌تی، به‌به‌لگه‌ی ټه‌وه که خوا سب‌حانه و تعالی ټه‌و هه‌موو پیغه‌مبه‌رانه‌ی (عليهم الصلاة والسلام)، ناردوون، وه ناوونیشانی پیغه‌مبه‌ران ټه‌وه‌یه که خوای زاناو توانا ده‌فه‌رموې.

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ

بَعْدَ الرُّسُلِ﴾ (النساء ۱۶۵)

واته: پیغه‌مبه‌رانیکې دل خو‌شکه‌رو ترسینه‌ر، موژده‌ده‌رو وریا که‌روهه، بو ټه‌وه‌ی خه‌لک دوا‌ی هاتنی پیغه‌مبه‌ران به‌لگه‌و بیانووی له‌سه‌ر خوا نه‌بې، به‌لې، پیغه‌مبه‌ران، هاتوون خه‌لک بیانوو بر بکه‌ن، هاتوون به‌لگه‌ی خوا له‌سه‌ر خه‌لک دابنېن، وه دوا‌ی ټه‌وه‌ی که هیدایه‌تی خوا به‌خه‌لک راده‌گه‌یه‌نن، خه‌لک بیانوو بر ده‌بې، وه ټینسانیش توانای هه‌یه هیدایه‌تی خوا وه‌رېگری، ټه‌وه شتیکی سه‌لمېنراوه، خه‌لکیک کافر بووه، دوا‌یی بوته‌ مسولمان، یان گونا‌ه‌بار بووه، بووه‌ته چاکه‌کار، مرو‌ف هه‌یه که‌ت و پر وه‌رچه‌رخانیکې که‌وره‌ی به‌سه‌ردا دی.

(۱) بروانه: (احیاء علوم‌الدین) ج ۸ ص ۱۴۴۴-۱۴۴۵، ربع‌المهلکات: (کتاب ریاضة النفس وتهذيب الأخلاق) بیان قبول الأخلاق للتغیر بطریق الرياضة.

پيغمبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) له دريژدی فەرمووده‌که‌دا دە‌فەرموی: وه هیچ که‌سی به‌خششیکي پی نه‌به‌خشاوه، باشترو فراوانتر له خۆراگری، چونکه به‌هوی خۆراگرییه‌وه ئینسان ده‌توانی تاعه‌ت بکا، وه ده‌توانی له گونا‌هو تاوانان دوور بی، وه هەر به‌هوی خۆراگرییه‌وه، ده‌توانی له‌به‌ران‌به‌ر به‌لاو موصیبه‌ته‌کاندا خۆراگر بی، چونکه خۆراگری و ئارام گرتن (صبر) به‌گشتی سی جوړه: (الصَّبْرُ عَلَى الطَّاعَةِ، وَ الصَّبْرُ عَنِ الْمَعْصِيَةِ، وَالصَّبْرُ عَلَى الْمُصِيبَةِ)، ۱- خۆراگری له به‌ران‌به‌ر تاعه‌ت‌دا، که نه‌نجامی به‌دی.

۲- خۆراگری له به‌ران‌به‌ر گونا‌ه‌دا، که نه‌یکه‌ی.

۳- خۆراگری له‌به‌ران‌به‌ر به‌لاو موصیبه‌ته‌دا، که ئینسان کارێک نه‌کا شه‌رمه‌زاری لای خوا بی، هەر له‌گه‌ڵ نا‌ره‌حه‌تییه‌کی تووش هات، گله‌یی له‌ خوا بکا! ۵- هەر له‌و باره‌وه فەرمووده‌یه‌کی دیکه‌ دینین که به‌راستی زۆر جیی سه‌رنجه، فەرمایشته‌که له‌لایه‌ن خواوه‌یه‌ واته: فەرمایشتی‌کی قودسییه، خوی مه‌زن پیمان ده‌فەرموی که چۆن له‌گه‌ڵ نه‌فسی خو‌ماندا خه‌ریک بین، وه چۆن له‌و نزیک بیینه‌وه، پيغمبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) له‌خواوه بو‌مان ده‌گیریته‌وه، ده‌فەرموی:

(إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ، حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيدَنَّهُ)، أخرجه البخاري برقم (٦١٣٧)، وأخرجه أيضاً: ابن حبان برقم (٣٤٧)، والبيهقي برقم (٢٠٧٦٩)، وأبو نعيم في الحلية (٤/١).

پيغمبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) له خوی به‌رزو مه‌زن ده‌گیریته‌وه ده‌فەرموی: (خوی به‌رز فەرموویه‌تی: هه‌رکه‌سی‌ک د‌رایه‌تی د‌وستی‌کی من بکا، ئە‌وه من ئاگادارم کرد‌وته‌وه، که جه‌نگه‌که‌ی له‌گه‌ڵ منه، وه به‌نده‌ی من به‌هیچ شتی‌ک له‌وانه‌ی له‌سه‌رم فەرز کرد‌وون، خو‌شه‌ویست‌تر له‌لام، له‌من نزیک نه‌بو‌ته‌وه، واته: ئینسان به‌هوی ئە‌نجام دانی فەرز‌ه‌کانه‌وه، له‌هه‌موو شتی‌ک زیاتر له‌ خوا

نزيك ده‌بيته‌وه)، وه به‌رده‌وام به‌نده‌که‌م له‌من نزيك ده‌بيته‌وه، به‌و شتانه‌ی په‌سندم کردوون، {واته: له‌سهرم فهرز نه‌کردوون، به‌لکو به‌چاکم داناون، که (مندوبات) وه (نوافل)يان پيډه‌گوتري}، به‌رده‌وام ليښ نزيك ده‌بيته‌وه تاكو خوشم ده‌وي، تنجا ته‌گهر خوشمويست: ده‌به‌م ته‌و بيستنه‌ی پيښ ده‌بيستی، وه ته‌و ديتنه‌ی که پيښ ده‌بينی، وه ته‌و ده‌سته‌ی که شتی پيښ ده‌گري، وه ته‌و پيښه‌ی که پيښ ده‌روا، وه ته‌گهر داوای لي‌کردم پيښ ده‌به‌خشم، وه ته‌گهر په‌ناي پيښ هينام په‌ناي ده‌دهم. دياره زاناياني فهرموده‌ ناس له‌و باره‌وه که تيا ماناي ته‌م فهرموده‌يه چونه؟ زور قسه‌يان کرده، پوخته‌ی قسه‌کانيان ته‌وه‌يه که خوا سبحانه و تعالی ده‌يه‌وي ټيمه‌ حالي بکا که: به‌چی ليښ نزيك ده‌بينه‌وه؟! که‌واته:

تيا ټيمه به‌چی له خوا نزيك ده‌بينه‌وه؟

په‌که‌م: ټيمه به‌ه‌وي ته‌نجامداني فهرزه‌کانه‌وه، له هه‌موو شتيک زياتر له خوا نزيك ده‌بينه‌وه.

دووهم: به‌ه‌وي ته‌نجامداني سوننه‌ته‌کانه‌وه، زور له خوا نزيك ده‌بينه‌وه، تاكو وامن ليښ دئ خوي په‌روه‌ردگار ټيمه‌ی خوش بوي.

سپينهم: که ټيمه‌ی خوشويست: گوي و چاوو ده‌ست و پيمان واته: هه‌موو ته‌ندامه‌کاني له‌شمان، وايان ليښ، ته‌نیا له په‌زامه‌نديي خوادا ئيش ده‌که‌ن.

واته: گوي هه‌ول ده‌دا ته‌نها ته‌و شتانه بيستی، که خوا ليښان رازييه، وه چاو هه‌ول ده‌دا ته‌نها سه‌رنجي ته‌و شتانه بدا، که بوي بينه په‌ندو له خوي نزيك بخه‌نه‌وه، هه‌روه‌ها ده‌ست هه‌ول ده‌دا ته‌نها بوي ته‌و شتانه‌ی بچي که په‌زامه‌نديي خويان تيډايه، هه‌روه‌ها پيښ ته‌نها بوي لاي ته‌و شتانه ده‌روا، که په‌زامه‌نديي خويان تيډايه.

ليږدها مه‌به‌ستی فهرموده‌که به‌و شيوه‌يه‌يه، ته‌گه‌رنا خوا نايته‌ ده‌ست و قاچ و گوي و چاو خه‌لک، به‌لام ماناکه‌ی ته‌وه‌يه که ته‌و ته‌ندامانه‌ی ته‌و ئينسانه

که فەرزه‌کان جیبه‌جی ده‌کا، وه شته په‌سندەکان ته‌نجام دده‌ا، وایان لیدی: که له شیرازه‌ی ثایینی خوا دهرناچن و، له چوارچیوه‌ی شریعت دهرناچن، وه له فرمانی خوا دهرناچن، تنجا هر که‌سی‌کیش وا بوو، ته‌وه‌ خوی به‌خشر ده‌فهرموی: ته‌گهر داوام لی‌بکا، به‌رده‌وام پی‌ی ده‌به‌خشم، وه ته‌گهر په‌ناشم پی‌ی بی‌نی په‌نای دده‌م، جا به‌راستی ته‌وه‌ موژده‌یه‌کی زور گه‌وره‌و خو‌شه‌.

چوارهم: به‌وه‌ له‌خوا نزیک ده‌بینه‌وه‌ که نه‌فسی خو‌مان له‌سهر ته‌نجامدانی ته‌رکه‌ شهرعییه‌کان را‌به‌ینین، چ ته‌وانه‌ی که ته‌گهر ته‌نجامیان نه‌دین، گونا‌همان ده‌گاتی، که بریتیین له‌ فەرزه‌کان، وه چ ته‌وانه‌ی که هه‌ره‌شه‌و لی‌پرسینه‌وه‌یان له‌سهر نیه‌، به‌لام به‌ چواندنیان خیریکی گه‌وره‌مان له‌کیس ده‌چی، که پی‌یان ده‌گوتری، شته په‌سندەکان، یاخود سوننه‌ته‌کان، که ته‌گهر بیانکه‌ی خیرت ده‌گاتی، وه ته‌گهر نه‌یان که‌ی گونا‌هت ناگاتی.

۶- هر له‌و باره‌وه‌ له‌ فهرموده‌یه‌کی دیکه‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:

(حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ) أخرجه البخاري برقم (۶۱۲۲).

واته: ناگر، به‌ ئاره‌زووان ده‌وره‌ دراوه‌، به‌هه‌شتیش به‌ نار‌ه‌ه‌تیان، واته: هر که‌سی به‌دوای ئاره‌زووان بکه‌وی، سنوورو شووره‌ی دۆزه‌خ ده‌بری و ده‌چیته‌ نیویه‌وه‌.

که‌واته: به‌ره‌و خوا چوون پی‌ویستی به‌چی هه‌یه‌؟

هه‌رکه‌سی بیه‌وی به‌ره‌و خوا بچی و بچیته‌ به‌هه‌شت، ده‌بی سه‌ختی و نار‌ه‌ه‌تییه‌کان بی‌نی و بیانبری، (مکاره‌) واته: ته‌و شتانه‌ی که نار‌ه‌ه‌تن و زه‌حمه‌تیان ده‌وی، ده‌بی ته‌و ری‌گایه‌ ببری و به‌ هه‌ورازی تاعه‌ت هه‌لگه‌ری، به‌ره‌و خوا چوون پی‌ویستی به‌ ته‌حه‌ممول کردنی نار‌ه‌ه‌تیان ده‌کا، پی‌ویست به‌ ته‌حه‌ممول کردنی ته‌زیه‌ت و ماندوبوون ده‌کا، به‌لام که‌سی بیه‌وی به‌ره‌و دۆزه‌خ بچی، ته‌وه‌ خوی به‌ سه‌ره‌و لی‌ژی ئاره‌زووه‌کاندا خلور ده‌کاته‌وه‌و، به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌چی!.

۷- کوتا فەرمووده که لەو بارهوه بیهینین، ئەوێه که پێغه‌مبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) دەفەرموی:

(عن أَنَسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِيمَا يَرْوِيهِ عَنْ رَبِّهِ قَالَ: إِذَا تَقَرَّبَ الْعَبْدُ إِلَى شَبْرًا تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعًا، وَإِذَا تَقَرَّبَ مِنِّي ذِرَاعًا تَقَرَّبْتُ مِنْهُ بَاعًا، وَإِذَا أَتَانِي مَشْيًا أَتَيْتُهُ هَرَوَلَةً)) رواه البخاري برقم (۷۰۹۸).

ئەنەس رەزای خۆی لیبی لە پێغه‌مبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) دەگێڕێتەو، پێغه‌مبەری خواش لە خۆی پایە بەرزو مەزن دەگێڕێتەو، که خوا فەرموویەتی: (ئەگەر بەندە ی من بستیکی بۆ لای من بی و لیم نزیک بیتەو، من باسکیک بۆ لای دەچم، وە ئەگەر ئەو باسکیک لیم نزیک بیتەو، من بالیک بۆ لای دەچم، وە ئەگەر ئەو بە روشتن بۆ لام بی، من بەراکردن بۆی دەچم.

لێرەدا ئەم نزیک بوونەوێه تەعبیریکی مەجازییه، واتە: دەبی تۆ پیشی بەرهو خوا بجوولیی، وەك دەلی: (لەتۆ حەرەكەت و لە خوا بەرهكەت) كهواتە پیشی دەبی بجوولیی لە فەرمووده‌كه‌دا دەفەرموی: (تَقَرَّبَ)، دیسان ئەمەش لەسەر وەزنی (تَفَعَّلَ) یه واتە: دەبی خۆت ئەزیهت بەدی، تاكو لەخوا نزیک بکه‌ویه‌و، بە پەژەری شەریعتەدا و لەڕینگای تاعەتەو، دەبی کار لەسەر خۆت بکه‌ی، بۆ ئەوێ لێ نزیک ببیه‌و، واتە: هەمیشە خوا پێی خۆشە بەندەكه‌ی بۆ لای بی، بەلام بەندە دەبی حەرەكەت بکا، تاكو خواش بەرهكەت باوێتە حەرەكەتەكه‌ی و، لەخۆی نزیک بخاتەو.

له ئۆره كۆمهڵایه‌تییه‌كان له‌كه‌ڵاتن

Stay in touch on social media

لەن هه‌م عێر فوولج الواتس الاچامی

Alibapir/عەلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

که‌نالی

Alibapir/عەلی بابیر

Alibapir

QR Code

Alibapir

QR Code

Alibapir

QR Code

Alibapir/عەلی بابیر

هۆكارى نۆيەم: چاكەكارى و سوود بە خەلك گەياندن

هۆكارىكى دىكەى تەزكىيە بوونى نەفس ئەوھىيە كە: ئىنسان چاكەكار بى و سوودى بۇ خەلك ھەبى، وە بىيىتە مايەى بەختەوھىيان، وە بىيىتە مايەى لە خوا نزيك بوونيان و پاك و چاك بوونيان، ئەوھش ديسان كاريگەرييەكى زۆرى ھەيە لەسەر ئەوھ كە نەفسى ئىنسان تەزكىيە بى و لەخوا نزيك بى، لەو بارەوھ ھەم ئايەتى خواى كاربەجى، ھەم فەرمايشتى پيغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) زۆرن.

گرنگىي چاكەكارىي و سوود گەياندن بە خەلك، لەسەر تەزكىيەى

نەفس لە قورئانى بەرزو بەپيژدا

۱- خواى پەرەردگار دەفەرموى:

﴿وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ (البقرة: ۱۹۵)

واتە: وە چاكە بكەن، بىگومان خوا چاكەكارانى خوش دەوى.

ديارە خوا سبحانە و تعالى بە رەھايى (مطلق)ى فەرموويەتى چاكە بكەن، نەيفەرمووە لەگەل مسولماناندا، يان لەگەل كى و كى، بەلكو بەگشتى فەرموويەتى چاكە بكەن، بگرە نەشيفەرمووە بەس لەگەل ئىنسان، بەلكو دەگونجى لەگەل ئاژەليشدا چاكە بكەى و، لەگەل درەختيشدا چاكە بكەى، وەك لە فەرمايشتىكى پيغەمبەرى خدا (صلی اللہ علیہ وسلم) ھاتو، كە پياويك بەھوى ئەوھ دەچيىتە بەھەشت، كە سەگىكى تىنو و دەبينى، دواى ئەوھى كە خوى ئاو دەخواتەو، سەگە تىنووەكەش ئاو دەدا، خواى بەخشنە بەھوى ئەوھ دەبياتە بەھەشت^(۱)، وە لە فەرموودەيەكى ديكەدا ھاتو كە بە پيچەوانەو: ئافرەتيك بەوھ دەچيىتە دۆزەخ، كە پشيلەيەك ھەپس دەكات لە مالى،

.....
(۱) رواه البخاري: ۶۰۰۹، ومسلم: ۲۲۴۴.

بوځوی هیچی ناداتی و نازادیشی ناکا له زه‌ویدا بگه‌ړی و شت بخوا، تاكو وای لیدی پشیله‌كه له برسان و تینووان ده‌مری و، به‌هوی ته‌وه‌وه خوی داد‌گه‌ر سزای ده‌دا به‌دو‌زه‌خ^(۱).

كه‌واته: چاكه‌ كړدن له‌ گه‌ل هه‌موو دروست‌كراوه‌كانی خوا‌دا، ده‌بیته‌ هو‌ی ته‌وه‌ی خوا خو‌شی بو‌یین، دیاره‌ خواش كه‌سی‌کی خو‌ش ده‌وی، كه‌ نه‌ فسی‌کی پاك و چاكی هه‌بی.

۲- ﴿وَقُولُوا لِلنَّاسِ حُسْنًا﴾ البقرة

واته: وه‌شتی چاك به‌ خه‌لك ب‌لین، وه‌ك پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌ده‌رموی:

(وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) أخرجه أحمد برقم (۸۱۶۸)، والبخاري برقم (۲۸۲۷)، ومسلم برقم (۱۰۰۹)، وابن حبان برقم (۳۳۸۱).

واته: وه‌ قسه‌ی باش چاكه‌یه‌وه‌و خیره‌و (پادا‌شتی هه‌یه‌).

۳- ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ارْكَعُوا وَاسْجُدُوا وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ وَافْعَلُوا الْخَيْرَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ الحج

واته: نه‌ی ته‌وانه‌ی ئیمان‌تان هی‌ناوه‌! ر‌كوع به‌رن و كړ‌نووش به‌رن و په‌روه‌رد‌گارتان پی‌ه‌رستن، وه‌ چاكه‌ بكه‌ن، به‌لكو سهر‌فراز بن. دیاره‌ ر‌كوع و سه‌جده‌ واته: نویژ، هه‌لبه‌ته (وَاعْبُدُوا رَبَّكُمْ) په‌روه‌رد‌گارتان پی‌ه‌رستن، نویژیش ده‌گریته‌وه‌وه‌و دو‌عاش ده‌گریته‌وه‌وه‌و، زی‌كرو یادی خواش ده‌گریته‌وه‌وه‌و، وه‌ هه‌موو ته‌وه‌و په‌رستنه‌وه‌ی له‌ نیوان به‌نده‌و خوا‌دا ته‌نجام ده‌درین، ده‌گریته‌وه‌وه‌و، (وَافْعَلُوا الْخَيْرَ) واته: چاكه‌ بكه‌ن، له‌ گه‌ل خه‌لكی خوا‌دا چاكه‌ بكه‌ن، كه‌واته: خوا په‌رست بن و، خه‌لك دو‌ست بن به‌لكو سهر‌فراز بن.

۴- ﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ﴾ (النحل ۱۲۸)

واته: بېگومان خوا له گهڼل نهو که سانه دايه که پاريز ده کهن، وهله گهڼل نه وانه دايه که چاکه کارن، که واته: به هوې چاکه کاربیه وه، دواي پاريز کاري، شايسته ی نه وه ده بين، خوا له گهڼل مان بې، نجا که خوا له گهڼلندا بوو، دياره خاوهن نه فسيکي پاک و چاکي، له نه نجامي نه وه وه که تو خاوهن پاريز کاري و چاکه کاري، ته قوا له گهڼل خواو، چاکه له گهڼل خه لکي خوا.

**کاريگري چاکه کردن له گهڼل خه لک، له سر ته زکيه نفس، له
فهرمايشته کاني پيغمبري خوادا (صلى الله عليه وسلم)**

۱- پيغمبري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرموي: (وَالْكَلِمَةُ الطَّيِّبَةُ صَدَقَةٌ) رواه البخاري برقم: (۲۹۸۹)، ومسلم برقم: (۲۰۰۹). قسه ی چاک صه ده قه يه و خيرو چاکه يه.

۲- پيغمبري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرموي: (لَا تَحْقِرَنَّ مِنَ الْمَعْرُوفِ شَيْئًا وَلَوْ أَنْ تَلْقَى أَخَاكَ بِوَجْهِ طَلْقٍ)، أخرجه أحمد برقم (۲۱۵۵۹)، ومسلم برقم (۲۶۲۶)، والترمذي برقم (۱۸۳۳) وقال: حسن صحيح، وأخرجه أيضاً: ابن حبان برقم (۵۲۳) والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۳۴۶۰).

واته: هيچ شتيک له چاکه به که م مه گره، نه گره هر نه وند بې، به روويکي خوشيشه وه بگه يه برايه که ت، (يان خوشکي مسولمانت)، پرووت له گهڼل مان خوش بې، قسه ت له گهڼل مان خوش بې، گفت و لغت له گهڼل مان شيرين بې، نه وهش به شيکه له چاکه.

۳- پيغمبري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده فرموي: (الْبِرُّ حُسْنُ الْخُلُقِ وَالْإِيمَانُ مَا حَاكَ فِي صَدْرِكَ وَكَرِهْتَ أَنْ يَطَّلَعَ عَلَيْكَ النَّاسُ) أخرجه أحمد برقم (۱۷۶۶۸)، والبخاري في الأدب المفرد برقم (۲۹۵)، ومسلم برقم (۲۵۵۳)، والترمذي

برقم (۲۳۸۹) وقال: حسن صحيح، وأخرجه أيضًا: الحاكم برقم (۲۱۷۲) وقال: صحيح الإسناد. واته: چاکه کاریی بریتیه له رهوشتی جوان، وه گونا هیش نه ویه که له دلتدا بیت و بچیت و پئی مورپتاح و ناسووده نه بی، وه پیشت ناخوش بی خه لک بیزانی. به لام که ده فرموی: هه شتی دلت پئی مورپتاح نه بوو، گونا هه، دیاره مه به ست دلکی پر له تیمانه، دلی نینسانیکي تیماندار، نه گهرنا دلی خراپه کاریک، به گوناح مورپتاحه، شه راب ده خواو، زینا ده کاو، قومار ده کاو دزی و گهنده لئی و زولم ده کا، پیشی مورپتاحه، له بهر نه وهی دله که ی نه خوشه، به لام نه وهی له فرموده که دا ثاماره ی پیده کا، مه به ستی دلکی ساغه.

۴- هه ره له و باروه پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فرمایشتی کی دیکه دا ده فرموی:

(الْخَلْقُ كُلُّهُمْ عِيَالٌ اللَّهُ فَاحَبُّ الْخَلْقِ إِلَى اللَّهِ أَنْفَعُهُمْ لِعِيَالِهِ) أخرجه أبو يعلى برقم (۳۳۱۵)، وأخرجه أيضًا: البيهقي شعب الإيمان برقم (۷۴۴۵)، والطبراني في المعجم الكبير برقم (۱۰۰۳۳)، قال الهيثمي (۱۹۱/۸): رواه أبو يعلى والبخاري، وفيه يوسف بن عطية الصفار، وهو متروك، وقال الألباني حديث ضعيف في السلسلة الضعيفة برقم (۱۹۰۰).

واته: خه لک هه موویان ژیینراوی خوان، سه ره رشتیکراوانی خوان، {عیال} نه وانن سه ره رشتیان ده کری و نه فه قه یان ده کی شری، وه خوشه ویستترینیان له لای خوا، نه و که سه یه که بو به نده مشور لیخوراوه کانی به سوودتر بی.

نه ده قه هه ره چهنده سه نه ده که ی که ده بیاته وه سه ره پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بیته ره، به لام ماناکه ی راست و دروسته و، له گهل باقی ثایه ت و فرمایشته کانی دیکه دا تیک ده کاته وه.

۵- هه روه ها پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فرموی:

(لَأَنْ يَمْشِيَ أَحَدُكُمْ مَعَ أَخِيهِ فِي قِضَاءِ حَاجَتِهِ، أَفْضَلُ مِنْ أَنْ يَعْتَكِفَ فِي مَسْجِدِي هَذَا شَهْرَيْنِ، وَأَشَارَ بِإصْبَعَيْهِ) أخرجه الحاكم في المستدرک برقم (۷۷۰۶)، قال الألباني في ضعيف الترغيب والترهيب: ضعيف جداً.

واته: نه گهر يه کي له ئيوه سه عاتيك پروا له گه ل برايه کهيدا، بو ئوه ي کار يکي بو جيبه جي بکا، {سه عات مهرج نيه مهبه ستي له به شيک بي له بيست و چوار (۲۴) به شي شهوو روژ، به لکو مهبه ستي ماوه يه که هروه ها که سه که برابي، يان خوشکيکي مسولمان بي، زور جار که باسي پياو ده کړي له بهر نه وه بووه، نه وانه ي له مه جليسه که دا بوون له گه ل پيغه مبهري خوادا (صلي الله عليه وسلم) زور به يان له ره گهزي پياو بوون} بوي باستره له وه ي دوو مانگ له مزگهوتي مندا بچيته ثيعتيکافه وه، وه ناماره شي کرد به دوو په نجه موباره که که ي.

نه وهش به راستي موژديه يکي زور گه وره يه، به لام دياره ئيشيکي ساده و ناسان نا، به لکو ئيشيک که زه حمه تييه ک بکه ويته سهر نه و که سه که نه نجامي ددها، يان مه ترسيه يکي تيدا بي، ياخود سوو ديکي وا بگه يه ني به به ران به ره که ي، زياتر بي له خيري دوو مانگ چوونه ثيعتيکاف، له مزگهوتي پيغه مبهري خوادا (صلي الله عليه وسلم)، که نويزيک له و مزگه و ته دا به (۱۰۰۰) نويزه، که واته: چوونه ثيعتيکافيش له ويدا به قه د (۱۰۰۰) ثيعتيکافه، له مزگه و ته کاني دیکه دا، نه و هه موو خيرو چاکه يه به ران بهر به وه، که به دهم ئيشي مسولمان يکه وه بچي و، کار يکي بو ته و او بکه ي و، خه ميکي لي بره وي ني ه وه، خيري نه وه له خيري نه و عيباد ته زياتره.

۶- ديسان پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) ده فهرموي:

(الْمُسْلِمُ أَخُو الْمُسْلِمِ لَا يَظْلِمُهُ وَلَا يُسْلِمُهُ، وَمَنْ كَانَ فِي حَاجَةِ أَخِيهِ، كَانَ اللَّهُ فِي حَاجَتِهِ، وَمَنْ فَرَّجَ عَنْ مُسْلِمٍ كُرْبَةً فَرَّجَ اللَّهُ عَنْهُ كُرْبَةً مِنْ كُرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَمَنْ سَتَرَ مُسْلِمًا سَتَرَهُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ) أخرجه أحمد برقم (۵۶۴۶) والبخاري برقم (۲۳۱۰)، ومسلم برقم (۲۵۸۰)، وأبو داود برقم (۴۸۹۳)، والترمذي برقم (۱۴۲۶) وقال: حسن صحيح غريب، والنسائي في الكبرى برقم (۷۲۹۱)، وابن حبان برقم (۵۳۳)، وأخرجه أيضًا: القضاعي برقم (۱۶۹)، والبيهقي برقم (۱۱۹۰۸).

واته: مسولمان براي مسولمانه، سته مي لي ناکا، وه ته سلیمیشی ناکا، (واته:

نه زولمى لى ده‌كا، نه ته‌سليمى كه‌سيكيشى ده‌كا ته‌و كه‌سه زولمى لى بكا)،
وه هه‌ر كه‌سى به‌دهم كارى برايه‌كيه‌وه بچى، خوا به‌دهم كاربه‌وه دى، وه هه‌ر
كه‌سى خه‌مى مسولمانيك پره‌وينى، خوا به‌هوى ته‌وه‌وه خه‌ميكي له‌ خه‌مه‌كاني
قيامه‌تى لى دهره‌وينى، وه هه‌ر كه‌سى (عه‌يبي) مسولمانيك داپوشى خوا له
قيامه‌ت (عه‌يه‌كاني) بو دهره‌وشى.

٧- هه‌ر له‌و باره‌وه پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموى:
(الْمُؤْمِنُ الَّذِي يُخَالِطُ النَّاسَ وَيَصْبِرُ عَلَى آذَاهُمْ ، أَعْظَمُ أَجْرًا مِنَ الْمُؤْمِنِ الَّذِي
لَا يُخَالِطُ النَّاسَ وَلَا يَصْبِرُ عَلَى آذَاهُمْ) أخرجه أحمد برقم (٢٣١٤٧)، والبيهقي برقم
(١٩٩٦٢)، وأخرجه أيضًا: ابن أبي شيبة برقم (٢٦٢٢٠)، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده صحيح.
واته: ته‌و نيماندارى كه‌ له‌ گه‌ل خه‌لك تيكه‌ل ده‌بى و خوراك‌ریش ده‌بى له‌سه‌ر
ته‌زيه‌ت و نازاريان (قه‌سى نارپك ده‌كه‌ن، هه‌لويسى نارپكى به‌رانبه‌ر ده‌نوين،
به‌لام خوراك‌ر ده‌بى و، وه‌ك ته‌وان ناك)، باشته‌ر له‌و مسولمانه‌ى تيكه‌ليان نابى و،
له‌سه‌ر ته‌زيه‌ت و نازاره‌كانيان خوراك‌ر نابى.

٨- هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموى:
(الْمُؤْمِنُ آلفٌ مُؤَلَّفٌ، وَلَا خَيْرَ فِيمَنْ لَا يَأْلَفُ وَلَا يُؤَلَّفُ) أخرجه أحمد برقم (٢٢٨٩١)،
وأخرجه أيضًا: الطبراني برقم (٥٧٤٤)، قال شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن
واته: نيماندار خه‌لكيش هوگرى خوى ده‌كا، هوگرى خه‌لكيش ده‌بى، (له‌گه‌ل
خه‌لكى ده‌گونجى و خه‌لكيش له‌گه‌ل خوى ده‌گونجى)، وه هه‌ر كه‌سى
نه‌توانى خه‌لك هوگرى خوى بكاو، هوگرى خه‌لك بى، ته‌وه خي‌رى پي‌وه نيه‌.
ته‌وانه‌ى سه‌روه‌ه چهند به‌لگه‌يه‌كى قورثان و سونه‌ت بوون، له‌سه‌ر ته‌وه كه‌ چاكه
له‌گه‌ل خه‌لك كردن و سوود پى گه‌ياندن پييان، له‌خوامان نزيك ده‌خاته‌وه، وه
ته‌و كرده‌وانه ده‌مانكه‌ن به‌ خو‌شه‌ويستى خواو پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه
وسلم)، بيگومان ته‌وانيش كه‌سانيكيان خو‌ش ده‌وى كه‌ خاوه‌ن نه‌فسيكى پاك و
چاك بن.

هۆکاری دهیم: داوای لیږودن له خوا کردن و. بۆ لای خوا گه‌رانه‌وه (الإستغفار و (التوبة)

ئەمیش دیسان هۆکاریکی گه‌وره‌و گرنگی ته‌زکیه‌ی نه‌فسه، له‌و باره‌شه‌وه هه‌م ئایه‌تی خوا سبحانه و تعالی، هه‌م فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) زۆرن، که ئینسان به‌هۆی داوای لیږودن کردنه‌وه له‌ خوا، بۆ هه‌له‌و گوناھیک که کردویه‌تی، وه به‌بێ هه‌له‌و تاوانیش، وه‌ک داوایی باسی ده‌که‌ین، وه به‌هۆی به‌رده‌وام گه‌رانه‌وه‌وه بۆ لای خوا، زیاتر نه‌فسی ته‌زکیه‌ ده‌بی و، پاك و چاك ده‌بی و، زیاتر له‌ خوا نزیک ده‌بی.

کاریگه‌ریی داوای لیږودن له خوا کردن و گه‌رانه‌وه، له‌سه‌ر ته‌زکیه‌ی نه‌فس له‌ قورئانی به‌رزو به‌پێژدا

۱- خوای په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموی:

﴿وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَا الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ (۳۱) النور

واته: وه تیکر اتان ئه‌ی ئیماندارینه! بۆ لای خوا بگه‌رینه‌وه، به‌لکو سه‌رفراز بن. وشه‌ی (تاب) له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا یه‌عنی (عاد - رجع)، که‌واته: (تاب إلى الله - یانی: بۆ لای خوا گه‌رايه‌وه)^(۱)، وه که ده‌گوترێ: فلان که‌س ته‌وبه‌ی کردوه یانی: گه‌راوته‌وه، که‌واته: ته‌وبه‌ کردن بۆ لای خوا، مایه‌ی سه‌رفرازییه، خوای زانا ش ده‌فه‌رموی:

﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ تَزَكَّى﴾ (۱۴) الأعلى

واته: ئه‌و که‌سه سه‌رفرازه که نه‌فسی خۆی ته‌زکیه‌ کردوه، له‌ ئایه‌ته‌که‌ی دیکه‌شدا ده‌فه‌رموی: به‌هۆی گه‌رانه‌وه‌وه بۆ لای خوا، سه‌رفراز ده‌بن، که‌واته: گه‌رانه‌وه بۆ لای خوا یه‌کیکه له‌ هۆیه‌کانی ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فس.

۲- له ثایه‌تیکې دیکه‌دا ده‌فرموی:

﴿وَأَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوبُوا إِلَيْهِ﴾ ۲ هود

واته: وه داوای لی‌بوردن له په‌روهرد گارتان بکهن، پاشان بگه‌رپښه‌وه بو لای.

۳- هه‌روه‌ها ده‌فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا تَوْبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يُكَفِّرَ

عَنكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ﴾ ۸ التحريم

واته: ئه‌ی ته‌وانه‌ی ئیمانتان هی‌ناوه! به گه‌رانه‌ویه‌کی ساغ بگه‌رپښه‌وه لای خوا، نزیکه خوا خراپه‌کانتان لی‌ بس‌رپښه‌وه (به‌هوی گه‌رانه‌ویه‌کی راست و ساغه‌وه). (نَصُوحًا) له (نصح) وه هاتوه، (نَاصِح: الخالص من كل الشيء) ^(۱) واته: کرځکی، یاخود شیله‌ی شتیک، (تَوْبَةً نَّصُوحًا) واته: گه‌رانه‌ویه‌کی ساغ و بی‌ خلته، ته‌وبه‌یه‌ک که پی‌ویست نه‌کات ته‌وبه‌ی لی‌ بک‌ه‌یه‌وه، که‌سینک که ده‌لی: ته‌وبه‌م له گونا‌هان کردوه، که‌چی له‌سه‌ر گونا‌هه‌کانی به‌رده‌وام ده‌بی، له راستیدا ده‌بی ته‌وبه‌ له‌و ته‌وبه‌یه‌ بکا، وه‌ک هه‌ندی له‌ ئه‌هلی عیرفان و ته‌صه‌ووف ئه‌و ته‌عبیره‌یان به‌کار هی‌ناوه.

۴- ﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ ۵۵

وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيَزِيدُهُمْ مِّنْ فَضْلِهِ﴾ ۶۶ الشوری

واته: خوا ئه‌و زاته‌یه که گه‌رانه‌وه له به‌نده‌کانی وهرده‌گری، وه له خراپه‌کان ده‌بووری، وه ده‌زانئ چی ده‌کهن، وه وه‌لامی ته‌وانه ده‌داته‌وه که بر‌وایان هی‌ناوه، وه کرده‌وه باشه‌کانیان ته‌نجام داوه، وه له‌چاکه‌ی خو‌ی بو‌یان زیاد ده‌کا.

له ته‌نجامی داوای لی‌بوردن کردن و گه‌رانه‌وه‌یاندان بو لای خوا، خوا وه‌لامیان ده‌داته‌وه، وه له خراپه‌کانیان ده‌بووری، وه له‌چاکه‌ی خو‌ی بو‌یان زیاد ده‌کا، که دیاره ته‌وه‌ش ده‌بیته‌ هو‌ی ته‌وه که: هم بزار بک‌ری‌ن هم بر‌ازپښه‌وه، که دیاره ته‌وه‌ش کاکله‌ی ته‌زکیه نه‌فسه.

**کاریگه‌ریی داوای لیبوردن له خوا کردن و گه‌رانه‌وه بو لای خوا،
له‌سهر ته‌زکیه‌ی نه‌فس، له فهرمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی
الله علیه وسلم)**

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فرموی:

(لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ مِنْ أَحَدِكُمْ إِذَا اسْتَيْقَظَ عَلَى بَعِيرِهِ قَدْ أَضَلَّهُ بِأَرْضِ فَلَاةٍ)،
أخرجه البخاري برقم (۵۹۵۰).

واته: خوا خو‌شحال تره‌و شادمان تره به گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی بو لای، له
یه‌کیکتان که ولا‌خه‌که‌ی ده‌دو‌زیت‌ه‌وه، له کاتی‌کدا که له بیابانی‌کدا ونی کردوه،
له ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه:

(لَلَّهِ أَشَدُّ فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَاةٍ
فَانْقَلَبَتْ مِنْهُ وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ فَأَيَسَ مِنْهَا، فَأَتَى شَجَرَةً فَاضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا، قَدْ أَيَسَ
مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَبَيْنَا هُوَ كَذَلِكَ إِذَا هُوَ بِهَا قَائِمَةً عِنْدَهُ فَأَخَذَ بِخَطَامِهَا، ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ
الْفَرَحِ: اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ أَخْطَأَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ) رواه مسلم برقم (۲۷۴۷).

واته: خوا شادمان تره به گه‌رانه‌وه‌ی به‌نده‌که‌ی بو لای، کاتی‌ک ده‌گه‌ریت‌ه‌وه
بو لای له یه‌کیکتان که خواردن و خواردنه‌وه‌و پیوستیه‌کانی هه‌موویان له‌سهر
پشتی ولا‌خه‌که‌یتی، که‌چی له ده‌شتی‌کی چول‌دا لیی به‌ره‌له‌دا ده‌بی، ونی
ده‌کات، ئنجا پاش ته‌وه‌ی بی‌ئومید ده‌بی له دو‌زینه‌وه‌ی، ده‌چیته ژیر سیبه‌ری
دره‌ختی‌ک و ده‌خه‌وی (بو ته‌وه‌ی له‌ویدا بمری) دوا‌یی ههر هی‌نده ده‌زانی:
وشره‌که‌ی دیته به‌رده‌می، له خو‌شیادا ده‌لی: ته‌ی خوا‌یه! تو به‌نده‌ی منی،
من په‌روه‌رد گاری تو‌م!! له‌زو‌ر خو‌شحال‌یان به‌ه‌له‌دا ده‌چی، ئنجا ته‌و به‌نده‌یه
چه‌ند دل خو‌شه خوا سب‌حانه و تعالی له‌و شادمان‌تره که به‌نده‌که‌ی ده‌گه‌ریت‌ه‌وه
لای، ئنجا ته‌ماشای ته‌و به‌خشش و که‌ره‌مه‌ی خوا بکه‌ن!!

ته‌و به‌نده‌یه ده‌زانی ته‌ گهر وشره‌که‌ی نه‌دو‌زیت‌ه‌وه، تی ده‌چی، به‌لام خوا سب‌حانه
و تعالی بی‌ نیازه له به‌نده‌کانی، که‌چی هی‌نده‌ش خو‌شحال و شادمانه که
به‌نده‌کانی بگه‌ریت‌ه‌وه بو لای!!

باسيک دهرباره‌ی ته‌وبه^(۱)

دیننه سهر باسی ته‌وبه و پیناسه‌ی ته‌وبه، ته‌وبه یانی چی؟ مهرجه‌کانی چین؟ وه ئایا هه‌موو کهس پینوستی به ته‌وبه هه‌یه؟ وه پاشان بزاین خوی به‌به‌زه‌یی تا چ کاتیک ته‌وبه و گه‌رانه‌وه له به‌نده‌کانی قه‌بوول ده‌کا؟ بو وه‌لامدانه‌وه‌ی ئه‌و پرسیارانه ئیمه له سی خالدا باسی ته‌وبه ده‌که‌ین:

۱- پیناسه‌ی ته‌وبه و مهرجه‌کانی.

۲- هه‌موو کهس پینوستی به‌ته‌وبه و گه‌رانه‌وه هه‌یه بو لای خوا، نه‌ک ئه‌وه‌ی باوه له نیو خه‌لکدا، که گوايه که ته‌نیا ئه‌و کهسه‌ی گوناح ده‌کا، پینوسته بگه‌رپه‌ته‌وه لای خوا!!!

۳- ئایا چ کاتیک خوا ته‌وبه‌ی به‌نده‌کانی وهرده‌گری؟! باسی ئه‌وه ده‌که‌ین که ته‌وبه کردن بو لای خوا، خوا هه‌ر وه‌ری ده‌گری به‌لوتف و که‌رهمی خوی، مادام ئینسان له ژیان نائومید نه‌بووبی و ده‌ستی له هه‌موو پچکان نه‌پچرابی.

۱- پیناسه‌ی ته‌وبه و مهرجه‌کانی:

یه‌که‌م: پیناسه‌ی ته‌وبه:

أ- له ئه‌صلی زماندا: وه‌ک پشتریش باس‌مان کرد: (تَابَ يَتُوبُ تَوْبَةً: رَجَعَ يَرْجِعُ رُجُوعًا)^(۲)، که‌واته: (توبه) یانی گه‌رانه‌وه.

ب- له زاراوه‌ی شه‌رعدا: بریتیه له‌وه که ئینسان به‌ره‌و خوا بگه‌رپه‌ته‌وه له‌خوا نزیک بپه‌ته‌وه، ئنجا که به‌ره‌و لای خوا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، مهرج نیه هه‌ر له گونا‌هه‌وه

.....

(۱) کتیبیکمان له باره‌ی (توبه) وه نووسیه که تا ئیستا پینج جار چاپ کراوه، هه‌روه‌ها له ته‌فسیری سوورپه‌تی (النساء) یشدا باسیکمان له‌و باره‌وه کردووه.

(۲) مختار الصحاح، ص ۸۳.

بهره و لای خوا بگهړیتهوه، بهلکو جاری وایه له کوفرهوه بهره ئیمان ده گهړیتهوه، وه جاری وایه له گوناوهوه بهره گوړپرایه لیبی ده گهړیتهوه، وه جاری وایه له جوړیک له فرمانبهری ساردو سرې بؤ خوا، ده گهړیتهوه بؤ جوړیکی دیکه ی باشته له فرمانبهری بؤ خوا، که وهک دواپی باسی ده که یین: گهړانه وهی پیغه مبهری خوا، هه موو پیغه مبه رانی دیکه (عليهم الصلاة والسلام) لهو جوړه یان بووه.

دووه م: مهرجه کانی تهوبه:

زانایان ده لین: ته گهر تهوبه که بؤ تهو گونا هانه بی، که له نیوان بهنده خوادا کراون، سی مهرجی پیویستن:

۱- دهست هه لگری لهو گونا هه.

۲- لپی په شیمان بی.

۳- بریار بدا نه گهړیتهوه سهری.

به لام ته گهر تهو گونا هو سهری پیچییه، له نیوان خوی و خه لکدا بی، وپرای تهو سی مهرجی سهره وه، مهرجیکی دیکه شی پیویسته:

۴- هه قی خاوهن هه قه کان بگپړیتهوه بؤ خاوهنه کانیان.

که خوی به خشنده ده فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا تُوبُوا إِلَى اللَّهِ تَوْبَةً نَّصُوحًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَن يُكَفِّرَ
عَنكُم سَيِّئَاتِكُمْ﴾

واته: نهی تهوانه ی پرواتان هیناوه! به گهړانه وهی کی ساغ بگهړیتهوه لای خوا، نیزیکه خوا خراپه کانتان لی بسریتهوه.

بیگومان مبهست له (تَوْبَةً نَّصُوحًا) گهړانه وهی رست و ساغ، تهوهیه که لهو نایه ته دا هاتوه، تهو مهرجانه ی تیدا بن، که باسما ن کردن.

گوناح و تاوانی ساده ته‌وبه‌و گه‌رانه‌وی ساده‌ی ده‌وی، به‌لام
گوناه و تاوانی ئالۆز، ته‌وبه‌که‌شی ده‌بی وهك خو‌ی بی

بو وینه:

۱- ته‌گه‌ر که‌سی مالی که‌سیکی دیکه‌ی خواردبی به‌نا‌هق، یان جنیوی به‌که‌سیک دابی:

ماله‌که‌ی بو ده‌گیریت‌ه‌وه، دیاره‌ ته‌گه‌ر مابی، ته‌گه‌رنا ده‌بی بیدات به‌میرات‌گه‌رکانی، ته‌گه‌رنا بی‌گیریت‌ه‌وه بو به‌یتولمال، به‌لام ته‌گه‌ر حه‌قه‌که‌ نه‌توانی ب‌گیریت‌ه‌وه، ده‌بی گه‌ردنی خو‌یان پی‌ ئازاد بکات و داوای لی‌بوردنیان لی‌ بکا، بو وینه: ته‌گه‌ر زه‌می کردبوون، له‌مه‌ودوا هه‌ول بدا مه‌دحیان بکا، وه‌ ته‌گه‌ر عه‌یب داری کردبوون، له‌مه‌ودوا هه‌ول بدا جوانیان بکات.

۲- به‌لام ته‌گه‌ر که‌سی حاله‌تی نیفاقی بو‌وبی:

ته‌و جو‌ره‌ که‌سانه‌ خوی داد‌گه‌ر ته‌وبه‌که‌یانی به‌چه‌ند شتی مه‌رج دار کردوه، بو وینه ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ الْمُنْفِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجْدَهُمْ نَصِيرًا﴾ (١٤٥) إِلَّا
الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَٰئِكَ مَعَ
الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٤٦﴾ النساء

واته: مونا‌فقه‌کان له‌ په‌لی ژیره‌وی ئاگردان، وه‌ هیچ‌ پشتیوان و یارمه‌تی ده‌ریکت بو‌ ته‌وان چنگ‌ ناکه‌وی، جگه‌ له‌وانه‌ی که‌ ده‌گیریت‌ه‌وه، ئنجا‌ ئایا که‌ گه‌رانه‌وه‌ ته‌واو؟ نه‌خیر، به‌لکو‌ دوی گه‌رانه‌وه‌یان، ده‌بی ته‌و مه‌رجانه‌ له‌ خو‌یاندایینه‌ دی:

مهرجی په‌کهم: (وَأَصْلَحُوا) که هه‌تا ئیستا خراپه‌یان کردوه، ئیستا ده‌بی چاکسازی بکه‌ن و، هه‌رجی تیکیان داوه، هه‌ول بدن چاکي بکه‌نه‌وه.

مهرجی دووهم: (وَأَعْتَصَمُوا بِاللَّهِ) که هه‌تا ئیستا به‌ دوو‌پرووی خویان به‌مسولمان پیشان داوه‌ دینداریان کردوه، له‌مه‌ودوا به‌راستی و ساغی دینداری بکه‌ن.

مهرجی سییهم: (وَأَخْلَصُوا دِينَهُمُ لِلَّهِ) وه‌ ده‌ست ته‌نیا به‌خوا بگرن، ته‌گه‌ر هه‌تا ئیستا که‌ین و به‌ینیان له‌گه‌ل ته‌هلی کوفردا بووه، له‌مه‌ودوا ده‌ست به‌ ریسمانی خوا بگرن و، ته‌نیا په‌یوه‌ندیان له‌گه‌ل ته‌هلی ئیماندا بی.

ئنجا که‌ ئه‌و سی مهرجه‌یان لی هاتنه‌ دی، ئنجا ده‌فه‌رموی: ئا ته‌وانه‌ له‌گه‌ل ئیمانداران دان، وه‌ خوا پاداشتیکی مه‌زن ده‌داته‌وه‌ به‌ ئیمانداران.

۳- ده‌رباره‌ی ئه‌و زانایانه‌ی که‌ ئایه‌ته‌کانی خویان شار‌دۆته‌وه‌ له‌ خه‌لکی: سه‌ریان له‌ خه‌لک شیواندوه: ته‌مانه‌ش هه‌ر به‌وه‌نده‌ ته‌وبه‌کانیان قبول نابن، که‌ ته‌وبه‌یه‌کی ساده‌و ساکار بکه‌ن، به‌لکو خوا ته‌وبه‌ی ته‌وانیشی مه‌رج دار کردوه، به‌چهند شتیک، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾ البقرة

واته: بیگومان ته‌وانه‌ی به‌لگه‌ رو‌شنه‌کانمان و رینماییه‌ک که‌ دامانه‌زاندوون، پاش ته‌وه‌ی بو خه‌لکیمان روونکردوونه‌وه‌ له‌ کتیب (ی خو‌مان) دا، ده‌شارنه‌وه، ئا ته‌وانه‌ خوا نه‌فرینیان لی ده‌کا، وه‌ هه‌رجی نه‌فرینکه‌ریشه‌ نه‌فرینیان لی ده‌کا، (که‌واته: حالیان زور خراپه‌)، زانای خراپ که‌ ئایه‌ته‌کانی خوا ده‌شاریته‌وه‌و ژیر لیویان ده‌خاو به‌جوړیک باسی ئیسلام ده‌کا که‌ خه‌لکی خراپ و لادهر پییان خو‌ش بی، راستییه‌کانی دین ناخاته‌ روو له‌به‌ر به‌رژه‌وه‌ندی دنیایی، له‌به‌ر زار چه‌ورکرائیک و ئافه‌رین بو کرانیک، ته‌وانه‌ خواو له‌عنه‌تکه‌ره‌کان له‌عنه‌تیان لی

(۱) پلەى يەكەمى تەوبە: ئەوھىيە كە ئىنسان لە كوفروە بگەرپتەوہ بۆ ئيمان و، داواى لىبوردن لەخوا بكا، لەو كوفرو شىرك و نىفاقەى لەسەرى بووہو، بگەرپتەوہ بۆ ئىسلام و تەنھا خواپەرستىيى.

(۲) پلوی دووهمی ته‌وبه: ته‌وبه ئینسان له گونا‌هو تاوان و سه‌رپچیه‌وه بگه‌رپته‌وه بو تاعه‌ت و فه‌رمانبه‌ریی کردن.

(۳) پلوی سییه‌می ته‌وبه: ته‌وبه که ئینسان بگه‌رپته‌وه داوای لی‌بوردن له خوا بکا له تاعه‌ت و گو‌رپایه‌لیی و چاکه‌یه‌کی کهم، بو تاعه‌ت و گو‌رپایه‌لیی و چاکه‌یه‌کی زیاتر، که شایسته‌ی خوای په‌روه‌رد‌گاره. ئنجا لی‌ره‌دایه که پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) باسی ته‌وبه‌ی خو‌ی ده‌کاو ده‌فه‌رموی:

(وَاللّٰهُ اِنِّیْ لَاسْتَغْفِرُ اللّٰهَ وَاَتُوْبُ اِلَیْهِ فِی الْیَوْمِ اَکْثَرَ مِنْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً) أخرجه البخاري برقم (۵۹۴۸)، وأخرجه أيضًا: أحمد برقم (۸۴۷۴)، والنسائي في الكبرى برقم (۱۰۲۷۰)، وابن حبان برقم (۹۲۵)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۶۳۹)، والدیلمی برقم (۷۰۲۴).

واته: سو‌یند به‌خوا، من داوای لی‌بوردن له‌خوا ده‌که‌م، وه ده‌گه‌رپته‌وه بو لای، له ر‌وژیکدا زیاتر له ه‌فتا جار. وه له ریوایه‌تی دیکه‌دا هاتوه سه‌د (۱۰۰) جار^(۱)، گه‌رانه‌وه داوای لی‌بوردن له‌خوا کردنی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌به‌ر ته‌وه بووه که ته‌و تاعه‌ت و چاکه‌یه‌ی خو‌ی که له لووتکه‌ی هه‌ره به‌رزی دابووه، کاتیک به‌راوردی کردوه له‌گه‌ل پایه‌ی به‌رزی خوا، له‌گه‌ل به‌رزی و مه‌زنی و ناوو سیفات به‌رزه‌کانی خوا، تاعه‌ته‌که‌ی خو‌ی هه‌رچه‌نده باشت‌ترین تاعه‌ت بووه، به‌لام به شایسته‌ی خوای بی وینه‌ی نه‌زانیوه، فه‌رموویه‌تی: خوايه! داوای لی‌بوردم هه‌یه، ته‌وه شایسته‌ی پایه‌ی به‌رزی تو نیه! بو‌یه ئینسان تا‌کو له خوا نزیک‌تر بی، تاعه‌ته‌کانی خو‌ی پی بچوو‌کترن، وه به پی‌چه‌وانه‌وه تا‌کو له خوا دوور‌تر بی، ته‌و تاعه‌ت و چاکانه‌ی ده‌یانکا پیی گه‌وره‌ترن، که‌واته: هه‌موو که‌س پی‌ویستی به گه‌رانه‌وه داوای لی‌بوردن کردن له خوا سب‌حانه و‌تعالی هه‌یه.

۳- ئایا تا چ کاتیک خوی په‌روهردگار گه‌رانه‌وهی به‌نده‌کانی وهرده‌گری؟

پیغمبره‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فهرمایشتیکي خویدا، وه‌لامی ته‌و پرسیاره‌مان ده‌داته‌وه‌و ده‌فه‌رموی:

(إِنَّ اللَّهَ يَقْبَلُ تَوْبَةَ الْعَبْدِ مَا لَمْ يُعْرِغْ) أخرجه أحمد برقم (٦٤٠٨)، والترمذي برقم (٣٥٣٧)، وقال: حسن غريب، وابن ماجه برقم (٤٢٥٣)، وابن حبان برقم (٦٢٨)، والحاكم برقم (٧٦٥٩) وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (٧٠٦٣)، وأبو يعلى برقم (٥٧١٧)، والبخاري في الجعديات برقم (٣٤٠٤)، قال الألباني: حسن، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن.

واته: خوی په‌روهردگار گه‌رانه‌وهی به‌نده‌که‌ی وهرده‌گری، مادام روو نه‌گه‌شیتیتته‌ گه‌رووی. که‌واته: تا‌کو پیش گیان سپاردن، خوی به‌به‌زه‌یی ته‌وبه‌ی به‌نده‌که‌ی وهرده‌گری.

دواندنی گونا‌هباران و هاندانیان بو گه‌رانه‌وه، له‌لایهن خوی به‌به‌زه‌یی‌وه:

کو‌تا ده‌ق له‌ بواری ته‌وبه‌دا که‌ بی‌هینین، دووان:

یه‌که‌میان:

ته‌و نایه‌ته‌یه‌ که‌ زو‌ربه‌ی زانایان به‌ موژده‌به‌خشتین نایه‌تی داده‌نین، بو گونا‌هباران و خراپه‌کاران، ته‌وانه‌ی ده‌یانه‌وئ بگه‌رپینه‌وه‌بو لای خوا، خوی به‌به‌زه‌یی پیان ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ يٰعِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ﴾ الزمر

واته: بلای ته‌ی ته‌و به‌ندنه‌م که‌ به‌رانبه‌ر به‌خوتان زی‌ده‌رویتان کردوه! له‌ په‌حمه‌ت و به‌زه‌یی خوا نا‌ثومید مه‌بن، بی‌گومان خوا له‌هه‌موو گونا‌هان ده‌بووری، به‌دل‌نیا‌یی‌وه هه‌ر ته‌و لی‌بوردی به‌به‌زه‌یی‌ه. که‌واته: لی‌بوردن و به‌زه‌یی خوا سنووری

نیه و گوناځه‌کانی ئیمه هه‌ر چه‌ند زو‌ر بن، هه‌ر که‌م و بچووک و نابووتن به‌رانبه‌ر به‌به‌زه‌یی خوا، به‌مه‌رجیک ئیمه لییان په‌شیمان ببینه‌وه، وه ده‌ستیان لی هه‌لبگرین و نه‌گه‌رینه‌وه سه‌ریان.

به‌لی ئه‌م ئایه‌ته زو‌ر دلخو‌شکه‌ره بو‌ به‌نده‌کان، چونکه له‌گه‌ل ته‌وه‌شدا که گونا‌هی زو‌ریشیان کردوون، به‌لام خوی میه‌ره‌بان ده‌یان‌دوینئ و بانگیان ده‌کا به وشه‌ی: ئه‌ی به‌نده‌کانم (یکعبادی)!!

دووهمیان:

ئهو فهرمووده قودسیه‌یه که به‌راستی ئه‌ویش زو‌ر دلخو‌شکه‌ره:

(عن أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: قَالَ اللَّهُ تَبَارَكَ وَتَعَالَى: يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ مَا دَعَوْتَنِي وَرَجَوْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ عَلَى مَا كَانَ فِيكَ وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ لَوْ بَلَغَتْ ذُنُوبُكَ عَنَانَ السَّمَاءِ ثُمَّ اسْتَغْفَرْتَنِي غَفَرْتُ لَكَ وَلَا أُبَالِي، يَا ابْنَ آدَمَ إِنَّكَ لَوْ أَتَيْتَنِي بِقُرَابٍ^(۱) الْأَرْضِ خَطَايَا ثُمَّ لَقِيتَنِي لَا تَشْرُكَ بِي شَيْئًا لَأَتَيْتَكَ بِقُرَابِهَا مَغْفِرَةً) أخرجه الترمذي برقم (۳۵۴۰)، وقال: حسن، قال الألباني: صحيح.

واته: ئه‌نه‌سی کو‌ری مالیک گوتویه‌تی: گویم له‌ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بوو، ده‌یفه‌رموو: خوا تبارک و تعالی فهرموویه‌تی: ئه‌ی رو‌له‌ی ئاده‌م! دلنیا‌به‌ تو‌ هه‌رچه‌نده‌ لیم وه‌پا‌ری و ئومیده‌وارم بی، هه‌رچه‌کت هه‌بی لیت ده‌بو‌رم و بیباکم، ئه‌ی رو‌له‌ی ئاده‌م! ئه‌گه‌ر گونا‌هه‌کانت بگه‌نه هه‌وری ئاسمانی، پاشان دا‌وای لی‌بو‌ردنم لی‌بکه‌ی، لیت ده‌بو‌رم و بیباکم، ئه‌ی رو‌له‌ی ئاده‌م! ئه‌گه‌ر تو‌ نزیکه‌ی پرا‌و پری زه‌مین گونا‌هم بو‌ بینئ، پاشان پیم بگه‌ی بی‌ئه‌وه‌ی هیچ شتیک بکه‌یه ها‌وبه‌شم، منیش به‌ نزیکه‌ی پرا‌و پری زه‌مین لی‌بو‌ردنت بو‌ دینم.

خوای په‌روه‌ردگار به‌ لوتف و که‌ره‌می خو‌ی له‌و که‌سانه‌مان بگێ‌ری که به‌رده‌وام ده‌گه‌رینه‌وه لای خوا، چ له‌ گونا‌ح و تا‌وانه‌وه بو‌ تا‌عت، چ له‌ تا‌عه‌تیک بو‌ تا‌عه‌تیک بآشتر، وه خوا به‌لوتف و که‌ره‌می خو‌ی به‌هو‌ی زو‌ر گه‌رانه‌وه‌مانه‌وه بو‌ لای، به‌مانکاته‌ خا‌وه‌ن نه‌ فسیکی باشترو چاکتر.

(۱) قُرَاب الْأَرْض: ما يقارب ملأها. رياض الصالحين، للنووي، ص ۱۹۵.

هوکارى يازدهيم: ئاکارو په‌وشتى به‌رزو جوان (حسن الخلق)^(۱)

بېگومان ئاکارو په‌وشتى جوان و خووى به‌رزو په‌سند، به‌رهه‌مى ته‌زکيه‌ى نه‌فسه، واته: دواى ته‌وه که ئينسان نه‌فسى ته‌زکيه‌ ده‌بى په‌وشتى به‌رزو جوان ده‌بى، به‌لام هم په‌وشتى جوان و، هم هوکاره‌کانى دیکه‌ش که باسماں کردن، له‌گه‌ل ته‌زکيه‌ى نه‌فسدا کارليکى دووسه‌ره‌يان هه‌يه، واته هه‌تا په‌وشتى به‌رزو جوانتر بى، نه‌فست ته‌زکيه‌تر ده‌بى، وه هه‌تا نه‌فسيشت ته‌زکيه‌تر بى، ئاکارو په‌وشتى به‌رزو جوانتر ده‌بى، هه‌لسوکه‌وتت شيرنترو دلگيرتر ده‌بى، هه‌موو هوکاره‌کانى دیکه‌ش که پېشتى باسماں کردن، به‌هه‌مان شيوه له‌گه‌ل ته‌زکيه‌ى نه‌فسدا، کارليکى دووسه‌ره‌يان هه‌يه.

کاريگه‌ريى په‌وشتى به‌رزو جوان له‌سهر ته‌زکيه‌ى نه‌فس، له قورئانى به‌رزو به‌پېژدا

۱- خواى په‌روه‌ردگار ده‌فه‌رموى:

﴿تَ وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ﴿١﴾ مَا أَنْتَ بِمَجْنُونٍ ﴿٢﴾ وَإِنْ لَكَ لَأَجْرًا غَيْرَ

مَمْنُونٍ ﴿٣﴾ وَإِنَّكَ لَعَلَى خُلُقٍ عَظِيمٍ ﴿٤﴾﴾ الْقَلَمِ

لېږدها پرووى دواندن (خطاب) له پېغه‌مبه‌رى خوايه (صلى الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموى: نوون (يه‌کيکه له‌و پيتانه‌ى که قورئانيان لى پېکه‌اتوه)، سويند به‌قه‌لم و به‌و ديږه‌ى که به‌قه‌لم ده‌نووسى، تو سويند به‌نيعمه‌تى په‌روه‌ردگار، شيت نى، نه‌مه واتايه‌کى، واتايه‌کى دیکه‌ى: تو به‌هووى نيعمه‌ت و چاکه‌ى په‌روه‌ردگارته‌وه (که پېغه‌مبه‌رايه‌تې به‌تو به‌خشيوه) شيت نى، (وه‌ک کافره‌کان

.....
(۱) کتيبى: (ئاکارو په‌وشتى ئيسلامى) که تييدا (۱۵۵) ئاکارو په‌وشتى به‌رزو په‌سند خراونه پروو، له ژيړ چاپه.

پرو پاگنده‌یان ده‌کرد)، نه‌ک هر شیت نی، به‌لکو (خوا په‌رستیکی زور گه‌ورهی، وه) پاداشتیکی نه‌پراوشت هه‌یه^(۱)، وه بیگومان تو له‌سهر ره‌وشتیکی مه‌زنی. دیاره ئیمه مه‌به‌ستمان ثم ثایه‌ته موباره‌که‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) هیچ گومانی تیدا نیه که له‌سهر وی ره‌وشته به‌رزه‌کانه، خاوه‌نی چاکترین خوا په‌رستی بووه، له لووتکه‌ی هه‌موو سیفه‌ته به‌رزو په‌سندکانه بووه، ئنجا تهو پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) خوی زانا پی ده‌فهرموی: تو له‌سهر ره‌وشتیکی مه‌زنی، که‌واته: تهو ره‌وشته پاک و چاک و به‌رزهی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) که وای لی‌کرده، تهو نه‌فسه پاک و چاکه‌ی هه‌یه، وه تهو نه‌فسه پاک و چاکه‌یه‌تی، که وای کرده که تهو ره‌وشته به‌رزو مه‌زنی هه‌یه.

۲- له ثایه‌ته‌کانی کو‌تابی سوو‌رته‌ی (الفرقان) دا خوی شاره‌زا، تهو به‌ندانه‌ی که بو خوا صول‌حاون و هه‌لی‌ژاردوون و خو‌شی ده‌وین و، به به‌نده‌کانی خاوه‌ن به‌زه‌یی (عباد الرحمن) ناوی بردوون، کو‌مه‌لک سیفه‌تیان لی هه‌لده‌دا، که هه‌موویان ده‌چنه نیو بازنه‌ی ره‌وشتی به‌رزو جوانه‌وه، ده‌فهرموی:

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۝٦٣ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا ۝٦٤ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۝٦٥ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۝٦٦ وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا ۝٦٧ وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ۝٦٨ يُضْعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ

.....

(۱) غیر ممنون: غیر مقطوع، او غیر منقوص. مختار الصحاح، ص ۵۴۹. منعت کردن (مَنْ، مِنْهُ) بویه وای پنگوتراوه، چونکه مایه‌ی برینی خپرو پاداشتی چاکه‌یه، یان مایه‌ی شکاندنی پشتی بابای چاکه له‌گه‌ل کراوه، هینده پی ناره‌حت ده‌یه که بابای چاکه‌کار منعتی له‌سهر ده‌کات و به‌چاویدا ده‌داته‌وه، یان له‌ملاولا باسی ده‌کات، بویه گوتراوه: (الْمِنَّةُ تَهْدِمُ الصَّنِيعَةَ) یانی: منعت کردن چاکه ده‌رووخیتی.

الْقِيَمَةِ وَخَلَّدَ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِالْغَوْرِ مَرُّوا
كِرَامًا ﴿٧٢﴾ وَالَّذِينَ إِذَا ذُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا
﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا
لِلْمُنَاقِبِ إِمَامًا ﴿٧٤﴾

خوا سبحانه و تعالى لهو چهند ثابته موباره كهدا، بهنده دانسته كاني خوی،
بهنده هه لبر ژړاوه كاني خوی، به دوازه (۱۲) سیفیت و رهوشت و هسف دهكا:

سیفیت یه كهم: (وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْسُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا) واته:
بهنده كاني خوی خاوهن به زهیی نه وانه كه به نارامی به پړدا دپړون.

سیفیت دووهم: (وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا) واته: وه ته گهر
نه فامه كان قسه یان له گه لدا بکهن، ده لین: سه لام، یا خود قسه ی سه لامهت ده كهن،
واته خویان نابه نه ریزی هه موو كه س.

سیفیت سییم: (وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا) دوو سیفیت هه كهی
سه روه سیفیت رپوژیان بوون، نجا دیته سهر سیفیت و رهوشتی شهو گاریان وه
دهفه رموی: وه نه وانه ی كه له شه ودا ماوهیه کی زور بو په روه رد گاریان ده میښنه وه
به كړنوش براوی و به راوه ستاوی، واته: قورپان ده خوینن و كړنوش دهبه ن.
نجا بهو تاعهت و عیبادته شیان له خویان بایی نابن، به لكو له خوا دپارپښه وه
بیانبووری، وهك له رهوشتی چواره میاندا باسیان دهكا.

سیفیت چوارهم: له خوبایی نابن به عیبادته كانیان و ده لین: (رَبَّنَا أَصْرِفْ
عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ) واته: په روه رد گارمان! تازاری دوزه خمان لی لابه.

سیفیت پینجم: نجا یه کی له رهوشه به زرو په سڼدو به رزه كانیان، بریتیه
له به خشین له پیناوی خاودا، وهك دهفه رموی: (وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ يُسْرِفُوا وَلَمْ
يَقْتَرُوا وَكَانَ بَيْنَهُمْ ذَلِكَ قَوَامًا) واته: نه وانه ی كاتع دهبه خشن، نه زیډه پړویی
ده كهن، نه ده ستیش ده قووچینن، به لكو خه تی نیوه راست ده گرن.

سیفہ‌تی شہ‌شہم: دوايي باسی رڼه‌وشتيکي دیکه‌ی به‌رزو په‌سندی
 ټه‌و که‌سانه ده‌کاو ده‌فرموي: (وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ) واته: وه
 ټه‌وانه‌ی له جگه له‌خوا له هيچ په‌رستراويکي دیکه ناپارېنه‌وه.

سیفہ‌تی حه‌وته‌م: (وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ) وه ټه‌و
 نه‌فسه‌ی خوا قه‌ده‌غه‌ی کردوه، نايکوژن، مه‌گه‌ر به‌هق.

سیفہ‌تی هه‌شته‌م: (وَلَا يَزْنُونَ) وه زينا ناکه‌ن.

سیفہ‌تی نو‌يه‌م: (وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ) وه ټه‌وانه‌ی که له کوږو
 مه‌جليسي دروؤ گونا‌هو لاداندا ټاماده نابن.

سیفہ‌تی ده‌يه‌م: (وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا) وه هه‌رکات به‌لای قسه‌و
 کرده‌وه‌ی پوچ و بي سووددا گوزه‌ريان کرد، به‌رېزه‌وه راده‌برن.

سیفہ‌تی يازده‌يه‌م: (وَالَّذِينَ إِذَا دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا
 وَعُمْيَانًا) وه ټه‌وانه‌ی کاتي ټايه‌ته‌کانی په‌روه‌رد گاريانيان بو خويندرا‌نه‌وه، که‌ږو
 کوږانه ناکه‌ونه سه‌ريان.

سیفہ‌تی دوا‌زده‌يه‌م: (وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا وَذُرِّيَّاتِنَا
 قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْ لَنَا لِمُتَّقِينَ إِمَامًا) وه ټه‌وانه‌ی ده‌لین: په‌روه‌رد گارمان! له
 هاوسه‌ران و وه‌چه‌ماندا مایه‌ی دلخو‌شيمان بو بره‌خسینه‌و، بمانگېره به‌پېشه‌وا
 بو پاريزکاران.

که‌واته: به رڼه‌وشتی به‌رزو جوان، ټينسان ده‌بیه به‌نده‌ی هه‌لېږ‌يراوی خوا، وه
 بېگومان خواي به‌رزو پاکېش ته‌نھا ټه‌و به‌ندانه به‌به‌نده‌ی هه‌لېږ‌يراوی خو‌ی
 ده‌زانی، که خاوه‌نی نه‌فسیکی به‌رزو جوان بن و، مه‌عه‌دنیکی پاکيان هه‌بي و،
 ږووحیکی به‌رزو چاکيان هه‌بي.

کاريگمريی ره‌وشتی به‌رزو په‌سند له‌سهر ته‌زکيهی نه‌فس، له فهرموده‌کانی پيغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله عليه وسلم)

له‌و باره‌وه پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) فهرموده‌ی زورن، که ئيمه
هه‌نديکیان له‌ ده‌ينين:

۱- (عن أَنَسٍ قَالَ كَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا)، أخرجه البخاري
برقم: (۵۸۵۰)، و مسلم برقم (۶۵۶).

واته: نه‌ه‌س خوا ليی رازی بی که ده (۱۰) سالان خزمه‌تی پيغه‌مبه‌ری خوا
کردوه (صلی الله عليه وسلم) ده‌لی: پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم)
له‌ هه‌موو که‌س ره‌وشتی به‌رزو جوانتر بوو.

۲- هه‌روه‌ها پيغه‌مبه‌ر (صلی الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموی:
(إِنَّ مِنْ خِيَارِكُمْ أَحْسَنَكُمْ أَخْلَاقًا) أخرجه البخاري برقم: (۳۳۶۶)، و مسلم: (۲۳۲۱).
واته: بيگومان له‌ باشترينتان، نه‌وانه‌تانن که ره‌وشتیان جوانتره، ئاکارو ره‌وشتیان
په‌سندترو باشتره.

۳- له‌ فه‌رمایشتیکی دیکه‌دا پيغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله عليه وسلم) ده‌فه‌رموی:
(أَكْمَلُ الْمُؤْمِنِينَ إِيمَانًا أَحْسَنُهُمْ خُلُقًا وَخِيَارُكُمْ خِيَارُكُمْ لِنِسَائِهِمْ) أخرجه الترمذي برقم
(۱۱۶۲) وقال: حسن صحيح، وابن حبان برقم (۴۱۷۶) والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۲۷)، قال
الألباني: حسن صحيح.

واته: ئيمان ته‌واوترینی بر‌واداران، ره‌وشت جوانترینانه، وه باشترينتان باشترينتان
بو‌ هاوسه‌ره‌کانتان. یانی: به‌و شیویه که شه‌ریعت ده‌لی، مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا
بکه‌ن: ر‌یزيان بگرن، چاو پ‌وشی له‌ که‌م و کورپیه‌کانیان بکه‌ن.

چونكه له راستییدا ئینسان ئیمانێكى چاكی نهی، ناتوانی وهك شهرع دهلی مامهله له گهڵ مال و خیزانیدا بکات، له بهر ئهوهی ئافرت بههوی زال بوونی عاتیفهو سۆز بهسهریدا، وهك پیاو بیر ناکاتهوه، وهك پیاو مامهله ناکا، بۆیه پیاو دهی هه میشه دلی گه ورهیی و ئامادهیی چاپۆشیی و لیبوردیهی هه بی له گه لیدا.

٤- ههروهها پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده فهرموی:

(إِنَّ الْمُؤْمِنَ لَيَذُرْكُ بِحُسْنِ خُلُقِهِ دَرَجَةَ الصَّائِمِ الْقَائِمِ)^(١)

واته: بێگومان ئیماندار به رهوشتی بهرزو جوانی دهگاته پلهی کهسیک که هه میشه به پۆژوویه (پۆژووی سوننهت)، وه شهویش هه میشه شهو نوێژ دهکا، واته: پۆژوو گرو شهو نوێژ کهریکی زۆر باش، ئینسان بههوی رهوشتی جوانهوه، دهگاته ئه و پلهیه، کهواته: با وا نه زانین که تاعهت و بهندایهتی بۆ خوا، تهنها نوێژو پۆژوویه، ئه وهتا پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرموویهتی: ئیماندار بههوی رهوشتی بهرزو جوانی، دهگاته پلهی کهسیک که هه میشه پۆژانه به پۆژوویه، وه شهویش له نوێژدایه.

بۆیه من جاریک له کۆبوونهوهیه کدا براهیهکی خۆمان به پۆژوو بوو، پۆژانی دووشه ممه و پینج شه ممه ی دهگرتن، بهلام به جۆریک قسه ی کرد، که ئه وانه ی لهوئ دانیشتبوون، هه مویانی لهخوی نیگه ران کرد، منیش گوتم: براهیه کهم! پۆژووه کهت نهگری و براهیه کانت نیگه ران نه کهی، خیرت زیاتره، لهوه ی به پۆژوو بی و براهیه کانت نیگه ران بکهی، وه له وانه یه پۆژووه کهشت بکهیه بیانوی ئه وه که تهنگه پریسکه بی و دلت بچووک بی^(٢)، چونکه پۆژوو گرتنه کهت، خیره کهی ته نیا بۆخۆته، بهلام رازی کردنی مسوڵمانان له سنووری شه رعداو ریژ لیگرتن و دل راگرتنیان، خیریکی گشتگیره، پاشان پۆژوو گرتن بۆ ئه وه یه

(١) أخرجه أبوداود برقم ٤٧٩٨ و، ابن حبال برقم ٤٨٠ و، أخر أيضا أحمد ٢٤٦٣٩، قال شعيب صحيح لغيره.

(٢) واته: برسیبوون و تینوو بوونه کهت بکهیه پاساوی زوو تووره بوون و هه لچوونت.

ټينسان په‌روه‌ده بکا، وهک مه‌شق و راهينانينکه بو ټينسان، که ټينسان چوَن خواردن و خواردنه‌وه له‌خوَي ده‌گريته‌وه، ده‌بي قسه‌و هه‌لسوکه‌وتی نارپکيش له‌خوَي بگريته‌وه، وهک له‌ فهرمايشته‌کانی پيغه‌مبه‌ری خواشدا (صلي الله عليه وسلم) هاتوه^(۱).

۵- پيغه‌مبه‌ری خوا (صلي الله عليه وسلم) ده‌فهرموي:

(أَلَا أُخْبِرُكُمْ مِمَّنْ يَحْرُمُ عَلَى النَّارِ أَوْ مِمَّنْ تَحْرُمُ عَلَيْهِ النَّارُ، عَلَى كُلِّ قَرِيبٍ، هَیِّنٌ، لَیِّنٌ، سَهْلٌ) رواه الترمذي برقم (۲۴۸۸) وقال: حديث حسن، قال الألباني: صحيح.

پيغه‌مبه‌ری خوا (صلي الله عليه وسلم) روو له‌ هاوه‌لانی ده‌کاو ده‌فهرموي: ټایا هه‌والتان پي بدهم کي قه‌ده‌غيه له‌ ټاگر؟ ياخود کي ټاگری لي قه‌ده‌غيه؟ ټنجا بوخوَي وه‌لام ده‌داته‌وه ده‌فهرموي: ټاگری دو‌زه‌خ قه‌ده‌غيه له‌ هه‌ر که‌سيکي نزيکی، ټارامي، نه‌رمی، ټاسان.

ټه‌وانه هه‌موويان په‌وشتی به‌رزو جوانن، (قريب) ټه‌ويه که ټينسان له‌خه‌لک نزيک بي و دوور نه‌بي، خوَيان لي دوور نه‌گري موَن و مرچ نه‌بي له‌ گه‌ليان، رووخوَش و قسه‌ خوَش و نزيک بي ليان، (هيَن) واته: هيدي و مه‌ندو ټارام بي^(۲)، (ليَن) نه‌رم و نيان بي و زبرو سه‌خت نه‌بي^(۳)، (سهل) ټاسان بي و قورس و به‌ زه‌حمه‌ت نه‌بي، ټينسان نه‌زانی چوَن مامه‌له‌ی له‌ گه‌لدا بکا؟ وهک به‌ردی خر نه‌بي، که‌واته: خاوه‌نی ټه‌و سيفه‌تانه ټه‌گر ټاگريان لي قه‌ده‌غيه بي، مانای وایه به‌هه‌شتيین، دياره که‌سيکيش به‌هه‌شتييه که نه‌فسی خوَي پاک و چاک کردبي.

.....

(۱) {...وَالصَّيَامُ جَنَّةٌ، وَإِذَا كَانَ يَوْمُ صَوْمِ أَحَدِكُمْ، فَلَا يَرْفُثْ، وَلَا يَصْخَبْ، فَإِنْ سَابَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ...} أخرجه البخاري برقم: (۱۷۹۵)، ومسلم برقم: (۱۱۵۱)، والنسائي برقم: (۲۲۱۷)، وابن حبان برقم: (۲۰۵).

(۲) مختار الصحاح، ص ۶۰۳.

(۳) مختار الصحاح، ص ۵۲۷.

۶- کۆتا فەرمووده له‌وباره‌وه که بیهیښین، ئەو فەرمووده‌یه که پیڤه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فەرموی:

(مَا مِنْ شَيْءٍ أَثْقَلَ فِي الْمِيزَانِ مِنْ حُسْنِ الْخُلُقِ) رواه أبو داود برقم: (۴۸۰۱) والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۸۰۰۳)، قال الألباني: صحيح.

واته: هیچ شتێک له تەرازووی بەنده‌ی پڕواداردا له پۆژی قیامه‌تدا، له ر‌ه‌وشتی جوان و ئاکاری په‌سند قورس تر نیه.

دیاره شتیکیش هیڤه‌ قورس و گران بێ، دیاره پاداشتی زۆر گه‌وره‌یه، که‌واته: لێره‌دا بۆمان ده‌رده‌که‌وی که م‌رو‌ف به ئاکارو ر‌ه‌وشتی په‌سه‌ندو جوان -که‌ ته‌میش به‌بێ خو ئه‌زیه‌ت دان و، به‌بێ کار له‌سه‌ر خو‌کردن بۆ ئینسان ده‌سته‌به‌ر نابێ- به‌لێ به‌ر‌ه‌وشتی په‌سندو جوان، نه‌فسی ته‌زکیه‌ ده‌بێ و، بۆ خوا صو‌ل‌حاو ده‌بێ.

راڤه‌پان‌دنی مه‌ک‌له‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes for app stores

له نۆڤه‌ کۆمه‌له‌یه‌یه‌کان له‌که‌له‌تاین

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

عه‌لی بابیر/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

YouTube icon

که‌نالی

راڤه‌پان‌دنی مه‌ک‌له‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

QR codes for social media

راڤه‌پان‌دنی مه‌ک‌له‌بی مامۆستا عه‌لی بابیر

هۆکاری دوازدهیم: هاوهلایهتی کردنی صالحان (مصاحبة الأخیار)

هاوهلایهتی کردنی صالحان و لهخوا نزیکان، هۆکاریکی کاریگهره بۆ ئهوهی که ئینسان نهفسی تهزکیه بێ، عهرهب گوتوویانه: (الرفیق ثم الطريق) پێشی هاوئل، ئنجا رینگا، ههروهها گوتوویانه: (الجار ثم الدار) پێشی دراوسی، ئنجا خانوو، واته: بزانه دراوسیکهت کییه؟ ئنجا خانووهکهت بکهر، وه بزانه رهفیهکهت کییه؟ ئنجا رینگاکهت بگره بهر، وه وهک گوتراوه: (المجاورة مؤثرة) واته: دراوسییهتی کاریگهره، تهنا ته له کوردهواری خۆماندا گوتوویانه: (ئهگهر گا لهلای گا بهستریتهوه، ئهگهر رهنگی نهگرێ خوی دهگرێ)، بهتهئکید رهنگی ناگرێ، بهلام مهبهستیان ئهوه بووه، خوی دهگرێ، بهلێ نزیکی لهیهکدی، کاریگهری ههیه، چ بهباری خراپه، چ بهباری چاکهدا، ئینسان ئهگهر لهگهڵ چاکاندا تیکهڵ بێ، چاکهیان لێ وهردهگرێ، وه ئهگهر لهگهڵ خراپاندا تیکهڵ بێ، خراپهیان لێ وهردهگرێ، زانیانی بواری تهزکیهوه تهسهووف، لهو بارهوه ههندی وینه دههیننهوه، شتی خوش و سوود بهخشن، بۆ وینه:-

(۱) تهماشای مانگ بکهن! مانگ بۆخوی خرۆکهیه واته: پروناکی و شۆقی نیه، بهلام بههۆی نزیکی له خۆرهوه، شوعلهوهو بووه، کهواته: ئهگهر ئینسان لهگهڵ خهڵکی باش تیکهڵ بێ، بیگومان لێیان بههرهمهند دهبێ.

(۲) ههروهها سهگهکهی هاوهلانی ئهشکهوت (أصحاب الکهف) خوا سبحانه و تعالی له قورئاندا ناوی هیناوه، ئهوهش لهبههرهکهتی هاوهلایهتی کردنی لهگهڵ ئهوه حهوت ههشت گهنجهدا که ئاماده نهبوون، دهست بهرداری دینهکهیان ببن، لهبهرانبهر حوکمرانی ستمکاری رۆژگاری خۆیاندا، ژیانی چیاو چۆلیان ههلبژارد، ئنجا لهبههرهکهتی رهفاقهتی ئهوه پیاو چاکانهوه، خوا باسی سهگهکهشیانی کردوه.

به لى نينسان له گه ل چاكاندا به هره مه مند ده بى و، چاكه يان لى وه ده ست ده بى، وه به پيچه وانه شه وه: له گه ل خراپاندا زهره مه مند ده بى و، خراپه يان لى وه ده گرى، وه كه له فهرمايشتيكى پيغه مبه رى خوا دا (صلى الله عليه وسلم) هاتوه:

(إِنَّمَا مَثَلُ الْجَلِيسِ الصَّالِحِ وَالْجَلِيسِ السَّوِّءِ كَحَامِلِ الْمِسْكِ وَنَافِخِ الْكِيرِ، فَحَامِلُ الْمِسْكِ إِمَّا أَنْ يُخَذِّبَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ رِيحًا طَيِّبَةً، وَنَافِخُ الْكِيرِ إِمَّا أَنْ يُحْرِقَ ثِيَابَكَ، وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ رِيحًا خَبِيثَةً) أخرجه البخاري برقم (۵۲۱۴)، ومسلم برقم (۲۶۲۸).

واته: ويتهى هاوه لى باش و هاوه لى خراب، وه كه عه تر فروش و كوره چيى (ناسنگه ر) وايه، باباى عه تر فروش، يان لى ده كرى، يان ده داتى، يان بو نى خو شت بو دى، به لام باباى كوره چيى (ناسنگه ر) نه گه ر جل و به رگه كانيش ت نه سووتينى به پريشكه كانى، پيگومان جار س ده بى به بو نى ناخوشى.

كارىگه رى هاوه لى كردنى صالحان، له سه ر ته زكيه ي نفه س، له قورئانى به رزو به پيژدا

پيگومان ثايه تى زور هه ن له سه ر نه و بابته، به لام ئيمه ناماژه به هه نديكيان ده كه ين:

۱- خوا سبحانه و تعالى له سوورته تى (الكهف) دا له گيړانه وهى به سه رهاتى پيغه مبه ر مووسا دا، سه لامى خواى لى بى، كه دهيه وي پچى نه و به نده صالحه ببينى كه زانياريه كى پي دراوه، مووسا پي نه دراوه، دواى نه وهى كه مووسا به و پياوه صالحه ده كا، پي ده فه رموى:

﴿قَالَ لَهُ مُوسَى هَلْ أَتَبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَ مِمَّا عَلَّمْتَ رَسُولًا﴾ الكهف

واته: مووسا پي فه رموو: ثايا شوينت بكه وم، بو نه وهى له و زانياريه به سووده ي كه فير كراوى شاره زام بكه ي؟ يانى: ريگا ده ده ي بمه قوتايى و هاوه لى؟

پيغه مبهريکي پايه به رزی وک موسا سه لامي خوی ليبي که تاخوتنی له گهل خوادا کردوه، وه يه کيکه لهو پينج پيغه مبه رانه ی که خوی کاربه جي به يه که وه ناوی هيټان: (نوح، نبيراهيم، موسا، عيسا، موحه ممد) (عليهم الصلاة والسلام) که چي له گهل ته وه شدا تاماده يه بيته قوتابي که سيک که زانياريه کی پي دراوه، تهو پي نه دراوه، بو تهو ی ليوي فيري! که واته: ره فاقه تي صالحان بيگومان هوکاريکی گرنکه بو تهو ی نينسان له خوا نزيک بيته وه، وه بو تهو ی نه فسي پاک و چاک بي.

۲- هر له سوړه تي (الكهف) دا خوا سبحانه و تعالى به پيغه مبهري خاتمه (صلى الله عليه وسلم) ده فرموي:

﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ، وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدُ زِينَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَنْ ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ أَمْرُهُ فُرُطًا﴾ (۲۸)

واته: نه فسي خوت رابگره وپسي بکه له گهل ته وانه دا که به يانيان و نيواران له په روه رد گاريان دپارينه وه، وپرووی خويان دهوي (واته: په زامه نديي خويان دهوي و ديهانه وي به ديداري خوا شاد بين و خوا بينن له قيامه تدا)، وه چاوتيان له سهر لاهه دهو هه ميشه چاوت له سهر يان بي و ناگات لييان بي و نيزيكيان به، وه به قسه ی که سيک مه که که دليمان بي ناگا کردوه له يادي خومان، وه حيسابي پويشتوه وکاري کراوه.

واته: له گهل تهو بو خوا صولحاوانه دا به، ته نانه ت پيغه مبهري خواش (صلى الله عليه وسلم)، خوا فرماني پيده کا له گهل تهو که سانه دا بي که به يانيان و نيواران (واته: به دريژايي شهو و پوژ) له يادي خوادان، زانيان ده لين: نه که ته نيا به يانيان و نيواران، به لکو مبه ستي تهويه که شهو و پوژ له يادي خوادان و له خوا دپارينه وه، به ندياه تي بي بو خوا ته نجام ده دن.

۳- خوا سبحانه و تعالى ده فہرموی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۖ﴾ (۶۹) ذَٰلِكَ
الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَىٰ بِاللَّهِ عَلِيمًا ﴿۷۰﴾ النساء

خوا سبحانه و تعالى له سياقي چہند ثايہ تيکدا کہ باسی ھہ لويستی ئيمانداران
دہکا، وہ باسی ھہ لويستی مونافيق و دل نہ خو شہ کان دہکا، له بواړی جہنگ و
جیہاد و پروژانی سہخت و دژواردا دہ فہرموی: وہ ھہ رکہ سی فہرمانبہری خواو
پیغہ مہر بکا، تہوہ لہ گہل کہ سانیکدایہ (واتہ: لہ قیامت لہ گہ لیاندايہ) کہ
خوا چاکہ ی لہ گہلدا کردوون، تہوانیش: پیغہ مہر ان و صدیقان و شہیدان و
چاکان، وہ تہوانہش باشتین ھاوہلن، تہوہش بہ خششیکہ لہ خواوہ (کہ تہو جوړہ
رہ فاقہ تہ بہ نسیبی ئینسان بکا)، وہ خوا زانیاری تہواو بہسہ. کہ ثایا کی
شایستہ ی تہوہیہ بیکاتہ ھاوہل و تہو چوار جوړہ بہندہ ھہ لپژاردانہ ی خو ی؟).
لہم دوو ثايہ تہ موبارہ کہوہ بؤمان دہردہ کہو ی، کہ ھاوہ لایہ تی کردنی صالحان
- کہ دیارہ پیغہ مہر ان سہلامی خویان لیبی، لہ ھہموو کہس صالح تر بوون،
پاشان صدیقان و شہیدان و صالحان - ھاوہ لایہ تی کردنی تہوانہ، نیعمت
و بہ خششیکہ گہورہ ی خواوہ، وہ خوا ی زاناش تہوہ تہمہ بہ ھہموو کہس
نابہ خش.

ھہروہا تہوہشیان لیوہردہ گیر ی کہ ئینسان بہچی دہیئتہ ھاوہل و ھاوړی
صالحان؟، بہ فہرمانبہری کردنی خواو پیغہ مہر ی خوا (صلی اللہ علیہ
وسلم) چونکہ دہ فہرموی:

﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَٰئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ
وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَٰئِكَ رَفِيقًا ۖ﴾

واتہ وہ ھہ رکہس فہرمانبہری خواو پیغہ مہر بکات (واتہ: پابہندی بہ قورٹان
و سوننہ تی پیغہ مہر ی خواوہ (صلی اللہ علیہ وسلم))، تہوہ لہ گہل تہوانہدا

دهبې که خوا چاکه‌ی له‌گه‌لدا کردوون، بویه‌ش گوتمان هاورپیه‌تیی کردنی صالحان، ټینسان به‌ره‌و ته‌زکیه‌ی نه‌فس و به‌ره‌و پاکیی و چاکیی و بو خوا صولحاوی دېبا، چونکه بیگومان خوا پیداوان نه‌وانه‌ن که خوا له‌خوی نزیکی خستوونه‌ته‌وه، خوی کاربه‌جیش که‌سانیک له‌خوی نزیک ده‌خاته‌وه، که پاک و چاک بن، راست و ساغ بن، که‌واته: نه‌گه‌ر له‌وانه‌وه نزیک بی، وهک و انت لی‌دی، به‌ه‌مان شیوه‌ی نه‌وان نه‌فست پاک و چاک دهبې.

گرنگی هاورپیه‌تیی کردنی صالحان، له‌سهر ته‌زکیه‌ی نه‌فس، له فهرمایشته‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم)

۱- پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:

(لَا تُصَاحِبْ إِلَّا مُؤْمِنًا وَلَا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلَّا تَقِيًّا) أخرجه ابن المبارك برقم (۳۶۴)، والطيالسي برقم (۲۲۱۳)، وأحمد برقم (۱۱۳۵۵)، والدارمي برقم (۲۰۵۷)، وأبو داود برقم (۴۸۳۲)، والترمذي برقم (۲۳۹۵) وقال: حسن، وأبو يعلى برقم (۱۳۱۵)، وابن حبان برقم (۵۵۴)، والحاكم برقم (۷۱۶۹) وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۹۳۸۲) قال الألباني: حسن، وقال شعيب الأرناؤوط: إسناده حسن

واته: هاورپیه‌تیی ټیماندار نه‌بې مه‌که، وه با پاریزکاریش نه‌بې نانت نه‌خوا، واته: نه‌وه‌نده له‌گه‌لې ټیکه‌ل مه‌به‌ بجیه مألې و بیته مأل، مادام نه‌هلی ته‌قوا نه‌بې، چونکه بابای گونا‌ه‌کار بیته مأل و بجیه مأل، له‌ نه‌نجامدا تووشی چه‌رام خو‌ری دهبې.

۲- هه‌روه‌ها پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:

(الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ فَلْيَنْتَظِرْ أَحَدَكُمْ مَنْ يَخَالِلُ) أخرجه أبو داود برقم (۴۸۳۳)، والترمذي برقم (۲۳۷۸) وقال: حسن غريب، قال الشيخ الألباني: حسن.

واته: پياو له‌سهر ئايين و به‌رنامه‌ی خوښه‌ويسته‌کې^(۱) خوښه‌تې، بويه با هره‌کې له ئيوه باش سهرنج بداو ورد بيته‌وه بزاني له‌گه‌ل کې د‌وستايه‌تیی و نزيکي پيدا ده‌کا؟ يانی: ههرکام له ئيوه له قيامه‌تدا له‌سهر دينی خوښه‌ويسته‌کې خوښه‌تې، بويه ههر کام له ئيوه با له‌دنيدا باش ورد بيته‌وه، بزاني هاوړييه‌تې و نزيکي کې ده‌کا؟ واتايه‌کې دیکه‌شی ته‌ويه: له مروځ له‌دنيدا کي خوش بوئ، له‌سهر دين و ريبازی ته‌وه، له‌بهر ته‌وه چاک ورد به‌وه بزانه: ته‌و که‌سه‌ی تو خوشت ده‌وئ، کييه؟ چونکه له‌سهره‌نجامدا په‌لکيش ده‌کړي بؤ خوو خده‌و به‌رنامه‌ی ته‌و که‌سائه‌ی که خوشت ده‌وئ.

۳- ههر له‌و باره‌وه ته‌م فهرمووده‌يه‌ش هه‌يه:

(قيل للنبي صلى الله عليه وسلم الرجل يحبُّ القَوْمَ وَلَمَّا يَلْحَقْ بِهِمْ؟ قَالَ: الْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ) أخرجه ابن أبي شيبة برقم (۳۷۵۶۱)، وأحمد برقم (۱۲۰۳۲)، والبخاري برقم (۵۸۱۹)، ومسلم برقم (۲۶۳۹)، وأبو داود برقم (۵۱۲۷)، والترمذي برقم (۲۳۸۵) وقال: صحيح، وأخرجه أيضًا: عبد بن حميد برقم (۱۲۶۵)، وأبو يعلى برقم (۲۸۸۸)، وابن حبان برقم (۱۰۵)، والطبراني في الأوسط برقم (۷۴۶۵)، وفي الصغير برقم (۱۵۴).

واته: پرسيار له پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) کرا: جاری وایه پیاوړک کومه‌لیکې خوش ده‌وئ، به‌لام نه‌گه‌یشته‌وته ته‌وان و به‌وان نه‌گه‌یشته‌وه (واته له‌رووی کرده‌وی باشه‌وه، خوئ وه‌ک ته‌وان نایینی)، ثایا ته‌و پیاوه حاله‌ته‌کې چونه‌و یاخود سهره‌نجامی چونه؟ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فهرمووی: (ئینسان له‌گه‌ل که‌سیکدایه که خوشی ویسته‌وه)، ته‌مه ته‌وه‌ی لیوه‌رده‌گیری که خوښه‌ويستی ئینسان بؤ که‌سیک، وای لیده‌کا له‌قیامه‌تیشدا له‌گه‌ل ته‌ودا بی، چونکه له‌ژیانیدا هه‌ول دده‌ا، چاو له‌و بکا.

(۱) وه‌ک جاری دیکه‌ش گوتوومانه: کوړه‌که کوړی پیاوان بووه، ته‌گه‌رنا فهرمایشته‌که ثافره‌تانی‌ش ده‌گریته‌وه.

۴- هەر له‌و باره‌وه تهم فهرمووده قودسييه‌ش هه‌يه كه پيغه‌مبه‌ري خوا (صلى الله عليه وسلم) له خواى په‌روه‌رد گاره‌وه ده‌گير پته‌وه‌وه ده‌فهرموى:

(قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَجَبَتْ مَحَبَّتِي لِلْمُتَحَابِّينَ فِيَّ وَالْمُتَجَالِسِينَ فِيَّ وَالْمُتَزَاوِرِينَ فِيَّ وَالْمُتَبَادِلِينَ فِيَّ) أخرجه أحمد برقم (٢٢٠٨٣)، والطبراني برقم (١٥٠)، والحاكم برقم (٧٣١٤)، وقال: صحيح على شرط الشيخين، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (٨٩٩٢)، وأخرجه أيضا: مالك برقم (١٧١١)، وعبد بن حميد برقم (١٢٥)، وابن حبان برقم (٥٧٥)، والقضاعي برقم (١٤٤٩)، قال المنذري (٢٤٨/٣): رواه مالك بإسناد صحيح، قال الشيخ شعيب الأرنؤوط: حديث صحيح.

واته: خواى زالى كاربه‌جى فهرموويه‌تى: (خوشه‌ويستى من پيوست بووه بو كسانيك كه له پيناوى مندا يه‌كدييان خوش ده‌وى، وه له‌پيناوى مندا سه‌ردانى يه‌كدى ده‌كن، وه له‌پيناوى مندا له‌گه‌ل يه‌كدى داده‌نيشن، وه له‌پيناوى مندا چاوپوشي له‌يه‌كدى ده‌كن).

قسه‌يه‌كى نه‌سته‌قى (ابن عطاء الله السكندري):

ئيبنو عه‌تائوللاى سكه‌نده‌ريى كه عاريفيكى به‌رجه‌سته‌وه ديار بووه، په‌ندو قسه‌ى نه‌سته‌قى زور جوانى هه‌ن له‌بوارى ته‌زكيه‌ى نه‌فسدا، له ناميلكه‌يه‌كدا به‌ناوى (الحكم العطائية)، كه چهند شه‌رحيكيشى له‌سه‌ر كراون، يه‌كى له‌وانه: (إيقاظ الهمم في شرح الحكم) هى (ابن عجيبة)يه، (ابن عطاء الله) له‌يه‌كى له‌حيكمه‌ته‌كانيدا ده‌باره‌ى گرنگيى ره‌فاقه‌تى ئينسانى چاك، يان خراپ، ده‌لى: (لا تَصَحَبْ مَنْ لَا يُنْهَضُكَ حَالُهُ، وَلَا يَدُلُّكَ عَلَى اللَّهِ مَقَالُهُ، زُبْمًا كُنْتَ مُسِيئًا، فَأَرَاكَ الْإِحْسَانَ مِنْكَ صُحْبَتَكَ إِلَى مَنْ هُوَ أَسْوَأُ حَالًا مِنْكَ)^(١).

واته: هاوه‌لييتى كه‌سى مه‌كه كه حاله‌كه‌ى تو هه‌لئاستينى و هانت نادات و به‌ره‌و پيشت نابا، وه قسه‌كه‌ى تو به‌ره‌و خوا ناباو رپنماييت ناك، چونكه ده‌گونجى خوت خراپه‌كار بى، به‌لام هاوه‌لييتى كردنى كه‌سيك كه حالى له‌تو خراپتره، وات لىبكا، حاله‌ خراپه‌كه‌ى خوت به‌چاك بينى!

.....
(١) إيقاظ الهمم في شرح الحكم - ص ٤٦٣.

وهك دهلي: (له چاو شلان په يته) يانی: تو کاتې هاوېليتي ټينسانې له خوټ خراپتر دهکې، با بوخوشت خراپ بې، به لام خوټ چاک ديته بهرچاو، له چاو ټهو، بويه واباشه هاوېليتي ټينسانې باش بکې، بو ټهوي ټه گهر خوټ باشيش بې، خوټ به خراپ بيته بهرچاو، ټهمهش وات ليدهکا، بهردهوام باشتري بې. ههروها دهلي:

(إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَعْرِفَ قَدْرَكَ عِنْدَهُ فَانْظُرْ فِيمَا ذَا يُقِيمُكَ)

واته: ټه گهر ويستت قه درو پايه ي خوټ لاي خوا بزاني، سهرنج بده: بزانه له چيدا تو به کار دهيني!، تو قيمهت له لاي خوا بايي ټه وندويه که پييه وه سهرقالي، منيش ههر له ژير روښنايي ټه ودا گوتومه: (إِذَا أَرَدْتَ أَنْ تَعْرِفَ قَدْرَكَ عِنْدَهُ فَانْظُرْ مَعَ مَنْ يُقِيمُكَ!)، ټه گهر دتهوي بزاني له لاي خوا چوني؟ بزانه تو ي کردوه به ره فيقي کي، له گهل کيدا هاوادم و هاوړازي؟.

له نوره کوملایه ټينهان لکه لالان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

راځه ياندي مهکله بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردي

راځه ياندي مهکله بي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

که نالي
راځه ياندي مهکله بي ماموستا علي بابير

راځه ياندي مهکله بي ماموستا علي بابير

(مَا مَلَآ أَدَمِيَّ وَعَاءً شَرًّا مِنْ بَطْنٍ، بِحَسْبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتُ يُقَمِّنَ صُلْبَهُ، فَإِنْ كَانَ لَا مَحَالَةَ، فَتَلْتُ لِطَعَامِهِ، وَتَلْتُ لِشَرَابِهِ، وَتَلْتُ لِنَفْسِهِ) أخرجه ابن المبارك برقم (٦٠٣)، وأحمد برقم (١٧٢٢٥)، والترمذي برقم (٢٣٨٠)، وقال: حسن صحيح، وابن ماجة برقم (٣٣٤٩)، وابن سعد (٤٠٩/١)، والطبراني برقم (٦٤٤)، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (٥٦٥٠)، والحاكم برقم (٧٩٤٥) وقال: صحيح الإسناد، وأخرجه أيضاً: النسائي برقم (٦٧٦٨)، وابن حبان برقم (٥٢٣٦)، والديلمي برقم (٦٢١٠)، قال شعيب الأرناؤوط: رجاله ثقات غير أن يحيى بن جابر الطائي تكلموا في سماعه من المقدام، فإن صح سماعه منه فالحديث صحيح وإلا فمقطوع، قال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: ئادهمزاد هیچ زهر فیک (توورده کیهک) ی پر نه کردوه، خراپتر له گهده، ئادهمزاد چه ند پارووئیک که پشتی رابگرن، به سنی، نه گهر ههر نهیتوانی (واته: تاقهتی به خوئی نهشکا بو خواردنی کهم) با سییه کی گهدهی بو خواردن بی و، سییه کی بو خواردنهوی بی و سییه کیشی بو هه ناسه ی بی.

ئنجا من لیڤه پهن دیکم هیئاوه، ده لیم: (ئه وهنده بخو هه لنگری، ئه وهنده مه خو هه لیگری)، وه ده لیم: (ئه وهنده بخو که پیوستیت پییه تی، ئه وهنده مه خو که که یفت لییه تی)، ئه و دیارده ی قه له وییه ی که ئیمه ده یینن، ئه و ورگنیی (البطنه) یه نه خوشیی ئه م سه رده مه یه، وه من له راپورتیکدا له (BBC) گویم لیبوو ده یگوت: (۵/۴) ی ئه و نه خوشییانه ی که خه لک پییان ده مرئ، هۆکاره کیان بریتیه له قه له ویی و زور خوری، ههر بویه ش خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی:

﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ﴾ (۳۱) الاعراف

بخون و بخونهوه، به لام زیده رپویی مه کهن، چونکه خوا زیده رپویانی خوش ناوی.

پایه ی دووهم: شه ونخوونی (السهر):

بو بیداری و کهم خه وی خوابی، په روه ردگار ده فهرموی:

﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً﴾ (۶) المزمل

واته: ئه و نوێڤه ی که به شه وی پی ده گات و به شه وی ده کری باشته، وه قسه که شی (قورئان خویندنه که شی) باشته، باشته له سه ر ده م دی، ده نگه ده نگ و ژاوه ژاوه نیه.

ههر له و باره وه ده توانی ئه و فهرمایشته ی پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به به لگه به یئرنیته وه:

(قِيلَ يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَيُّ الدُّعَاءِ أَسْمَعُ؟ قَالَ: (جَوْفَ اللَّيْلِ الْآخِرِ، وَدُبْرَ الصَّلَوَاتِ الْمَكْتُوباتِ) أخرجه الترمذي برقم (۳۴۹۹) وقال: حسن، والنسائي في الكبرى برقم (۹۹۳۶)، قال الشيخ الألباني: حسن.

واته: گوترا: نهی پیغمبه‌ری خوا! (صلی الله علیه وسلم) کامه دوعا باشر گيرا ده‌بی؟ فهرمووی: {له‌قوولایی شه‌ویداو، دواي نویره فهرزه‌کان (نهو دوعایانه‌ی له کوتایی ته‌حیاتدا ده‌خوینرین}.

پایه‌ی سییه‌م: کهم دوئیی (الصَّمْتُ):

دهرباره‌ی کهم دوئیی، یاخود بی‌ده‌نگی، پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموئ:

(مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَلْيُكَلِّمْ خَيْرًا أَوْ لِيَصْمُتْ) أخرجه أحمد برقم (۱۶۴۱۷)، والبخاري برقم (۵۶۷۳)، ومسلم برقم (۴۸)، وأبو داود برقم (۳۷۴۸)، والترمذي برقم (۱۹۶۷) وقال: حسن صحيح، وابن ماجه برقم (۳۶۷۲)، وابن حبان برقم (۵۰۶)، وأخرجه أيضًا: الطيالسي برقم (۲۳۴۷)، وأبو يعلى برقم (۶۲۱۸).

واته: هه‌رکه‌سی بر‌وای به‌خواو ر‌وژی دواي هه‌یه، با قسه‌ی چاک بکا، نه‌گه‌رنا بی‌ده‌نگ بی. بویه‌ش وهک په‌ندی‌کیش گوتراوه: (نه‌گه‌ر قسه‌کردن زیو بی، بی‌ده‌نگی زی‌ره).

پایه‌ی چواره‌م: کهم تی‌که‌لیی (العُزْلَة):

پایه‌ی چواره‌م بریتیه له کهم تی‌که‌لیی یاخود گو‌شه‌گیریی، له سوورده‌تی (مریم) دا خوا سبحانه و تعالی ده‌فهرموئ:

﴿وَأَعْتَزِلْكُمْ وَمَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَأَدْعُوا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شَقِيًّا﴾ (۴۸)

واته: (ئیبراهیم سه‌لامی خ‌وای لی‌بی فهرمووی): له‌وه‌ی که نیوه له‌جیاتی په‌رو‌رد گارم ده‌په‌رستن، من گو‌شه‌گیر ده‌بم و لی‌تان دوور ده‌که‌ومه‌وه، ئومیدم وایه که من به‌دبه‌خت نه‌بم، به پارانه‌وه‌ی په‌رو‌رد گارم (به‌به‌ندایه‌تی په‌رو‌رد گارم به‌خته‌وه‌ر بم) نه‌ک وهک نیوه ر‌وژ ره‌ش بم.

چەند تېيىنيەك دەربارەى ئەو چوار پایە:

من پېشتريش دەربارەى ئەو پایانە دواوم بەتايبەت لە کتییى (پریگای صالح بوون و بەرەو خوا چوون)دا، بەلام ئەوەى ئیستا دەیلیم، دەربارەى ئەو چوار پایە سەرەکیەى لە گەل خودا تیکۆشان، کە زانایانى بواری تەزکیەى نەفس دایان ناو، چەند تېيىنيەك کم هەن:

تېيىنى یەكەم:

هیچ کام لەو چوار پایە ناگونجی بە رەهایى (مطلق)ى باش بى، بۆ وینە: ناگونجی بەردەوام هەر برسى بى، چونکە ئەگەر هەر برسى بى، جەستەت پەکی دەکەوێ، بەلکو پيوستە مەرجدار بکری بە ئەندازەيەك برسیتيى کە زیان بە جەستەو عەقل و ئەرکە شەرعییەکان نەگەيەنى، واتە: ئینسان بەلای برسیتيیدا بى، ئەک تیریى، لە فەرموودەدا هاتووە کە جارێک کابرایەك قریى هاتەو، لە خزمەت پیغمبەرى خوادا (صلی الله علیه وسلم)، ئەویش پیى فەرموو: (قرب هیئانەوہى خوتمان لی دوور بکەوہ)^(۱)، دیارە کە گەدە پر بوو ئنجا قرب دیتەو، کە پر دەبی تەنگ بە هەناسە هەلدەچنی، بۆیە قرب هاتنەو شتیکی ناپەسندە.

بەلێ نابى لێردا بگوتری: هەر کام لەم چوارە بە رەهایى پەسندو چاکە، بەلکو دەبی بگوتری: برسیتيەك زەرەر بەبەدن و عەقل نەگەيەنى، وە بیئەنگیەك پەکی گوتنى قسەى هەق نەخا، وە کەم خەویەك تەندروستییت تیک نەدا، وە کەم تیکەلییەك پەکی ئەرکە شەرعییەکان ت نەخا.

.....

(۱) {كُفَّ عَنَّا جُشَاءُكَ}. الْجُشَاءُ: صَوْتُ مَعَ رِيحٍ يَخْضُلُ مِنَ الْقَمِّ عِنْدَ حَصُولِ الشَّبَعِ، الْمُصِيحِ الْمُنِيرِ لِلْفَيُومِ، ص ۵۷، أخرجه ترمذي برقم ۲۴۷۸، و ابن ماجه برقم ۳۳۵۰.

تېيىنى دووهم:

مسولمان دوتوانى وەك قۇناغىك لە قۇناغەكانى لە گەل خۇدا تىكۇشان، خۇى لەسەر ئەو چوارە رايىنى، بەلام بە لەسەر بەردەوام بوونيان، زەرەر بە عەقل و جەستەى خۇى دەگەيەنى، و، پەكى دەكەوى، ناتوانى ئەرکە شەرعىيەكانى جىيەجى بكا.

تېيىنى سېيەم:

يىگومان بىرۆكەى گۆشەگىرىي رايىبە نەصرانىيەكان و هيندوسەكان و، هەندى لە گەلانى رۆژھەلاتى ئاسيا، كارىگەرىي هەبوو لەسەر هەندى لە پەپرەوانى رېبازەكانى تەصەووف، كە لەبوارى گۆشەگىرىيدا زىدەرپۆيى بکەن، زىدەرپۆيىەك كە لە گەل شەرىعەتدا ناگونجى، وە زيانىش دەگەيەنى بە عەقل و جەستە، وە زيان دەگەيەنى بە ژيانى دنياش، دنيايەك كە خۇاى بەرزو مەزن ئىمەى تىدا تاقى دەكاتەو، كە دەبى بايى ئەوئەندى: بە جەستەيەكى ساغ و، عەقلىكى سەلىم و، پرووحيكى شاد تىيدا بين و، بتوانين سەر زەوى خوا ئاوەدان بکەينەو، وە بتوانين دادگەرىي بچەسپىنين و، دژى زولم و زۆردارىي بينەو، دەبى بايى ئەوئەندە، خەم لە جەستەمان بخوين، وەك لە فەرمايشتى پىغەمبەرىشدا (صلى الله عليه وسلم) هاتو كە دەفەرموى:

(فَإِنَّ لِحَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا) أخرجه أحمد برقم (٦٨٦٧)، والبخاري برقم (١١٠٢)، ومسلم برقم (١١٥٩)، والنسائي في الكبرى برقم (٢٩٢٣).

واتە: يىگومان مافى جەستەت لەسەرت هەيە. بۆيە دەبى هەقى جەستەش بدرى، وە زىدەرپۆيى كردن لە هەقى پرووحد، لەسەر حيسابى جەستە، يىگومان شەرىعەت پىي رازى نيە، بەلام هەندى لە زىدەرپۆيىكارانى تەصەووف، تووشى زىدەرپۆيى بوون، كە ئەوئەش: (مالى قەلب و سەر بە خاوەنيەتى)، دەبى هەر شەرىعەت پىوئەو تەرازوو بى، بۆ هەلسەنگاندنى هەر قسەو هەلس و كەوت و هەلوستىك.

هۆکاری چواردەیم: هەبوونی سەرپەرشتیارێکی رێی راست نیشاندهر (وجود ولی مرشد)

دیاره ئەمەم لەو ئایەتە وەرگرتووە کە خۆی تاک و پاک دەفەرموێ:

﴿مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا﴾ (١٧) ﴿الْكَهْفِ﴾

واتە: هەرکەسێ خوا رێنمایی بکا، ئەو رێی راست گرتوویە، وە هەرکەسێ خوا گومراي بکات، ئەو تۆ هیچ رێنیشاندهریکت بۆی چنگ ناکەوێ^(١)، دیارە زۆربەی هەرە زۆری پسپۆرانی تەزکیەیی نەفس، ئەگەر نەلێم هەموویان، باسی رێنیشاندهریان کردووە، کە ئەوان ناویان ناوە (الشیخ المرشد) یان (المرشد الکامل) وە بەهۆکاریکی گەورەو گرنگی تەزکیەیی نەفسی دادەنێن، بەلکو هەندیکیان بەمەرجی دادەنێن، واتە: هەرکەسێ رێنیشاندهرو مورشیدیکی نەبێ، ئەو پێیان وایە بەو ئامانجە ناگات کە رێبوارانی رێگای بەرەو خوا چوون لەبەر چاوی خۆیان گرتووە، کە دەبێ پێی بگەن، کە بریتییە لە ئیمانیکی شەهوودی، یاخود پایەیی ئیحسان، وە هەندیکیش لەو بارەو گوتوویانە: (مَنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ شَيْخٌ، فَشَيْخُهُ الشَّيْطَانُ)، واتە: هەرکەسێ مامۆستاو رێنیشاندهریکی نەبێ، ئەو شەیتان دەبێتە مامۆستای!، کە من پێم وایە ئەو زیدەرۆییەکی زۆری تێداوە بەراستی ئەو مەسەلەییەکی هەستیارە، بۆیە من لەو بارەو چوار خالان دەخەمە پوو:

یەكەم:

بەگشتی ئینسان بۆ هەر بوارێک پێویستی بە رێنمایی و رێنیشاندا نییە کەسانی چاو ساغ دەکا، بۆ هەر بوارێک لە بوارەکان: مرۆف ئەگەر نەخۆش بێ، دەچێتە لای پزیشک، وە ئەگەر بیهوێ خانووی بکات دەچێتە لای ئەندازیار،

.....

(١) لە بابەتەکانی پێشتردا بە تێڕۆ تەسەلی باسمان کرد کە: خۆی دادگەر لە گۆترە کەس هیدایەت ناداو، لە گۆترەش رێی لە کەس تێک نادا، دەتوانی بگەرێیەو سەری.

وه ته گهر کښه یه کی یاسایی هه بی، ده چټه لای یاساناسیک، وه ته گهر بیه وی
کشتوکال، بکا له که سانیك ده پرسی که جوتیارن، ... هتد، که واته: بو دینداری و
خوا پهرستییش هه ده بی له شاره زایان پرسی، وه که خوی کار به جی ده فرموی:

﴿فَسْأَلُوا أَهْلَ الدِّكْرِ إِن كُنتُمْ لَا تَعْمُونَ﴾ ﴿٤٣﴾ النحل

واته: له شاره زایان و زانایان پرسی ته گهر نازان.

دیاره ته هلی زیکریش هه ریه که یان به گویره خوی: له بواری دیندارییدا،
ته وانه له دیندارییدا شاره زان، ئنجا له بازنه دیندارییدا: له فیهدا پرسیار
له که سانیك بکه، که له فیه شاره زان، وه بو مه سه له ی ئیمان و عه قیده،
پرسیار له که سانیك بکه که له ئیمان و عه قیده شاره زان، وه له بواری چاک
قورئان خویندندا، له که سانیك پرسی که له ته جوید چاک شاره زان، وه له بواری
ته زکیه نه فسییدا، ده بی پرسیار له که سانه بکه و به هره مه ند بی له و
که سانه که له و بواره دا شاره زان، ته وه شتیکی ئاشکرایه پیم وانیه که س له مه دا
مشت و مر بکا، ئینسان یان ده بی بو خوی شاره زان بی، یان ده بی له که سانیك
سوود مه ند بی که شاره زان، له هه ر بواریك له بواره کانی دینداری و دنیا دارییدا.

دووه م:

به لام بیگومان هه موو بنچینه یه که هه لا وار دنی تی دایه، وه که گوتراوه: (الکل
قاعدة شواذ)، یان گوتراوه: هه موو گشتیه که، تاییه ت کراوه، (ما من عام إلا وقد
خُصَّ)، یان گوتراوه: هیچ ره هایه که نیه، که به نندار نه کرابی، (ما من مطلق إلا
وقد قُيد)، ئنجا ته وه ش که ئینسان بو ته وه بی بیته خاوه نه فسیکی پاک و له
خوا نزیك بیته وه، وه خوا پهرستییه که ی بکاته خوا پهرستییه کی دانسته و ساغ،
که پیغه مبه ری خوا (صلى الله عليه وسلم) به ئیحسان ناوی بردوه، بو ته وه
حه تمه ن پیوستی به ئوستازیك و ری نیشاندهریك هه یه، ده لین: ته وه به گشتی
وایه، به لام مه رجیش نیه ته مه هه لا وار دنی تی دانه بی، واته: له وانه یه که سیك
هیچ مور شیدو ری نیشاندهریکی نه بی، به لام خوی گه وره به هو ی ته و قورئان
و سونه ته وه بیگه یه نیته ته و ئامانجه ی له سه ره وه باسما ن کرد، وه هه موو ته و

قوناغانه بېړۍ، که نه‌هلی عیرفان و ته‌زکیه و ته‌صه‌ووف باسیان کردوون، وه ده‌گونجی به‌ی شیخ و مور‌شید هه‌موو نه‌و هه‌قیقه‌تانه‌ی چنگ بکه‌ون، که ری‌وارانی نه‌و ری‌یه باسیان ده‌کهن، چونکه خوی کاربه‌جی ده‌فهرموی:

﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ﴾ (٦٩) العنكبوت

واته: ییگومان نه‌وانه‌ی له‌پړی نیمه‌دا تیده‌کو‌شن، ری‌بازه‌کانی خو‌مانیان پی‌شان ده‌ده‌ین، وه ییگومان خوا له‌گه‌ل چاکه‌کاراندایه، به‌لی تو نه‌گه‌ر بتوانی چاک خوا بپه‌رستی به‌ ئیخلاصه‌وه‌و، باش بو‌ لای خوا حه‌ره‌کت بکه‌ی، نه‌گه‌ر ده‌ستیشت له‌کس گیر نه‌بی، که جاری واهیه نه‌و شوینه‌ی که تو لی‌ی مور‌شیدنکی روو‌حی، شی‌خیکی کامل، که دوا‌یی سیفه‌ته‌کانی باس ده‌که‌م، چنگت ناکه‌وی، نه‌دی ده‌بی خه‌لک په‌کی بکه‌وی؟!

ییگومان خوا په‌کی خه‌لک ناخات و، نه‌گه‌ر به‌ ئیخلاصه‌وه‌و به‌ره‌و خوا بجو‌لین، خوی به‌به‌زه‌یی ده‌ستیان ده‌گری و بی‌ ثاکام و بی‌ مرادیان ناکا، ئنجا نه‌و فه‌رمایشته‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) به‌لگه‌یه بو‌ نه‌وی گوت‌مان که له‌خوی به‌رزو مه‌زنی گیراوه‌ته‌وه‌و پی‌شتریش هی‌نامان، که ده‌فهرموی: (وَمَا تَقْرُبُ إِلَيَّ عَبْدِي شَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ، حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطِيَنَّهُ وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ) (١)

خوا ده‌فهرموی: وه به‌نده‌ی من به‌هیچ شتی‌ک خو‌شه‌ویست‌تر له‌لام له‌وی له‌سه‌رم پی‌ویست کردوه له‌من نزیک نه‌که‌وتوه، که‌واته: له‌ نه‌نجامی نه‌ودا که ئینسان فه‌رزه‌کان جی‌به‌جی ده‌کا، چ فه‌رزه‌عه‌ینییه‌کان، چ فه‌رزه‌کیفائییه‌کان، وه له‌نه‌نجامی نه‌ودا که شته‌په‌سنده‌کان (که سونه‌تیان پی‌ ده‌لین) جی‌به‌جی ده‌کا، له‌ خوا نزیک ده‌ییته‌وه‌و، وه وای لی‌دی که چاوو گو‌یی و ده‌ست و لاقی، له‌ شیرازی شهرع ناچنه‌ده‌ر، وه ته‌نها له‌ په‌زامه‌ندیی خوا‌دا دین و ده‌چن.

به‌لې هم فەرمايشته به‌لگه‌يه له‌سهر نه‌وه که هر که‌سې له شەريعت شارەزا بې و، کارې پې بکا، کافييه بوي، به‌ئامانج و مه‌رامه‌کانې بگه‌يه‌نې. هه‌روه‌ها نه‌و ئايه‌ته‌ش به‌هه‌مان شيوه به‌لگه‌يه، که ده‌فرموي:

﴿وَالَّذِينَ أَهْدَوْا زَادَهُمْ هُدًى وَآثَنَهُمْ تَقْوَاهُمْ﴾ (۱۷) محمد

واته: وه نه‌وانه‌ي که هيدايه‌ت دراو، (واته: رېنمايي خويان وه‌رگرتوه، قورپان و سوننه‌تيان وه‌رگرتون خوا رېنمايييان بو زياد ده‌کا، وه ته‌قواشيان پې ده‌به‌خشي. ته‌قواش بيگومان به‌که‌سيك ده‌به‌خشي، که نه‌فسې ته‌زکيه بووبې، که‌واته: له نه‌جامي وه‌رگرتني هيدايه‌تي خوا، خوا زياتر هيدايه‌تي مروف ددها، وه سه‌ره‌نجام ته‌قواش به‌و که‌سه ده‌به‌خشي که زياتر هيدايه‌تي داوه، دل‌سوزانه به‌رهو خوا هه‌نگاوي ناوه.

ننجا ده‌ليين: به‌لې له راستيدا بووني شيخي مورپشيد، پې بو ئينسان کورت ده‌کاته‌وه، به‌لام بليي: مروف به‌بي شيخي مورپشيد ناتواني به‌ريدا بروا، نه‌وه پيچه‌وانه‌ي نه‌و ئايه‌ت و فرمودانه‌يه، که هينامان، وه پيچه‌وانه‌ي عه‌دالته و په‌حمي بې سنووري خوي په‌روهر دگاريشه.

سليهم:

بويه من پيم وايه له‌کاتي نه‌بووني (ولي مرشد) ي به‌رجه‌سته له شيخي کامل و ئوستازيکي رپنيسانده‌ردا، بو به‌رهو خواچوون و صالح بوون، -که بيگومان نه‌ویش بریتيه له که‌سيك که له قورپان و سوننه‌ت شارەزايه‌و، ده‌تواني ئاسانتر به‌رهو پي شەريعت به‌ري، نه‌گه‌رنا خو نابې به‌رهو پي غيري شەريعت به‌ري و، نه‌فسيشت پي ته‌زکيه بې! نه‌و شيخه ئازايه‌تبي و هونه‌ره‌که‌ي له‌وه‌دايه، که له قورپان و سوننه‌ت شارەزايه‌و، کاتيکي زوري سهرف کردوه ته‌زکيه‌ي نه‌فسې خو کردوه، ده‌ستي توش ده‌گرې و، به‌ئاساني ده‌تباته سهر رپگاي شەريعت- به‌لې له‌کاتيکدا نه‌وه‌ت ده‌ستگير نه‌بوو، نه‌وه وه‌گوتمان به‌دلنيابي خوي به‌به‌زه‌بي په‌کي که‌س ناخا، وه قورپان و سوننه‌ت بو هه‌موو

که‌س هیدایه‌تی تیرو ته‌واویان تیدایه، به پیچه‌وانه‌ی ته‌وه‌وه که هندی له‌ته‌هلی ته‌سه‌ووف ده‌لین، که پیمان وایه: ئینسان له‌پړی وه‌لیکی مور‌شیده‌وه نه‌بی، یاخود له‌پړی رپبازیکي ته‌سه‌ووفه‌وه نه‌بی، به‌ناکام ناگا!! که له راستییدا ته‌وه وانیه، راسته‌هاوه‌لان خوا لیان رازی بی له خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خوادا (صلی الله علیه وسلم) بوون، به‌لام شوینکه‌وتووان (تابعین) نه‌مانیستوه شیخیکي تایه‌تیا‌ن بووبی، هه‌روه‌ها پشت (جیل)ی دوی ته‌وانیش به‌ه‌مان شیوه، دوا‌یی پی‌شه‌وا سه‌رمه‌زه‌به‌کان، چ (سفیان الثوري)، چ (الیث بن سعد)، چ (سعید بن مسیب)، چ (أبو جعفر الطبري)، چ (أبو حنیفة)، چ (مالک)، چ (شافعي)، چ (جعفر الصادق)، چ (أحمد)، چ (داود الظاهري)، چ (زید بن علي)، خوا له‌ه‌موویان رازی بی و پله‌و پایه‌یان به‌رز بکاته‌وه، ته‌و پی‌شه‌وا‌یانه، نه‌بیستراوه شیخیان بووبی، به‌لکو له ژیانیدا ته‌وه‌ی دهرده‌که‌وی خویان پی‌شه‌وا بوون، به‌لی سوودیان له زانایان و پی‌شه‌وا‌یانی پیش خویان بینیه، به‌لام له بوا‌ری ته‌زکیه‌ی نه‌فس و گه‌یشتن به‌ پله‌ی ئی‌حساندا، نه‌بیستراوه په‌کیان له‌سه‌ر ته‌وه که‌وتبی شیخیکیان بووبی، بو ته‌وه‌ی قوناغه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فسی له‌سه‌رده‌ست بېرن، که‌واته: ته‌وه‌ی که‌ ده‌لی: ئینسان پی‌ویستی به‌ شیخی، یا به‌ مور‌شیدیک نیه‌و، قور‌ئان و سوننه‌ت به‌سن، ته‌وه کورت هی‌نانه، وه ته‌وه‌ش که‌ ده‌لی: هیچ‌که‌س به‌بی شیخ و مور‌شید به‌ ته‌زکیه‌ی نه‌فس ناگا، ته‌وه‌ش تی‌په‌راندنه.

ئنجا ته‌وانه‌ش که‌ ده‌لین: مرو‌ف به‌بی شیخی مور‌شید له قور‌ئان و سوننه‌ت حا‌لی نابی، ته‌وه راسته، بو تی‌گه‌یشتنی قور‌ئان و سوننه‌ت، یان ده‌بی بو‌خوت هه‌ول بده‌ی شاره‌زا بی، یان ده‌بی له‌سه‌ر ده‌ستی زانایه‌ک شاره‌زایی، به‌لام ته‌مه‌ مانای ته‌وه نیه‌ که‌ له بوا‌ری ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، حه‌تمه‌ن پی‌ویستیت به‌ که‌سیک بی که‌ له‌و بواره‌دا پی‌شت بکه‌وی.

به پیچه‌وانه‌شه‌وه: ته‌وانه‌ش که‌ ده‌لین: مادام قور‌ئان و سوننه‌ت و شه‌ریعه‌تمان^(۱) له‌به‌رده‌ست دایه، په‌کمان له‌سه‌ر شیخ و وه‌لی مور‌شید نه‌که‌وتوه، ده‌لین: ته‌وه‌ش وانیه، چونکه: قور‌ئان و سوننه‌ت ئیمان و عه‌قیده‌شیان تیدایه، ته‌دی بو‌چی له‌و

(۱) شه‌ریعه‌ت یانی کوی ده‌قه‌کانی قور‌ئان و سوننه‌ت.

بواره‌دا ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ زانایان؟، وه به‌هه‌مان شیوه قورپان و سوننه‌ت زانستی قورپان و فهرموده‌شیان تیدایه، ئەدی بۆچی له‌و باره‌وه ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ زانایانی پسپۆر له‌بوا‌ری زانیارییه‌کانی قورپان و سوننه‌ت؟، وه به‌هه‌مان شیوه قورپان و سوننه‌ت، فیه‌وه ئوصولی فیه‌هیشیان تیدایه، ئەدی بۆچی ده‌گه‌رپینه‌وه بۆ لای پسپۆرانی ئەو بواره؟ وه به‌هه‌مان شیوه هه‌موو زانسته شه‌رعییه‌کانی دیکه‌ش له هه‌موو بواره‌کاندا.

که‌واته: به‌لێ قورپان و سوننه‌ت ئەوانه‌یان هه‌موویان تیدان، به‌لام ئەوه مانای ئەوه نیه هه‌موو که‌س بتوانی خۆی ئەو زانستانه ده‌ربیتی، به‌لکو ئەگه‌ر بگه‌رپینه‌وه بۆ لای زانایان و پسپۆران، ئەوان رینگامان زۆر بۆ کورت ده‌که‌نه‌وه، چونکه هه‌موو که‌س ناتوانی زانا بی و راسته‌وخۆ شته‌کان هه‌لبه‌ینجی، که‌واته: بۆ هه‌موو بواره‌کانی دینداری و دنیا‌داری پی‌وستیمان به رینیشاندەر هه‌یه، به‌لام بیگومان ئەگه‌ر که‌سیکیشت چنگ نه‌که‌وی رینماییت بکات، ئەوه خوا په‌کی که‌س ناخات و هاوکاری ده‌کات و بی مرادی ناکا.

چواره‌م:

شیخی کامل یان وه‌لی مورشید، ئەوه نیه هه‌ر که‌سی هه‌ل‌سیتته‌وه، پیی بگوتری: ئەوه شیخی کامله، یان شیخی مورشیده، یان بگوتری: ئەوه که‌سیکه هه‌موو قوناغه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فسی بریون!، له‌و باره‌وه پیم خو‌شه، ئەو چه‌ند دی‌ره شیع‌ره‌ی ئیبن و له‌بنای سه‌رقوستی بینم، که له کتیی: (المباحث الأصلية) دا هیناونی، که (ابن عجیبه) له په‌راویزی کتیی: (ایقاز الهمم فی شرح الحکم) دا، شه‌رحی له‌سه‌ر کو‌ی شیع‌ره‌کانی کردوه، (ابن البنا السرقسطي) ده‌لی:

وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ ... لِحَضْرَةِ الْحَقِّ وَظَاعِنُونَ
فَافْتَقَرُوا فِيهَا إِلَى دَلِيلٍ ... ذِي بَصَرٍ بِالسَّيْرِ وَالْمَقِيلِ
قَدْ سَلَكَ الطَّرِيقَ ثُمَّ عَادَ ... لِيُخْبِرَ الْقَوْمَ بِمَا اسْتَفَادَ
وَجَابَ مِنْهَا الْوَهْدَ وَالْآكَامَ ... وَرَاضَ مِنْهَا الرَّحْلَ وَالرُّغَامَا

وَجَالَ فِيهَا رَائِحًا وَغَادِيَا ... وَسَارَ كُلُّ قَدَقْدٍ وَوَادِيَا
وَعَلِمَ الْمَخُوفَ وَالْمَأْمُونََا ... وَعَرَفَ الْأَنْهَارَ وَالْعُيُونََا
قَدْ قَطَعَ الْبَيْدَاءَ وَالْمَفَاوِزَ ... وَارْتَادَ كُلُّ حَائِسٍ وَحَاجِزٍ
وَحَلَّ فِي مَنَازِلِ الْمَنَاهِلِ ... وَكُلُّ شَرِبٍ كَانَ فِيهِ نَاهِلٌ
فَعِنْدَمَا قَامَ بِهَذَا الْخَطْبِ ... قَالُوا جَمِيعًا: أَنْتَ شَيْخُ الرَّكْبِ^(١)

دهلي: (وَإِنَّمَا الْقَوْمُ مُسَافِرُونَ) ليرهدا کومه‌ل (الْقَوْمُ) مهبه‌ستی رېبوارانی
رېی صالح بوون و به‌رهو خوا چوونه، نه‌وانه‌ی ده‌یانه‌وې به‌رهو خوا بچن و له‌خوا
نزیک بینه‌وه، ده‌یانه‌وې به‌خواپه‌رستیبه‌کی ساده ټیکتیفا نه‌کهن و دینداري‌کی
راست و ساغتر بن و بگه‌نه مه‌قامی ټی‌حسان، نه‌وانه رېبوارن به‌رهو نيزيکي
حه‌ق ده‌چن، به‌رهو نيزيکي خوی په‌روه‌ردگار ده‌چن، ټنجا له‌هه‌ندی شویندا
بارگه‌و بڼه ده‌خن و پشوو ده‌دن.

ټیدی له‌و سه‌فه‌ری صالح بوون و به‌رهو خوا چوونه‌ی‌اندا، پيوستیيان به‌رې
نیشاندېرو ده‌ليک هیه، که‌شاره‌زا بی و به‌رچاو پروون بی، که‌له‌کوی برؤن،
وه‌له‌کوی بارگه‌و بڼه بخه‌ن و پشوو بدن، چونکه ټینسان ناتوانی به‌رده‌وام هه‌ر
بروا، ده‌بی جار جار پشوو بدا، ټنجا دیته سهر وه‌سفی نه‌و که‌سه‌ی که‌شایسته‌ی
نه‌وه‌یه پيش خه‌لک بکه‌وی و، بیته ټوستازو رې نیشاندېریان، به‌چه‌ند شتيک
وه‌سفی ده‌کا:

١- نه‌و که‌سه که‌سيکه رېگایه‌که‌ی برپوه دوايي گه‌راوته‌وه، هه‌تا دوا مه‌نزل
چووه، دوايي گه‌راوته‌وه، بو نه‌وه‌ی هه‌وال بدا به‌و کومه‌له‌ی که‌ده‌یه‌وې
پيشيان بکه‌وی، وه‌ده‌یانه‌وې پيش خو‌یانی بدن، هه‌والیان پیده‌دا، بو نه‌وه‌ی
نه‌و به‌هره‌یه‌ی وه‌ری گرتوه، نه‌وانیش به‌هره‌مه‌ند بکا، چونکه که‌سه‌ی بو خوی
به‌رپیه‌کدا نه‌رؤیشتيبی، چؤن ده‌توانی پيش خه‌لکی بکه‌وی و بلې وهرن به‌و
رپیه‌تاندا ده‌به‌م؟ ده‌بینی دوايي سهری به‌بن به‌ستيک و به‌هه‌لدیریک ده‌گا، یان

(١) ابن البنا السرقسطي- المباحث الأصلية على حاشية إيقاظ الهمم- ص ١٤٢- ١٥٨.

سەرى بەدوژمنىك دەگا، كە رېنگايان پى دەگرى و رېنگايان لى دەبرى.

۲- دەبى كەسىك بى كە ھەموو تەپۈلكەو نزماییەكانى راو كرىبى و پىياندا رۆيشتىبى چ ئەۋەى كە لمە، چ ئەۋەى كە گل و خۆلى لىيە، واتە: جوان بەو رېيەدا رۆيىبى و پشكنىبى.

۳- بەيانىان و ئىۋاران پىدا چووبى و ھاتىبى، ۋە ھەموو چىاو دۆلەكانى بىنىبى و برىبى.

۴- ئەۋەندە بەو رېيەدا رۆيشتىبى، بزانى: كۆى شۆىنى مەترسىيە؟ ۋە كۆى شۆىنى دلىيىيە؟

۵- ئەۋەندە شارەزا بى، بزانى: لەكۆى رۋوبارى لى ھەن، بۆ ئەۋەى لىيان پەرنەۋە، ۋە لەكۆىش سەرچاۋەو كانى لى ھەن، بۆ ئەۋەى لىيان بخۆنەۋە.

۶- ھەموو بىبابانەكان و ئەو چۆلەۋانىيەنى برىبى كە ئاۋيان لى نىە.

۷- دەبى جوان شۆىنەكانى راو كرىبى، كە لەكۆى لەمپەرىك و ئىۋانىكى لىيە، رېنگا لە رۆيشتەكەيان دەگرى؟!.

۸- ۋە دەبى لە ھەموو ئەو مەزلگايانەدا كە ئاۋيان تىدا ھەيە، بارگەو بنەى خستىبى و، ۋە ئاۋى لى خواردبنەۋەو بزانى تامى چۆنە.

ئىنجا كاتى بەھەموو ئەو كارانە ھەستابى و ھەموو ئەو شارەزايانەى ھەبن، نەك ھەر شارەزاي تىۋرىي (نظري) بەلكو بە كرىدەۋە ئەو قۇناغانەى برىبى، ئىنجا ئەۋانى لەگەلنى پى دەللىن: تۆ شىخ و رېئىشانەرو شارەزاي ئەو كاروانەى و بەپىشمان بكەۋە.

ئىنجا لىرەۋەش دەلىم: بەداخەۋە لەم رۆژگارەدا زۆر لە رېبازەكانى تەسەۋۋوف بوون بە شتى مىراتىبى، زۆر نىزىكە كەسى يەكەم و دامەزىنەرى رېبازەكە كەسىكى باش بووبى، پشك و بەشى ھەبووبى لە ئۈستازىتىي ئىرشادو تەزكىيە نەفسدا، بەلام دۋاى ۋى كال بۆتەۋەو دۋاترىش كالتىر بۆتەۋە، دۋاى دەبىنى كەسانىك لەشۋىنيان دانىشتون، كە رەنگە مەرجەكانى مەسلىمانىكى ئاسايىشيان تىدا نەبن و، تەننەت پىنج پاىەكانى ئىسلامىش بەچاكى جىبەجى نەكەن!، كە من

پيم وايه ته‌وه سته‌ميکه له ته‌صلی ته‌زکيهی نه‌فس و له رېبازه‌کانی ته‌زکيهی نه‌فس ده‌کړی، وه زولمیکيشه له‌و پېشه‌واو گه‌ورانده‌کړی، چونکه هه‌ر که‌سې ته‌وانه بېنی که له‌شویان دانیشتون، وا ده‌زانی ته‌وانی پېشېش هه‌ر وابوون که بېگومان رېبازه‌کان (الطرق) زانای زور گه‌وریه‌ان تېدا بوون، به‌لام ئیستا که‌سانیکې ناشایسته له‌شویان دانیشتون، هه‌لېه‌ته نالیم. هه‌موویان چونکه ئینسانی چاکیش له‌نیو ته‌واندا هه‌ر هه‌یه، وه رهنکه که‌سی وایان هه‌بې، پشک و به‌شی چاکیشی هه‌بې له‌و شتانه‌دا که به‌مه‌رج گیران و بو شیخی کامل، به‌لام که‌سانیکیان هه‌ن زور که‌م تفاق و پرووت و رهلان له‌و شتانه، ئنجا که‌سیک که ته‌وانه ده‌بینی و پېشووه‌کان و باب و باپیرانیان له‌سه‌ر ته‌وان قیاس ده‌کا، به‌د بین ده‌بی به‌رانبه‌ر به‌وانه‌ی پېشېش، واته: ته‌و جوړه که‌سانه که به‌بی شایسته‌یی و لیاقت و توانایی، له‌شوینی ته‌و پېشه‌وايانه داده‌نېشن، ته‌وه له‌راستیدا خه‌لک به‌هو‌ی رهلارو کرداری ته‌وانه‌ی ئیستاوه، ته‌وانه‌ی پېشېشی له‌به‌رچاو ده‌که‌ون! ئنجا بېگومان ئیمه له‌هه‌موو بواره‌کانی دیکه‌ی زانستیشدا هه‌ر وا ده‌لین: مه‌رج نیه رول‌ه‌ی پزیشک، پزیشک بی، رول‌ه‌ی یاسا ناسیک، یه‌کسه‌ر یاساناس بی، به‌لکو ده‌بی بجی بخوینې، وه‌ک بابی، مه‌رج نیه کوره جوتیاریک بتوانی وه‌ک بابی جوتیاریی بکا، وه هه‌روه‌ها، به‌هه‌مان شیوه‌ش کوره مه‌لایه‌ک، کوره شیخیک (شیخ به‌و مانایه‌ی ئوستازو رینیشاندەر بی) مه‌رج نیه وه‌ک بابی مه‌لایان شیخ بی، به‌لکو ده‌بی وه‌ک بابی بخوینې و شاره‌زا بی! که ئیستا قه‌زیه‌که لادراوه‌و وه‌ک گوتم: ته‌وه پو‌یستی به‌راست‌کرده‌وه هه‌یه، وه به‌داخه‌وه به‌رژوه‌ندیی دنیایی و ماددیش ده‌وری زوره له‌وده‌دا، هه‌روه‌ها نه‌زانیی خه‌لکیش و به‌لا‌سایی کردنه‌وه‌و عاتیفی بیر کردنه‌وه‌و، کویرانه به‌دوا که‌وتنیان، دیسان ده‌وری زوره‌و کاریگه‌ریی له‌و بواره‌دا بووه، کو‌تایی ته‌و مه‌سه‌له‌یه‌ش به‌و دوو دیره‌ شیعره‌ دیتم، که هی (شریشی) یه که یه‌کیکه له‌ زانایان و شاره‌زایانی بواری ته‌سه‌ووف، ده‌لی:

وَلِلشَّيْخِ آيَاتٌ إِذَا لَمْ تَكُنْ لَهُ ... فَمَا هُوَ إِلَّا فِي لِيَالِي الْهَوَى يَسْرِي
إِذَا لَمْ يَكُنْ عِلْمٌ لَدَيْهِ بِظَاهِرٍ ... وَلَا بَاطِنٌ فَاضْرِبْ بِهِ لُجَجَ الْبَحْرِ^(۱)

دهلی: شیخ چند نیشانه و مهرجکی هن، ته گهر تهو نیشانه و مهرجانه ی تیدا نه‌بوون، تهوا هر به شهو گاره‌کانی ثاره‌زوودا ده‌روا، (واته: هر به‌تاریکه شهوی، به‌دوای ثاره‌زووی خو ی که‌وتوه)، نجا مهرجه‌کانی ده‌خاته روو:

ته گهر زانیاری به روا‌لت (علم الظاهر) {یانی: روا‌لتی شهریه‌ت یی، له‌لا نه‌بوو، هه‌روه‌ها زانیاری به‌پنهان (علم الباطن) {یانی: ماناو مه‌به‌سته مه‌عنه‌ویه قووله‌کانی قورپان و سوننه‌ت یی له‌لا نه‌بوو، تهوه به‌شه‌پولی ده‌ریایدا بده.

واته: تهوه شیخ نیه و هیچ ده‌وریک نابینی، مه‌به‌ستی له (علم بالظاهر) و (علم بالباطن)، واته: ده‌بی له روا‌لتی شهریه‌ت شاره‌زایی و پییدا قوول بیته‌وه، هندی له ته‌هلی ته‌صه‌ووف تهو زاروه به‌هله به‌کار دینن، ده‌لین: شهریه‌ت ناشکرا (ظاهره)، به‌لام ته‌صه‌ووف په‌نهان (باطن)ه، به‌لام تهوه وانیه، چونکه شهریه‌ت زاهیریشی هه‌یه و باتینیشی هه‌یه، خوی په‌روردگار ده‌فه‌رموی:

﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ آ ل عمران،

واته: ته‌وانه ی به‌زانیاریدا قوول بوونه‌ته‌وه، شهریه‌ته زاهیره‌که، باتینه‌که‌شی هر له‌نیودایه، وه نه‌بی له‌رینگای غه‌یری شهریه‌ته‌وه، بتوانین تهو زانیاریه په‌نهانه و ده‌ده‌ست بخه‌ین، وک ته‌وه ی به‌داخه‌وه هندی له ته‌هلی ته‌صه‌ووف وایان گوته.

له نوره کومما به‌نیهمان له‌کهلانین
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

راځه‌پانډی مه‌کله‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راځه‌پانډی مه‌کله‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

عه‌لی بابیر/ AliBapir

عه‌لی بابیر/ AliBapir

که‌نالی
راځه‌پانډی مه‌کله‌بی ماموستا عه‌لی بابیر

هۆکاری پازدهیم: پاکسازی و چاکسازی کردن له کۆمه‌لگادا

ئەو کە ئینسان لەبەردەم کۆمه‌لگاکەى خۆیدا، کاتى کە له ئیسلام دوور دەکەوێتەوه له قورئان دوور دەکەوێتەوه، دەستەو ئەرنۆ دانەنیشی، بەلکو قۆلى لى هەلماى و مشوور بخوا له کۆمه‌لگاکەى، بژارى بکا له ناشەرعییه‌کان و، بپرازینیتەوه به شتە باشەکان، ئەو له‌راستیدا هۆکاریکی گەوره‌و گرنگی دیکەى نه‌فس ته‌زکیه‌ بوون و به‌ره‌و خوا چوون و صالح بوونه، له‌به‌ر ئەوه‌ی ئینسان له‌ میانەى کارکردن و بژارکردنی کۆمه‌لگادا له‌ ناشەرعییه‌کان، وه‌ چاکسازی تیدا کردن و پازاندنەوه‌ی به‌ سیفەته‌ به‌رزو په‌سندەکان، ئینسان له‌ میانەى ئەوه‌دا تووشی ده‌یان کۆسپ و له‌مپه‌رو سه‌رئیشه‌و گرفتاریی دى، ئەوانه‌ش هه‌موویان ده‌بنه‌ هۆی ئەوه‌ کە ئینسان په‌ی به‌ عه‌یب و که‌م و کورپییه‌کانى خۆی به‌رى، وه‌ وا ده‌کا مروق‌ عه‌یبه‌کانى خۆی ببینی و، نه‌خۆشییه‌کانى خۆی بزانی، پاشان به‌هۆی ئەوانه‌وه‌ گوناھى لى ده‌ییتەوه‌ پیغه‌مبه‌رى خوا (صلی الله علیه وسلم) ده‌فه‌رموی:

(مَا يُصِيبُ الْمُسْلِمَ مِنْ نَصَبٍ وَلَا وَصٍ وَلَا هَمٍّ وَلَا حُزْنٍ وَلَا أَذًى وَلَا غَمٍّ حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكُّهَا إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا مِنْ خَطَايَاهُ) أخرجه أحمد برقم (٨٠١٤)، وعبد بن حميد برقم (٩٦١)، والبخاري برقم (٥٣١٨) ومسلم برقم (٢٥٧٣).

واته: ئینسانی مسوڵمان هه‌ر ماندوویتی و گرفتاریی و ئازارو خه‌م و خه‌فه‌تیکی بێته‌ پى، ته‌نانه‌ت درکیکی له‌ پى رابچى، خوا به‌هۆی ئەوه‌وه‌ له‌ گوناھه‌کانى ده‌سپێتەوه، ئنجا مادام گوناھه‌کانى سپرانه‌وه‌ که‌واته: نه‌فسى به‌ره‌و پاکیی و چاکیی ده‌چى و پاداشتی بو‌ دهنووسرى و زیاتر په‌ی به‌ هه‌له‌و په‌له‌و که‌م و کورپییه‌کانى خۆی ده‌با، له‌ته‌نجامی تیکگی‌رانی له‌ گه‌ل خه‌لکداو له‌ته‌نجامی ئەو کیشه‌و گرفتانه‌دا که‌ بو‌ی دینه‌ پش، وه‌ ئەوه‌ش وای لیده‌کا: چاو به‌خۆیدا بگێریتەوه‌، هه‌میشه‌ ئاگای له‌خۆی بى، وه‌ خۆی بپرازینیتەوه‌ به‌ سیفەته‌ به‌رزو چاکه‌کان.

ټېبو حامیدی غه زالیی په حمه تی خوی لیږی، لهو بارهوه قسه یه کی جوانی هیه، دهلی: ټه گهر که سیک کوان (دوومه ل) ی لی هاتین، به لام بوخوی هستیان پی نه کا، ټه کاته هستیان پی ده کا، که خوی له که سی خشانده، شانی به شانی که سی کهوت، شتیکی بهر کهوت، لهو کاته دا هست بهوه ده کا که ټه شوینه ی برینه، یاخود کوان و دوومه له، ټینسان زور جار عیب و که م و کورپی هیه و هست به خوی نا کا، هه تا له گهل خه لک ټیکنه گیري.

قسه که ی زور جوانه: ټایا ټینسان که ی بوی دهرده که وی، تازایه یان ترس نو که؟ لهو کاته دا که بکه ویته نیو ترسه وه، بکه ویته شوینیکی ترسناکه وه.

ټه دی که ی بوی دهرده که وی، که به خشنده یه، یاخود چروو که؟ ټه کاته ی که مال و سامانیکی هیه، وه داوی لیبري بیبه خشی، ټه کاته بوی دهرده که وی که سه خیه یان چروو که.

ټه دی ټینسان که ی بوی دهرده که وی، دل نهرمه یا دل ره قه؟ ده بی هه لویستیکی بیته پیش، پیوستی به به زهی نواندن بی، ټایا ټینسان که ی بوی دهرده که وی، داد گره یاخود سته مکاره؟ ده بی هه لویستیکی بیته پیش پیوستی به داد گری نواندن بی، هه روه ها هه موو سیفه ته کانی دیکه ش، که واته: ټینسان له میانه ی کارکردنی له نیو کو مه لگادا، بو ټه وی ټه کو مه لگایه به رهو شریعت بیته وه له خویان نریک بخاته وه، له میانه ی ټه وده هست به که م و کورپی هه کانی خوی ده کا، ټه وه ش ده بیته هو ی له خوا نریک بوونه وه ی.

ټنجا بیگومان شیوازه کانی چاکسازي و پاکسازي ټیدا کردنی کو مه لگا زورن، ټیمه ناتوانین هه موویان باس بکه یین، به لام ده توانین بلین گرن گترینیان ټه مانه ن:

۱- بانگهواز (الدعوة):

درباره ی بانگهواز خوا سبحانه و تعالی ده فهرموی:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ﴾ (النحل: ۱۲۵)

کهواته: نيمه بانگه‌واز کردنمان له‌سهر پيويسته، هه‌روه‌ها خوا سب‌حانه و تعالى له‌سهر مسولمانانی فهرز کردوه که ده‌بی کومه‌لیکیان تیدا هه‌بن خه‌لکی بانگ بکه‌ن بو چاکه، که هه‌موو خيرو چاکه‌یه‌ک له به‌رنامه‌ی خوا دایه، ده‌فرموی:

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٤) آل عمران،

واته: با له‌نیو ئیوه‌دا کومه‌لیک هه‌بن خه‌لک بانگ بکه‌ن بو چاکه، یاخود ئیوه کومه‌لیک بن بانگه‌واز بکه‌ن بو چاکه...

٢- په‌روهرده‌و فی‌رکردن (التربية والتعليم):

خوا سب‌حانه و تعالى ده‌فرموی:

﴿وَمَا كَانُ الْمُؤْمِنُونَ لِیَنفِرُوا كَآفَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ طَائِفَةٌ لِّیَتَفَقَّهُوا فِي الدِّینِ وَلِیُنذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَیْهِمْ لَعَلَّهُمْ یَحْذَرُونَ﴾ (١٣٢)

التوبة

واته: نابی ئیمانداران هه‌موویان برۆن بو جه‌نگ و جیهاد، به‌لکو ده‌بی له‌هه‌ر کومه‌لیک ده‌سته‌یه‌کیان بچن، بو ئه‌وه‌ی له‌دیندا شاره‌زا بن، وه دوا‌یی خه‌لکه‌کیان وریا بکه‌نه‌وه وشیار بکه‌نه‌وه، ئه‌و شاره‌زایی‌ی وهریان گرتوه پێیان بگه‌یه‌نن، بو ئه‌وه‌ی ئه‌وانیش وریایی خو‌یان وهریگرن و تووشی ناشه‌رعیی و هه‌له‌و په‌له‌و لادان نه‌بن، کهواته: ئه‌وه‌ش فهرزه که مسولمانان ئه‌رکی په‌روهرده‌و فی‌رکردن له‌نیو خو‌یاندان ئه‌نجام بدن.

٣- فهرمان به‌ شته په‌سنده‌کان و، رێگری له‌ شته ناپه‌سنده‌کان

(الأمر بالمعروف والنهي عن المنكر):

خوا‌ی به‌رز ده‌فرموی:

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ

وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (١٠٤) آل عمران

واته: با له نیو نیوهدا کو‌مه‌لی هه‌بن (یاخود نیو کومه‌لیکن) بانگه‌واز ده‌کهن بو چاکه‌و، فه‌رمان به شته په‌سنده‌کان ده‌کهن و، ری له شته ناپه‌سنده‌کان ده‌گرن و، هه‌ر ته‌وانه‌ش سه‌رفرازن.

۴- کوچ کردن له پیناوی خوادا، هه‌رکات پی‌ویستی کرد (الهجرة).

وه‌ک خوی به‌رز فه‌رموویه‌تی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة ۲۱۸)

۵- تیکۆشان له پیناوی خوادا (الجهاد في سبيل الله):

ده‌باره‌ی کوچ کردن و تیکۆشان له پیناوی خوادا، خوا سبحانه و تعالی ده‌فه‌رموی:

﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (البقرة ۲۱۸)

واته: ته‌وانه‌ی بر‌وایان هی‌ناوه، وه ته‌وانه‌ی کوچیان کردوه، تیکۆشان له پیناوی خوادا، ئا ته‌وانه به ئومیدی به‌زه‌یی خوان، وه خوا لی‌بورده‌ی می‌هه‌به‌بانه.

هه‌روه‌ها خوا سبحانه و تعالی له‌سو‌ره‌تی (المائدة) دا له‌وه‌سفی ته‌وانه‌دا که دوا‌ی ته‌وه‌ی خه‌لک له‌دین هه‌ل‌ده‌گه‌ریت‌ه‌وه، ده‌یان‌ه‌ینی و دینیان پی ده‌بو‌ورنیت‌ه‌وه فه‌رموویه‌تی:

﴿يَتَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ (المائدة ۵۴)

واته: ئەي ئەوانەي ئيمانتان هيناو! هەر کام لە ئیوه لە ئاینهکهی پاشگەز بێتەوه، خوا کۆمەڵیک دینێ: خوشی دەوین و خوشیان دەوی، لە گەڵ ئیمانداراندا میهرهبانن، لەسەر کافران زبرو بەدەمارن، لەرپیی خوادا تێدەکۆشن (فیداکاریی دەکەن) وە لە ئۆمەي ئۆمەکاران ناترسن.. کەواته: ئەوانه هەموویان پێویستن بۆ ئەوهی کۆمەڵگای خویمان پاک و چاک بکەین، وە لە میانەي ئەوهدا خوشمان پاک و چاک بکەین، بۆیه ئەوانەي پێیان وایه: دەتوانن تەزکیه ي نه فسی خویمان بکەن و، لەمالی خویمان دابنیشن و، تیکه لی هیچ شتی نهبن، ئەوه پێچهوانەي بهرنامەي پیغمبەرە (صلی الله علیه وسلم)، وە پێچهوانەي رێبازی خەلیفه راشیدهکان و هاوێلان و پێشەوایانی ئیمهیه خوا لییان رازی بی، کە هەرگیز لە کۆمەڵگای خویمان رانهامون و، هەرگیز لە بهرانبه ر خێرو شه ر ی کۆمەڵگای خویماندا بی هەلۆیست نه بوون، به لکو قۆلیان لی هەلماڵیوه و هەلیان داوه: خویمان و کۆمەڵگاکه یان پاک و چاک بکەن و، وابکەن کە جیگای رهزامهندی و پهسندی خوای پهروهردگار بی.

هەلبهته دهگونجی زۆر شتی دیکهش باس بکړن، کە هەموویان دهچنهوه نیو ئەو پینجانه ي رابردن، بهتایبهت ئەرکی مهزن و گشتگیری: فه رمان به پهسندو رینگری له ناپهسند.

لە ئۆره كۆمهڵایهتییهكان لهكهڵانن
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

Alibapir/عەل بابیر

Alibapir/عەل بابیر

archive.org/details/@alibapir

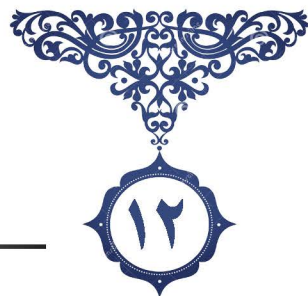
Alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

کەنالی
رێگه یانندی مهكتهبی ماموستا عەلای بابیر

رێگه یانندی مهكتهبی ماموستا عەلای بابیر

دۆستانى خوا كيّن؟

دياره له ئەنجامى ئەو هەدا كە خوا يارمەتى مەروۇف دەدا خۆى پاك بكا،
واتە: خۆى بژار بكا له خەسلەتە نزم و پەستەكان، وه خۆى چاك بكا واتە:
خۆى پراژىنئەوه به سيفەتە بهرزو پەسندەكان، ئنجا وهك پيشتريش گوتمان
خراپترين و نزمترين سيفەت به نسبەت نيوان خواى مەزن و بەندەوه بريتيە له:
كوفرو شيرك، وه بەنسبەت نيوان بەندەكان خويان بريتيە له: جەورو ستەم، هەروەك
باشترين و پەسندترين سيفەت له نيوان خواو بەندەكانيدا، بريتيە له: ئيمان هيّان و
خوا بەيه كگرتن (توحيد) و تەنيا خوا پەرستەن، وه باشترين و پەسندترين سيفەت
له نيوان بەندەكان خوياندا، بريتيە له: دادگەريى، ئنجا له ئەنجامى ئەو هەدا كە
ئينسان پاك و چاك دەبى، له خوا نزيك دەبيتهوه، وه سەرەنجام شايسەتى ئەوه
دەبى كە بيته دۆستى خوا، چونكە دۆستى خوا يانى: كەسيك كە له خوا
نزيكە، وشەى (وَلِيّ) له ئەصلى زمانى عەرەبيدا يانى: (قَرَبٌ)^(١)، كەواتە:
(وهليى) ئەو كەسەيه كە له خوا نزيكە، (وَلِيّ، يَلِيّ، وَلِيّاً) واتە: (قَرَبٌ، يَقَرُبُ،
قُرْباً)، ئنجا (ولي) بەهەر كەسى دەگوترى، كە له كەسى يان له شتى نزيك بى،
(وَلِيّ الله) كەسيكە له خوا نزيك بى و دۆستى خوا بى.

ئنجا ئايا ئينسان بەچى له خوا نزيك دەبيتهوهو دوبيته دۆستى خوا؟ ئيمە تيشك
دەخەينه سەر ئەم مەسەلەيه، وه دواييش باسى ئەو شتە دەكەين كە هەميشە كاتى
باسى دۆستانى خوا دەكرى، ئەو شتەش باس دەكرى، كە بريتيە له كەرامەت.

که‌رامه‌تیش: بریتیه له: (پژگرتنی خوا له به‌نده‌که‌ی)، له نه‌صلدا نه‌وه و اتاکه‌یه‌تی، با له می‌شک و زهینی خه‌لکدا واتای دیکه‌شی هه‌بن، وه‌ک دوايي باسی ده‌که‌ین.

ئنجا سه‌ره‌تا با بزاین دۆستانی خوا کین؟ وه‌ مروف به‌چی ده‌بیته دۆست و نزیك و خو‌شه‌ویستی خوا سبحانه و تعالی؟

خوای په‌روه‌دگار له سوورپه‌تی (یونس) له ثایه‌ته‌کانی (۶۲-۶۴) دا زور باش تیشکمان بۆ ده‌خاته سه‌ر دۆسته‌کانی خو‌ی و پیناسه‌یان ده‌کا که کین؟ وه‌ به‌چی بوونه‌ته دۆستی خواو سیفه‌ته‌کانیان چین؟ ده‌فه‌رموی:

﴿اَلَا اِنَّ اَوْلِيَاءَ اللّٰهِ لَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٦٢﴾ الَّذِيْنَ ءَامَنُوْا وَكَانُوْا يَتَّقُوْنَ ﴿٦٣﴾ لَهُمْ الْبُشْرٰى فِى الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا وَفِى الْاٰخِرَةِ لَا بُدَّیْلَ لِكَلِمَتِ اللّٰهِ ذٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيْمُ ﴿٦٤﴾﴾ یونس

وشه‌ی (ألا) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ ئاگادار کردنه‌وه‌یه، واته: ئاگادار بن بیگومان دۆستانی خوا نه‌ ترسیان له‌سه‌ره‌و نه‌ په‌ژاره‌ش داده‌گرن. ئینسان هه‌میشه به‌ نسبت داهاتووه‌و مه‌ترسیی هه‌یه: له‌ رزق ده‌ترسی، له‌ ژیانى ده‌ترسی، له‌ نه‌خو‌شیی و ناخو‌شیی ده‌ترسی، له‌ گرفتارییه‌کان ده‌ترسی، وه‌ به‌نسبت رابردووه‌و که تازه‌ چوو، ئینسان مه‌ترسیی نیه، به‌لام خه‌می لی‌ده‌خواو دلته‌نگی دیته‌ سه‌ر، ئنجا خوا سبحانه و تعالی دۆسته‌کانی خو‌ی به‌وه پیناسه ده‌کا که نه‌بۆ رابردوو خه‌م و په‌ژاره‌یان هه‌یه، نه‌ بۆ داهاتووش مه‌ترسییان هه‌یه، چونکه‌ نه‌وه‌ی په‌ریزی پاکه، به‌رچاوی رپووناکه، نه‌وه‌ی که ژیانه‌که‌ی به‌ پاکیی گوزه‌رانده‌و، به‌ فه‌رمانبه‌ریی خواوه، خه‌م بۆ رابردوو داناگرئ، رابردوو تازه پیچراوه‌ته‌وه، به‌و کرده‌وه باشانه‌وه که ئینسان نه‌نجامی داو، یان به‌ کرده‌وه خراپه‌کانه‌وه تازه له‌ده‌ست چوو، چاکه‌ت تیدا کردب، خراپه‌ت تیدا کردب، تازه رپو‌یشته‌وه.

به‌ نسبت داهاتووشه‌وه: دۆستانی خوا بۆیه مه‌ترسییان نیه بۆ داهاتوو چونکه‌ یه‌قینیان هه‌یه به‌وه که خوا دۆستیانه، نه‌ک هه‌ر گومانی چاک (حسن)

الظن) يان هه‌يه، به‌لكو دل‌نيایي باش (حسن اليقين) يشيان هه‌يه، چونكه مروّف هه‌ركات خواي خوئی ناسی، هه‌میشه به‌خواي خوئی پشت ته‌ستوور ده‌بې، لئی دل‌نیايه وه پئی دل‌خوشه، وه ده‌زانی خواي به‌خشنده له‌گه‌لّيه‌تی و سه‌رپه‌رشتی ده‌كاو ناگای لیيه‌تی، له‌سوڼگه‌ی ته‌وه‌ه ئینسانی ئیماندار به‌نسبت داهاتووشه‌وه، ترسی نیه، واته: ته‌و ترسه‌ی نیه كه خه‌لكی ديكه هه‌يه‌تی، ته‌گه‌رنا ته‌ویش ترسی روژی دوايي هه‌يه، ترسی سزاو پاداشتي هه‌يه، ترسی هه‌يه له‌لیپرسینه‌وه‌و دادگه‌ریي خوا، ترسی هه‌يه له‌گونا‌هو تاوانه‌کانی خوئی، به‌لام ته‌و شتانه‌ی خه‌لك لیان ده‌ترسی، ته‌و جوړه ترسانه‌ی نین، هه‌روه‌ك ته‌گه‌ر له‌رابدووشدا چاكه‌یه‌کی له‌ده‌ست چووبې، خه‌می بوّ داده‌گرې، به‌لام ته‌و خه‌مه‌ی خه‌لك دایده‌گرې، ته‌و داینا‌گرې، به‌زوړیش وایه، ته‌گه‌ر ئینسان خوا ته‌وفیقی دا به‌پاکی و چاکی ژیا‌نه‌كه‌ی هی‌نا، له‌و رووه‌شه‌وه كه ویستوویه‌تی خوا له‌خوئی توپه‌ نه‌كاو، سه‌رپیچی نه‌كا، غه‌م و په‌ژاره‌ی نیه، هه‌ندی له‌تویژه‌ره‌وانی قوربان ده‌لین: مه‌به‌سته‌كه ته‌ویه‌كه: ته‌گه‌ر له‌رابدوودا به‌رژه‌وه‌ندییه‌کی دنیا‌یان له‌ده‌ست چووبې، ته‌و خه‌مه‌یان نیه كه خه‌لك هه‌يه‌تی، واته: ته‌گه‌ر ترسیان هه‌بې، جوړه ترسی‌کی ديكه‌یه، وه ته‌گه‌ر خه‌میش بخون، جوړه خه‌می‌کی ديكه‌یه، ته‌وه یه‌کی‌کی ديكه‌ بو‌و له‌واتیه‌کانی نایه‌ته‌كه، كه ده‌گونجی به‌و شیوه‌یه‌ش لیك بدریته‌وه.

ئجنا نایا ته‌وانه سیفه‌تیا‌ن چونه‌و به‌چی بوونه‌ته دوستی خوا؟ ده‌فه‌رموی:

﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ﴾ (۶۳)

ته‌وانه‌ی كه ئیمانیا‌ن هی‌ناوه، به‌هه‌موو ته‌و شتانه‌ی پی‌سته ئیمانیا‌ن پی به‌یئرې، وه عاده‌تیا‌ن وابو پار‌ژیا‌ن ده‌كرد، واته: به‌وریای و هو‌شیارییه‌وه ژیا‌ون و له‌خو‌یا‌ن وریا بوون و، هه‌ولیا‌ن داوه شتی نه‌كهن كه خوا پئی ناخوش بی، خواي دادگه‌ریش دوو شتی بوّ به‌نده‌کانی پی ناخوشن:

۱- ته‌و شتانه‌ی كه پی‌وستی كرده‌ون، بیان‌چوونې.

۲- وه ته‌و شتانه‌ی كه قه‌ده‌غه‌ی كرده‌ون، بیان‌شکینې.

خوای کاربه‌جی هر کام له فەرږز چواندن و، قه‌ده‌غه شکاندنی، بو به‌نده‌کانی بی ناخو‌شن، نه‌وانیش خو‌یان پاراستوه له‌وهی فەرږه‌کانی بچوینن، وه قه‌ده‌غه‌کان بشکینن، که نه‌مه ماناو نیوهر‌وکی پاریزکاری (تقوی)یه، چونکه (راغب الأصفهانی) به: (حَفِظُ النَّفْسِ عَمَّا يُؤْتَمُّ) پیناسه‌ی کردوه^(۱).

نهو جوړه که‌سه خو پاریزانه، خوای به‌خشر چو‌ن مامه‌له‌یان له‌گه‌لدا ده‌کا؟

خو ده‌فهرموی:

﴿لَهُمُ الْبُشْرَىٰ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا بُدَّ لِلَّهِ لِكَلِمَةٍ ذَلِكْ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾^(۶۴)

واته: نه‌وانه موژده‌ی خو‌شییان بو هه‌یه له ژيانی دنیا‌او له دوا روژیشدا، له فهرمایشتی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌دا (صلی الله علیه وسلم) هاتوه که (بشری) به: (الرؤيا الصالحة)^(۲) خه‌ونی باش لی‌کدراوه‌ته‌وه، که خه‌ونی باش جی‌گای دل خو‌شیه بو به‌نده له دنیا‌دا، بو نه‌وه‌ی دلی بچه‌سپی له‌سه‌ر تاعه‌ت، وه دل‌یا بی له‌وه‌ی له‌سه‌ر ری‌یه‌کی راسته. وه به‌نسبه‌ت دوا‌روژیشه‌وه: موژده‌ی خو‌ش چو‌ونه به‌هه‌شته‌و، ره‌زامه‌ندی خوا‌یه، که ره‌زامه‌ندی خوا، له به‌هه‌شتیش گه‌وره‌تره، وه ده‌فهرموی:

﴿وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ﴾^(۷۲) التوبة

واته: وه رازی‌بوونی‌کی مه‌زن له خوا‌وه گه‌وره‌تره. ننجا خوای په‌روه‌ردگار ده‌فهرموی:

.....

(۱) مفردات ألفاظ القرآن، ص ۸۸۱.

(۲) رواه ابن جریر عن عبادة بن الصامت جامع البيان (۱۵/۱۳۲)، والسيوطي في الدر المنثور ج ۳ ص ۳۱۱.

﴿لَا بُدِيلَ لِكَلِمَاتِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ (کلمات الله) يانی: وشه کانی خوا، {واته: برپاره کانی خوا} گورانکاریان به سهردا نایهت، خوا سبحانه و تعالی تهو برپارانهی که داوونی، هیچ کهس ناتوانی بیانگوړی، ثا تهو هس سهرکهوتنی مهزنه، واته: سهرکهوتنی مهزن تهویه که ټینسان شایستهی تهو بهی خوا له دنیاو دواړوژدا دلخوښی بکا، خوا به لوتف و کهړه می خوی لهو که سانه مان بگیړی.

ټنجا له فهرمايشتيکدا که پيشتریش هیئامان، خوا سبحانه و تعالی باسی دؤسته کانی خوی ده کاو پیناسه یان ده کا، وه بؤمان روون ده کاته وه که ټینسان به چی ده بیته دؤستی خوا؟ فهرمووده کهش فهرمووده به کی قودسییه:

(إِنَّ اللَّهَ قَالَ: مَنْ عَادَى لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنْتُهُ بِالْحَرْبِ، وَمَا تَقَرَّبَ إِلَيَّ عَبْدِي بِشَيْءٍ أَحَبَّ إِلَيَّ مِمَّا افْتَرَضْتُ عَلَيْهِ، وَمَا يَزَالُ عَبْدِي يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالْتَّوَّافِلِ، حَتَّىٰ أَحْبَبَهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي يَسْمَعُ بِهِ، وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ، وَيَدَهُ الَّتِي يَبْطِشُ بِهَا وَرِجْلَهُ الَّتِي يَمْشِي بِهَا، وَإِنْ سَأَلَنِي لِأَعْطَيْتُهُ، وَلَئِنْ اسْتَعَاذَنِي لِأُعِيذَنَّهُ)، أخرجه البخاري برقم (٦١٣٧)، وأخرجه أيضًا: ابن حبان برقم (٣٤٧)، والبيهقي برقم (٢٠٧٦٩)، وأبو نعيم في الحلية (٤/١).

پیغه مبهه (صلی الله علیه وسلم) له خوا ی بهرزو مهزن ده گپړیته وه ده فهرموی: (خوا ی بهرز فهرموویه تی: ههرکه سیك د ژایه تی دؤستی کی من بکا، تهو من ناگادارم کردوته وه که جهنگه که ی له گهل منهو له گهل من له حاله تی جهنگدایه، وه بنده ی من به هیچ شتیك له وانه ی له سهرم فهرز کردوون، خو شه ویستتر له لام، له من نزیك نایته وه، {واته: ټینسان به هو ی ته نجام دانی فهرزه کانه وه، له هه موو شتیك زیاتر له خوا نزیك ده بیته وه)، وه بهردهوام بنده کم له من نزیك ده بیته وه بهو شتانه ی په سندم کردوون، (واته: له سهرم فهرز نه کردوون به لکو به چاکم داناون، که (مندوبات) و (نوافل) یان پی ده گوتی} بهردهوام لیمن نزیك ده بیته وه تاکو خو شم دهوی، (کهواته: ټینسان به چی ده بیته خو شه ویستی خوا؟، پی شی به ته نجامدانی فهرزه کان، ټنجا دوا یی به ته نجامدانی شته په سنده کان و

سوننه ته کان)، تنجا ته گهر خو شم ويست: دېمه تهو بیستنه ی پيی ده بیستی، وه تهو دیتنه ی که پيی ده بینی، وه تهو دهسته ی که شتی پی ده گری، وه تهو پیی ده ی که پيی ده روا، وه ته گهر داوای لی کردم پیی ده به خشم، وه ته گهر په نای پی هی نام په نای ده ده م.

دیاره که ده فهرمو ی: هدرشتیکم داوا لی بکا، پیی ده ده م، یانی خوا تهو شته ی پیده دا که بو خوی پیی چاکه، وه بو تهو پیی باشه، ته گهر نا مهرج نیه تهو ی که بهنده که داوای ده کا، خودی تهو شته ی پیی بدا، چونکه جاری وایه ټینسان داوای شتی ده کا، ته گهر خوی به خشر پیی بدا، زهره بهو ټینسانه ده گا، جاری وایه ټینسان داوای مردن بو خوی ده کا!، جاری وایه ټینسان له مندالیکی تووړه ده بی، دو عای خراپی لی ده کا!، تنجا ته گهر خوا بو ی بکا، زهره ی لی ده دا، مه بهستی فهرمو ده که تهو به که خوا تهو ی پیده دا که بو ی باشه، لهو کاته دا که بو تهو چاکه، وه بهو ته ندازه به که بو تهو باشه. همر لهو باره وه تهو فهرمو ده به ش هه به:

(عَنْ رَبِيعَةَ بِنْتِ غَعْبِ الْأَسْلَمِيِّ قَالَ: كُنْتُ أَيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَأَتَيْتُهُ بِوَضُوءِهِ وَحَاجَتِهِ فَقَالَ لِي: {سَلْ} فَقُلْتُ: أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ، قَالَ: {أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ؟} قُلْتُ: هُوَ ذَاكَ، قَالَ: {فَاعْنِي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ}) أخرجه أحمد برقم (١٦٦٢٨)، ومسلم برقم (٤٨٩)، وأبو داود برقم (١٣٢٠)، والنسائي برقم (١١٣٨).

ټه بی فیراس که ناوی ربه یه ی کوری که عبی ته سله می به، خزمه تی پیغه مبه ری خوی (صلی الله علیه وسلم) کردوه یه کی بووه له هاو له لانی ته هلی صوفه، ده لی: شهو له گهل پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) ده مامه وه، ناوی ده ست نو ټرو کهل و پهل و پی داو یستی به کی هه با، بوم ده هی نا، پیی فهرمو م: (داوام لی بکه)، منیش گوت م: داوات لی ده که م له به هه شتی له خزمه ت تو بم، فهرمو ی: (تایا همر ته وه، غه یری ته وه م داوا لی نا که ی؟) گوت م: نه خیر همر ته وه، {واته: هیچ داوا کا ری به کی دنیا یی نه بوو، ته نیا ته وه نه بی له به هه شت له خزمه تی دابی}، تهویش فهرمو ی: (یارمه ټییم بده له سه ر نه فسی خوت،

به زور سه جده بردن، دياره سه جده بردن له نوږډايه، واته: نوږږي چاك بكهو زور نوږږان بكه، يو ټوډي شايسته ټوډي كه ببي به هاوډلي من، له بهه شتدا. كه واته: لهو دوو فرمودانه وه ده زانين كه ټينسان به چي له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) نزيك ده پته وه؟ دياره كه سي له پيغه مبهري خوا (صلي الله عليه وسلم) نزيك ده پي، كه دوستي خوا بي، وه به پي ټايه ته كه وه ټو دوو فرموده يه، ټينسان به ټيمان و ته قواو كرده وه باشه كان و ټه جامداني فېرزه كان و، كار په سنده كان، له خوا نزيك ده پته وه.

له نږه كوملايه ټيپه كان له كهلتانين
Stay in touch on social media
نن همك خبر مواقع التواصل الاجتماعي

ډاگه ياندي مه كله بي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

ډاگه ياندي مه كله بي ماموستا علي بابير

علي بابير/ AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - گوردي

ډاگه ياندي مه كله بي ماموستا علي بابير

رېزليگرتنى خوا بۇ بەندەكانى (كرامات الاولياء)

(كرامات) كۆى (كرامة) يە واتە: رېزليگيران، كە لېرەدا مەبەست ئەوھىيە: خوا رېز لە دۆستانى خۆى دەنى، ئنجا زانايان زۆر شتيان لەو بارەوھ گوتە، بەلام ئەوھى كە سەرجم زانايان لەسەرى يەك دەنگن، ئەوھىيە كە دۆستانى خوا خاوەنى كەرامەتن، واتە: خوا رېزبان لېدەگرى، بەلام ئەوھى لەزەينى زۆربەى خەلكىدايە، ئەوھىيە كە وشەى (كەرامەت) يان كەردە بە ھاوواتا (مرادف) بۇ وشەى: (ياسادر) (خارق العادة) بۇ وېنە: ئينسان شتيكى بۇ كەشف بى، لە رېى نائاساييەو، ياخود ئيلھام و خورپەيەكى بۇ بى، ياخود رزق و رۆزىيەك لە كاتيكي ناوختدا پەيدابى لە شويىكىدا، كە ئەو شويىنە ئەو شتەى لى نى، يان لە كاتيكا كە ئەو كاتە ئەو جۆرە رزق و رۆزىيە نى، زۆربەى خەلك و ھەندى لە ئەھلى عىلميش، وشەى كەرامەتيان لەگەل ئەو جۆرە شتانە لىك داو، كە لەراستيدا وانيە، بەلكو بەرزترين كەرامەت برىتيە لە راوہستاويى لەسەر شەريەت: (أَفْضَلُ الْكَرَامَةِ الْإِسْتِقَامَةُ عَلَى الشَّرِيعَةِ)^(۱)، چونكە كەرامەت واتە: رېزگرتنى خوا لە بەندەكەى، ئنجا كەخوا رېز لە بەندەكەى بگرى، ئەوھىيە كە يارمەتى بدا لەسەر شەريەتى خوا بەردەوام بى، ئەو رېزى راستەقىنەى خواى پەروردگارە بۇ بەندەكەى، ئەمما شتەكانى ديكە، بەللى دەگونجى دۆستانى خوا شتى نائاساييان لى روويدا، بەلام جارى وا ھەيە دوژمنانى خواش شتى

.....
(۱) ئەمە قسەى (أبو علي الجوزجاني) يە، برۋانە: مجموع الفتاوى، لابن تيمية، ج ۱۱، ص ۳۲۰، ۳۲۱.

ناثاسایان لی پرووده‌دا، پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کاتی بۆمان باسی ده‌جال ده‌کا، که پرووباری پییه، ئاگری پییه، ده‌توانی کابرا بکوژی، پاشان زیندووی بکاته‌وه، له‌به‌ر چاوی خه‌لک، هه‌روه‌ها زۆر له جادوو گه‌ره‌کان و زۆر له مور‌تازه هیندییه‌کان، شتی سه‌یر سه‌یر ئه‌نجام ده‌دن، بۆیه ئه‌و شتانه سه‌نگی مه‌حه‌ک نین، شتی که هه‌م دۆستانی خوا، هه‌م دۆرمنانی خوا بتوانن ئه‌نجامی بدن، ئه‌وه ناییه به‌لگه‌ی هه‌بوونی که‌رامه‌ت، به‌لکو گه‌وره‌ترین و مسۆگه‌رتین که‌رامه‌ت ئه‌وه‌یه که خوا یارمه‌تی به‌نده‌کی بدات، پابه‌ند بی به‌شه‌ریعه‌ته‌که‌یه‌وه، ئه‌وه گه‌وره‌ترین که‌رامه‌ته، ئه‌گه‌رنا هه‌ندی شتیش هه‌ن که له چوار چیوه‌ی که‌رامه‌تدا باس کراون و، له چوارچیوه‌ی که‌رامه‌تدا خۆیان ده‌بیننه‌وه، بۆ وینه:

کەشف :

ئه‌وه‌یه که که‌سی شتی بزانی و ببینی، که‌سانی دیکه نه‌یزانن و نه‌یبینن، بۆ وینه: خۆی زانا سه‌باره‌ت به مه‌ریه‌م سه‌لامی خۆی لی‌بی، ده‌فه‌رموی:

﴿فَارْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا﴾ ۱۷ ﴿مَرِيَمَ

واته: ییگومان ئیمه پرووحی خۆمان نارد بۆ لای مه‌ریه‌م، بۆی چوه سه‌ر شیوه‌ی به‌شه‌ریکی (پیاویکی) تیرو ته‌واو، هه‌تا له درێژه‌ی ئایه‌ته‌که‌دا مه‌ریه‌م ده‌لی: په‌نات لی به‌خوا ده‌گرم که ده‌ستم بگه‌یه‌نیه به خراپه، ئه‌ویش ده‌لی: من له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه هاتووم، که‌واته: که مه‌ریه‌م جبریل ده‌بینی، ئه‌وه حاله‌تیکی که‌شفه‌و خۆی تاک و پاك به مه‌ریه‌می داوه، وه ده‌گونجی ئه‌و ئینسانه جند ببینی، وه ده‌گونجی ئینسان هه‌ندی شتی بۆ ده‌ربکه‌وی، وه ئه‌وه‌ی شوینی شتیکی وون بووی بۆ ده‌ربکه‌وی، یان ئه‌و ئافه‌ته‌ی که دوو گیانه به‌بی پشکنین خوا بیخاته دلی، که بزانی ئه‌وه کو‌ره یان کچه، ئه‌و شتانه بوون و شتی ئاسایین بۆ دۆستانی خوا.

خوږپه، ئیلهام، خزانہ دل:

له‌و باره‌وه پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ‌تی:
(إِنَّهُ قَدْ كَانَ فِيمَا مَضَى قَبْلَكُمْ مِنَ الْأُمَمِ مُحَدَّثُونَ، وَإِنَّهُ إِنْ كَانَ فِي أُمَّتِي هَذِهِ مِنْهُمْ، فَإِنَّهُ عَمْرٌ بَنُ الْخَطَّابِ) أخرجه أحمد برقم (٨٤٤٩)، والبخاري برقم (٣٢٨٢).

واته: که‌سانیک له‌ ئۆممہ‌تانی پیش ئیوہ‌دا هہ‌بوون که‌ دویئراو بوون، {مُحَدَّثُونَ} واته: (مُلْهَمُونَ) خوږپه‌یان ده‌خرايه نیو دل، زانیاری راس‌تیاں ده‌خرايه نیو دل به‌بی بیر کردنه‌وه‌ی خو‌یان، ئنجا ته‌گه‌ر له‌ ئۆممہ‌تی من که‌سی هہ‌بی، ته‌وه‌ عومہ‌ری کوږی خه‌تتابه (خوا لی‌ی رازی بی). می‌صداتی ته‌وه‌ش که‌ پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فہرموویہ‌تی له‌ ژیا‌نی عومہ‌ردا وه‌ک مانگی چوارده‌ دیاره، هہ‌ر له‌سه‌رده‌می پیغهمبه‌ری خوا‌دا (صلی الله علیه وسلم) چہ‌ند جار پیش‌نیا‌ری بو پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) کردوون، دوا‌یی له‌سه‌ر پیش‌نیا‌ره‌کانی وی خوا‌ی په‌روہ‌ردگار ثا‌یہ‌تی دابه‌زاندوون، بو وینه:

۱- له‌ ته‌وافدا به‌ پیغهمبه‌ری خوا‌ی (صلی الله علیه وسلم) گو‌ت: ثا‌یا مه‌قامی ئیبراہیم نه‌که‌ینه‌ نویژگه؟ خوا‌ی په‌روہ‌ردگاریش ثا‌یہ‌تی نارده‌ خوارو فہرمووی:

﴿وَاتَّخَذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ (١٢٥) البقرة

واته: ته‌و شوینه‌ی که‌ ئیبراہیمی لی‌ وه‌ستاوه (بو بینا کردنی که‌عبه) بیکه‌نه نویژگه (دوو ږکات نویژری لی‌ بکه‌ن)، هہ‌روه‌ها له‌ شوینی دیکه‌ش خوا‌ی په‌روہ‌ردگار ثا‌یہ‌تی نارده‌ خوار له‌سه‌ر پیش‌نیا‌ری عومہ‌ر.

۲- هہ‌روه‌ها دیله‌کانی جه‌نگی به‌در که‌ عومہ‌ر خوا لی‌ی رازی بی گو‌تی: با قہ‌ره‌بو‌یان لی‌ وه‌رنه‌گیری، خوا‌ی په‌روہ‌ردگار فہرمووی:

﴿ مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَتَّىٰ يُثْخِنَ فِي الْأَرْضِ تُرِيدُونَ عَرَصَ الدُّنْيَا وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ۚ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴾ (٦٧) الأنفال (١).

۳- هه‌روه‌ها جاري‌کی دیکه عومه‌ر خوا لیبی رازی بی پیشنیاری کرد، که نوږت له‌سه‌ر عه‌بدو‌ل‌لای کورې ثوبه‌یه نه‌کا، که‌سه‌ری نیفاق بوو له مه‌دینه‌دا^(۲)، وه چهند حاله‌تی دیکه‌ش هه‌بوون که خوی په‌نهانزان ثایه‌تی ناردو‌ته خوارو پشتگیری پیشنیاری عومه‌ری کردوه، که ته‌و‌ش نیشانه‌ی ته‌ویه عومه‌ر خوا لیبی رازی بی، خورپه‌و ئیلهامی بو کراوه، واته: خوا زانیاری راستی خستو‌ته نیو دل، بی ته‌وه‌ی له ریگای بیرکردنه‌وه‌وه‌و بو‌بی.

خه‌ونی باش و راست:

پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌وباره‌وه ده‌فه‌رموی: (لَمْ يَبْقَ مِنَ النَّبُوءَةِ إِلَّا الْمُبَشِّرَاتُ، قَالُوا: وَمَا الْمُبَشِّرَاتُ؟ قَالَ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ) أخرجه البخاري برقم (۶۵۸۹)

واته: له پیغه‌مبه‌رایه‌تی جگه له‌دل خو‌شکه‌ره‌کان، هیچ شتی دیکه نه‌ماوه، {واته: درگای وه‌چی داخراوه، به‌لام دل‌خو‌شکه‌ره‌کان هه‌ن، که ته‌و‌ش ده‌شوبه‌یه‌ته وه‌حیه‌وه و

.....

(۱) رواه أحمد في المسند: ۲۰۸ و ۲۲۱، ومسلم: ۱۳۸۳.

تییینی: له ته‌فسیری سوورپه‌تی (الأنفال) دا به دریژی قسه‌م له‌سه‌ر ته‌فسیری ته‌م ثایه‌ته کردوه‌و رام وایه ثایه‌ته‌که وانا‌که‌ی ته‌ویه که: هیچ پیغه‌مبه‌ریک بو‌ی نیه دیلان بگری تا‌کو دو‌ژمن له پهل وپو نه‌خات و، کوشتاری زوری لی نه‌کات، بو‌یه من ته‌و هو‌ی هاتنه‌خوار (سبب النزول)، به گونجاو له‌گه‌ل واتای ثایه‌ته‌که و، ثایه‌تی ژماره (۴)ی سوورپه‌تی (محمد) دا نابینم:

﴿ ... حَتَّىٰ إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثَاقَ فِيمَا مَنَّا بَعْدَ وِثَامٍ فَدَاءٍ ... ﴾ محمد: ۴

که ته‌نیا دوو ری‌یان بو مامه‌له له‌گه‌ل دیله‌کانی جه‌نگدا دیاریی ده‌کات:

۱- به‌ردانیان به به‌لاش و منه‌ت‌کردن.

۲- به‌ردانیان له به‌رانبه‌ر قه‌ره‌بو‌دا.

(۲) رواه البخاري: (۱۱۰/۳) و (۸/۲۵۱-۲۵۵)، ومسلم: (۱۲۱/۱۷).

له جينسى وه‌حييه، به‌لام به‌و وه‌حييه دانانړى كه بو پيغه‌مبه‌ران دى، چونكه‌ ته‌و وه‌حييه‌ى بو پيغه‌مبه‌ران سه‌لامى خويان ليبي، دى، جى دلنځاييه‌و پيغه‌مبه‌ران و خه‌لكيش دلنيان كه‌ ته‌و له‌لايه‌ن خوايه، به‌لام ته‌وى له‌رپى دلخوشكه‌ره‌كانه‌وه ده‌بينړى، هه‌له‌و كه‌م و كورپى تى ده‌كه‌وى، تنجا پرسياريان له‌ پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) كرد، گوتيان: دلخوشكه‌ره‌كان چين؟ فه‌رموى: خه‌ونى باشه. هه‌روه‌ا پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) له‌ فه‌رمووده‌يه‌كى دوورو دريژدا، كه‌ تيمه به‌شيكي لى ده‌ينين، ده‌فه‌رموى:

(وَرُؤِيَا الْمُؤْمِنِينَ جُزْءًا مِّن سِتَّةٍ وَارْبَعِينَ جُزْءًا مِّنَ النَّبْوَةِ) أخرجه ابن أبي شيبة برقم (٣٠٤٦٠)، وأحمد برقم (١٢٠٥٦)، والبخاري برقم (٦٥٩٣)، ومسلم برقم (٢٢٦٤)، والترمذي في الشمائل المحمدية برقم (٤١٥).

واته: خه‌ونى تيماندار به‌شيكه‌ له‌ چل و شه‌ش (٤٦) به‌شى پيغه‌مبه‌رايه‌تېي. تنجا هه‌ندى له‌ زانايان وايان شيكه‌ردوته‌وه كه: پيغه‌مبه‌رى خوا (صلى الله عليه وسلم) شه‌ش مانگ پيش پيغه‌مبه‌رايه‌تېي له‌ ته‌شكه‌وتى (حيراء) دا چوته‌ حاله‌تى رامان و بير كرده‌وه‌و خوا په‌رستېي، به‌پي ته‌و كاته كه‌ خوى په‌روردگار خستوويه‌ته‌ دلى يان زانيويه‌تى، تنجا ته‌و (٦) مانگه‌ ده‌كاته به‌شيك له‌ (٤٦) به‌شى (٢٣) ساله‌كه‌ى پيغه‌مبه‌رايه‌تېي، كه‌ (١٣) سالى قوناغى مه‌كه‌وه‌ (١٠) سالى قوناغى مه‌دينه‌يه، ته‌وه‌ (٢٣)، شه‌ش مانگيش ده‌كاته (٤٦/١) ته‌و (٢٣) ساله، كه‌واته: خه‌ونى باشيش يه‌كيكه‌ له‌و شتانه‌ى كه‌ هى ته‌و كه‌سانه‌يه‌ كه‌ له‌ خوا نزيكن و دوستى خوان، هه‌لبه‌ته‌ جارى وايه‌ كافريش خه‌ونى راست ده‌بينى، به‌لام كه‌مه، وه‌ باباى كافر كه‌ خه‌ون ده‌بينى، زياتر بو به‌رژه‌وه‌نديه‌كى دنيايه، به‌لام ته‌هلى تيمان ته‌و خه‌ونانه‌ى كه‌ ده‌يانينين زياتر ده‌يته‌ هوى سوود پى گه‌ياندنيان و نزيك بوونه‌وه‌يان له‌خوا، له‌بوارى ديندارييدا.

له نۆره كۆمهله بيهكان لهكهلانين
 Stay in touch on social media
 نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

پاڤاپاڤاندی مەكەتهبی ماموستانا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردی

عهلی بابیر/AliBapir

عهلی بابیر/AliBapir

کەتانی
 پاڤاپاڤاندی مەكەتهبی ماموستانا عهلی بابیر

AliBapir

GET IT ON Google Play

GET IT ON App Store

پاڤاپاڤاندی مەكەتهبی ماموستانا عهلی بابیر

باسيک له باره ی شهریهت و تهریقته و حه قیقته ته وه

هه ندی له په پیره وان و شوینکه وتوانی ته سه ووف، وا ئیددیعاً ده کن که
شهریهت بو خه لکی عه وامه، واته: بو خه لکی به گشتی، (الشريعة للعوام)
وه ته ریقته بو خه لکی تایبه تییه، (الطريقة للخواص) وه حه قیقته بو خه لکی
تایبه تی تایبه ته، (الحقيقة لخواص الخواص). ئنجا ثایا ته وه چه ندی راسته؟
با باسیک له و باره وه بکه ین: سه ره تاش هه ندی قسه ی (ثیبن و عه جیبه) ده ینم
که له و باره وه ده لی:

(والأعمال عند أهل الفن على ثلاثة أقسام: عمل الشريعة، وعمل الطريقة،
وعمل الحقيقة، أو تقول: عمل الإسلام، وعمل الإيمان، وعمل الإحسان، أو تقول:
عمل العبادة، وعمل العبودية، وعمل العبودة، أي الحرية، أو تقول: عمل أهل
البدایة، وعمل أهل الوسط، وعمل أهل النهایة، فالشريعة: أن تعبده، والطريقة:
أن تقصده، والحقيقة: أن تشهده، أو تقول: الشريعة: لإصلاح الظواهر، والطريقة:
لإصلاح الضمائر. والحقيقة: لإصلاح السرائر، وإصلاح الجوارح بثلاثة أمور:
بالتوبة، والتقوى، والاستقامة، وإصلاح القلوب بثلاثة أمور: بالإخلاص، والصدق،
والمطمانينة، وإصلاح السرائر بثلاثة أمور: بالمراقبة، والمشاهدة، والمعرفة، أو
تقول: إصلاح الظواهر باجتناب النواهي وأمثال الأوامر، وإصلاح الضمائر بالتخلية
من الرذائل والتخلية بأنواع الفضائل، وإصلاح السرائر (وهي هنا الأرواح) بذلها
وانكسارها حتى تتهذب وترتاض الأدب والتواضع وحسن الخلق)^(١).

(١) إيقاظ الهمم في شرح الحكم- ابن عجيبة - ص ١٠.

سهرتا من قسه‌کانی ته‌رجه‌مه ده‌کم دوايي تيښيني خوّم ده‌خه‌مه ږوو، که بېگومان قسه‌کانيم هه‌موو به‌دل نيه، ده‌لي: {کرده‌وه‌کان له‌لای ته‌هلی ته‌و هونه‌ره (واته: هونه‌ری ته‌زکيه‌ی نه‌فس و ته‌هلی عيرفان و ته‌صه‌ووف) سي به‌شن: کرده‌وه‌ی شه‌ريعت و، کرده‌وه‌ی ته‌ريقت و، کرده‌وه‌ی حه‌قيقت، يان ده‌ليين: کرده‌وه‌ی ئيسلام و، کرده‌وه‌ی ئيمان و، کرده‌وه‌ی ئيحسان، يان ده‌ليين: کرده‌وه‌ی عيبادهت و، کرده‌وه‌ی عبودييهت و، کرده‌وه‌ی عبودهت واته: نازادي، يان ده‌ليين: کرده‌وه‌ی ته‌وانه‌ی له‌سهرتادان، وه کرده‌وه‌ی ته‌وانه‌ی له‌نيوه‌پراستدان، وه کرده‌وه‌ی ته‌وانه‌ی گه‌يشتوونه‌ته کوټايي.

ننجا شه‌ريعت ته‌وه‌يه که ته‌نيا خوا بپه‌رستي، وه ته‌ريقت ته‌وه‌يه ته‌نيا خوات پي مه‌به‌ست بي، حه‌قيقتيش ته‌وه‌يه که ته‌نيا خوا بييني، يان ده‌ليين: شه‌ريعت بو چاک‌کردنی رواله‌ته‌کانه واته: ته‌ندامه رواله‌تييه‌کان، که ملکه‌چی شه‌ريعت بن، وه ته‌ريقت بو چاک‌کردن و چاکسازي ده‌روونه، وه حه‌قيقتيش بو چاک‌کردنی دلّه، يان ږووحه.

وه چاک‌کردنی ته‌ندامه‌کان به سي شتان ده‌بي:

- ۱- به گه‌رانه‌وه بو لای خوا.
- ۲- به پاريزکاري، به‌به‌رده‌وامي و ږاوه‌ستاوي.

وه چاک‌کردنی دلّيش به سي شتان ده‌بي:

- ۱- به ته‌نيا خوا پي مه‌به‌ست بوون.
- ۲- به راستي.
- ۳- به نارامي.

وه چاک‌کردنی سهرائير که مه‌به‌ستي پي ږووحه به سي شتان ده‌بي:

- ۱- به چاوديري.
- ۲- به بينين.
- ۳- به ناسين.

يان ده‌ليين: چاک‌کردنی رواله‌ت به‌وه ده‌بي، که خو له‌قه‌ده‌غه‌کان پياړزي.

فهرمانه‌کان جیبه‌جی بکه‌ی، وه چاککردنی دهرورن به بژارکردن له سیفته‌ته
نزمه‌کان ده‌بی، وه رازیتراڼه‌وه به جوړه‌کانی سیفته‌ته په‌سندده‌کان ده‌بی، وه
چاککردنی پروحه‌کان به‌وه ده‌بی، که له‌به‌ران‌بهر خوا دا مل که‌چ بی و شهرم
دایبگرئ، هه‌تا ته‌واو پاک ده‌یته‌وه، وه هه‌تا به‌ئه‌ده‌ب و خو به‌که‌م گرتن و
ره‌وشتی جوانه‌وه را‌دی}.

دیاره له‌وانه‌یه به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی ته‌ویل، بگونجی ته‌و قسانه‌ ناراسته
بکړئ، به‌لام ته‌وی که من به‌راستی ده‌زانم دهرباری ته‌و سی وشه‌یه، ته‌ویه که:
خوای بی هاو‌ل یه‌ک شتی ناروده که بریتیه له شهریه‌ت، ته‌و شهریه‌ته‌ش
له قور‌تان و سوننه‌تدا به‌رجه‌سته‌یه، چونکه خوا ته‌ن‌ها باسی شهریه‌تی بو
کردووین، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِّنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ

الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾ (١٨) الجاثية

دوای ته‌وی باسی ته‌هلی کیتاب ده‌کا ده‌فه‌رموی: (ته‌ی موحه‌مه‌دا!) دوایی
تۆمان له‌سهر به‌رنامه‌یه‌ک دانا شوینی بکه‌وه، وه شوینی نارزه‌زوی ته‌وانه مه‌که‌وه
که نازانن، واته: ئیمه یه‌ک شتمان هه‌یه، که بریتیه له شهریه‌ت، ته‌دی ته‌هلی
ته‌زکیه‌و عیرفان، ته‌و ته‌ریقه‌ت و حه‌قیقه‌ته‌یان له‌کوی هی‌ناوه‌؟!

تا‌که شتی که بگونجی ته‌و دوو وشه‌یه‌ی پی ناراسته بکړئ ته‌ویه بلین:
ئیسلام ته‌نیا یه‌ک شته، که شهریه‌ته، وه ئیمه سی شتمان نین، شهریه‌ت بو
هه‌ندی‌کیان و، ته‌ریقه‌ت بو هه‌ندی‌کیان و، حه‌قیقه‌ت بو هه‌ندی‌کیان، به‌لکو ته‌ن‌ها
یه‌ک شتمان هه‌یه، ته‌وه‌ش که ئیین و عه‌جیبه‌ ده‌لئ: ته‌هلی ئیسلام و، ته‌هلی
ئیمان و، ته‌هلی ئیحسان، ته‌وه‌ش وا نیه، چونکه: ته‌وی که ئیمانداره، ده‌بی
پایه‌کانی ئیسلام جیبه‌جی بکا، وه ده‌بی هه‌ولیش بدا له‌کاتی خوا په‌رستنی‌دا، وا
بزانی که خوا ده‌بینی، یاخود به‌لای که‌مه‌وه ده‌بی پی وایی، که خوا ده‌بینی.
که‌واته مسو‌لمان ده‌بی هه‌ول بدا به‌شی له هه‌مو‌واندا هه‌بی (ئیمان و ئیسلام و
ئیحسان) هه‌ریه‌که‌و به ته‌ندازه‌ی خو‌ی که‌واته: ئیمه به‌س شهریه‌تمان هه‌یه،

ئەدی تەریقەت چییە؟ وەلامەکی ئەوێه کە: ئەو شیوازە پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) شەریعەتی پێ پیاوە کردووە، لە ژیانی تاکیی و خێزانیی و کۆمەلایەتی و سیاسی خۆیدا، ئا ئەو پێبازیکی دیاری کراوە کە پێبازی پێغەمبەرە (طریقة النبی)ە، وەک لە (کتیی پێگای صالح بوون و بەرو خوا چوون)دا گوتومە کە: لە راستیدا هەرچی پێبازەکانی تەسەووفن، شوین کەوتوووەکانیان خۆیان ناویان لێناون: قادری و چەشتیی و کوپرەویی و بەدەویی و نەقشبندی و ریفاعیی و سیمنایی و... هتد، ئەگەرنا لە ئەسڵدا تەریقەت تەنها پێبازی پێغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) کە دەفەرموی: (علیکم بسنتی) پێباز هەر پێبازی پێغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم) خەلیفە راشیدەکانیش، هەر لەسەر پێبازی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بوون، بۆیەش راشیدو سەر راست بوون، دواایی کە لادان کراوە لە پێبازی پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) لەبۆاری حوکم و سیاسەتدا، پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) ناوی لێناوە: (ملك عضوض) واتە: حوکمرانییە کە بەدەدەن دەگیرێ، یاخود ناوی ناوە: (ملك جبري) واتە: حوکمرانیی خۆ فەرز کردن، ئەمما ئەوێ کە لەسەر پێبازی پێغەمبەر (صلی اللہ علیہ وسلم) بوو، لە ئیمان و عەقیدەو حوکم و سیاسەت و عیبادەت و ئەخلاق و لەهەموو بوارەکاندا، ئەو پێباز هەر پێبازی پێغەمبەرە (صلی اللہ علیہ وسلم)، ئنجا ئەو پێبازە کە پێبازی پێغەمبەر (طریقة النبی)ە (صلی اللہ علیہ وسلم) هەركات ئەو پێبازەت جیبەجێ کرد، ئەو دەتگەییەنەتە کۆمەلێک حەقیقەت، کە حەقیقەتەکان هەر لەنێو شەریعەت دان، وەک چۆن پێبازی پێغەمبەری خواش (صلی اللہ علیہ وسلم) هەر لەنێو شەریعەت دایە، هەر شەریعەت فەرمان بە پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) کردووە: بەو شیوەیە بەندایەتی بکە، وە هەر شەریعەت هەوالمەن پێ دەدا، کە ئەگەر بەو شیوە تاییەتە کە پێغەمبەری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) شەریعەتی پێ پیاوە کردووە، تۆش پیادەت کرد، دەتگەییەنیتە کۆمەلێ حەقیقەت: حەقیقەتی ئیمان و تەوحید، حەقیقەتی تەقوا، حەقیقەتی صەبرو شوکرو، حەقیقەتی ئیحسان و هەموو ئەو حەقیقەتانە دیکە، کە ئەهلی تەزکیە باسیان دەکەن، وە زانیان و بۆ خوا سۆلحاوان ئەو حەقیقەتانەیان تێدا بەرجەستە بوون.

به‌لې هیچ شتی له‌ده‌ره‌وه‌ی شهریه‌ت، بو دینداری و له‌خوا نیزیك كه‌وتنه‌وه
سود به‌ئینسان ناگه‌یه‌نی، نه‌گه‌رنا خوی کاربه‌جی ده‌یخته نیو شهریه‌ته‌وه،
بویه‌ش ده‌فهرموی:

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ المائدة

واته: ته‌مرو به‌رنامه‌كه‌تانم بو ته‌واو کردن، وه چاكه‌ی خوّم به‌ته‌واوی له‌گه‌لدا
کردن، وه ئیسلام به‌به‌رنامه بو په‌سند کردن. كه‌واته: ئایین و شهریه‌تی خوی
په‌روردگار ته‌واوه، وه پیغه‌مبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) ده‌فهرموی:
(یا ایها الناس! إني قد تَرَكْتُ فِيكُمْ مَا إِنِ اعْتَصَمْتُمْ بِهِ فَلَنْ تُضْلُوا أَبَدًا: كِتَابَ اللَّهِ
وَسُنَّةَ نَبِيِّهِ) أخرجه البيهقي برقم (۲۰۱۲۳)، وأخرجه أيضًا: الحاكم برقم (۳۱۸)، قال
الألباني: صحيح.

واته: ته‌ی خه‌ل‌کینه! شتیکم بو به‌جیه‌یشتون، كه‌ نه‌گه‌ر ده‌ستی پیوه بگرن،
هه‌رگیز له‌دوای من ړیتان لی تیک ناچی: کتبی خواو سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی،
دیاره سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر بریتی بووه له‌جیه‌جی
کردنی کتبی خوا، وه دایکمان عائیشه خوا لی ړازی بی ده‌لې:

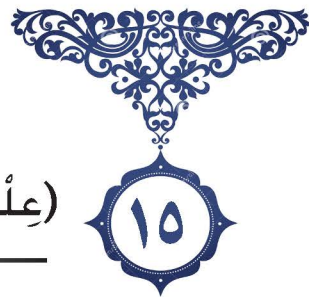
(كَانَ خُلُقَ نَبِيِّ اللَّهِ كَانِ الْقُرْآنُ) رواه مسلم: ۷۴۶

واته: ړه‌وشت و هه‌لس و كه‌وتی پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)
قورټان بوو، به‌لې ړیبازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ریش (صلی الله علیه وسلم) هه‌ر بریتیه
له‌ته‌رجه‌مه‌کردنی قورټان به‌کرده‌وه، وه ړوون کردنه‌وه‌ی ته‌وه‌ی كه‌ پیویست به
ړوون کردنه‌وه ده‌کا.

كه‌واته: ئیمه جگه له‌شهریه‌ت هیچ شتیکی دیکه‌مان نیه، ته‌دی ته‌ریقه‌ت
چییه؟ وه‌گوتم: تاكه‌ ماناو چه‌مکیکی راست كه‌ بگونجی بو‌ی به‌کاربی،
ته‌وه‌یه بلین: مه‌به‌ست له‌ته‌ریقه‌ت هه‌مان ړیبازی پیغه‌مبه‌ره (صلی الله علیه
وسلم) كه‌ شهریه‌ت حاله‌تیکی تیوری (نظري) هه‌یه، به‌لام ته‌ریقه‌ت حاله‌تیکی

پراکتیکی (تطبیقي) هه‌یه، پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له میانې سوننه‌ته‌که‌ی خویدا شهریه‌تی بو به‌رجه‌سته کردوین، وه‌ک ئه‌وه‌ی دایکمان عائشه گوتویه‌تی، چونکه: وشه‌ی (خُلُق) مانایه‌که‌ی زور فراوانه‌و، ته‌نھا مه‌به‌ست پی‌ی هه‌لس و که‌وتی تاکیی نیه، یانی: سه‌رجه‌م جم و جوّل و چالاکیی و هه‌لو‌یسته‌کانی بریتی بوون له پیاده‌کردنی قورټان، که‌واته ته‌ریقه‌تی پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) و رِبَازيک که پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) شهریه‌تی پی له دنیای واقیعدا جیبه‌جی کردوه، ئه‌وه ئه‌و ته‌ریقه‌ته‌یه که ده‌بی به‌و شیویه قورټان و شهریه‌ت پیاده بکړی، ئنجا ئه‌گه‌ر به‌و شیویه شهریه‌ت پیاده کرد، بیگومان چهند به‌ره‌مه‌یکت ده‌که‌ونه ده‌ست که پییان ده‌گوتری: (حقائق) حه‌قیقه‌تی ئیمان و ته‌وحید، حه‌قیقه‌تی عیبادت، حه‌قیقه‌تی ئیخلاص، حه‌قیقه‌تی ته‌قوا، حه‌قیقه‌تی ئیحسان، حه‌قیقه‌تی سه‌برو شوکرو ته‌وه‌ککول و، حه‌قیقه‌تی ئاکاری جوان و، حه‌قیقه‌تی کوچ کردن و تیځو‌شان له پیناوی خوادا، هه‌موو ئه‌و سیف‌ت و کاره باشانه‌ی که ئینسان له شهریه‌تدا لی داواکراون، وه پییان له خوای به‌رز نریک ده‌بیته‌وه، دوا‌ی ئه‌وه‌ی که شهریه‌ت به رِبَازيکي تایب‌ت که ته‌ریقه‌تی پیغمبه‌ره (صلی الله علیه وسلم) جیبه‌جی ده‌که‌ین، ئه‌و حه‌قیقه‌تانه‌مان دینه ده‌ست، که‌واته: ته‌ریقه‌ت و حه‌قیقه‌ت هه‌ر چونه‌وه نیو شهریه‌ت، وه ئیمه شتیکی له شهریه‌ت زیاده‌مان نیه، وه هه‌ر که‌سی پی‌ی وابی شتی هه‌یه له‌ده‌ره‌وه‌ی شهریه‌ت و، وا ده‌کا ئینسان له خوای په‌رو‌رد‌گار نریک بیته‌وه، له راستیدا حال‌ی نه‌بووه، چونکه پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فره‌مایشتی‌کدا ده‌فره‌موی: هیچ شتی نیه له خواتان نریک بخاته‌وه من پیم نه‌گوتبن، وه هیچ شتی نیه که ئیوه له خوا دوور بخاته‌وه، من ئاگادارم نه‌کردب‌نه‌وه.

هه‌ر له‌و باره‌وه سی وشه‌ی دیکه‌ش به‌کار‌دین له‌لایه‌ن ئه‌هلی ته‌سه‌ووف و عیرفاندا به پیوستی ده‌زانم له باسی پازده‌یه‌م (۱۵) دا تیشکی‌کیش بخه‌مه سه‌ر ئه‌وان و، باسیکی کورت ده‌بار‌ه‌یان بکه‌ین.

باسيک دهر باره ی: (عِلْمُ الْيَقِينِ وَ حَقُّ الْيَقِينِ وَ عَيْنُ الْيَقِينِ)

دياره ئه و سى وشه يه هه رسيكيان له قورئاندا هاتوون، بو وينه خوا سبحانه و تعالى له سوورپه تى (التكاثر) دا ده فهرموى:

﴿الْهَنَكُمُ التَّكَاثُرُ ۝١ حَتَّىٰ زُرْتُمُ الْمَقَابِرَ ۝٢ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٣ ثُمَّ كَلَّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ ۝٤ كَلَّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْيَقِينِ ۝٥ لَتَرَوُنَّ الْجَحِيمَ ۝٦ ثُمَّ لَتَرَوُنَّهَا عَيْنَ الْيَقِينِ ۝٧ ثُمَّ لَتُسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ ۝٨﴾ التكاثر

واته: خو هه لكيشان به (زوري) هوه، ئيوه ي بيتاگا كرد، هه تا سه ردانى گورستاننتان كرد (واته: تاكو مردن، ياخود: هه تا چوون مردووه كانيشتان سه رزمير كرد)، نه خير واز بين له مهودوا ده زانن، نه خير واز بين له مهودوا ده زانن، واز بين ته گهر زانياري جى دلييايتان هه بوويه (ئاواتان نه ده كرد)، سويند به خوا ئيوه دوزه ده بينن، دوايى ئيوه به چاوى دلييايه وه ده بينن، پاشان دهر باره ي نازو نيعمه ته كان ليتان ده پرسرينه وه.

كهواته: وشه كانى: (علم اليقين) و (عين اليقين) له م سوورپه ته موباره كه دا هاتوون، دياره له شويى ديكه شدا هاتوون، (حق اليقين) يش له سوورپه تى (الحاقة) دا هاتوه، كه خوا ده فهرموى:

﴿وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْمُتَّقِينَ ۝٤٨ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُّكَذِّبِينَ ۝٤٩ وَإِنَّهُ لَحَسْرَةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝٥٠ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۝٥١ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۝٥٢﴾

دياره باسی قورټان دهكا دهفهرموئ: بيگومان ئهم (قورټان)ه، يادخهروهيه بو پارټركاران، وه ئيمه دهزانين ئيوه ههنديكتان بهدرؤي دهزانن، وه ئهوه مايه ي داخ و خهفته بو كافران {داخ و خهفته ي زور دهخون، له رټوژي دواييدا، ياخود له دنيدا خهفته ي لي دهخون، كه ناتوانن بهربهركاني قورټان بكهن}، وه قورټان (حق اليقين)ه. (دوايي باسی دهكهين واته: چي؟) ناوي پهروهردگاري مهزنت بهپاك بگره.

ئايا ئهوه سييانه: (علم اليقين و حق اليقين و عين اليقين) مانايان چيه و جياوازيان چيه؟

(اليقين) له (يَقِن)هوه هاتوه (يَقِنَ الْأَمْرُ، أَي: ثَبَّتَ وَ وَضَحَ)^(۱)، ئاوهكه وهستا (يَقِنَ) واته: وهستا.

(علم اليقين): بريتيه له زانياريهكه كه ئينسان داواي هيچي ديكه نهكا لهو بارهوه، واته: تو زانياريهكهته هيه دهربارهي شتيك، كه پيوست نهكا هيچي دي لهبارهوه بزاني و، لهوي دهوهستي.

(عين اليقين): ئهوهيه كه تو ويرا ي ئهوهي به عقل شتهكهته دهره كردوه، بهچاويش بيبيني.

(حق اليقين): ئهوهيه كه تو دهست لهو شته بهدي، يان بچيه لاي، يان بچيه نيوي، يان بيچيژي.

با وينهيهكه بهينيئهوه: ئهگهر ئينسان بزاني و دلنبايي كه له فلان شوينه ههنگوين هيه، ئهوه (علم اليقين)ي هيه به بووني ههنگوين، (عين اليقين) يش ئهوهيه بهچاوي خو ي شانه ههنگوينهكان ببيني لهو شوينهدا، (حق اليقين) يش ئهوهيه كه دهستياني لي بدا، ياخود لي تام بكا.

(۱) الصباح المنير، للفيومي، ص ۳۵۱.

دياره ټه‌وان به‌نسبته مامه‌له کردن له‌گه‌ل خوا‌دا، ټه‌و سې وشه‌يه‌يان به‌کار هيناون: (علم اليقين) به‌خوا، ټه‌ويه که تو زانياريت هه‌بي به‌به‌لگه، وه دل‌يايي که خوا سب‌حانه و تعالي‌ خاوه‌ن و په‌روه‌ردگارو مشورخوړي ټه‌و که‌ون و کائيناتيه، وه خوا خاوه‌ني هه‌موو ناوو سيفه‌تيکي به‌رزو په‌سنده، وه خوا ده‌بي ته‌نيا څو‌ي بپه‌رستري و به‌ندايه‌تیی بو بکري.

(عين اليقين) یش ټه‌ويه که تو به‌دل ټه‌و حقيقه‌تانه بي‌ني، به‌چاوي عه‌قل و دل بيان‌يني، دواي ټه‌وي به‌به‌لگه‌ي ته‌واو زانيبووتن.

(حق اليقين) یش ټه‌ويه که تو ټه‌و شتانه تام بکه‌ي و چيزيان لي وهر‌بگري به‌کرده‌وه، که ده‌گونجی ټينسان بگاته ټه‌و حاله‌ت‌ه‌ش و شته‌کان وايان لي‌بي، وه‌ک ټه‌وي ده‌ستيان لي بده‌ي و شته‌کان به‌ره‌ه‌ست بوون، وه‌ک (علي بن المجد طالب) خوا لي‌ي رازي بي گوتوويه‌تي: (لو كُشِفَ الْحِجَابُ مَا زِدَدْتُ يَقِيناً)^(۱) واته: ټه‌گر په‌رده‌ش لابردي پروا پته‌ويم زياد ناکات.

راځه‌پاندي مه‌کله‌بي ماموستا علي بابير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

QR codes

له نوره کوم‌لايه‌نيه‌کان له‌کله‌ل‌لین

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

علي بابير/ AliBapir

علي بابير/ AliBapir

که‌نالي

راځه‌پاندي مه‌کله‌بي ماموستا علي بابير

QR codes

هه‌ندی هه‌له‌و په‌له‌ی ژماره‌یه‌ک له ئه‌هلی ته‌سه‌ووف

شوین کەوتوانی هه‌ندی له رێبازه‌کانی ته‌زکیه‌و ته‌سه‌ووف، هه‌ندی هه‌له‌و په‌له‌یان هه‌ن من ئاماژه به هه‌ندی‌کیان ده‌کەم، بۆ ئه‌وه‌ی هه‌موو لایه‌ک وریا بین، ئه‌گەر ئه‌وانه‌مان بینی له‌سه‌ر زانیاری ته‌زکیه‌ی نه‌فس و، له‌سه‌ر ئه‌و گه‌وره‌ پێشه‌وايانه‌ی که مامۆستاو چاوساگی ئه‌و رێبازه‌بوون، وه‌ پسی‌پۆرو شاره‌زا بوون، له‌سه‌ر ئه‌وانیان حیساب نه‌که‌ین، مالی قه‌لب سه‌ر به‌ خاوه‌نیه‌تی، وه‌ک جاری دیکه‌ش گووتومه‌: له‌ باخیکدا که‌ پره‌ له‌ میوه‌ی جوان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌ند دانه‌ میوه‌یه‌کی گه‌نیوی تێدایه‌، یان چه‌ند میوه‌یه‌کی کرچ و کال و تام ناخۆشی تێدایه‌، نابێ هه‌موو میوه‌کانی ئه‌و باخه‌ت له‌به‌رچاو بکه‌ون، دیاره‌ له‌نیۆ ده‌ریای فراوانی ته‌سه‌ووفیشدا، وێرایی ئه‌وه‌ی گه‌وه‌ه‌رو مرواری زۆر هه‌ن، به‌لام ئه‌و ده‌ریایه‌ هه‌ندی چرو جانه‌وه‌ریشی تێدایه‌، ئه‌ویش له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ته‌سه‌ووف و ته‌زکیه‌، زیاتر سه‌رو کاری له‌ گه‌ل عاتیفه‌و دڵ و ده‌روونه‌، ئه‌وه‌ش زۆر جار وا ده‌کا عاتیفه‌ به‌سه‌ر عه‌قڵدا زال ده‌بی و، ئینسان تووشی تێپه‌راندن و کورت هێنان و لادان ده‌کا، بۆیه‌ که‌م و زۆر هه‌له‌و په‌له‌ی تی ده‌که‌وی، وه‌ک چۆن قسه‌ی شاعیران هه‌ندی جار هه‌له‌ی تی ده‌که‌وی، وه‌ قسه‌ی هونه‌رمه‌نده‌کان به‌هه‌مان شیوه‌، چونکه‌ به‌رده‌وام ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ عاتیفه‌وه‌ سه‌رچاوه‌ ده‌گرن، تێپه‌راندن و به‌زایه‌ دان و لادانیان تی ده‌که‌وی، ئیمه‌ ئاماژه به‌هه‌ندی له‌و هه‌لانه‌ی ئه‌هلی ته‌سه‌ووف ده‌که‌ین:

۱- زېده‌ږویي کردن له زوهددا:

یه کي له وهه لانه بریتیه له زېده‌ږویي کردن له زوهددا، بگره بهه له تیگه‌یشتن له زوهد، زوریان وشه‌ی زوهدیان به‌وه ته‌فسیر کردوه که بریتیه له: (دنیا نه‌ویستی)، به‌لام له راستیدا زوهد بریتی نیه له دنیا نه‌ویستی (ترك الدنيا) چونکه زوهد سیفه‌تیکی په‌سنده، وهک یه‌کي له پیغه‌مبه‌ری خوا (صلى الله عليه وسلم) ده‌پرسی: شتیکم پی بلی به‌هویه‌وه هم خوا خوشمی بوی، هم خه‌لکیش خوشمی بوی، ته‌ویش فهرمووی:

(اَزْهَدْ فِي الدُّنْيَا يُحِبَّكَ اللَّهُ، وَازْهَدْ فِيمَا فِي أَيْدِي النَّاسِ يُحِبُّوكَ) أخرجه ابن ماجة برقم (۴۱۰۲)، والطبرانی برقم (۵۹۷۲)، والحاكم برقم (۷۸۷۳) وقال: صحيح الإسناد، والبيهقي في شعب الإيمان برقم (۱۰۵۲۲) قال الشيخ الألباني: صحيح.

واته: له ژيانی دنیادا زاهید به، خوا خوشی ده‌وی، وه له‌وه‌ی له ده‌ستی خه‌لک دایه زاهید به، خه‌لکیش خوشی ده‌وی، که‌واته: زوهد سیفه‌تیکی په‌سنده، نجا (دنیا نه‌ویستی) ناگونجی نینسان دنیا‌ی هر نه‌وی به‌ره‌ایی، چونکه نه‌گره‌ی دنیات نه‌وی، ده‌بی خوت بکوژی و به‌جی بیلی، که نه‌وه‌ش دیاره قه‌ده‌غه‌ کراوه، نه‌خیر زوهد: بریتیه له (دنیا به‌که‌م گرتن) به‌به‌لگه‌ی قورئان، بو‌ وینه: نه‌وانه که یوسفیان له بیره‌که ده‌ره‌یناو فروشتیان، خوی زانا ده‌فهرمو‌ی:

﴿وَشَرَّوْهُ بِشَمَنِ بَخْسٍ دَرَهَمٍ مَعْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ﴾

یوسف

واته: وه به‌چه‌ند دره‌میکی که‌م فروشتیان وه به‌رامبه‌ری زاهید بوون، چونکه به‌به‌لاش ده‌ستیان که‌وت، وه ده‌یانزانی دواپی خاوه‌نیکی هه‌یه‌و لییان وهرده‌گریته‌وه، خواخوایان بوو به‌نرخیکی که‌م بیفروشن و له‌کول خویانی بکه‌نه‌وه.

که‌واته: زوهد واته: (دنیا به‌که‌م گرتن) نه‌ک (دنیا نه‌ویستی)، نجا زېده‌ږویي کردن له دنیا به‌که‌م گرتندا، به‌شیویه‌ک که نینسان هه‌قی خاوه‌ن هه‌قه‌کان بفه‌وتینی، بو‌ وینه: کابرا مال و مندالی هه‌یه، نه‌توانی بیان‌زیینی،

وه نه‌توانی خوئی وا لیټکا چاوی له‌دهستی خه‌لك نه‌بی، ته‌وه به‌راستی سه‌ر لی تیټكچوونه، وهك له كتیبی (احیاء علوم الدین)ی غه‌زالییدا كه گه‌وه‌ه‌رو مرواریی زوړیشی تیډان، به‌لام وهك له (كتیبی ریځگای صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوون)یشدا باس‌م كړوده، له‌بواړی دنیا به‌كم گرتندا، زیاده‌پوړی زوړی تیډایه‌و، ته‌گه‌ر ته‌وه‌ی ته‌بو حامیدی غه‌زالیی خوا لی خوشبی، ده‌لی، هه‌موو مسولمانان وا بكهن، په‌کیان ده‌كه‌وی و، هیچ مه‌داريکیان پی ساز ناکړی، كه ته‌وه‌ش به‌ته‌كید له‌گه‌ل شه‌ریعه‌تدا ناگونجی.

۲- به‌کاره‌یانی هه‌ندی قسه‌و ته‌عبیری سنوور به‌زین:

یه‌کیکی دیکه له‌وه‌لانه: به‌کاره‌یانی هه‌ندی قسه‌و ته‌عبیری سنوور به‌زینه، كه (شطحات)ی پی ده‌گوتری، ته‌و قسانه‌ی له‌سنووری عه‌قل و شه‌رع ده‌چنه‌و، ده‌ر، بو وینه: له‌هه‌ندی له‌کتیبه‌کانی ته‌صه‌ووفدا هاتوه كه هه‌للاج گوتوویه‌تی: (أنا الله) یان گوتوویه‌تی: (ما في الجنة إلا الله)، وه‌گوايه له‌ته‌بو یه‌زیدی به‌ستمای ده‌گیرنه‌وه كه گوتوویه‌تی: (سبحاني ما أعظم شأني)، وه‌یه‌کیکیان به‌شيعر گوتوویه‌تی:

أنا من أهوى ومن أهوى أنا .... نحن روحان حللنا بدنا

کابرا بلې: (من خوام)، یان (ته‌و جوبه‌یه‌خوای تیډایه)، یان (پاکیی بو من، پایه‌ی من چهند مه‌زنه!)، یان بلې: (ته‌وه‌ی كه من ثاره‌زووی ده‌كم و خوشم ده‌وی ته‌و منم، وه‌منیش ته‌وم، نیمه‌دوو رووحین له‌یه‌كه جه‌سته‌داین). ته‌وه له‌راستیدا هه‌موویان (شطحات) و قسه‌ی بیجین، وه‌به‌کوفری بی پیچ و په‌نا داده‌نرین، دیاره هه‌للاج باجی ته‌و قسانه‌ی داوه، کاتی خوئی له‌شاری به‌غدا کوژراوه، زانایان فه‌توایان له‌سه‌ری داوه.

به‌هه‌رحال مه‌به‌ست ته‌وه‌یه كه‌ته‌هلی ته‌صه‌ووف هه‌ندی قسه له‌هه‌ندی له‌کتیبه‌کانی‌ندا هه‌ن عه‌قل و شه‌رع نایانگریته‌وه‌و، پویسته لییان وریا بین.

۳- بیرۆکه‌ی: هموو شتیک خوايه و ، خواش له هموو شتیک دايه (وحدة الوجود):

هه‌له‌یه‌کی دیکه که له‌هه‌ندی له ته‌هلی ته‌سه‌وو‌فدا هه‌یه، که هه‌له‌یه‌کی زل و کوشنده‌یه، بریتیه له بیرۆکه‌ی یه‌ک بوونی (وحدة الوجود)، بۆ نمونه: (محي الدين بن عربي) دوو کتیبی هه‌ن به‌ناوی: (الفتوحات المکیة) وه (فصوص الحکم)، له‌و دوو کتیبه‌یدا به‌ ئاشکرا باسی (وحدة الوجود) ده‌کا، (وحدة الوجود) کورته‌که‌ی ته‌وه‌یه: که بوون (وجود) جه‌سته‌یه‌که، خواي په‌روه‌ردگار پرووچه‌که‌یه‌تی و تییدا، یانی: هموو شتیک خوايه و، خوا له‌هه‌موو شتیک دايه!! که له راستیدا ته‌وه‌ش قسه‌یه‌کی بیجی و ییمانی، وه هه‌موو ته‌وانه‌ی قوول و پوچوون له‌ بوا‌ری ته‌سه‌وو‌ف و ته‌زکیه‌ی نه‌فسدای پابه‌ند به‌ قورئان و سوننه‌ته‌وه، ره‌فزی ته‌وه‌یان کردوه، وه ته‌وه‌یان به‌ کوفرو سه‌ر لی‌شیوان و سه‌رگه‌ردانی داناه، وه ته‌گه‌ر گومانی چاکیان به‌ خاوه‌نه‌که‌ی بردی، گوتوویانه: ته‌وه له‌ حاله‌تیکدا بووه، که عه‌قلی له‌سه‌ر خۆی نه‌بووه، دل گه‌رمیی به‌سه‌ریدا زال بووه، وه ته‌گه‌ر گومانی خراپیشیان پی بردی، گوتوویانه: ته‌وه ئینسانیککی زه‌ندیق و بی‌دین بووه، هه‌له‌به‌ته ئیمه‌ حوکم به‌سه‌ر هیچ کامی‌اندا ناده‌ین، به‌لام حوکم به‌سه‌ر قسه‌کانی‌اندا ده‌ده‌ین، وه ته‌وه‌ش هه‌لو‌یستی راسته، چونکه ده‌گونجی کابرا هه‌ندی له‌و قسانه‌ هی خۆی نه‌بن و خزیناربه‌ نیو قسه‌کانی، یاخود ته‌گه‌ر هی خوشی بن، له‌کاتیکدا کردبنی، ئاگای له‌خۆی نه‌بووی، به‌لام گرنگ ته‌وه‌یه ئیمه‌ ده‌لیین: ته‌وه قسانه‌ کوفرو بی‌دینی و ئیلحادن، ته‌مما خاوه‌نه‌که‌یان چۆنه؟ ته‌وه خوا بۆخۆی ده‌زان، ده‌بینی کابرا ته‌وه قسانه‌ی کردوه‌و دوا‌یی لی‌یان په‌شیمان بووه‌ته‌وه.

۴- بیرۆکه‌ی: (خاتم الأولياء):

یه‌کیکی دیکه له‌و هه‌له‌و په‌لانه که به‌تایبه‌ت: (ابن عربي) و (الحکیم الترمذی) زۆر جه‌ختیان له‌سه‌ر کردۆته‌وه، بریتیه له‌ بیرۆکه‌ی کۆتایی دۆستانی خوا (خاتم الأولياء) که هه‌ردووکیان زۆر به‌زه‌قیی خۆیان به‌ کۆتایی دۆستانی

خوا دهناسيتن، وه دهلّين: چۆن (خاتم الأنبياء) ههيه، ئاواش (خاتم الأولياء) ههيه، كه بهراستىي ئينسان يّكه نينى بهوه دى، ئاخىر تۆ: موحييدىنى كورى عهريبي! ئه گهر گريمان تۆ باشيش بى و ئه و قسانه هى تۆ نهين و لهسهر تۆ حيساب نه كرين، بهلام تۆ كه له سهدهى شه شهه و ههوتهمى كۆچيدا ژياوى، چووزانى دواى تۆ خواى پهروهردگار چهند دۆستى ديكهى پيدا دهين؟

چۆن خۆت كرد به خاتهم و كۆتايى هه مووان؟ بهراستىي ئه وه شتيكى زۆر بى مانايه و ئيدديعايه كى زۆر زل و زۆر بى بنه مايه، كه له چهند شوئيكي كتيبه كانيدا دهلى: من بروام وايه كۆتايى ئه ولياكانم، بهلكو هه ندى له قسه كانى ئه وه ده گهيه ن كه (خاتم الأولياء) له پرووى دۆستايه تىي له گه ل خوادا، له پيش (خاتم الأنبياء) وه بى، كه ههر ئه وه بوخوى كوفريكي بى پيچ و په نايه، هه لبه ته هه ندى له ئه هلى ته سه ووف ئه و قسانه ي (ابن عربي) به جوړى ئاراسته و پينه و په رۆ ده كهن، بو ئه وه ي به لاي كه مه وه له وه كه له بازنه ي ئيسلام و ئيماندا بچيته دهر، بپاريژن، ئيمهش سوورين له سهر ئه وه ي كهس له بازنه ي ئيمان و ئيسلام ببهينه دهر، بهلام سوورين له سهر ئه وه ي ههرشتى ناههق بوو، رهتى بكهينه وه، بهههق بليين: ههق، به ناههقيش بليين: ناههق، قسه كان حوكميان له سهر دهدين، بهلام خاوه نه كه ي چۆنه، يان خراونه ته پالى، يان لايان په شي مان بووه ته وه، يان له حاله تى عه قل له لا نه ماندا، ئه و قسانه ي كردوون، ئه وه شتيكى ديكه يه، خوا بوخوى به به نده كانى ئاگاداره، وهك بنچينه ي شه رعيى كه زانا يان داين ناوه: (نَحْنُ نَحْكُمُ بِالظَّاهِرِ، وَاللَّهُ يَتَوَلَّى السَّرَائِرَ)، ئيمه به رواله ت حوكم ده كهن، نه ينييه كانيش هه والهى خوا ده كهن، رواله تى ئه و قسه يه ئه وه حوكمه كه يه تى: ههر كه سى پيى وابى كه له پيغه مبه رى خاتهم گه ورتره، ئيدديعايه كى وا زل بكا، ئه گهر كافريش نه بى به ئيدديعا زله كه ي، كه گوايه كۆتايى دۆستانى خوايه، بيگومان كه سى خوى پى له پيغه مبه رى خاتهم گه ورتره بى، كافر ده بى، وه ههر كه سى ئيدديعاى وا زل بكا، بلى: دۆستانى خوا به من كۆتايان پى هاتوه، با له دواى منيشه وه دۆستى ديكهى خوا بيين، ههر كه سى ئه و ئيدديعايه بكا، به لاي كه مه وه زۆر گونا بهاره، چونكه خۆ به زل

گری (کبر) به‌ده‌قی ثایه‌ت نه‌هی لی کراوه.

(وحدة الوجود) یش ته‌وه دیاره کوفرو ئیلحادو لادانه له دین، چونکه خوی بی
هاوئل ده‌فرموی:

﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ (۱۱) الشوری

واته: هیچ شتیك وهك وینه‌ی وی (خوا) نیه، وه ته‌وه بیسه‌ری بینره. به‌لام تو
بینی هه‌موو شتی به‌خوا دابنی و، بلی خوارووحی هه‌موو شتیكه ته‌وه بیگومان
دزو تیکگیراوه له گهل ثایه‌تی خوادا! ئنجا خوا سبحانه و تعالی ده‌فرموی:

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ﴾ (۴) السجدة

که‌واته: خوی بیوینه له‌سەر عه‌رش‌ی خوینه‌تی، له دهره‌وی دروستکراوه‌کانی،
به‌لام ته‌وه ده‌لی: خوا له‌هه‌موو شتیكدایه‌وه له هه‌موو شوینیکه! به‌لی، راسته
بلی: من سیفه‌ته‌کانی خوا له هه‌موو شتیدا ده‌بینم، به‌واتا شه‌وودییه‌که‌ی،
چونکه (وحدة الشهود) له ئیسلامدا هه‌یه، وهک باس‌مان کرد، ته‌نیا خوا بیننی،
ته‌نیا سیفه‌ته‌کانی خوا بیننی، له هه‌موو دروستکراوه‌کانیدا، ته‌وه شتیکی
په‌سنده‌وه هیچ کیسه له‌گهل ته‌وه‌دا نیه، به‌لام بلی: خوا له‌هه‌موو شتیك دایه‌وه
له هه‌موو شوینیکه، ته‌وه بیگومان پیچه‌وانه‌یه له‌گهل ثایه‌ت و فرمایشته‌کاندا،
وه له‌گهل عه‌قل و فیطره‌ت و عیلم و واقعی‌شدا.

۵- ده‌مارگیریان بو رېبازه‌کانی خوین:

هه‌له‌یه‌کی دیکه‌یان ته‌وه‌یه که هه‌ندیکیان زور ده‌مارگیرن بو رېبازه‌کانی
خوین، نه‌قشه‌به‌ندی بو رېبازه‌که‌ی خو، چه‌شتی بو هی خو، قادری
بو هی خو، ریفاعی بو هی خو.. هتد، پاشان هه‌له‌ی شیخه‌کانیشیان که‌م
وايه بینن، یانی: هه‌ندیکیان ته‌گه‌ر به‌قسه‌ش نه‌یلین، به‌کرده‌وه شیخه‌کانی
خوین پی مه‌عصومه له هه‌له، ته‌گه‌ر بلی: فلان شیخ ته‌وه هه‌له‌یه‌ی کردوه،
پی قه‌بوول ناکری، له کاتی‌کدا ته‌نیا پیغه‌مبه‌ران پارێزراون له هه‌له، جیاوازی
نیوان ته‌هلی سونه‌ت و جه‌ماعه‌ت که زوربه‌ی هه‌ره زوری مسولمانان، له‌گهل

شیعه‌ی دوازده ټیمامییدا، ټه‌ویه که شیعه، دوازده ټیمامه‌کانیان پی پارټیزاوه له هه‌له، به‌لام ټه‌هلی سوننه‌ت و جه‌ماعه‌ت ده‌لین: زانایان پارټیزاو نین له هه‌له، ټه‌نها پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی‌بی پارټیزاون، پیغه‌مبه‌رانیش له گوناح پارټیزاون، ټه‌مما له هه‌له‌ی ټیج‌ټیهادیی پارټیزاو نین، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) چهند جاریک کوششی کرده، به‌لام خوی په‌روردگار به‌راستی دانه‌ناوه، بوی راست کردو‌ته‌وه، وه‌ک ده‌فه‌رموی:

﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذْنَتْ لَهُمْ﴾ التوبة هه‌روه‌ها: ﴿مَا كَانَتْ لِيَّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَى حَتَّى يُشْخِزَ فِي الْأَرْضِ﴾ الأنفال هه‌روه‌ها: ﴿عَبَسَ وَتَوَلَّى﴾ عبس

ټه‌ماش‌ده‌که‌ی خوی کاربه‌جی هه‌له‌ی ټیج‌ټیهادیی بو پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) راست کردو‌ته‌وه، بوی به‌پارټیزاو زانینی شیخ و ټوستازه‌کان هه‌له‌یه‌کی دیکه‌یه، له‌هه‌له زه‌قه‌کانی هه‌ندی له ټه‌هلی ټه‌سه‌ووف.

۶- خو‌دو‌ور گرتن و که‌نارگیریی کردن له مسو‌لمانان:

خو‌دو‌ور گرتن له مسو‌لمانان و ټیکه‌ل نه‌بوونیان، هه‌روه‌ها خو‌دو‌ور گرتن له مزگه‌وته‌کانیان و، ټیکتیفا کردن به‌ته‌کیه‌و خانه‌قایه‌کانی خویان، شیخ هر له ته‌کیه‌و خانه‌قای خویه‌تی و نایه‌ت بو مزگه‌وت، که ټه‌وه‌ش جوړیکه له خو به‌زلگریی و خو جیا کردنه‌وه له مسو‌لمانان، که ټه‌وه‌ش هه‌له‌یه، پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) له‌گه‌ل مسو‌لماناندا بو‌وو پی‌شه‌وایان بو‌وه، وه شیخان و ټوستازانی مو‌عتبه‌ر له‌سه‌ر ټه‌و ری‌بازه‌ی پیغه‌مبه‌ر (صلی الله علیه وسلم) بو‌ون و، خویان جیا نه‌کردو‌ته‌وه له مسو‌لمانان.

۷- بیرۆکه‌ی: قسه وهرنه‌گرتن له مردووان:

هه‌روه‌ها ټه‌و قسه‌یان که ده‌لین: (أَخَذْتُمْ عَلِمَكُم مِّنَ الْأَمْوَاتِ، وَأَخَذْنَا عَلِمَنَا مِّنَ الْحَيِّ الْقَيُّومِ الَّذِي لَا يَمُوتُ)، دیاره ټه‌وان مه‌به‌ستیان ټه‌ویه که هه‌م:

قورټانی به‌رزو به‌پېزو، هم سوننه‌تی پیغمبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هم‌موی ده‌ماو دم به نیمه گه‌یشتون، نجا ده‌لین: ټه زانایانه که قورټان و فرموده‌کانیان گیراوه‌ته‌وه، وه‌فاتیان کردوه، که‌واته ټه زانیاریه‌ی ټوه له مردووه‌وه وهرتان گرتوه، به‌لام نیمه راسته‌وخو زانیاریه‌کانمان له خواوه ورده‌گرین!! که ټه‌وه‌شیان دیسان قسه‌یه‌کی بیجیه، چونکه زانیاریی شهریه‌ت هم‌موی له خواوه‌هاتوه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی:

﴿قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ...﴾ (٦) الفرقان

به‌لې، شهریه‌ت چ وه‌حی راسته‌وخو بی، که قورټانه، چ ټه‌وه بی که خوا خستویه‌ته دلې پیغمبه‌ری خواوه (صلی الله علیه وسلم)، چ به شیوه‌ی ټیله‌ام، چ به شیوه‌یه‌ک له شیوه‌کانی وه‌حی، خوی زانا پیی راگه‌یانده، که‌واته: عیلمی شهریه‌ت هم‌موی ده‌گه‌رپټه‌وه بو خوا سبحانه و تعالی، به‌لام تو هر له‌خووه بلېی: خوا ټه‌وه‌ی خستوته دلم، تو نازانی: ټایا خوا ټه‌وه‌ی خستوته دلت، یان شه‌یتان! وه‌ک (ابن تیمیه) له کتبی: (الفرقان بین أولیاء الرحمن و أولیاء الشیطان) دا، ټامارهی پی ده‌کا، که تو نازانی ټه‌وه له‌لایه‌ن خواویه خراوه‌ته دلت، یان له‌لایه‌ن شه‌یتانه‌وه‌یه، دلنیا نی بلېی: ټه‌وه ټیله‌ام‌وه و حتمه‌ن له‌لایه‌ن خواویه، چونکه ته‌نانه‌ت هندی جار شه‌یتان ویستویه‌تی وه‌سوه‌سه‌ی خوی بخاته نیو ټه‌و ټایه‌تانه‌وه، که بو پیغمبه‌ری خواش (صلی الله علیه وسلم) هاتون، وه‌ک خوی توانا ده‌فه‌رموی:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّیَ أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنْسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ آيَاتِهِ﴾
وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥٢﴾ الحج

له‌سر رای هندی له توپژده‌وانی قورټان ده‌لین: مه‌به‌ست له‌م ټایه‌ته موباره‌که ټه‌وه‌یه که: جارو بار شه‌یتان ویستویه‌تی وه‌سوه‌سه‌ی خوی بخاته نیو ټه‌و ټایه‌تانه‌وه که بو پیغمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) نیرون، ټه‌دی ده‌بی بو که‌سانی غه‌یری پیغمبه‌ران (صلی الله علیه وسلم) چون بی؟ به‌لې ټیله‌ام و خورپه هه‌یه،

به‌لام به‌دیل نیه بو قورټان و شه‌ریعت، شه‌ریعت ته‌ویه که ټیمه لی دلیان
که خوا فہرموویہ تی و پیغہمبہری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) فہرموویہ تی، یان
کردوویہ تی.

۸- بانگہ‌شہی ہندیٰ لہ ئەہلی تہ‌ووف، کہ گواہی گہ‌یشتوونہ تہ (یقین):

ہہ لہ تہ ته‌وانہ یان کہ زور لادہرن و ہندیکیان لہ بازنی ئیسلام چوونہ تہ دہر،
بانگہ‌شہی ته‌وہ دہکن کہ گواہی تہرکہ شه‌ریعیہ کانمان لہ سہر نہ ماوہ، چونکہ
خوای بہرز دہ فہرموی:

﴿وَاعْبُدْ رَبَّكَ حَتَّىٰ يَأْتِيَكَ الْيَقِينُ﴾ ۹۹ ﴿الحجر

واتہ: وہ پەروردگار تہ پەرستہ، تا کو یہ قینت بو دی، دہلین: ټیمہش یہ قینمان
بو دروست بووہ، یہ قین واتہ: دلیایی ټیمہش گہ‌یشتوونہ تہ دلیایی و، تازہ
پیویست ناکا نوټر و طاعت بکہین، چونکہ خوای پەروردگار دہ فہرموی:
پەروردگار تہ پەرستہ تا کو یہ قینت بو دی، ټیمہش گہ‌یشتوونہ تہ یہ قین و
تازہ پیویست ناکا خوا پەرستین! کہ ته‌وہ مانا لیکن دانہویہ کی زور ہہ لو زور
رووکہ شیانہیہ، چونکہ یہ قین لی‌رہدا بہ مانای مردنہ، وہ لہ شوټیکی دیکہدا
لہ سہر زمانی کافرہکان دہ فہرموی:

﴿وَكَاذِبٌ يُّوْمَ الْاٰلِیْنِ﴾ ۴۶ ﴿حَتَّىٰ اَتٰنَا الْيَقِیْنُ﴾ ۴۷ ﴿المدرثر

واتہ: وہ ټیمہ دواړوژمان بہ درو زانی. تا کو مردنمان پی گہ‌یشت، ہہر لہ بہر
ته‌وہش ناو لہ مردن نراوہ: یہ قین، چونکہ کہس گومانی نیه لہ مردن، کہ واتہ:
ته‌وہ قسہیہ کی بی مانایہ کہ لی‌رہدا یہ قین بہ مانای دلیایی بی، تہ گہر
وابوویہ، دہبوویہ پیغہمبہری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) ہہر لہ سہرہ تاوہ
ہیچ نوټر و پوڑوویہ کی نہ بی، چونکہ ہہر لہ سہرہ تہاتی ہاتنی وہی بو،
یہ قینی بو پەیدا بو، کہ چی تا گیانی موبارہ کی سپاردوہ، ہہر بہر دہوام بووہ
لہ سہر خوا پەرستی، وہ لہ کو تا ساتہ کانی تہ مہنیدا، دوو نہ فہر چوونہ تہ بن

قوْلی بۆته‌نجام دانی نویژ، که له نه‌خوْشیی مه‌رگیدا بووه، وه‌ک له (صحیح البخاری) دا هاتووه.

۹- به‌هه‌له لی‌کدانه‌وه‌ی ئایه‌تی ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ﴾ :

هه‌ندی‌کیان گوتوو‌یانه: هه‌ر که‌سی ته‌قوای خوا بکا، پێویستی به‌ ماموْستاو کتیب خویندنه‌وه‌و شاره‌زایی له‌ قورْئان و سوننه‌ت ناکا! چونکه‌ خوا فه‌رموو‌یه‌تی:

﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ﴾ (۲۴۲)

واته: پارێژ له‌ خوا بکه‌ن، وه‌ خوا فێرتان ده‌کات.. ده‌لێن: ئه‌وه‌ش به‌هه‌له‌ لێ تی‌گه‌یشتون، چونکه‌ خوا نه‌یفه‌رمووه: (وَاتَّقُوا اللَّهَ يَعْزِمُكُمُ اللَّهُ) به‌جه‌زم نه‌یفه‌رمووه: وه‌ پارێژ له‌خوا بکه‌ن، خواش فێرتان ده‌کا، به‌ل‌کو ده‌فه‌رموئ: وه‌ پارێژ له‌خوا بکه‌ن، وه‌خوا فێرتان ده‌کا، یانی پارێژ له‌خوا بکه‌ن له‌وه‌دا که‌ فێری کردوون، خوای زاناش به‌رده‌وام یاساکانی شه‌ریعه‌تتان فێر ده‌کا. ئه‌گه‌ر به‌جه‌زم بووایه، ئه‌و کاته ئه‌و مانایه‌ی ده‌گه‌یاند که‌ ئه‌وان ده‌لێن، به‌لێ، بێ‌گومان له‌ ئه‌نجامی ته‌قوادا ئینسان د‌ل‌ی رۆشن ده‌بێته‌وه، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموئ: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ب‌رواتان هێناوه ئه‌گه‌ر پارێژ له‌خوا بکه‌ن، خوا فو‌ر‌قاتان پێ ده‌به‌خشی:

﴿يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَّكُمْ فُرْقَانًا﴾ (الأنفال ۲۹)

فو‌ر‌قانی‌ش حاله‌تی‌که ئینسان هه‌ق و نا‌هه‌قی پێ لێک جیا ده‌کاته‌وه، به‌لام ئه‌و د‌ل‌ ر‌و‌ونییه له‌ ئه‌نجامی بوونی ته‌قواوه، به‌دیل نیه بۆ زانیاریی شه‌رعیی و، به‌دیل نیه بۆ زانیاریی هه‌بوون به‌ قورْئان و سوننه‌ت، هه‌ر بۆیه‌ش گه‌وره‌ زانیانی وه‌ک: شیخ عه‌بدولقادی گه‌یلانی و، شیخ جونه‌یدو، شیخ ئه‌حمه‌دی سه‌ره‌هن‌دی، که‌ له‌ده‌ریای ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا مه‌له‌وان بوون، هه‌میشه له‌ خزمه‌ت قورْئان و سوننه‌ت دا‌بوون.

۱۰- ده لّین: ئەگەر ئینسان دەرونی خوئی پاک بکاتەوه، دەرروونی وهک ئاوینەیهکی لّ دئ، که زانیاریی خوای پەرورەدگاری تّیدا دەرەوشیتەوه:

که ئەوەشیان هەڵەیهکی دیکەیه، ئنجا (ئین و لّبنەنای سەرەوستی) چەند شیعیکی لەو بارەوه گوتوون، دهلّی: ئەهلی تەصەووف دەبنە دوو بەش، بەکورتیی شیعرەکی دەهینەوه دهلّی:

والقوم في هذا على فرقين ... وحكمهم فيه على ضربين
ففرقة طريقهم مبنية ... على العقائد وحسن النية
قالوا فإن النفس كالمراة ... ينطبع الماضي فيها والآتي
وإنما يعوقها أشياء ... ترك المحاذاة أو الصدا
قالوا وإن العين قد تغور ... وإنما يخرجها الحفير
وأجمعوا أن علاج الأصل ... أقرب للبئر معاً والنيل
فما إليه أبداً نشير ... هو علاج النفس والتطهير
وهذه طريقة الإشراف ... كانت وتبقى ما الوجود باقي

دهلّی: کۆمەلّی ئەهلی تەریقەت و تەصەووف، لّیژەدا دوو کۆمەلەن، وه دوو جوړ حوکیان هەیه، کۆمەلّیکیان رّیبازەکیان بنیات نراوه لەسەر عەقیدەو نیەتی باش، وه گوتوویانە: نەفسی ئینسان وهک ئاوینەیهک وایه، که رابر دوو داهاتووی تّیدا رەنگ دەداتەوه، بەلام هەندئ شت دەبن بەپەرچ لە رّییدا: یەکیان: ئەوێه که رّوو بەررووی نەبی، دووهم: یاخود ژەنگی هیّنا بی، ئنجا گوتوویانە سەرچاوەش جاری وایه ئاوەکی رّۆ دەچی، بەلام ئەوێ ئاوەکه دەرەهینّی، دووبارە هەلّی دەکۆلّیتەوه، وه هەموویان یەک دەنگن، که چارەسەری ئەصلەکه چاکترەو نزیکترە لەوێ که دووبارە بیرئکی دیکە هەلّکەنی، ئەوێ که بەردەوام ئەوان بەرەستی دەزانن، ئەوێه که نەفس چاک بکری و پاک بکریّتەوه، ئەوێ پّی دەگوتری: رّیبازی ئیشراق، که بەردەوام هەبووه هەتا بوونیش بمیّی، ئەو رّیبازە بەردەوام دەبی.

به کورتیی تهوان دهلین: ته گهر ئینسان نه فسی خوی خاوین بکاتهوه، وهک
 ئاوینیههک وایه ههرچی زانیاریی خوی پهرورد گاره لهو ئاوینیههه دا دهردهکهوی،
 وه رابردووو داهاتوو چی تیډایه، تییدا دهردهکهوی!، به لام بیگومان تهو بوچوونه
 راست نیه، به لی، دهگونجی نه فس هندی شتی لی دهرکهوی، به لام بلی: ههرچی
 زانیاریی خوی پهرورد گارهو، ههرچی شهریهته له نه فساد دهردهکهوی،
 تهوه له راستیدا شتیکی بی به لگه و بنه مایه.
 ئنجا باسی دهستی دووهم دهکاو دهلی:

وفرقه قالوا بأن العلما ... من خارج بالإکتساب أسما
 وشرطوا العلوم في اصطلاحه ... إذ لا غنى للباب عن مفتاحه
 فليس للطامع فيه مطمع ... ما لم تكن فيه علوم أربع
 وهي علوم الذات والصفات ... والفقه والحديث والآلات
 وهذه طريقة البرهان ... وهي لكل حازم يقظان.

باسی کومه لی دووهم دهکاو دهلی: کومه لیکیش گوتوویانه: زانیاریی له دهردهوی
 خوت دهبی به دهستی بیی، (وهک خویندنهوه، نهک له نیو خوتدا) ههردهها چه ند
 زانیارییه کیان به مهرج گرتوون، چونکه گوتوویانه: دهرگا به بی کیل ناکرتهوه،
 وه ههر کهسی چوار زانیاریی نه بن نابی به ئومید بی که له بواری تهزکیه
 نه فساد، بگا به هیچ: زانیاریی به زات و سیفه تهکانی خوا، وه زانیاریی به
 شهریهته و فهرمودهکانی پیغمبر (صلی الله علیه وسلم) وه زانستهکانی
 زمان که ئامرازی تیگه یشتنی قورئان و سوننهتن. وه ئهم ریبازه ریبازی
 به لگهیه، تهوهش بو که سیکه که زور وریاو هوشیار بی.

به لام حهقیقهته تهوهیه که فیروونی تهزکیه کردنی نه فس، به دیل نیه
 بو وهرگرتنی زانستی شرعی و، دهبی زانستی شرعی ههر وهرگیری،
 چونکه نه فس به بی وهرگرتن و شاره زابوونی شرع، ههر تهزکیه نابی، دهبی
 پیش: ﴿يَتْلُوا عَلَيْهِمْ ءَايَاتِهِ﴾ هه بی، پاشان ﴿وَيُزَكِّيهِمْ﴾ دهبی، چونکه
 نه فس ههرچه نه پاک و چاک بی، تهوه نایته هوئی تهوه که وهی بو بی،
 شهریهته دهبی له ری خویهوه بزانی، وه ته گهر وهک ریبازی ئیشراق دهلی:

وابوایه پیغهمبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) دهیغه‌رموو: تنه‌ها زیکر بکه‌ن، پیویست به‌وه نا‌کا ثایه‌ته‌کانی خوا له‌به‌ر بکه‌ن و، سوننه‌تی من له‌به‌ر بکه‌ن، وه نه‌گه‌ر وابوایه نه‌یده‌فه‌رموو:

(مَنْ يُرِدْ اللَّهُ بِهِ خَيْرًا يُقَقِّهِ فِي الدِّينِ) أخرجه أحمد برقم (۱۶۹۲۴)، والبخاري برقم (۷۱)، ومسلم برقم (۱۰۳۷)، وابن حبان برقم (۸۹)، وأخرجه أيضًا: الدارمي برقم (۲۲۴) واته: هه‌رکه‌س خوا چاکه‌ی بوی بوی، له‌ ثاییندا شاره‌زای ده‌کات. که‌واته: ده‌بی له‌سه‌ره‌تادا شه‌ریعت وهریگیر، تنجا ئینسان نه‌و شه‌ریعت‌ه له‌سه‌ر خو‌ی پیاده‌ بکا، تا‌کو نه‌فسه‌که‌ی پاک و چاک بی.

له‌ نوره‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کان له‌که‌لانی

Stay in touch on social media

نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

PDF

علي بابير/ AliBapir

AliBapir

Get it on Google Play

Download on the App Store

که‌نالی

راکه‌پاندنی مه‌که‌لایه‌تی مامۆستا علی بابیر

www.alibapir.net

English - عربي - کوردی

راکه‌پاندنی مه‌که‌لایه‌تی مامۆستا علی بابیر

به رهه م و نيشانه كانى ته زكيه بوونى نه فس

ثايا تهو نيشانه و دروشمانه چين كه ئينسان ته گهر له خویدا، يان له بهرامبه ره كانيدا بينينى، بزاني خوی يان به رانبه ره كه ی خاوهن نه فسيكى ته زكيه كراوه، خاوهن نه فسيكى پاك و چاكه و، كه سيكه له خوا نزيكه و دوستى خوايه؟!

۱- وه ده ست هيئاني ئيمانىكى شهوودى:

مه به ستمان له ئيمانى شهوودى ته وهيه كه ئينسان به جورىك مامه له له گه له خوادا سبحانه و تعالى بكا، وه له گه له فرشته كانى خوادا، وه له گه له كتيبه كانى خوادا، وه له گه له پيغه مبه راني خوادا، وه له گه له رۆژى دواييدا، وه كه ته وهى به چاوى دل ته وانه بينينى، بيشتر باسمان كرد كه عاريف و خواناسه كان له كوتا قوناغى ناسينى خوادا، له كوتا قوناغى خوا به يه كگرتن و ئيماندا، ده گه نه قوناغى (وحدة الشهود)، واته: ته نيا خوا سبحانه و تعالى وه سيفه ته كانى خوا ده بينن، به لى دروست كراوه كانى خواش به چاوى سهر ده بينن و، جياوازيى ده خه نه نيوان به ديهينه رو دروست كراوه كانى، به لام به چاوى عه قل و دل سيفه ته كانى خوا له دروست كراوه كانى خوادا ده بينن، وه كه من كاتى خوى له ژير ناوو نيشانى وتارىكدا گوتوومه: (تَتَجَلَّى ذَا تُ اللّٰهِ فِي صِفَاتِهِ، وَتَتَجَلَّى صِفَاتُهُ فِي مَخْلُوقَاتِهِ) (۱)، به لى له راستيدا ته وه كه ئينسان به چاوى دل، نه كه ته نيا به عه قل و به به لگه

.....

(۱) واته: خودى خوا له سيفه ته كانيدا ده ره وشيته وه، سيفه ته كانى خواش له دروست كراوه كانيدا ده ره وشيته وه.

هينانه وه، به لكو به دل و به چيستن و تام ليكردن، بروای به خوا سبحانه و تعالى بې و، هست به چاوډيري خوا بكا، وه هست به مامه لای خوا بكا له گه ليدا، وه هست به مامه لای خوی بكا له گه ل خوادا سبحانه و تعالى، وه پاشان هست به مامه لای فريشته كان بكا له گه ليدا، ههروها هست به حهققانيه تي كتيبه كاني خوا بكا، به چيستن و به چاوی عقل و دل نهو راستيانه بيبي، وه راستي (صدق) ي پيغمبران سهلامي خويان ليبي، ههروها راستي هاتني روژي دوايي و حهقيقه ته كاني روژي دوايي و جيهاني به رزه و، پاشان تي كچووني هم بوونه و هره هه لدرانه وهی لاپه ريه كي ديكه، ته نيا كاتيک مروژ نهو جوړه ئيمانې بو مهيسر دهبي، كه نه فسي باش ته زكيه بيبي، ئنجا نهو حهقيقه تانهی له لا دهن به شتي مهشهودو بينراو، نهك ته نيا شتي معلوم و زانراو، به لكو له لای دهن به شتي چيژراو بينراو دهكه و ته حاله تي شهود وه، وه ليړه شدايه كه عاريف و خواناسه كان باسي (وحدة الشهود) يان كرده، واته: ئينسان وای ليدي كه ته نيا خوا بيبي، وه سيفه ته كاني خوا بيبي، وهك پيغمبري (صلى الله عليه وسلم) فهرموويه تي:

(أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا الشَّاعِرُ كَلِمَةً لَبِيدٍ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ، وَكَادَ أُمِيَّةُ بْنُ أَبِي الصَّلْتِ أَنْ يُسَلِّمَ) أخرجه أحمد برقم (۱۰۰۷۶)، والبخاري برقم (۳۶۲۸)، ومسلم برقم (۲۲۵۶)، وابن ماجه برقم (۳۷۵۷).

راستترين قسه كه شاعيريك گوتبي، قسه كهی (لبید): ناگادار بن! جگه له خوا هه موو شتيك بو شه، وه (أمیة بن أبي الصلت) نيزيك بووه مسولمان بيبي. به لي هه موو شتيك جگه له خوا بو شه، چونكه هيچ شتيك نيه بوونه كهی له خوږه وه بيبي، هه مووی بوونه كهی له خوا وويه، وهك من له هه ندي له كتيبه كانم گوتوومه: دروستكراوه كان وهك سفر وان، ته گهر تو له روژه لات تا روژتاوا، له روژتاوا تا روژه لات، سفر ريزبكي، بيبي نرخن و هيچ به هايه كيان نيه، به لام (۱) كه له پشتيانه وه دابني، قيمه ت به هه موويان ددها، سفره كان هه موويان لابه ره، (۱) كه هه راوهن قيمه تيكي زاتييه، سفره كان له لای راستيه وه دابني، قيمه ت به هه موويان ددها، دروستكراوه كانيش به خوا وهه، بويه هه ندي له

عاريفان بؤ وینه: ټيبن و عه تائوللای سکه نده ریی له حیکمه ته کانی خویدا دهلی: له جیاتی نه وهی دروستکراوه کانی خوا بکهینه به لگه له سهر خوا، دهبی خوا بکهینه به لگه له سهر نه وه که دروستکراوه کان هه، چونکه هه را خواوهنی بوونی راسته قینهیه.

به هه حال یه که م شتی که ټينسان له ته زکیه ی نه فسا پیی ده گا، بریتیه لهو جوړه ټیمانه، ټیمانی شهوودی، که ټينسان له هه موو شته کاند ا خوا بیینی، وه هه میسه هه ست به بوونی خواو به سیفه ته کانی خوا بکا، هه رکامیکیان له مه قامی خویداو له حاله تی خویدا.

۲- تام و چیژ کردن له خوا په رستیی:

نیشانو به رهه می دووه می ته زکیه ی نه فس بریتیه له تام و چیژ و هرگرتن له خوا په رستیی، وه به قالب سووکی و به دل خوشی نه نجامدانی په رستشه کان، به تایبته په رستشه کان که مامه لهی راسته و خوڼ له گهل خوادا، نه گه رنا دهبی هه موو نه رکه شه رعیه کان، ټينسان تام و چیژیان لی بکا، وهک پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) که کاتی نویژ دهات، دهیغه رموو به بیلال:

(يَا بِلَالُ أَقِمِ الصَّلَاةَ اِرْحَنَّا بِهَا) أخرجه أحمد برقم (۲۳۱۳۷)، وأبو داود برقم (۴۹۸۵)، قال الألباني: صحيح.

واته: نهی بیلال! (بانگه که بدهو) نویژ به رپا بکهو به هویه وه ئاسووده مان بکه. هه روها پیغه مبهری خوا (صلی الله علیه وسلم) له فهرمووده کی دیکه دا دهه رموی:

(وَجَعَلَ قُرَّةَ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ) أخرجه أحمد برقم (۱۲۳۱۵)، والنسائي برقم (۳۹۳۹)، وابن سعد (۳۹۸/۱)، وأبو يعلى برقم (۳۵۳۰)، والحاكم برقم (۲۶۷۶) وقال: صحيح على شرط مسلم، والبيهقي برقم (۱۳۲۳۲).

واته: ترووسکایی چاوم یان فی نکایی چاوم، نه وهی که دهیته مایه ی ئوخرن و نارامیم، بریتیه له نویژ.

۳- دووری له خوو خدهی نرم و په‌ست:

یه‌کیکی دیکه له به‌رهم و نیشانه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، بریتیه له دووری له خوو خدهی نرم و په‌ست، جا چ په‌یوه‌ندیان به‌جه‌سته‌و پ‌واله‌ته‌وه هه‌بی، چ په‌یوه‌ندیان به‌رووح و د‌روونی ئینسانه‌وه هه‌بی.

ئه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌پ‌واله‌ته‌وه هه‌یه، وه‌ك هه‌موو ئه‌و گونا‌هانه‌ی كه ده‌کړین، هه‌ر له گونا‌هه گه‌وره‌كانه‌وه بگ‌ره: وه‌ك قه‌تل و زیناو د‌زی و سوود خو‌ری و زولم و فسادو، ناداد‌گه‌ری، هه‌تا گونا‌هه بچو‌كه‌كان وه‌ك: پ‌وانین به‌ئاره‌زووه‌وه (النظر بشه‌وة) و هه‌موو گونا‌هه بچو‌كه‌کانی دیکه، وه گونا‌هه د‌روونی‌ه‌ه‌کانیش وه‌ك شیرك و نیفاق و خو‌ به‌زل گ‌ری و هه‌سه‌دو بوغزو کینه‌و ریابازی.

۴- رازاندنه‌وی ئینسان به‌سیفه‌ته به‌رزو په‌سند‌ه‌کان:

چ ئه‌و سیفه‌تانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌د‌روونی ئینسانه‌وه هه‌یه، چ ئه‌وانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌جه‌سته‌ی ئینسانه‌وه هه‌یه.

۵- ئاماده‌یی سه‌رو مال به‌خشین له‌پیناو خوادا:

ئه‌میش یه‌کیکی دیکه‌یه له به‌رهمه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس، هه‌ر كه‌س نه‌فسی پاك و چاك بو‌وبی و بو‌ خوا صول‌حاو بی و له‌خوا نیزیک بی، خو‌ی و سه‌رو ماله‌كه‌ی به‌هی خوا ده‌زانی:

﴿الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ﴾ البقرة ۱۵۶

واته: ئه‌وانه‌ی کاتیك به‌لایه‌کیان به‌سه‌رده‌ی ده‌لین: ئیمه‌ هی خوا‌ین و بو‌ لای خواش ده‌گه‌ر‌ینه‌وه.

ئنجا كه‌سیك كه‌ نه‌ك هه‌ر ماله‌كه‌ی، به‌لكو خو‌شی به‌هی خوا بزانی، دیاره هه‌ركات دینی خوا پ‌یویستی پی‌بی، چ‌رووکی نا‌نویتی له‌به‌خشینیدا، هه‌ر بو‌یه‌ش ئه‌وانه‌ی بو‌خوا صول‌حاو بوون، هه‌ر له‌سه‌رده‌می هاوه‌لانه‌وه خوا لیان رازی بی، كه‌ له‌لووتكه‌ی بو‌ خوا صول‌حان دابوون، هه‌تا جيله‌کانی دوا‌ی ئه‌وان،

به تاييهت نهوانه‌ی نه‌هلی عيرفان و ته‌زکيه‌ی راسه‌تقينه بوون، زور نازاو به‌جهرگ و بوړو فيداکار بوون، زور له شيخ و ئوستازانی بواری ته‌صه‌ووف فرماندهيه‌تیی زور له راپه‌رپنه‌کانيان کردوه، وهك: شيخ شامیلی نه‌قشبه‌ندی له شيشان و، شيخ عوبه‌يدوللای نه‌هريی و، شيخ سه‌عیدی پيران و، شيخ مه‌حموودی حه‌فيدو، نه‌مير عه‌بدولقاردی جه‌زائيری، شيخانی ديكه‌ش، كه مه‌رجيش نيه هه‌موویان سيفه‌تی شيخی کامل و ئوستازی ئيرشاديان به‌سه‌ردا چه‌سپیی.

۶- دنيا له‌لا بچووك بوون و، گوښه‌دان به نه‌هلی دنيا، له‌سمر نه‌وه‌ی كه ره‌خنه‌ی ناشه‌رعیی ده‌گرن:

هه‌لبه‌ته ئينسان ده‌بې به‌رده‌وام گوی بگری بۆ ره‌خنه‌ی شه‌رعیی و قسه‌و پيشنباری دل‌سو‌زانه، چونكه پارېژراوان له هه‌له، ته‌نيا پيغه‌مبه‌رانن سه‌لامی خويان ليبي، هه‌ر نه‌وان بي گوناهن، نه‌گه‌رنا نه‌وانی ديكه شايسته‌ی نه‌وه‌ن هه‌له‌و كه‌م و كورپيان هه‌بې، وه ره‌خنه‌يان لی بگری، به‌لام زور جار نه‌هلی گل، ره‌خنه له نه‌هلی دل ده‌گرن، به هاندرو غه‌ره‌زی دنيايی، يان له‌به‌ر نه‌وه‌ی له‌گه‌ل به‌رزه‌وه‌ندیی نه‌واندا نايه‌نه‌وه، ره‌خنه‌يان لی ده‌گرن، ئنجا لي‌ره‌دايه خوا سبحانه و تعالى ده‌فرموی:

﴿وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ﴾ المائدة

يه‌کې له نيشانه‌کای دؤستانى خوا، نه‌وه‌يه كه له‌لومه‌ی لومه‌کاران ناترسين، له‌کاتیکدا ره‌زامه‌ندیی خوا له‌شتيک دابې، ده‌يکه‌ن، بي نه‌وه‌ی گوی به‌دنه سه‌رکونه‌ی سه‌رکونه‌که‌ران و ره‌خنه‌ی ناشه‌رعیيان.

۷- هه‌لبژاردنی دواړوژ به‌سمر دنيا‌دا:

نه‌وه‌ش ديسان هه‌ر په‌يوه‌ندیی به‌وه‌ی پيشه‌وه هه‌يه، نه‌وه كه ئينسان دواړوژ هه‌لبژيری به‌سمر دنيا‌داو، کاتي كه به‌رزه‌وه‌ندييه‌کی دنيايی له‌گه‌ل

به‌رژه‌وندييه‌کي دواړوژدا تيکبگيرئ، زور به‌ناساني به‌رژه‌وندييه‌کي دواړوژ زال بکات، وه نامانجي ته‌وه‌بي که له‌دواړوژدا خواي په‌روږدگار ليي رازي بي و، په‌زامه‌نديي خوا وه‌ده‌ست بيئي، نه‌ک په‌زامه‌نديي خه‌لکي دنيا، له‌کاتيکدا که په‌زامه‌ندييه‌که له‌گه‌ل تووړه‌يي خوادا تيک بگيرئ، ياخود بيته‌هوي تووړه‌ بوون و سزاي خوا، ده‌بي گوي نه‌داته رازي بووني خه‌لکيک، که ليي رازي نابن، تاکو خوا له‌خوي تووړه‌ نه‌کا!.

۸- به‌زه‌يي و په‌روشي به‌رانبه‌ر به‌خه‌لک به‌گشتي:

يه‌کي ديکه له‌ به‌ره‌مه‌کاني ته‌زکيه بووني نه‌فس، ته‌وه‌يه که مروف به‌زه‌يي به‌خه‌لکدا بي و دلي گه‌وره‌بي به‌رانبه‌ريان و به‌ته‌نگيانه‌وه بي، پيغه‌مبه‌ران سه‌لامي خويان ليبي، وابوون، دوستانى خوا هه‌ميشه وابوون، به‌نه‌فسه‌وه مامه‌له‌يان له‌گه‌ل خه‌لکدا نه‌کردوه، وه‌ک عه‌بدولقادري گه‌يلانيي په‌حمه‌تي خوي ليبي، گوتويه‌تي: (كُنْ مَعَ الْحَقِّ بِلَا خَلْقٍ، وَمَعَ الْخَلْقِ بِلَا نَفْسٍ)، له‌گه‌ل خوادابه به‌بي خه‌لک، وه‌له‌گه‌ل خه‌لکدابه به‌بي نه‌فس.

به‌لي، بوخوا صولحاوان به‌نه‌فس و سيفه‌ته به‌ده‌کاني وه‌ک: خو به‌زلگريي و کينه‌و حه‌سه‌دو بوغزو... هتد مامه‌له‌يان له‌گه‌ل خه‌لکدا نه‌کردوه، به‌لکو بويان به‌په‌حم و به‌سوزو په‌روش بوون.

۹- دوستانه‌تيي گرتن له‌به‌ر خوا، وه‌ دوژمنايه‌تيي کردن له‌به‌ر خوا:

يه‌کيکي ديکه له‌ نيشانه‌کاني ته‌زکيه بووني نه‌فس، بريتيه له‌ خو‌شويستن و دوستانه‌تيي کردن له‌به‌ر خوا، وه‌ وژمنايه‌تيي و رق ليبوونه‌وه له‌به‌ر خوا، وه‌ک پيغه‌مبه‌ري خوا (صلى الله عليه وسلم) ده‌فهرموي:

(مَنْ أَحَبَّ لِلَّهِ وَأَبْغَضَ لِلَّهِ، وَأَعْطَى لِلَّهِ وَمَنْعَ لِلَّهِ، فَقَدْ اسْتَكْمَلَ الْإِيمَانَ) رواه أبو داود برقم: (۶۸۳) قال الألباني: صحيح.

هەر کەسێ له‌به‌ر خوا خه‌لکي خو‌ش بو‌ی و، له‌به‌ر خوا ر‌قی لی‌یان هه‌لسی، وه له‌به‌ر خوا پی‌یان ببه‌خشی (ئه‌گه‌ر پی‌ویستی کرد)، وه له‌به‌ر خوا پی‌یان نه‌به‌خشی، ئه‌وه ئی‌مانی ته‌واو کردوه.

هه‌روه‌ها له‌فه‌رمایشتی‌کی دیکه‌دا هاتوه ده‌فه‌رموی:

(أوثق عرى الإيمان: الموالاة في الله والمعاداة في الله، والحب في الله، والبغض في الله)، أخرجه الطبراني برقم: (١١٥٣٧)، وأخرجه أيضا: البيهقي في شعب الإيمان برقم (٩٥١٣).
واته: پته‌وترین گری و قول‌فه‌ی ئی‌مان، بریتیه له: دۆستایه‌تی کردن و دوژمنایه‌تی کردن له‌به‌ر خوا، وه خو‌شویستن و ر‌ق لی‌ی‌وونه‌وه له‌به‌ر خوا.

١- خه‌لوه‌و ته‌نیایی و رازو نیاز په‌ خو‌ش بوون، له‌کاتی ته‌نیاییدا:

ئه‌وه که ئینسان ئه‌گه‌ر ده‌رفه‌تی هه‌بی، کاتی که به‌ته‌نیا ده‌بی، جا چ کاتی‌ک شه‌ونو‌یژ ده‌کا، یاخود له‌ شو‌ین‌یک‌دا به‌ته‌نیا‌یه، یاخود له‌ شو‌ین‌یک‌ی چۆله، پی‌ی خو‌ش‌بی و له‌زه‌تی لی بکا، ئه‌میش نیشانه‌یه‌کی دیکه‌ی ته‌زکیه‌ بوونی نه‌فسه، هه‌ندی که‌س سه‌عاتی له‌ژوور‌یک‌ی تاریک‌دا، یان له‌ شو‌ین‌یک‌ی چۆل، دایب‌نی، دلی سه‌غله‌ت ده‌بی و هه‌ست ده‌کا ته‌نیا‌یه، به‌لام دۆستانی خوا، کاتی که له‌خه‌ل‌ک دوور ده‌بن، ئه‌گه‌ر پی‌ویستی کرد، وه‌ک چوونه ئیعتیکاف و خه‌لوه، یاخود له‌کاتی شه‌ونو‌یژ‌دا، یان کاتی که له‌ شو‌ین‌یک‌ی چۆل، له‌زه‌تی لی ده‌که‌ن، چونکه له‌گه‌ل ئه‌و زاته‌دان که له‌ هه‌موو که‌س و له‌ هه‌موو شتی له‌ لایان به‌رز‌ترو به‌ر‌ی‌زترو خو‌شه‌ویست‌ترو شیرین‌ت‌ره، وه هه‌ست به ته‌نیا‌یی نا‌که‌ن، وه نه‌ک هه‌ر دلیان سه‌غله‌ت ناب‌ی، بگه‌ر هه‌ست به‌ فه‌ره‌حنایی و دل‌خو‌شی و شادمانی ده‌که‌ن.

ئه‌وانه‌ی باس‌مان کردن، ده نیشانه‌و درو‌شم و به‌ره‌مه‌ی ئه‌و که‌سانه‌ن که گه‌یشته‌نه‌ حاله‌تی نه‌فس ته‌زکیه‌ بوون و، له‌خوا نزیک که‌وته‌نه‌وه، صالح بوون.

رہنگدانہ وہی نیشانہ گانی تہزکیہی نہفس لہ ژبانی ہہندی لہ صالحاندا

۱- ہہلوئیستیکی تہبو بہکری صیددیق خوا لیی رازی بہ:

کاتی تہبو بہکری صیددیق خوا لیی رازی بی، بہ خلیفہی مسولمانان
ہہلدہیژری، وتاریک پیشکش دہکا، کہ دہبی بہ ثاوی زیر بنووسری و، بہ
بناغہی حوکی ریشید دادہری، لہ بہشیک لہ وتارہکیدا دہلی:

(أیہا الناس! فإني قد وليت عليكم، ولست بخيركم، فإن أحسنت فأعينوني، وإن
أسأت فقوموني)^(۱). واتہ: تہی خہلکینہ! بہسہرتانہوہ کراوم بہ سہرپہرشتیار،
بہلام لہ تیوہ باشرت نیم، (خوم لہ تیوہ پی چاکتر نیوہ داتانناوم، تیددیعی
تہوہ ناکات بلی: من لہ تیوہ چاکترم و بہ میرات بوم بہجیماوہو من پی شایستہ
ترم) تہگہر چاکم کرد، هاوکارم بن، وہ تہگہر خراپم کرد راستم بکہنہوہ.

کہ بیگومان تہو قسہو ہہلوئیستانہ لہ نہفسیکی خاوہن تہزکیہی تہواوہوہ
نہبی، نایہنہ دہر، بہتایبہت لہو مہقامہدا کہ کراوہ بہ جینشینی یہکہمی
پیغہمبہری خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) و بہو شیوہیہش قسہ دہکا، بیگومان
تہوہ نیشانہی نہفسیکی یہکجار موزہککایہ، دیارہ تہبو بہکری صیددیق خوا لیی
رازی بی، لووتکہی صیددیقانہ.

.....
(۱) السيرة النبوية لابن هشام، ج ۴، ص ۳۹۳.

۲- هه‌لوښتښکی عومهری کوری خه‌تتاب خوا لیږی رازی به:

دواى ټه‌وه‌ی (أبو لؤلؤة) ى مه‌جووسیی زامدارى ده‌كاو، له‌ حاله‌تى مه‌رگدا ده‌بى، يه‌كې پېشنیاری بۆ ده‌كا ده‌لې: ټه‌ی ټه‌میری ټیمانداران! بۆچی عه‌بدوللای كورټ راناسپړی كه‌ له‌دواى تۆ بېټه‌ جېشین؟ ټه‌وېش ده‌لې: (سوښند به‌خوا مه‌به‌ستت له‌و قسه‌يه‌ به‌رژه‌وه‌ندیی مسولمانان و رپه‌زامه‌ندیی خوا نه‌بوو، دوايی ده‌لې: بۆ ټالی عومهر به‌سه‌ يه‌كيکیان موخاسه‌به‌ بكری، له‌سه‌ر ټه‌وه‌ی سه‌رپه‌رشتیاری مسولمانان بووه، نابجی بېټه‌ دوو)^(۱)، له‌و كاته‌دا كه‌ ټه‌و پیاوه‌ ماستاوى بۆ ده‌كا، عومهر ټاواى وه‌لام ده‌داته‌وه، دیاره‌ هه‌لوښته‌كان زۆرن به‌لام من هه‌ر كه‌سه‌ نمونه‌يه‌كم بۆ هیڼاونه‌ته‌وه. هه‌لبه‌ته‌ ټه‌و هه‌لوښته‌ش نه‌ك هه‌ر نېشانه‌ی ته‌زكیه‌ بوونی نه‌فسه‌، به‌لكو ته‌قواو ته‌زكیه‌ی لیږ ده‌چوړی!

۳- هه‌لوښتښکی عوسمانی کوری عه‌ففان خوا لیږی رازی به:

كاتی ټاژاوه‌ گېړه‌كان ده‌وری مال و خانوه‌كه‌ی ده‌گرن، كوّمه‌لې له‌ هاوه‌لان له‌ نیویاندا هه‌سهن و حوسه‌ین و موحه‌مه‌د كورانی عه‌لی خوا لیږان رازی بی، ده‌چنه‌ لای ده‌لېن: هاتووین به‌رگرییت لیږ بکه‌ین، عوسمان خوا لیږی رازی بی ده‌لې: (ټاماده‌ نیم له‌سه‌ر من به‌قه‌د قوچكه‌يه‌ك (ټه‌وه‌ی كه‌ ټافره‌ت به‌ په‌نجه‌يه‌وه‌ ده‌كات، له‌ كاتى شت دووریندا)، خوینی مسولمانیک برږی، به‌هووی ټه‌وه‌وه‌ كه‌ به‌رگرییم لیږ ده‌كهن)^(۲) بیگومان ټه‌و هه‌لوښته‌ش له‌ نه‌فسیکی زۆر پاك و چاك نه‌بی، نایه‌ته‌ دی، تۆ ده‌ورت بگرن و بزانی ټه‌وه‌ بۆ كوشتنته‌، وه‌ خه‌لكیش هه‌بی به‌رگرییت لیږ بكا، به‌لام بللی: با خوین له‌سه‌ر من نه‌رږی، ټه‌وه‌ گه‌وره‌ییه‌و نېشانه‌ی نه‌فس چاکیی و مه‌عدهن پاکیه‌.

.....

(۱) تاریخ الإسلام السياسي.. حسن إبراهيم حسن، ج ۱ ص ۲۵۴.

(۲) البداية والنهاية، لابن كثير ج ۷ ص ۲۱۱، و (تأريخ دمشق) لابن عساکر ص ۴۰۳.

۴- هه‌لوښتییکی عه‌لی کورې ته‌بو تالیب خوا لیې رازی بی:

له یه‌کې له قسه‌کانیدا ده‌لې (لو کشف الحجاب ما ازددت یقیناً)^(۱)، یانی ته‌گه‌ر په‌رده لابیجی، یه‌قینم زیاد ناکا، واته: ته‌گه‌ر په‌رده لابیجی و به‌چاوی سه‌ر خوای په‌روه‌ردگار ببینم، یه‌قینم وه‌ک خو‌یه‌تی و زیاد ناکا، مانای وایه له لووتکه‌ی یه‌قین دابووه، که‌واته: خاوه‌ن نه‌فسیکی زور پاک و چاک بووه.

۵- هه‌لوښتییکی دایکمان عائیشه خوا لیې رازی بی:

دایکمان عائیشه خوا لیې رازی بی، دواي ته‌وه‌ی بوختانی پی ده‌کړی، پاشان ثایه‌ت دینه خوارې و، خوای په‌روه‌ردگار به‌رگریی لی ده‌کا، ده‌لې: (نه‌فسی خو‌م له‌وه پی بچووکترو که‌م بایه‌خ تر بوو، که خوای عز وجل له‌بارهی منه‌وه، ثایه‌ت بنیریتته خوارې و، تا‌کو قیامه‌ت بخو‌نرینه‌وه، ئومیدم ته‌وه بوو که خوا تبارک و تعالی به‌خه‌ون شتی پېشانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم) بدات)^(۲)، ئاوا خو‌ی له‌لا که‌م بووه، بویه له‌لای خوا زور بووه، خوا له‌و دایکه به‌ریره‌مان (صدیقه بنت الصدیق) رازی بی و رازیشی بکات.

.....

(۱) زور گه‌رام له (نه‌ج البلاغه) دا نه‌مبینی، به‌لام ته‌م ته‌عبیره‌م بینی: (ما شککت فی الحق مذ أریته) نه‌ج البلاغه، ص ۵۵۶، باب المختار من حکم أمیر المؤمنین ومواعظه. به‌لام دوايی له (تفسیر القرآن الحکیم) ی (محمد رشید رضا) ج ۹ ص ، دا دوزیمه‌وه.

(۲) ته‌مه ده‌قی قسه‌که‌یه‌تی: (وَلَشَأْنِي كَانَ أَخْفَرَ فِي نَفْسِي مِنْ أَنْ يَتَكَلَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ بِأَمْرٍ يُنْزِلُنِي) رواه أحمد والبخاري ومسلم وغيرهم.

۱- هه‌لوڤستیکي شیخ عبدالقادی گیلانی رحمة‌تی خوای لیبت:

جاریکیان وتاری ده‌داو خه‌لیفه‌ی عه‌بباسیش له‌ مزگه‌وت دانیشتبوو، پاشان
یه‌کی گوتی: نه‌ی شیخ عبدالقادر! که‌ تو وتارت ده‌دا، خه‌لیفه‌ دانیشتبوو،
شه‌رمت لی نه‌کرد؟

گوتی: (نه‌خیر، کاتی‌ک گه‌وره‌یی و عه‌زه‌مه‌تی خوام هینایه به‌رچاوی خۆم،
خه‌لیفه‌ هه‌ر به‌قه‌ده‌ر پشیل‌یه‌ک دیاربوو له‌به‌ر چاوم)^(۱)، به‌لی! هه‌رکه‌سی خوای
له‌لا گه‌وره‌ بی، به‌ دل‌نیاییه‌وه‌ خه‌ل‌کی خوای له‌لا بچووک ده‌بیته‌وه، له‌و پرووه‌وه
که‌ شه‌رمیان لی بکاو، لیان بترسی و له‌به‌روان هه‌ق نه‌لی.

.....
(۱) برپاوه: زانایانی ئیسلام کین و چۆنن؟ لاپه‌ره (۲۳۲) چاپی سییه‌م.

چەند وتەيەکی بەپیژی ئیبین و عەتائوللای سەندەری، دەربارەي تەزکیەي نەفس

ئیمە ھەول دەدەین لەم بایەدا چەند قسەيەکی بەپیژی ئیبین و عەتائوللای سەندەری بیین، دەربارەي تەزکیەي نەفس، ئەو زانا پایە بەرزە چەند قسەيەکی نەستەقی ھەن، لەو بارەو قسەکانی مەشھورن بە: (الحکم العطائية)، ئنجا من (۵۰) پەنجا قسەم لەنیو حکمەتەکانیدا گولبژێر کردوون:

۱- (لا یکن تأخراً أمد العطاء مع الإلحاح في الدعاء موجِباً لئأسک، فهو ضَمِنَ لَكَ الإجابة فيما یختارُهُ لَكَ، لا فيما یختارُهُ لِنَفْسِكَ، وفي الوقتِ الذي یريدُ، لا في الوقتِ الذي تُريدُ).

واتە: با دواکەوتنی کاتی بەخشین (واتە: بەخشینی خوا)، لەگەڵ ئەوەشدا کە تۆ بە جەختکردنەوە دەپارییەووە سووری لەسەر پارانەووە، نەبیته ھۆی نائومییدییت، چونکە خوا سبحانە و تعالی گەرنییی داوہ وەلامت بداتەووە، لەویدا کە ھۆی بۆت ھەلدەبژێری، ئەک لەویدا کە تۆ ھەلدەبژێری، وە لەو کاتەدا کە ھۆی دەیەوێ، ئەک لەو کاتەدا کە تۆ دەتەوێ.

بەراستی حکمەتەکانی شایستەن بە ئاوی زێڕ بنووسریڤ، واتە: کە دواکەت یەکسەر قەبوول ناییت، با نەبیته ھۆی نائومییدییت، وە دەست ھەلمەگرە لە پارانەووە، چونکە خوا بۆ ھۆی دەزانێ چیت بۆ دەکاو، کە بۆت دەکا؟ وە مەرج نیە ئەوێ تۆ دەتەوێ و، لەو کاتەدا کە دەتەوێ، بۆتۆ واباش بی.

۲- (الأعمال صُورَ قائمةً، وأرواحُها وجودُ سرِّ الإخلاص فيهما).

واته: کرده‌وه‌کان چه‌ند دیمه‌نیکی به‌رچاوو راوه‌ستان، به‌لام پرووحی کرده‌وه‌کان، بریتیه له بوونی نه‌یینی ئیخلاص له‌و کرده‌وه‌اند.

واته: کرده‌وه‌کان که له‌شیکن، پرووحه‌که‌یان بریتیه له‌و ئیخلاص و خوا پی مه‌به‌ست بوونه، که بوته هاندرو پالنه‌ر، بو نه‌نجامدانیان.

۳- (إِدْفِنْ وجودَكَ في أرضِ الخمولِ، فما نَبَتَ مما لم يُدْفَنْ، لا يَتِمُّ نتاجُهُ، ما نَفَعَ القلبَ مثلُ عُرْلةٍ يدخلُ بها مَيِّدانَ فكرةٍ).

واته: بوونی خوټ له‌سه‌ر زه‌میني که نارگیرییدا بشاره‌وه، چونکه دانه‌ویل‌یه‌که له‌ژیر زه‌ویدا نه‌شاردراییت‌وه، سه‌وز نابی (یاخود به‌ره‌م دار نابی) وه‌یچ شتی سود به‌دل ناگه‌یه‌نې، وه‌که که نارگیرییه‌که که پی ده‌چیته مه‌یدانی بیرکردنه‌وه تیوه‌ر امانه‌وه.

لیږده دپاره پیداکیری ده‌کات له‌سه‌ر خه‌لوه‌و بیرکردنه‌وه، جار جار خو دوورگرتنی ئینسان له‌خه‌لک، وه‌رازو نیاز کردن له‌گه‌ل خوا‌اوو بیرکردنه‌وه له‌دین و ژین و، له‌ دنیاو دواړوژ.

۴- (کیف یُشْرِقُ قَلْبُ صُورِ الْأَكْوَانِ مُنْطَبِعَةً في مرآته؟ أم كيف يرحلُ إلى الله وهو مكبُّلٌ بشهواته؟ أم كيف يطمع أن يدخل حضرة الله، وهو لم يتطهر من جنابة عَفَلَاتِهِ؟ أم كيف يرجو أن يفهم دقائق الأسرار، وهو لم يتب من هَفَوَاتِهِ؟).

واته: دل‌یک چوڼ روښن ده‌یته‌وه، که وینه‌ی شته‌کان له‌ تاوینه‌که‌یدا ده‌رچوه؟ یان چوڼ به‌ره‌و خوا ده‌چی، له‌ کاتیکدا به‌ ثاره‌زووه‌کانی ده‌ست و پی به‌ستراون؟، یان چوڼ ده‌چیته خزمه‌ت خوا، له‌ کاتیکدا که له‌ له‌شپیسپی بی ناگایی، خو‌ی پاک نه‌کردوته‌وه؟ یان چوڼ ده‌یه‌وی له‌ ورده‌کاری نه‌یینه‌کانی به‌ندایه‌تی بو‌خوا کردن و شه‌ریعت حالی بی، له‌ کاتیکدا که له‌ورده هه‌له‌کان په‌شیمان نه‌بوته‌وه نه‌گه‌راوته‌وه؟.

کهواته: کاتې ئينسان له خوا نزيك دهيتته وهو شايسته ی تهوه دهېی که به ندایه تی بوخوا بکا، که خاوه نی عه قلیک و دلیکی هو شیارو بی دارو پاک و خاوین بی.

۵- ((إِحَالَتَكَ الْأَعْمَالَ عَلَى وَجُودِ الْقَرَاغِ مِنْ رُغُونَاتِ النَّفْسِ)).

واته: ته گهر کرده وه کان هواله ی کاتیک بکه ی، که دهستت به تال بی، تهوه له نه فامییه کانی نه فسه وهیه.

نه فس به هو ی نه فامییه وه، هه میسه: له مه ودوا (تسویف) به ئینسان دهکا، پیت دهلی: با کاتیکت دهستکه و ی دهستت به تال بی، ئنجا پهرسته شه کان بکه، بو وینه پیت دهلی: دوا یی قورئان بخوینه، یان دهلی: که دهستت به تال بوو، ئنجا خوت شاره زای شریعت بکه، ئنجا حج بکه ... هتد، تهوه له نه فامییه نه فسه، که تو هواله ی دهست به تالی و بی ئیشی دهکا، چونکه تو هیچ کاتیک دهست به تال و بی ئیش نابی، ناشزانی داخو ده گیه تهو حالته یان نا؟.

۶- (طَلَبُكَ مِنْهُ، إِتِّهَامٌ لَهُ، وَطَلَبُكَ لَهُ، غَيْبَةُ مِنْكَ عَنْهُ، وَطَلَبُكَ لِغَيْرِهِ، لِقَلَّةِ حَيَاتِكَ مِنْهُ، وَطَلَبُكَ مِنْ غَيْرِهِ، لَوْجُودِ بُعْدِكَ عَنْهُ).

واته: داواکردنی تو بو خوا، بریتیه له تو مه تبارکردنی تو بو تهو، (داواکردنت له خوا، یانی شتیکی لی داوا بکه ی، مانای وایه تو تهو تو مه تبار دهکه ی که ناگای له تو نیه) ته گهر تو داوا ی خوا بکه ی مانا وایه تو لهو دوری بویه داوا ی دهکه ی، وه داواکردنی تو بو غهیری خوا، له بهر تهوه یه که تو کهم شهرم له خوا دهکه ی (پیت وایه غهیری خوا له گهل تو بهرهم تره)، به لام ته گهر له غهیری خوا داوا بکه ی، مانا وایه تو له خوا دوری، بویه له غهیری خوا داوا دهکه ی.

هه لبه ته من تیینیم هیه له سهر هندی لهو قسانه ی، چونکه پارانه وه له خوا، عاده تی پیغه مبه رانه سه لامی خویان لی بی، چونکه خودی پارانه وه له خوا عیباده ته، جاری وا هیه دوعاکه بو پهرستن، جاری وا هیه دوعای داوا کردنه، مهرجیش نیه هه موو جاری داواکردن بی، به لام ته گهر داواشی لی

بکھی، پیغه‌مبه‌ران سه‌لامی خویان لی‌بی داویان له‌خوا کرده، مه‌گه‌ر قسه‌که‌ی به‌وه‌ته‌ئویل بکړی، بگوتری: داواکردنی تو له‌خواو پیشت وایی که‌خوا ئاگای له‌تو نیه، نه‌و کاته‌دیاره‌هر له‌شیرک و کوفیش‌نیزک ده‌بیته‌وه، مه‌گه‌ر به‌شیویه‌کی ئاوا پینه‌بکړی، نه‌گه‌رنا من نه‌و قسه‌یه‌م به‌ره‌هایی پی چاک نیه.

۷- (ما مِنْ نَفْسٍ تَبْدِيهِ، إِلَّا وَلَهُ قَدَرٌ فِیکَ يُمْضِيهِ).

واته: هر هه‌ناسه‌یه‌ک تو ده‌یده‌یه‌وه، بی‌گومان خوا قه‌ده‌ری‌کی هه‌یه، بریار‌یکی هه‌یه له‌تو دا که‌جبه‌جی ده‌کا.

یانی: خوا سب‌حانه و تعالی هیچ کات‌ی له‌تو بی ئاگا نیه، وه له‌گه‌ل هه‌موو هه‌ناسه‌یه‌کی تو دا، خوی میهره‌بان ئاگای له‌تویه‌و، بریار‌یکی جی به‌جی ده‌کا.

۸- (لا تستغرب وقوع الأكدار، ما دمت في هذه الدار، فإنها ما أبرزت إلا ما هو مستحق وصفها وواجب نعتها).

واته: تو به‌دووری مه‌زانه‌و پی‌ت سه‌یر نه‌بی، نه‌خو‌شی و ناخو‌شی و نا‌ره‌حه‌تییه‌کانت به‌سه‌ر بی، هه‌تا له‌م ژيانه‌دنیا‌یه‌دا بی، چونکه‌نهم ژيانه‌دنیا‌یه‌هر نه‌وی ده‌رخته‌وه، که‌شایسته‌یه‌تی و سیفه‌تی خو‌یه‌تی.

یانی نهم ژيانه‌دنیا‌یه‌شوینی تی‌دا تاقی‌کرانه‌وه‌یه، له‌تاقی‌کردنه‌وه‌شدا بی‌گومان ئینسان خو‌شی و ناخو‌شی و تالی‌ی و شیرینی و، هه‌رازو نشیوی دینه‌پیش.

۹- (شَتَّانَ بَيْنَ مَنْ يَسْتَدِلُّ بِهِ أَوْ يَسْتَدِلُّ عَلَيْهِ، الْمُسْتَدِلُّ بِهِ، عَرَفَ الْحَقَّ لِأَهْلِهِ، وَأَثْبَتَ الْأَمْرَ مِنْ وَجُودِ أَصْلِهِ، وَالْإِسْتِدْلَالُ عَلَيْهِ مِنْ عَدَمِ الْوُجُودِ إِلَيْهِ، وَإِلَّا فَمَتَى غَابَ، حَتَّى يُسْتَدَلَّ عَلَيْهِ؟ وَمَتَى بَعْدَ، حَتَّى تَكُونَ الْأَثَارُ هِيَ الَّتِي تُوَصَّلُ إِلَيْهِ؟).

واته: دوو‌کس زور له‌یه‌ک جیان: که‌یه‌کیان خوی په‌روهر‌دگار ده‌کاته‌به‌لگه‌له‌سه‌ر دروست‌کراوه‌کان، وه نه‌وی دیکه‌که‌دروست‌کراوه‌کان ده‌کاته‌به‌لگه‌له‌سه‌ر خوا، نه‌وی که‌خوا ده‌کاته‌به‌لگه‌(له‌سه‌ر دروست‌کراوه‌کان له‌به‌ر نه‌وی که‌

هر تهنه‌ها خوا خاوه‌نی بوونی سهر به‌خویه‌و، دروستکراوه‌کان هه‌موویان بوونیکي سی‌ه‌ریان هه‌یه، بوونیکي زاتیان نیه‌و خوا بوونی پیداون، وه‌ بو کاتیکی دیاریی کراو بوونی پیداون، هر کات بوونه‌ک‌ی لیستانده‌وه، ده‌بنه‌وه به‌ هیچ، به‌ لام خوا بوونه‌ک‌ی زاتییه‌و به‌رده‌وامه، ئنجا ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خوا ده‌کاته به‌لگه له‌سهر دروستکراوه‌کان، ئه‌وه که‌سیکه، مافی خاوه‌ن مافی ناسیوه‌و زانیوه‌و، بوونی شته‌کانی به‌هوی ئه‌سله‌که‌یانه‌وه، چه‌سپانده‌وه، وه‌ ئه‌و که‌سه‌ی که‌ دروستکراوه‌کان ده‌کاته به‌لگه له‌سهر بوونی خوا، له‌به‌ر ئه‌وه‌یه که‌ جارئ نه‌گه‌یشته‌وه به‌خوا سب‌حانه و تعالی و چاک نه‌یناسیوه، ئه‌گه‌رنا که‌ی خوا نادیار بووه، تا‌کو به‌لگه‌ی له‌سهر به‌یتریت‌ه‌وه؟ یاخود که‌ی دوور بووه، تا‌کو شوینه‌واره‌کان به‌مانگه‌یه‌نه به‌و؟

۱۰- (تَشَوُّفَكَ إِلَى مَا بَطْنُ فَيْكٍ مِنَ الْعُيُوبِ، خَيْرٌ مِنْ تَشَوُّفِكَ إِلَى مَا حُجِبَ عَنْكَ مِنَ الْغُيُوبِ).

واته: ئه‌گه‌ر تۆ چاو بگپ‌ری له‌و که‌م و کورپیانه‌ی که‌ تیتدا شیردراونه‌ته‌وه، باشته‌ له‌وه‌ی چاو بگپ‌ری بو ئه‌و شته‌ نادیارانه‌ی که‌ لیت شیردراونه‌ته‌وه. واته: ئه‌گه‌ر تۆ به‌دوای ئه‌وه‌دا بگه‌رپ‌ی که‌ عه‌یب و که‌م و کورپییه‌کانی خۆت بدۆزیه‌وه له‌ خۆتدا، باشته‌ له‌وه‌ی بگه‌رپ‌ی به‌دوای په‌نه‌انه‌کاندا و، بته‌وی ئه‌و شتانه‌ی که‌ له‌ده‌ره‌وه‌ی خۆتدان، بیاندۆزیه‌وه.

۱۱- (الْحَقُّ لَيْسَ بِمَحْجُوبٍ، وَإِنَّمَا الْمَحْجُوبُ أَنْتَ عَنِ النَّظَرِ، إِذْ لَوْ حَاجَبَهُ شَيْءٌ لَسْتَرَهُ، مَا حَاجَبَهُ، وَلَوْ كَانَ لَهُ سَاتِرٌ، لَكَانَ لَوْجُودُهُ حَاصِرٌ، وَكُلُّ حَاصِرٍ لَشَيْءٍ فَهُوَ لَهُ قَاهِرٌ. {وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ} (الأنعام).

واته: خوا سب‌حانه و تعالی {که‌ لی‌رده‌ا وشه‌ی (حق‌ی) بو به‌کار دینی}، په‌رده پۆش نه‌کراوه، به‌لام په‌رده پۆش تۆی، له‌وه‌ی که‌ ته‌ماشای بکه‌ی و بیینی، چونکه‌ ئه‌گه‌ر هیچ شتی‌ک خوی شاردبایه‌وه، ئه‌و شته‌ بۆی ده‌بوو به‌ پۆشه‌ر، وه‌ بو بوونی خوا ده‌بوو به‌ کورته‌ه‌لینه‌ر، ئنجا هه‌ر شتی‌کیش بوونی شتی‌ک کورت هه‌له‌ینێ و ده‌وره‌ی بدا، مانای وایه به‌سه‌ریدا زاله‌، له‌ حالیکدا خوا خوی وا

وهسف کردوه، دده‌فرموی: (وَهُوَ الْقَاهِرُ قَوُّقِ عِبَادِهِ الْأَنْعَام). واته: خوا بالا دهست و مل پی که چکه‌ره به‌سهر به‌نده‌کانییه‌وه. یانی: هیچ شتیک ناتوانی خوا پیویشی، به‌لام نه‌وه توی، پیت وایه خوی په‌روهر دگار نابینی.

۱۲- (أَخْرِجْ مِنْ أَوْصَافِ بَشَرِيَّتِكَ، كُلِّ وَصْفٍ مَنَافٍ لِعِبُودِيَّتِكَ، لَتَكُونَ لِنَدَاءِ الْحَقِّ مَجِيئاً وَمِنْ حَضْرَتِهِ قَرِيباً).

واته: نه‌وه سیفه‌ته به‌شهریانه له‌خوت دهر باوی، که پیچه‌وانه‌ن له‌گه‌ل به‌ندایه‌تییدا بو خوا، تا‌کو هه‌میشه وه‌لامد‌ره‌وه‌ی بانگی هه‌ق بی، وه هه‌میشه له‌خزمه‌ت خوی هه‌ق نیزیک بی.

واته: تو به‌هوی نه‌وه سیفه‌تانه‌ته‌وه که پیچه‌وانه‌ی به‌ندایه‌تییتن بو خوا، له خوا دوور ده‌بی، وه تهنه‌ل و ته‌وه‌زل ده‌بی له وه‌لامدانه‌وه‌ی فرمانه‌کانیدا، به‌لام نه‌گه‌ر پیت و نه‌وه سیفه‌تانه واز لیینی و، خوت پاک و چاک بکه‌ی، نه‌وه کاته هه‌میشه دهست له‌سهر سنگ و له‌خزمه‌تدا ده‌بی، بو وه‌لامدانه‌وه‌ی داواکارییه‌کانی خوا.

۱۳- (لا ترفعَنَّ إلى غيره حاجةً هو مُورِدُها عليك، فكيف يرفعُ غيره، ما كان هو له واضحاً؟ من لا يستطيع أن يرفع حاجةً عن نفسه، فكيف يستطيع أن يكون لها عن غيره رافعاً؟).

واته: هیچ پیوستییه‌کی خوت که خوا بو‌تی هیناوه‌ته دی (بو وینه: نه‌خوش ده‌بی، یان توو‌شی نار‌ه‌ه‌تی ده‌بی)، بو لای جگه له خوا به‌رزی مه‌که‌وه، چونکه جگه له‌خوا چو‌ن ده‌توانی پیوستییه‌ک له‌تو لابه‌ری، که خوا دایناوه؟ (واته: شتیک که خوا به‌سهر توی هیناوه جگه له خوا، له‌تو لاناچی)، که‌سی که نه‌توانی پیوستی خوی جی به‌جی بکا، بی‌گومان ناتوانی پیوستی جگه له خوی جیبه‌جی بکا، {وه‌ک گوتراوه: (من لا يكون لنفسه فكيف يكون لغيره؟!)، که‌سی به‌که‌لکی خوی نه‌یه‌ت، چو‌ن به‌که‌لکی جگه له خوی دی؟! که‌واته: پی‌داو‌یستییه‌کانی خوت بو لای که‌سی به‌رز بکه‌وه که بی‌نیازه، وه خاوه‌نی هه‌موو

شتیکه‌و هەر ئه‌ویش تۆی تووشی ئه‌و پښتییانه کردوه، نه‌ک پښتییانه‌کانی خۆت ببه‌ی بۆ لای که‌سیک، که ئه‌ویش وه‌ک تۆ ئاتاجه‌و هیچی له‌ده‌ست نایه‌ت.

۱۴- (لا تَرَحَلْ مِنْ كُونٍ إِلَى كُونٍ، فَتَكُونُ كَحِمَارِ الرَّحَى يَسِيرُ وَالَّذِي ارْتَحَلَ إِلَيْهِ هُوَ الَّذِي ارْتَحَلَ مِنْهُ، وَلَكِنْ ارْحَلْ مِنَ الْأَكْوَانِ إِلَى الْمُكُونِ {وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى} النجم).

واته: له‌دروستکراویکه‌وه بۆ لای دروستکراویکی دیکه مه‌چۆ، که سه‌ره‌نجام وه‌ک گویدرێژی ناعوورت لیبی، (که کۆمه‌لێک دۆلچهی پێوه کراون، به‌ده‌وری ناعووردا ده‌خولیته‌وه) ئه‌و شوینهی که بۆی ده‌چی، هەر ئه‌و شوینیه‌ که پێشتر لیبی بووه، (واته: له‌شوینی خۆیدا ده‌خولیته‌وه، ئاوا مه‌به)، به‌لکو له‌ دروستکراوه‌کانه‌وه، یه‌کسه‌ر برۆ بۆ دروستکه‌ر، چونکه‌ خوا ده‌فه‌رموی: {وَأَنَّ إِلَى رَبِّكَ الْمُنْتَهَى}. واته: بێگومان کۆتایی و سه‌ره‌نجام بۆ لای په‌روه‌ر دگاته.

۱۵- (حسن الأعمال نتائج حسن الأحوال).

واته: کرده‌وه باشه‌کان به‌ره‌می حاله‌ته‌ باشه‌کان. یانی: حالی دلت باش بی، کرده‌وی ئه‌ندامه‌کانت باش ده‌بی.

۱۶- (من علامات موت القلب، عَدَمُ الْحُزْنِ عَلَى مَا فَاتَكَ مِنَ الْمَوَاقِفَاتِ، وَتَرْكُ النَّدَمِ عَلَى مَا فَعَلْتَهُ مِنْ وَجُودِ الزَّلَّاتِ).

واته: له‌ نیشانه‌کانی مردنی دل ئه‌وه‌یه، که دل ته‌نگ نه‌بی به‌وه‌ی که کرده‌وی چاکت له‌ده‌ست چوون، وه‌ واز له‌ په‌شیمان بوونه‌وه بینی، له‌سه‌ر ئه‌وه که گونا‌هو هه‌له‌ت کردوون.

واته: ده‌بی په‌شیمان بی، له‌سه‌ر گونا‌هو هه‌له‌کانت، وه‌ ماته‌مینی دابگری، له‌سه‌ر له‌ده‌ست چوونی کرده‌وه چاکه‌کانت، ته‌ گه‌ر به‌هوی خاوه‌ن دلیکی زیندوو بی.

۱۷- (لَا يَعْظُمُ الذَّنْبُ عِنْدَكَ، عَظَمَةً، تَصُدُّكَ عَنْ حَسَنِ الظَّنِّ بِاللَّهِ تَعَالَى، فَإِنْ مِنْ عَرَفَ رَبَّهُ اسْتَصْغَرَ فِي جَنْبِ كَرَمِهِ ذَنْبَهُ، لَا صَغِيرَةً إِذَا قَابَلَكَ عَدْلُهُ، وَلَا كَبِيرَةً إِذَا وَاجَهَكَ فَضْلُهُ).

واته: با گوناح له‌لالت نه‌وهنده مه‌زن نه‌بی، که بت‌گیږیت‌هوه له‌وهی گومانی چاک به‌خوا بهی، چونکه هه‌ر که‌سی په‌روهر د‌گاری خو‌ی بناسی، گونا‌هی خو‌ی له‌به‌رانبه‌ر به‌خششی خوادا له‌لا بچووک ده‌بیته‌وه، وه ته‌گه‌ر خوا به‌داد‌گه‌ریی خو‌ی له‌گه‌لت روو به‌روو بیته‌وه، هیچ گونا‌هیکت گچ‌که نیه، وه ته‌گه‌ر به‌به‌خششی له‌گه‌لت مامه‌له‌ بکا، هیچ گونا‌هیکت گه‌وره نیه.

یانی: ته‌گه‌ر لیت خو‌ش بی، گونا‌هی گه‌وره‌ش بچووک ده‌بیته‌وه، به‌لکو له‌به‌ین ده‌چی.

۱۸- (لَا عَمَلَ أَرْجَى لِلْقَبُولِ، مِنْ عَمَلٍ يَغِيبُ عَنْكَ شَهْوَدُهُ، وَيُحْتَقَرُّ عِنْدَكَ وَجُودُهُ).
واته: هیچ کرده‌ویه‌ک بو‌ دل، له‌کرده‌ویه‌ک زیاتر جی‌ی ثومید نیه، که تو‌ بی‌که‌ی و نه‌بی‌نی، وه هه‌میشه کرده‌ویه‌که‌ی خو‌ت به‌که‌م بی‌نی، واته: نه‌بی‌نی که تو‌ کردو‌ته، وه که بی‌نیت به‌که‌می بی‌نی، له‌به‌رانبه‌ر پایه‌ی به‌رزی خوادا سب‌حانه و تعالی.

۱۹- (لَا تُفْرِحُكَ الطَّاعَةُ لِأَنَّهَا بَرَزَتْ مِنْكَ، وَافْرَحَ بِهَا لِأَنَّهَا بَرَزَتْ مِنَ اللَّهِ إِلَيْكَ، {قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ} يُونُس).

واته: به‌فه‌رمانه‌ریی خو‌ت دل‌خو‌ش مه‌به، له‌و رو‌وه‌وه که له‌تو‌ ده‌رکه‌وتوه، به‌لکو له‌و رو‌وه‌وه پی‌ی دل‌خو‌ش به، که له‌خواوه بو‌ت هاتوه، (که خوا یارمه‌تی داوی ته‌و کرده‌ویه‌ ته‌نجام به‌ی)، وه‌ک خوا ده‌فه‌رموی: {قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ}. واته: بل‌ی با به‌س به‌به‌خشش و به‌زه‌یی خوا دل‌خو‌ش بن، ته‌وه با‌شته له‌وهی که کو‌ی ده‌که‌نه‌وه.

۲۰- (أنت حرٌّ مما أنت عنه آيس، وعبدٌ لما له طامع).

واته: تۆ هەر شتیک لی بی ئومیدی و به ته مای نه بی، له بهرانبه ریدا نازادی، به لام هەر شتیک بوی تاج بی، له بهرانبه ریدا ده بی به بهنده و کویله.

۲۱- (قَلَمًا تَكُونُ الْوَارِدَاتُ الْإِلَهِيَّةُ إِلَّا بَغْتَةً، لَثَلًا يَدْعِيهَا الْعُبَادُ بوجود الاستعداد).

واته: به زۆری وایه واریده خوا به کان (ئەو شتانه ی که دینه سەر دلی ئینسان له مه عریفه ت و حه قیقه ت و خورپه باشه کان)، به زۆری وایه کت و پر دین، تا کو بهنده کان بانگه شه ی ئەوه نه کهن، که خویان ناماده بیان هه بووه و، خویان ماندوو کردوو و دههستیان هیان.

هه لبه ته ئەو شتانه ی گوتوونی، هه موویان شتی سه لمینران، راسته زۆر جار شتی به دلت دادی، حه قیقه تیکی ئیمانی، حه قیقه تیکی ئیسلامی، حه قیقه تیکی دهروونی، که له دنیا و له وه ی تییدا یه، چاکتره، بی ئەوه ی بۆ خۆت هه ست کردی.

۲۲- (مَنْ وَجَدَ ثَمَرَةَ عَمَلِهِ عاجلاً، فهو دليلٌ على وجود القبول آجلاً).

واته: هه رکه سی به ره می کرده که ی به په له بیینی، (واته: له دنیا دا بیینی)، ئەوه نیشانه ی ئەوه یه که له دوا ییشدا ئەو کرده وه ی لی قه بو له.

پۆژیک یه کی له هاوه لان له پیغه مبه ری خوی (صلی الله علیه وسلم) پرسی: یه کی له ئیمه کرده ی باش ده کا، دوا یی خه لک ستایشی ده کهن و مه دحی ده کهن و پی هه لده لێن، ئەوه چۆنه؟! پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) فه رموی:

(تِلْكَ عَاجِلُ بُشْرَى الْمُؤْمِنِ)، رواه أحمد برقم: (۱۵۶) قال شعيب الأرئوط: إسناده صحيح على شرط مسلم.

واته: ئەوه دلخو شیی به په له ی ئینسانی ئیمانداره، واته: مادام ئەو کرده وه که ی بۆخوا کرده، نجا ئەگه ر خه لکی مسو لمانیش پیا ن خو شه و ستایشی ده کهن، ئەوه ش به خششیک خوی به هه ر له دنیا دا دهیدا تی، پیش پاداشتی دوا پۆژ،

که بېگومان نهو کرده و که یې خواو بو دوا پر وژ کرده، به لام ته گهر له دنياشدا
خه لک پيان خوش بې و، ستایشی بکن، مادام له ته صلا کرده و که یې خوا
کردبې، هيچ زيانی بې ناگا.

۲۳- (الرجاء ما قارَنَه عَمَلٌ، وَإِلَّا فَهُوَ أُمْنِيَّةٌ).

واته: نوميد هېوون (به رځمه تي خواو به پاداشتي خوا) ته وډيهه که کرده وې
له گه لدا بې، ته گهرنا هر بریتیه له خوژگه خواستن، (أُمْنِيَّةٌ) ته وډيهه که نینسان
خوژگه بخوازی و پيڅوڅوش بې، به لام هه ول نه دا، به لام (رجاء) ته وډيهه که
کرده وې له گه لدا بې.

بویه خوا سبحانه و تعالی ده فرموی:

﴿ إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ يَرْجُونَ

رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ البقرة

واته: ته وانه ی ایمانیان هیڼاوهو، کوچیان کردهو، تیکوڅاون له پې خوادا، نا
ته وانه به نومیدی به زبې خوا، وه خوا لیږورده ی میهره بانه.

۲۴- (مطلب العارفين من الله الصدق في العبودية، والقيام بحقوق الربوبية).

واته: ته وې که خواناسه گه وره کان له په رورده گاریان داوا ده کهن، ته وډيهه که
به راستی به ندایه تیې بو خوا بکن، وه مافه کانی په رورده گاریتی جیبه جی بکن.
واته: هر ته وده داوا له خوا ده کهن، که یارمه تیېان بدا، بهنده ی باش و راست و
ساغ بن.

۲۵- (العارفون إذا بُسِطوا أخوفُ منهم إذا قُبِضوا، ولا يقف على حدود الأدب
في البسط إلا قليل، البسط تأخذ النفس منه حظًا بوجود الفرح، والقَبْضُ لا حظًا
للنفس فيه).

واته: عاریفه کان، (که ده لی): عاریف واته: ته وانه ی نه فسیان ته زکیه بووه،
ته وانه ی که دؤستی خوان و زور نزیکن له خوا) کاتې که حاله تی (بسط)

{واته: دلخوښی} یمان بو دیته پیښ، ترسیان زیاتره له‌وهی که حاله‌تی دلته‌نگیان بو بیته پیښ، چونکه که میځ نه‌بی له خه‌لکی له‌حالته‌تی دلخوښیدا سنووره‌کان ناپاریزن، له‌به‌ر نه‌وه که نه‌فس به‌شی هه‌یه له‌حالته‌تی کرانه‌وهو دلخوښیدا، به‌لام هیچ به‌شی نیه له‌حالته‌تی ته‌نگی و ویکه‌ینانه‌وه‌دا.

۲۶- (رَبِّهَا أَعْطَاكَ فَمَنْعَكَ، وَرَبِّهَا مَنْعَكَ فَأَعْطَاكَ، مَتَى فَتَحَ لَكَ بَابَ الْفَهْمِ فِي الْمَنْعِ، عَادَ الْمَنْعَ عَيْنَ الْعَطَاءِ).

واته: جاری وا هه‌یه خوا شتیکت ده‌داتی، به‌لام ده‌بیته هو‌ی نه‌وه که شتیکت لی بستینی، (شتیکت لی‌وه‌ریگریته‌وه)، وه جاری وایه شتیکت ناداتی، به‌لام ده‌بیته هو‌ی نه‌وهی شتیکی باشترت بداتی، هه‌رکات‌ی خوا ده‌رگای تیگه‌یشتنی بو کردیه‌وه: له‌وه تیگه‌ی که شتیکت ناداتی، بوچی ناتداتی؟، نه‌و کاته پی‌نه‌دانه‌که‌شت ده‌بیته‌وه به‌پیدان.

نه‌وه قسه‌یه‌کی زور ورده، وه بی‌گومان قسه‌یه‌کی حق و راسته: جاری وایه تو داوای شتی که له‌خوا ده‌که‌ی، خوا ناتداتی، به‌لام که ناتداتی، زور قازانجه، بو وینه: توو‌شی به‌لایه‌ک ده‌بی، ده‌پارییه‌وه که له‌خوا نه‌و به‌لایه‌ت له‌سه‌ر هه‌لگری، به‌لام که به‌لایه‌که هه‌لنه‌گیری پاداشتیکت ده‌بی، یاخود دوا‌یی ده‌روویکی خیرت لی ده‌کرته‌وه، یاخود دوا‌یی بو‌ت ده‌بی به‌مایه‌ی خیریکی زور گه‌وره، که نه‌گه‌ر به‌لایه‌که‌ت لی لایچوا‌یه، نه‌و خیرت نه‌ده‌بوو.

۲۷- (الْأَكْوَانُ ظَاهِرُهَا غِرَّةٌ، وَبَاطِنُهَا عِبْرَةٌ، فَالْنَفْسُ تَنْظُرُ إِلَى ظَاهِرِ غِرَّتِهَا، وَالْقَلْبُ يَنْظُرُ إِلَى بَاطِنِ عِبْرَتِهَا).

واته: دروست‌کراوه‌کان رواله‌تیا‌ن فریو‌ ده‌ره، به‌لام په‌نه‌انه‌که‌یا‌ن جی په‌ندو عیبه‌ته، نه‌فس سه‌یری رواله‌ته فریو‌ده‌ره‌که‌یا‌ن ده‌کا، به‌لام دل سه‌یری دیوه په‌نه‌انه په‌ند ئامیزو په‌ند لی وه‌رگرتنه‌که‌یا‌ن ده‌کا.

۲۸- (الطَّيِّبُ الْحَقِيقِيُّ أَنْ تُطَوَّى مَسَافَةٌ الدُّنْيَا عَنْكَ، حَتَّى تَرَى الْآخِرَةَ أَقْرَبَ إِلَيْكَ مِنْكَ).

زاراوهیهك ههیه له نیو ته هلی ته سه و وفدا كه دهلی: دوستانی خوا جاری واهیهه رییان بو ده پیچریتهوه، ری دووریان بو نریك ده بیتهوه، پی ده گوتری: (طی المسافات)، نجا دهلی: ری پیچرانهوهی حه قیقی ته وهیه كه ماوهی دنیا بو تو پیچریتهوه، تاكو دواړوژ له خو ت نریكتر بیینی، واته: كه تو خو ت له خو ت زور نریكی، دواړوژ له خو ت نریكتر بیینی، ته گهر ئاوا دواړوژت بیینی به نریكی، تهوه مانای وایه تو مه سافه و ریگات بو پیچراوتهوه.

۲۹- (جَلَّ رَبُّنَا أَنْ يَعْمَلَ الْعَبْدَ نَقْدًا فَيَجَازِيَهُ نَسِيئَةً، كَفَى مِنْ جَزَائِهِ إِيَّاكَ عَلَى الطَّاعَةِ أَنْ رَضِيَكَ لَهَا أَهْلًا، كَفَى الْعَامِلِينَ جَزَاءً مَا هُوَ فَاتِحُهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فِي طَاعَتِهِ، وَمَا هُوَ مُؤَدِّهِ عَلَيْهِمْ مِنْ وَجُودِ مُؤَانَسَتِهِ).

واته: په روه ردگارمان زور لهوه بهرتره كه بهنده به نه قد (واته: به شتیکی تاماده) مامه له گه ل خوادا بكا، به لام خوا به قهرز پاداشتی بداتهوه، (ته دی پاداشتی نیستای خوا چیه له سه ر كردهوه كانمان؟)

دهلی: ته وهنده ته به سه له پاداشت دانه وه ته سه ر فهرانبه رییت بوی، كه خوا رازی بووه، كه تو فهرانبه ریی بو بكهی، وه تهو به خششه خوا به سه بو تهو كه سانهی كه فهرانبه ریی بو خوا ده كهن، نیه تی كردهوه باشه كانی خستوته دلیانهوه، وه له ته نجامی كردهوه باشه كاندا هه ست ده كهن به نریكییان له خوا لهو كاته دا، كه له خزمه ت خوا دان (تهوه پاداشتیکی نریكی دنیا بیانه، وه پاداشتیکی حازر به دهسته، پیش پاداشتی قیامه ت).

۳۰- (مَتَى أَعْطَاكَ أَشْهَدُكَ بِرَّةً، وَمَتَى مَنَعَكَ أَشْهَدُكَ قَهْرَةً، فَهُوَ فِي كُلِّ ذَلِكَ مَتَعَرِّفٌ عَلَيْكَ وَمُقْبِلٌ بِوُجُودِ لَطْفِهِ عَلَيْكَ، إِنَّمَا يُؤْلِمُكَ الْمَنَعُ لِعَدَمِ قَهْمِكَ عَنِ اللَّهِ فِيهِ).

واته: ههركاتې خوا به تو ببه خشی، تهوه چاكه كاریی خوی پیشانی تو داوه، وه ههركاتې نه تداتی، تهوه دهسته لاتی خوی پیشانت داوه، كه واته: له هه مو

حالاندا خوی په‌روه‌ر دگار خوی به‌تو دهناسینې، وه لوتفی خوی پیشانی تو ددها، به‌لام که خوا شتیکت ناداتی وه‌ختی تو نازاری پی ده‌چیزی، که تو تینه‌گهی که خوا بوچی ناتداتی؟ {که ناشتداتی، له‌به‌ر به‌رژوه‌ندی خوته، نه‌گه‌رنا له‌به‌ر نه‌وه‌ نیه که خوا چرووکی بکا، چونکه که‌رهم و به‌خششی خوا سنووری نیه}.

۳۱- (ربما فتح لك باب الطاعة، وما فتح لك باب القبول، وربما قضی عليك بالذنب فكان سبباً في الوصول، معصية أورثت ذلاً وافتقاراً، خير من طاعة أورثت عزاً واستكباراً).

واته: جاری وایه خوا دهرگای فرمانبه‌ریه‌کت بو ده‌کاته‌وه، به‌لام دهرگای قه‌بوولی لی نه‌کردوویه‌وه، لیټ قه‌بوول نا‌کا، (واته: له‌خوت بایی مه‌به به‌ کرده‌وی باشت)، وه جاری وا هیه خوا گونا‌هیکی له‌سه‌رتو بریار داوه، به‌لام نه‌وه گونا‌هه بوته هوئی نه‌وهی که تو بگه‌یه خوا، (به‌هوئی گونا‌هه که‌ته‌وه هی‌نده ته‌وبه ده‌کهی، هه‌تا له‌لای خوا قه‌بوول ده‌بی و، ده‌گهی به‌ په‌زامه‌ندی خوا)، گونا‌هیک وات لی‌بکا، خوت به‌رانبه‌ر خوا پی گه‌ردن که‌چ و ناتاج بی، باشته له فرمانبه‌ریه‌ک وات لی بکا، عیزه‌تت په‌یدا بی و وات لی‌بکا خوت به‌زل بگریی.

که‌واته: گونا‌هو تاعه‌ت عیبه‌ر ته‌که‌یان نه‌وه‌یه: چ شوینه‌واریک له‌تودا په‌یدا ده‌که‌ن؟ نه‌گه‌رنا دیاره گونا‌ح هه‌ر گونا‌حه‌وه، چاکه هه‌ر چاکه‌یه، به‌لام گونا‌هیک بیټه هوئی نه‌وهی له خوا نزیك بییه‌وه، باشته له تاعه‌تی که له‌خوت بایی بکاوه، له‌خوا دوور بکه‌ویه‌وه.

۳۲- (متی أَوْحَشَكَ مِنْ خَلْقِهِ، فاعلم أنه يريد أن يفتح لك باب الأنس به).

واته: هه‌رکاتی خوا دووری خسته نیوان توو خه‌لک، (ئجا له‌گه‌ل مندا‌لته، له‌گه‌ل هاوسه‌رته، له‌گه‌ل خزم و دوست و په‌فیقه‌ته) نه‌وه بزانه خوا سب‌حانه و تعالی ده‌یه‌وی دهرگایه‌کت لی بکاته‌وه که زیاتر لی نزیك بییه‌وه.

ته‌وه‌ش زور ر‌استه زور جار ئينسان له ته‌نجامی ته‌وه‌دا که بې وه‌فایي و ناجواميری و ناراستی له خه‌لک ده‌بینی، وای لی دی زیاتر پروو بکاته خواو بلی: خواجه! هه‌ر تو جی ئومیدی، ئينسانه‌کان هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ن!

۳۳- (متی أطلق لسانك بالطَّلَب، فاعلم أنه يريد أن يُعْطِيَكَ).
واته: هه‌رکاتێ خوا زمانی تۆی کرده‌وه بو ته‌وه‌ی داوای لی‌بکه‌ی، بزانه که ده‌یه‌وی پیت به‌خشی و بتداتی.

بۆیه عومه‌ری کوری خه‌تتاب قسه‌یه‌کی جوانی هه‌یه ده‌لی: (لا يُهْمُنِي الجواب، إنما يُهْمُنِي الدعاء)، واته: به‌لامه‌وه گرنگ نیه که‌ی وه‌لامم ده‌داته‌وه، به‌لام به‌لامه‌وه گرنگه که دوعا بکه‌م، ته‌گه‌ر خوا دوعایه‌که‌ی خسته دلم، ده‌زانم که وه‌لامیشم ده‌داته‌وه.

۳۴- (العارف لا يزول اضطرابه، ولا يكون مع غير الله قَرَارُهُ).
واته: عاریف (ئینسانی خواناسی نه‌فس ته‌زکیه کراو) هیچ کاتێ وانیه که پ‌یوستی به‌خوا نه‌می‌نێ، وه هیچ کاتێ به‌بی خوا عز وجل دلی قه‌رار ناگرێ و ئارام ناگرێ و ئوخزنی بو نایه.
واته: ته‌وانه‌ی له‌خوبایی ده‌بن و، پ‌ییان وایه پ‌یوستیان به‌خوا نامینێ، ته‌وه له ر‌استیدا سه‌ر لی‌ش‌ی‌واو سه‌رگه‌ردانن.

۳۵- (لا تُطَالِبْ رَبَّكَ بِتَأَخُّرِ مطلبك، ولكن طَالِبِ نَفْسِكَ بِتَأَخُّرِ أدبك).
واته: داوا له په‌روه‌ردگارت مه‌که که بوچی داواکارییه‌که‌ی تۆی دواخسته‌وه؟ به‌لکو داوا له‌خوت بکه که وه‌ک پ‌یوست ته‌ده‌ب و ر‌یزو حورمه‌ت له‌ خزمه‌ت خوادا به‌کار نه‌هیناوه، یانی: په‌له په‌ل کردنی تو له‌ خوای په‌روه‌ردگار، پ‌یچه‌وانه‌ی ته‌ده‌به له‌گه‌ل خوادا، چونکه خوا بو‌خو‌ی ده‌زانێ چی بو تو چاکه.

۳۶- (متی جعلک فی الظاهر مُمْتَثِلًا لِأَمْرِهِ، وَرَزَقَكَ فِي الْبَاطِنِ الْإِسْتِسْلَامَ لِقَهْرِهِ، فَقَدْ أَعْظَمَ الْمِنَّةَ عَلَيْكَ).

واته: هه‌رکاتێ خوا پ‌واله‌تی تۆی والیکرد، ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی بی، وه‌ له‌ ده‌روونیشدا وای لیکردی ملکه‌چ بی بۆ ده‌سته‌لاتی خوا، ئه‌وه‌ بزانه‌ خوا چاکه‌یه‌کی زۆر گه‌وره‌ی له‌ گه‌ڵ تۆدا کردوه‌.

۳۷- (وَرُودُ الْإِمْدَادِ بِحَسَبِ الْإِسْتِعْدَادِ، وَشُرُوقُ الْأَنْوَارِ عَلَى حَسَبِ صَفَاءِ الْأَسْرَارِ).
واته: یارمه‌تی خوا به‌ ئەندازه‌ی ئاماده‌یی ئینسانه‌، وه‌ هه‌له‌هاتنی پ‌وشناییه‌کان له‌سه‌ر ده‌روونی ئینسانان، به‌ ئەندازه‌ی پاکیی پ‌روو‌هیانه‌.

۳۸- (لَمَّا عَلِمَ الْحَقُّ مِنْكَ وَجُودَ الْمَلَلِ، لَوَّنَ لَكَ الطَّاعَاتِ، وَعَلِمَ مَا فِيكَ مِنْ وَجُودِ الشَّرِّ، فَحَجَّرَهَا عَلَيْكَ فِي بَعْضِ الْأَوْقَاتِ، لِيَكُونَ هَمُّكَ إِقَامَةَ الصَّلَاةِ، لَا وَجُودَ الصَّلَاةِ، فَمَا كُلُّ مُصَلٍّ مُقِيمٌ).

واته: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خ‌وای هه‌ق زانیویه‌تی که‌ تۆ (له‌ طاعه‌ت) ماندوو ده‌بی، بۆیه‌ تاعه‌ته‌کانی جو‌راو جو‌ر کردوون، (نوێژه، پ‌وژوویه، زه‌کاته، حه‌جه، جیهاده، هیج‌رته، .. هتد)، وه‌له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زانیویه‌تی که‌ تۆ جاری وا هه‌یه‌ که‌م قه‌ناعه‌تی و زۆر داوا ده‌که‌ی، بۆیه‌ له‌ هه‌ندی کاتدا تاعه‌تی له‌تۆ گرتۆته‌وه‌، (بۆ وینه: له‌د‌وای نوێژی عه‌سه‌روه‌، نابێ نوێژ بکه‌ی، له‌ هه‌ندی وه‌ختان لێ قه‌ده‌غه‌ کردووی بۆئه‌وه‌ی که‌ تینه‌په‌رینی)، بۆ ئه‌وه‌ی تۆ به‌لاته‌وه‌ گ‌رنگ ده‌بی، به‌رپا کردنی نوێژ بێ، نه‌ک بوونی نوێژ، چونکه‌ هه‌موو نوێژکه‌ریک، نوێژی به‌رپا نه‌کردوه‌.

۳۹- (لَا نَهَايَةَ لِمَذَامِكَ أَنْ أَرْجِعَكَ إِلَيْكَ، وَلَا تَفَرُّغَ مَذَائِحِكَ أَنْ أَظْهَرَ جُودَهُ عَلَيْكَ).
واته: ئه‌گه‌ر خوا بت‌گ‌یرێته‌وه‌ بۆ لای خ‌ۆت و هه‌واله‌ی خ‌ۆت بکا، کۆتایی نیه‌ بۆ سیفه‌ته‌ خ‌راپه‌کانت، به‌لام سیفه‌ته‌ باشه‌کانیش کۆتاییان نیه‌، ئه‌گه‌ر خوا به‌خششی خ‌وی به‌سه‌ر تۆدا بپ‌رێی.

۴۰- (كيف تُخْرِقُ لك العوائد؟ وأنت لم تَخْرِقْ من نفسك العوائد).
واته: چُون عاده ته كان بُو تَو دهر پيَن، له كاتي كدا تَو عاده ته كاني خَوْت نه گورپون؟
واته: تَو ته گهر عاده ته كاني خَوْت و وه زعي خَوْت نه گورپي، به پيي نه وهي
كه شرع داوات لي ده كات و، ههر به دواي ثاره زوي خَوْت بكه وي، خوي
كار به جي چُون خه رقي عاده ته بُو ده كاو، حال ته تاساييه كانه بُو ده گورپي؟.

۴۱- (الناس يمدحونك لما يظنوننه فيك، فكن أنت ذاماً لنفسك لما تَعَلَّمُه منها).
واته: خه لك بويه مه دحت ده كهن، كه گومان ت پي ده بن كه چا كه ت تيديه،
به لام توش سهر زهنستي خَوْت بكه، به هوي نه وهه كه له باره يه وه ده زاني له
(خرابه).

واته: نه وان به هوي گوماني هه بووني چا كه له تودا، مه دحت ده كهن، توش
به هوي نه وهه ده زاني و عيلمت به وه هه يه كه خراپه ته هه يه، سهر كونه ي خَوْت
بكه.

۴۲- (الزهاد إذا مَدَحُوا انقبضوا، لشهودهم الثناء من الخلق، والعارفون إذا مَدَحُوا
انبسطوا لشهودهم ذلك من الملك الحق).
واته: زاهيده كان^(۱) كاتي ستايش بكرين، دلييان ويك دي، چونكه ستايش
كر دنه كه له خه لك ده بينن، به لام عاريف و خواناسه گهره كان، كاتي كه ستايش
بكرين، دل خوش ده بن، چونكه ده زانن نهو ستايش كرنه هي خوايه (خستوي ته ته
سهر زاري خه لك).

۴۳- (متى كنت إذا أُعْطيت بِسَطِّكَ العطاء، وإذا مُنِعْتَ قَبْضِكَ المَنعُ، فاستدل
بذلك على ثبوت طفوليتك، وعدم صدقك في عبوديتك).
واته: ههركاتي وابوي كه ته گهر پي ت ببه خشري، دل خوش بي، وه ته گهر
لي ت بگيري ته وه، دل توند بي، نهو بيكه به به لگه له سهر نه وه كه جاري ههر

.....

(۱) زهاد: اته: نه وانه ي كه جاري له سهره تاي قوناغه كاني به رهو خواچون دان.

مندالې، وه جارې له به‌ندايه‌تييتدا بو خوا راست ناکه‌ی. (ته‌گه‌رنا ده‌بی تو په‌روهر دگارت به‌مه‌رجی ته‌وه نه‌په‌رستی، یان به‌مه‌رجی ته‌وه خوات نه‌وی، که بتداتې، به‌لکو هه‌رچونې مامه‌لټ له‌گه‌لدا بکا، تو هه‌ر ده‌بی به‌نده‌ی خوابی).

۴۴- (إذا أردت أن يُفْتَحَ لك باب الرجاء، فاشهد ما منه إليك، وإذا أردت أن يُفْتَحَ لك بابُ الخوف، فاشهد ما منك إليه).

واته: ته‌گه‌ر ویستت دهرگای ثومیدت لی بکریته‌وه (واته: ثومید‌ه‌وار بی) ته‌و شتانه ببینه که له‌خواوه بو‌تو دین، وه ته‌گه‌ر ویستت دهرگای ترست لی بکریته‌وه، ته‌و شتانه ببینه که له‌تووه بو لای خوا ده‌چن، (چونکه هه‌میشه له‌خواوه خیر بو‌تو دی، وه هه‌میشه له‌تووه گونا‌هو تاوان و کهم و کوری، وپرای تاعه‌تیکیش که ده‌یکه‌ی، بو لای خوا ده‌چی).

۴۵- (عَيَّبَ نَظَرَ الخلق إليك بنظر الحق إليك، وَغَبَّ عن إقبالهم عليك، بشهود إقباله عليك).

واته: سهرنج دانی خه‌لک له‌به‌ر چاوی خو‌ت ونکه، به‌هو‌ی ته‌وه‌وه که ده‌زانی خوا سهرنجت دده‌ا، وه خو‌ت بی ناگا بکه له‌روو تی‌کردنی ته‌وان بو‌تو، به‌هو‌ی ته‌وه‌وه که خوا روو له‌تو ده‌کا، (واته: ته‌وه‌ی که گرنگی پی ده‌ده‌ی، سهرنج دان و روو‌تی‌کردنی خوا بی بو‌ت، نه‌ک هی خه‌لک).

۴۶- (كل كلام يَبْزُر، وعليه كسوة القلب الذي منه برز).

واته: هه‌ر قسه‌یه‌ک که ده‌کړی، پو‌شاکي ته‌و دل‌ه‌ی له‌به‌ره که لی‌یه‌وه دهرچووه. (واته: قسه‌ی ئینسان وه‌ک کرده‌وه‌ی ئینسان، به‌شی‌که له‌که‌سایه‌تی ئینسان، دل‌یکي رو‌شن و پاک، قسه‌کانیشی له‌قه‌در خو‌ینی، هه‌روه‌ا به‌پی‌چه‌وانه‌شه‌وه).

۴۷- (من علامة اتباع الهوى، المسارعةُ إلى نوافل الخيرات، والتكاسل عن القيام بالواجبات).

واته: له نيشانه‌کانى شوينکه‌وتنى ثاره‌زو، ته‌ويه که نينسان له جيبه‌جی کردنى سوننه‌تاندا خيرايى بکا، به‌لام تهنه‌لیى بکا له جيبه‌جی کردنى واجبه‌کاندا. (که له واقعدا مسولمانان له هم‌موو شيوه‌کان، لهو جوړه شوین که‌وتنه ثاره‌زووه‌يان هه‌يه).

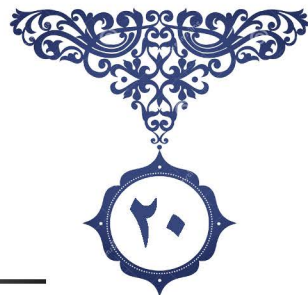
۴۸- (وصولك إلى الله، وصولك إلى العلم به، و إلا فَجَلَّ رَبُّنا أن يَتَّصل به شيءٌ، أو يَتَّصل هو بشيء).

واته: که‌يشتنى تو به‌خوا، که‌يشتنى تو‌يه به زانباريى به‌خوا، نه‌که‌رنا په‌روردگارمان زور له‌وه به‌رزتره، که هېچ شتيک پييه‌وه په‌يوه‌ست بى، يان نه‌وه به‌هېچ شتيکه‌وه په‌يوه‌ست بى، {ليردها به‌رپه‌رچى ته‌وانه دده‌اته‌وه که باسى يه‌کبوونى (وحدة الوجود) ده‌کن}.

۴۹- (الحقائق تَرَدَّ في حال التجلي مجملَّة، و بعد الوعي يكون البيان).
واته: راس‌ت‌ييه‌کان که دینه سهر دلی نينسان، به کورتیى دین، به‌لام دوايى که هو‌شيار ده‌يټته‌وه، نجا له ته‌فصيل و ورده‌کارى‌يه‌کانيان تی ده‌گا. (ته‌وه‌ش شتيکى جه‌رينراو ته‌زموونکراوه).

۵۰- (إِنَّ مَنْ أَيقَنَ أن الله يطلبه صدق الطلب إليه، ومن عَلِمَ أن الأمور بيد الله انجمع بالتوكل عليه).

واته: هه‌رکاتى که‌سى يه‌قینى بى که‌خوا داواى ده‌کا، ته‌ویش به‌راستى‌يى خوا داوا ده‌کاو به‌ره‌خوا ده‌چى، وه هه‌رکه‌سى بزانی کاروباره‌کان به‌ده‌ست خوان، ته‌وه ته‌واو دل به‌ستنى به‌خوا ده‌بى و، پشت به‌ستنى ته‌نیا به‌خوا جل وعز ده‌بى.

چه‌ند ئاموژگارییه‌ک له‌ بواری ته‌زکیه‌دا

یه‌که‌م:

با به‌بی پابه‌ندی به‌ قورپان و سوننه‌ته‌وه، به‌ته‌مای ئه‌وه نه‌بین به‌ره‌و خوا
بچین و صالح بین، وه نه‌فسمان پاک و چاک بی، خوا ده‌فرموی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ (٥٩) النساء

واته: ئه‌ی ئه‌وانه‌ی ئیمان‌تان هیناوه! فرمانبه‌ری خواو فرمانبه‌ری پیغه‌مبه‌ری
خوا بکه‌ن.

له‌ راستیدا خێرو چاکه‌ی دنیاو قیامه‌ت ته‌نیا له‌وه‌دایه‌ پابه‌ند بی به‌ قورپان و
سوننه‌ته‌وه، وه‌ ئازایه‌تی شیخی مورشیدو پیشه‌وایان ئه‌وه‌یه‌ که‌ تو ببه‌نه‌ خزمه‌ت
قورپان و سوننه‌ت، هه‌روه‌ک زانایانی فیه‌، له‌ روی فیه‌یه‌یه‌وه‌ ده‌تبه‌نه‌ خزمه‌ت
قورپان و سوننه‌ت، زانایانی عه‌قیده‌ له‌ پرووی ئیمان و عه‌قیده‌وه‌، ده‌تبه‌نه‌
خزمه‌ت قورپان و سوننه‌ت، به‌هه‌مان شیوه‌ زانایانی ته‌زکیه‌ش، ده‌بی بته‌نه‌
خزمه‌ت قورپان و سوننه‌ت.

دووهم:

به‌بی ته‌نیا خوا پی مه‌به‌ست بوون (إخلاص) ئینسان هیچ به‌هیچ ناکا، خوا
بی هاوتا ده‌فرموی:

﴿وَمَا أُمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ﴾ (٥) البینم

واته: وه فەرمانیان پی نه کراوه، مه گهر به وه که به دلسوزی و پاکیی و ساغیی، به ندایه تی و ملکه چییان بو خوابی.

سییم:

وریا بوون له له خو بایی بوون به هوئی تاعه ته وه، وه ناثومید بوون به هوئی گونا هوه، که تاعه ت و چاکه یه کت کرد، له خو ت بایی مه به وه، که گونا هو تاوانیکیش ت کرد، له به زهیی خوا بی ئومید مه به.

چوارهم:

ده بی مسولمان هه موو مسولمانانی خوش بوین، وه ده مارگیر نه بی بو ئه و ناوو نیشانه ی له سه ر خو ی هه لیدا وه، وه خو ی به یه ک ی له مسولمانان دابی، خواش بهنده ناسه، داخو ک ی له خوا نزیک تره، وه پیوه رو ته رازووش قورئان و سوننه ته.

پینجهم:

ده بی ئه وانه ی له بواری ته زکیه ی نه فسا له گه ل خو یاندا کار ده که ن، بی ئاگا نه بن له مشوور خواردن بو کو مه لگا، وه هه لو یستیان هه بی به رانبه ر به خیر و شه ری کو مه لگا، له گه ل خیره کهیدا بن و، دژی شه ره که ی بن، پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که سه ییدی عاریفانه، وا بووه، خه لیفه راشیدییه کان و هاوه لان خوا لیان رازی بی وابوونه، وه پیشینی چاکیشمان وا بوون، وه ئه وانه ش که به راستی شیخ و مورشیدی عاریف و خواناس بوون، وابوون.

شه شهم:

جگه له پیغه مبه ری خوا (صلی الله علیه وسلم) که سمان پی پارێزراو نه بی له هه له و په له و لادان.

حه‌وتم:

زانینی ئه‌و پراستییه که سه‌رفرازی و به‌موراد گه‌یشتن (الفلاح والفوز) به‌هیچ مه‌زه‌هب و ریڅایکه‌وه نه‌به‌ستراوه‌ته‌وه، بی‌جگه له‌قورځان و سوننه‌ت، وه‌ک شه‌خس‌یش پی‌غه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه وسلم)، ته‌نیا ئه‌و سه‌رمه‌شقی ر‌ه‌های ئیمه‌یه، وه‌ته‌ن‌ها قورځان و سوننه‌ت به‌رنامه‌ی بی‌چه‌ندو چوونی ئیمه‌ن، ته‌گه‌رنا قسه‌و به‌ره‌می ه‌ر زانایه‌ک، وه‌هه‌لسو که‌وتی ه‌ر پی‌شه‌وایه‌ک ده‌گونجی هه‌له‌و په‌له‌ی تی‌ بکه‌وی.

خوای په‌رو‌ردگار یارمه‌تیمان بدات هه‌موو لایه‌ک به‌و شی‌وه‌یه بین، که‌ بو‌خوی پی‌ خۆشه، وه‌خوا یارمه‌تیمان بدا که‌ زیاتر له‌شه‌ریعه‌ته‌که‌ی تی‌بگه‌ین، وه‌یارمه‌تیمان بدا به‌ره‌ی زیاتر وه‌ربگرین له‌پیشینی چاکمان، له‌زاناو پی‌شه‌وایانمان، له‌هه‌موو بواره‌کاندا: له‌بواری ئیمان و عه‌قیده‌دا، له‌بواری فیه‌ وه‌و‌صولی فیه‌دا، له‌بواری ته‌فسیرو فهرموده‌دا، له‌بواری ته‌زکیه‌ی نه‌فسدا، وه‌ری‌زیشمان بو‌ هه‌مووان هه‌بی، وه‌به‌ره‌می هه‌مووشیان بخه‌ینه ته‌رازووی قورځان و سوننه‌ته‌وه.

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

به‌یارمه‌تی و لوتفی خوا سبحانه و تعالی ر‌وژی هه‌ینی - ۲۰۱۵/۵/۸ کاترمیر (یازده‌و ده‌دقیقه‌ی) پیش نی‌وه‌ر‌و له‌تایپ کردن و پید‌اچوونه‌ی ئه‌و دهرسه به‌پیرانه بوومه‌وه، خوا سبحانه و تعالی بی‌کا به‌مایه‌ی نه‌فس ته‌زکیه بوون و صالح بوون و به‌ره‌و خوا چوونمان، وه‌بی‌کا به‌مایه‌ی چاوپ‌و‌شیی و لی‌خ‌و‌ش‌بوون له‌گونا‌هو تا‌وانه‌کانمان له‌ژیانی دنیا، وه‌بی‌کا به‌تی‌شووی قیامه‌تمان و ر‌ه‌زامه‌ندیی خوی و به‌ره‌و به‌ه‌شت چوونمان دوا‌ی مردن، به‌لوتف و که‌رهم و فزل و به‌خششی خوی.

داواکارم له خوی به خشر ته مه نی ماموستا بهر که تدارتر بکا، وه بهرده و امیی بی بیه خشی، وه هه میشه بهر چا و پرونی بکا، بو پهره ورده کردنی مسولمانان له سهه قورپان و سوننه، وه خوی بهرزو بلند کاره کانی قه بوول بکا و پله و پایه ی بهرز بکا.

له کوتاییدا دایکمان عایشه خوا لی رازی بی دهلی: هه رکتی پیغه مبهری خوشه ویست (صلی الله علیه وسلم) شتیکی بینیاو پی دلخوش بووایه دهیغه رموو:

(الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ) أخرجه ابن ماجه برقم (۳۸۰۳) قال الشيخ الألباني: حسن.

منیش دهلیم: (الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي بِنِعْمَتِهِ تَتِمُّ الصَّالِحَاتُ).

له نوره کۆمهله بیههکان له کهلانیان
Stay in touch on social media
نحن معكم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

راکه یاندنی مه کهله بی ماموستا عهلی بابیر

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net
English - عربي - کوردی

راکه یاندنی مه کهله بی ماموستا عهلی بابیر

عهلی بابیر/ AliBapir

عهلی بابیر/ AliBapir

که نهالی
راکه یاندنی مه کهله بی ماموستا عهلی بابیر

راکه یاندنی مه کهله بی ماموستا عهلی بابیر

نیوه روک

- پیشکش بی..... ۷
- پیشہ کی..... ۹
- ۱- ریخوؤشکردن..... ۱۲
- ۲- ئیسلام ویپرای لایہنی روالہت و ئاشکرا، لایہنی دہروونی و پەنہانیشی ھەيە..... ۲۰
- ۳- پیناسە ی چەند وشەو زاراوہیەك..... ۲۸
- (۱) تەزکیە (التزکیة):..... ۲۸
- (۲) ئیحسان (الإحسان):..... ۲۹
- (۳) تەصەووف (التصوف):..... ۳۰
- (۴) رۆیشتن و رەفتارو ئاكار (السير والسلوك):..... ۳۲
- (۵) التخلية من الرذائل، والتخلية بالفضائل:..... ۳۵
- (۶) التخلي من كل خلق دني، والتخلي بكل خلق سني:..... ۳۶
- ۴- پەيوەندی نیوان ئیسلام و تەزکیە ی نەفس..... ۳۸
- ۵- گرنگی و پیگە ی تەزکیە ی نەفس لە ئیسلامدا..... ۴۶
- ۶- ئایا تەزکیە ی نەفس لە چ روویەکەوہ گرنگە؟..... ۵۰
- ۷- تەزکیە یەکیکە لە چوار ئەرکە سەرەکییەکانی پیغمبەری خاتەم(صلی اللہ علیہ وسلم)..... ۵۶

- ۸- قورئان بناغەى پرۆسەى تەزكىيەى نەفسە..... ۶۶
- ۹- تەزكىيەى نەفس و رېبازەكانى تەصەووف لىك جيان..... ۷۴
- ۱۰- پەيوەندىى و جياوازىى نىوان ھەركام لە: رووح، نەفس،
عەقل، قەلب..... ۸۳
- ۱- رووح:..... ۸۳
- ۲- نەفس:..... ۸۶
- ۳- عەقل:..... ۸۸
- ۴- قەلب:..... ۹۰
- ۱۱- ھۆكارەكانى تەزكىيەى نەفس..... ۱۰۱
- ھۆكارى يەكەم: ئيمان..... ۱۰۱
- ھۆكارى دوووم: ئىسلام..... ۱۰۶
- ھۆكارى سىيەم: وەدەست ھىنانى زانىارىى
- ھۆكارى چوارەم: يادى خوا (ذكر الله):..... ۱۱۹
- ھۆكارى پىنجەم: قورئان خوئىندن و گوئى بۆ گرتنى..... ۱۲۷
- ھۆكارى شەشەم: پارانەوہ (الدعاء)..... ۱۳۴
- ھۆكارى ھەوتەم: خەلۋە كىشان - الإعتكاف..... ۱۴۶
- ھۆكارى ھەشتەم: لەگەل خۇدا تىكۆشان - (مجاهدة)..... ۱۶۱
- ھۆكارى نۆيەم: چاكەكارى و سوود بە خەلك گەيانندن..... ۱۶۴
- ھۆكارى دەيەم: داواى لىبوردن لە خوا كردن و، بۆ لاى خوا
گەرانەوہ (الإستغفار و التوبة)..... ۱۷۰
- باسىك دەريارەى تەويە..... ۱۷۳
- ھۆكارى يازدەيەم: ئاكارو رەموشتى بەرزو جوان (حسن الخلق) ..
..... ۱۸۱

- ھۆكاری دوازدهیهه: ھاوہ لایهتیی کردنی صالھان (مصاحبة
الأخيار) ۱۸۹
- ھۆكاری سیزدهیهه: كهه خۇراكی و، كهه خهویی، كهه دوئیی
و، كهه تیكهئی ۱۹۷
- ھۆكاری چواردیهه: ههبوونی سهپهershتهاریکی ریی راست
نیشاندهر (وجود ولي مرشد) ۲۰۲
- ھۆكاری پازدهیهه: پاكسازیی و چاكسازیی كردن له
كۆمهنگادا ۲۱۲
- ۱۲- دۆستانی خوا كین؟ ۲۱۷
- ۱۳- ریزلیگرتنی خوا بۆ بهندهكانی (كرامات الأولياء) ۲۲۴
- كهشف : ۲۲۵
- خوریه، ئیلهام، خراڤه دل: ۲۲۶
- خهونی باش و راست: ۲۲۷
- یاسا در (خوارق العادة): ۲۲۹
- ۱۴- باسیك لهبارهی شهریعهت و تهریقتهت و حهقیقهتهوه ۲۳۰
- ۱۵- باسیك دمبارهی: (عِلْمُ الْيَقِينِ وَ حَقُّ الْيَقِينِ وَ عَيْنُ الْيَقِينِ) ۲۳۶
- ۱۶- ههندی ههلهو پهلهی ژمارهیهك له ئههلی تهصههوف ۲۳۹
- ۱- زیدهرپویی كردن له زوهدهدا: ۲۴۰
- ۲- بهكارهینانی ههندی قسهو تهعبیری سنوور بهزین: ۲۴۱
- ۳- بیرۆكهی: ههموو شتیك خوایهو ، خواش له ههموو شتیك
دایه (وحدة الوجود): ۲۴۲
- ۴- بیرۆكهی: (خاتم الأولياء): ۲۴۲

- ۵- دهمارگيرييان بۇ رېيازەكانى خۇيان:..... ۲۴۴
- ۶- خۇدوور گرتن و كەنارگيريى كردن لہ مسوئلمانان:..... ۲۴۵
- ۷- بىرۆكەي: قسە و مرنەگرتن لہ مردووان:..... ۲۴۵
- ۸- بانگەشەي ھەندى لہ ئەھلى تەھەووف، كە گوايە گەشتوونەتە (يقين):..... ۲۴۷
- ۹- بەھەلە لىكدانەوہى ئايەتى:..... ۲۴۸
- ۱۰- دەلّين: ئەگەر ئينسان دەرونى خۆى پاك بكاتەوہ، دەرونى وەك ئاوينەيەكى لى دى، كە زانيارىي خواى پەرەمردگارى تىدا دەرموشىتەوہ:..... ۲۴۹
- ۱۷- بەرھەم و نیشانەكانى تەزكىە بوونى نەفس:..... ۲۵۲
- ۱- وەدەست ھىنانى ئيمانىكى شەوودىي:..... ۲۵۲
- ۲- تام و چىژ كردن لہ خواپەرستىي:..... ۲۵۴
- ۳- دوورى لہ خوو خەدى نزم و پەست:..... ۲۵۵
- ۴- رازاندەوہى ئينسان بە سيفەتە بەرزو پەسندەكان:..... ۲۵۵
- ۵- ئامادەيى سەر و مال بەخشين لەپىناو خوادا:..... ۲۵۵
- ۶- دنيا لەلا بچووك بوون و، گوينەدان بە ئەھلى دنيا، لەسەر ئەوہى كە رەخنەي ناسەرعى دەگرن:..... ۲۵۶
- ۷- ھەلّباردن دواپۆژ بەسەر دنيادا:..... ۲۵۶
- ۸- بەزەيى و پەرۆشى بەرانبەر بە خەلّك بەگشتى:..... ۲۵۷
- ۹- دۆستايەتتى گرتن لەبەر خوا، وە دۆژمنايەتتى كردن لەبەر خوا:..... ۲۵۷
- ۱۰- خەلّوہ تەنيايى و رازو نياز پىخ خۆش بوون، لەكاتى تەنيابدا:..... ۲۵۸

- ۱۸- په‌نگدانه‌وه‌ی نیشانه‌کانی ته‌زکیه‌ی نه‌فس له ژيانی هه‌ندئ له صالحاندا..... ۲۵۹
- ۱- هه‌لوښتییکی ئه‌بو به‌کری صیددیق خوا لئی رازی بئ:..... ۲۵۹
- ۲- هه‌لوښتییکی عومه‌ری کورپی خه‌تتاب خوا لئی رازی بئ:..... ۲۶۰
- ۳- هه‌لوښتییکی عوسمانی کورپی عه‌ففان خوا لئی رازی بئ:..... ۲۶۰
- ۴- هه‌لوښتییکی عه‌لی کورپی ئه‌بو تالیب خوا لئی رازی بئ:..... ۲۶۱
- ۵- هه‌لوښتییکی دایکمان عائیشه خوا لئی رازی بئ:..... ۲۶۱
- ۶- هه‌لوښتییکی شیخ عه‌بدولقادری گه‌یلانی په‌حمه‌تی خوی لیبئ:..... ۲۶۲
- ۱۹- چهند وته‌یه‌کی به‌پیژی ئیبن و عه‌تائوللای سکه‌نده‌ری، دمریاره‌ی ته‌زکیه‌ی نه‌فس..... ۲۶۳
- ۲۰- چهند ئاموژگارپیه‌ک له‌ بوازی ته‌زکیه‌دا..... ۲۸۱
- نیومروک..... ۲۸۵

له‌ نوره‌ کوملایه‌نیه‌کان له‌کهلانین

Stay in touch on social media

نحن معکم عبر مواقع التواصل الاجتماعي

علي بابير/ AliBapir

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

Google Play App Store

www.alibapir.net

English - عربي - گوردی

علي بابير/ AliBapir

کهنالی

راځه‌پانډنی مه‌کله‌بی ماموښتا علي بابير

راځه‌پانډنی مه‌کله‌بی ماموښتا علي بابير

راځه‌پانډنی مه‌کله‌بی ماموښتا علي بابير

راځه‌پانډنی مه‌کله‌بی ماموښتا علي بابير

گيانے ٲريان

ٲيگومان بابہ تي چؤنيہ تي چاك خوا ٲہ رستن و خو ٲاك و چاك كردن (الإحسان وتزكیه النفس) ھتا ٲلي گرنك و بايخدارہ و ھہرگيز ناگونجئ قسہي كؤتايي لہ باروہ بكرئ. ھہر ٲؤيہش ٲہندہ ھہرچہندہ لہ ميژ سائلہ لہو باروہ كتيبى (ٲيگاي صالح بوون و ٲہرہ و خوا چوون) م نووسيوہ. كہ ھتا ئيستا ٲئنج جاران چاپ كراوہ تہوہ و ٲؤ زمانہ كاني عہرہ بي و فارسيش ٲہرگي ٲراوہ. ٲہلام ئہو بابہ تہ ٲيرنہ ھہ ميشہ تہر و تازيہ و ھموچئي ٲہ ٲاس و خواسي نوئ و گہرم ھيہ. ٲؤيہ ئم ٲہر ھمہ شمان لہو باروہ خستہ ٲوہ.

ديارہ ئم ٲہر ھمہ ش كؤي سي (30) ئالقہيہ كہ لہ ژئر ناوو نيشاني (گياني زبان) دا لہ مانكي ٲہمہ زاني (1435ك) لہ كہ نالي ئاسماني ٲہاموہ ٲيشكش كران و ٲاش نووسرانوہو ٲيكرانيان لہ لايہن برايہ كي دلسؤزوہ. ٲاشان چاو ٲيدا گي ٲرانوہ و سووكہ دہستكاريہ كي خوّم. بوون ٲہم كتيبہ، كہ ھيوادارم كہ لي ٲيكي باش لہو ٲوارہ گرنك و ھہ ستياردا ٲر ٲكاتوہ. ٲہ تايہت لہو ٲؤژگاردا كہ ٲہوتي مادديگہري و ئارہزوو خوازي يہ كجار زؤر ٲہرہي ستاندوہ و كہ سيك زؤر لہ خوئي وريا نہ ٲل لہرووي ٲووحياوہ ٲہ ھيژ و دامہ زراو نہ ٲل لافاوي دنيا ٲہرستي و ئارہزوو خوازي ٲايدہ مالئ و سہرہ نجان تووشي عہيداري دنيا و گوناھباري دواٲؤز دہئ.

لہ نؤرہ كومتاريہ نيشان لہكئاني
Stay in touch on social media
دن ھمك ٲر دواچ التواصل كئاني

ٲاكئاندي ھكئاني ھامؤستا ھالي ٲاٲير

archive.org/details/@alibapir

AliBapir

www.alibapir.net

English - عربي - كوردي

علي ٲاٲير/ AliBapir

علي ٲاٲير/ AliBapir

كئاني

ٲاكئاندي ھكئاني ھامؤستا ھالي ٲاٲير

نوسينگي تہفسير

ٲؤ ٲلاوكر دنوہو ٲاگہ ٲاندن
ھو ٲير - شہقامي دادگا - ژئر ھوئيلي شيرين ٲلاس

f t g+ y /TafseerOffice

+964 750 818 08 66

www.al-tafseer.com

tafseeroffice@yahoo.com

